ΜΟΥΣΙΚΗ ΜΕΛΙΣΣΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ

ΤΟ ΑΡΓΟΝ καὶ ΣΥΝΤΟΜΟΝ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑΤΑΡΙΟΝ

Τὰ στιχηρὰ ἰδιόμελα ἁπασῶν τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν, καὶ τῶν ἑορταζομένων ἐνδόξων ἁγίων τοῦ ἐνιαυτοῦ τῶν δώδεκα μηναίων, Τριῳδίου, καὶ Πεντηκοσταρίου· ἔτι δὲ ἐπιτομὴν ἀνθολογίας ἑσπερινοῦ, ὄρθρου, καὶ λειτουργίας, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου.

Νῦν πρῶτον ἐκδίδεται εἰς Τόμους τρεῖς, παρὰ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Π. Π. ΦΩΚΑΕΩΣ.

ἀναλώμασι τοῦ ἰδίου καὶ τῶν φιλομούσων συνδρομητῶν.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΕΝ ΓΑΛΑΤΑ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΤΟΥ ΚΑΣΤΡΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

Τὸ ἥμισυ ἀργὸν, καὶ ἥμισυ σύντομον Ἀναστασιματάριον, ἐμελοποίησε Πέτρος Λαμπαδάριος ὁ Πελοποννήσιος, καὶ ἐκαλλώπισαν, Ἰάκωβος, Πέτρος ὁ Βυζάντιος, Μανουὴλ, Γρηγόριος, καὶ Κωνσταντῖνος οἱ Πρωτοψάλται· Τὸ δὲ ἥμισυ σύντομον ἀνεπλήρωσε, Πέτρος ὁ Βυζάντιος· καὶ τὸ ἥμισυ ἀργὸν, Θεόδωρος ὁ Φωκαεὺς, ὁ ἐκδότης τῆς παρούσης Βίβλου. Τὰ στιχηρὰ ἰδιόμελα ἐκαλλωπίσθησαν παρ' ὅλων τῶν ῥηθέντων μουσικῶν, μετηνέχθησαν ἀπὸ τὴν παλαιὰν εἰς τὴν νέαν γραμμὴν παρὰ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος, καὶ ἐπεθεωρήθησαν κατὰ τὸν χρόνον καὶ ῥυθμὸν παρὰ Θεοδώρου Φωκαέως, ἐπιδιορθώσαντος κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ ῥηθὲν Ἀναστασιματάριον, καὶ πολλὰ προσθέντος, ὡς φαίνονται ἐν τῷ πίνακι τῆς παρούσης βίβλου.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐπιστάται τῶν συνδρομῶν νὰ μοὶ ἀναγγείλωσιν εἰς ποίους νὰ παραδώσω τὸν παρόντα πρῶτον τόμον καὶ νὰ μοὶ στείλωσιν ἐγκαίρως τὰς δευτέρας προκαταβολὰς πρὸς εὐκολίαν τῆς ἐκδόσεως τοῦ δευτέρου, καὶ τρίτου. Ὁ δεύτερος ἄρχεται κατὰ τὸν ἐρχόμενον Ἀπρίλιον περιέχων τὸ σύντομον Ἀναστασιματάριον καὶ τὰ ἥμισυ στιχηρὰ ἰδιόμελα· ὁ δὲ τρίτος, μετὰ τὴν περαίωσιν τοῦ δευτέρου, περιέχων τὰ λοιπὰ στιχηρὰ μετὰ τοῦ ὄρθρου καὶ λειτουργίας.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ Μάρτιον 1847.

Ὁ ἐκδότης

Θεόδωρος Π. Π. Φωκαεύς.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΤΩΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ.

Σελ.		ἀράδ.
4	δο ο ξα α α σοι	4
11	λα σε δει εις εν	10
21	ω ω νων α α α α α	3
25	μην Κεκραγάρια Π. Βυζαντίου.	4
30	α α μαρ τι ι ι ων	6
50	χ με γα λυ νη η	1
50	χ ε πι τω Θε ω τωσω	2
55	ο Θε ε ος	2
57	ο ο ο ο ο ο ο ο ο	2
	ο ον μου ου	2
66	εν τη τα φησου ε	8
68	το ο ος εελ θου	
76	υ περ δε δο ξα σμε ε	
79	χ και εις τους αι ω νας	3
105	αλ λε κα τε ρας ου	1
104	τοῦ αὐτοῦ Θ.Π.Π.Φ.	12
121	κρυ πτην ε νο μι	1
125	την ζω ω ω η ην	12
127	ἦχος δι	
127	α α α α α	10
136	τη συν υ μνου σι	12
139	και νυν και α ει	1
145	νε ε ε ε	2

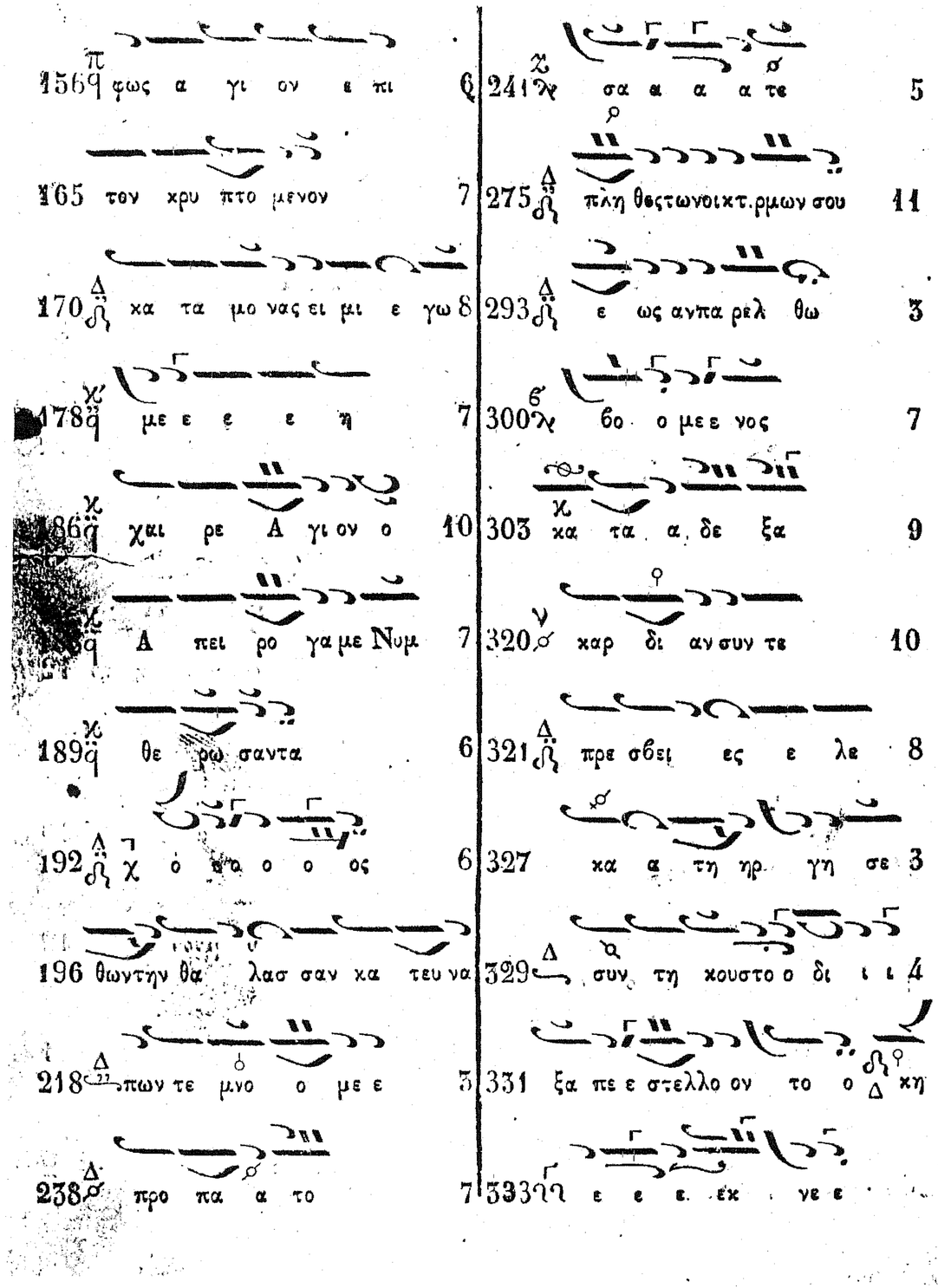

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑΤΑΡΙΟΝ

ΑΡΓΟΝ

μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ ὀρθρου

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἀνοιξαντάρια σύντομα

Μελοποιηθέντα Παρὰ Θεοδώρου Π. Π. Φωκαέως.

Ἦχος πλ. δ΄. Νη. χ.

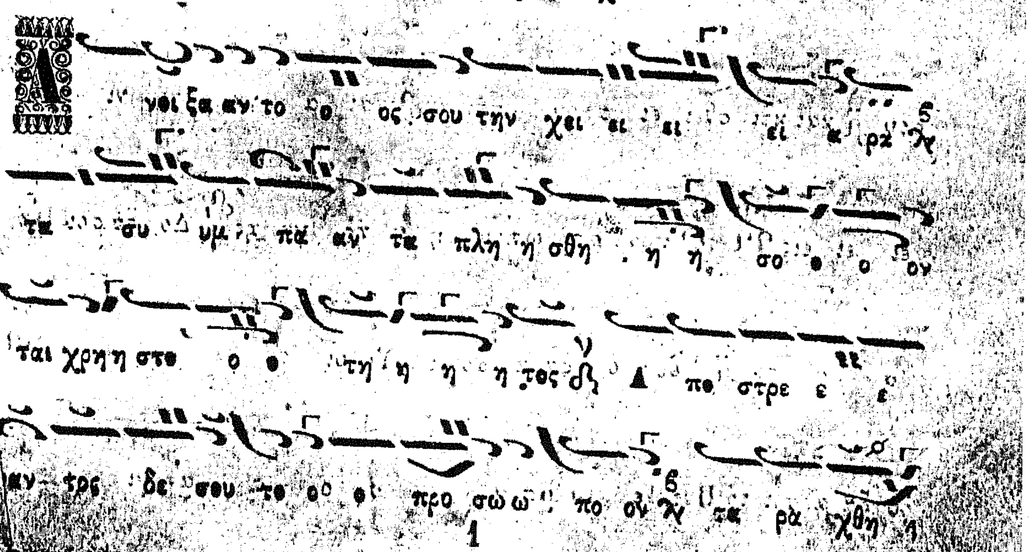

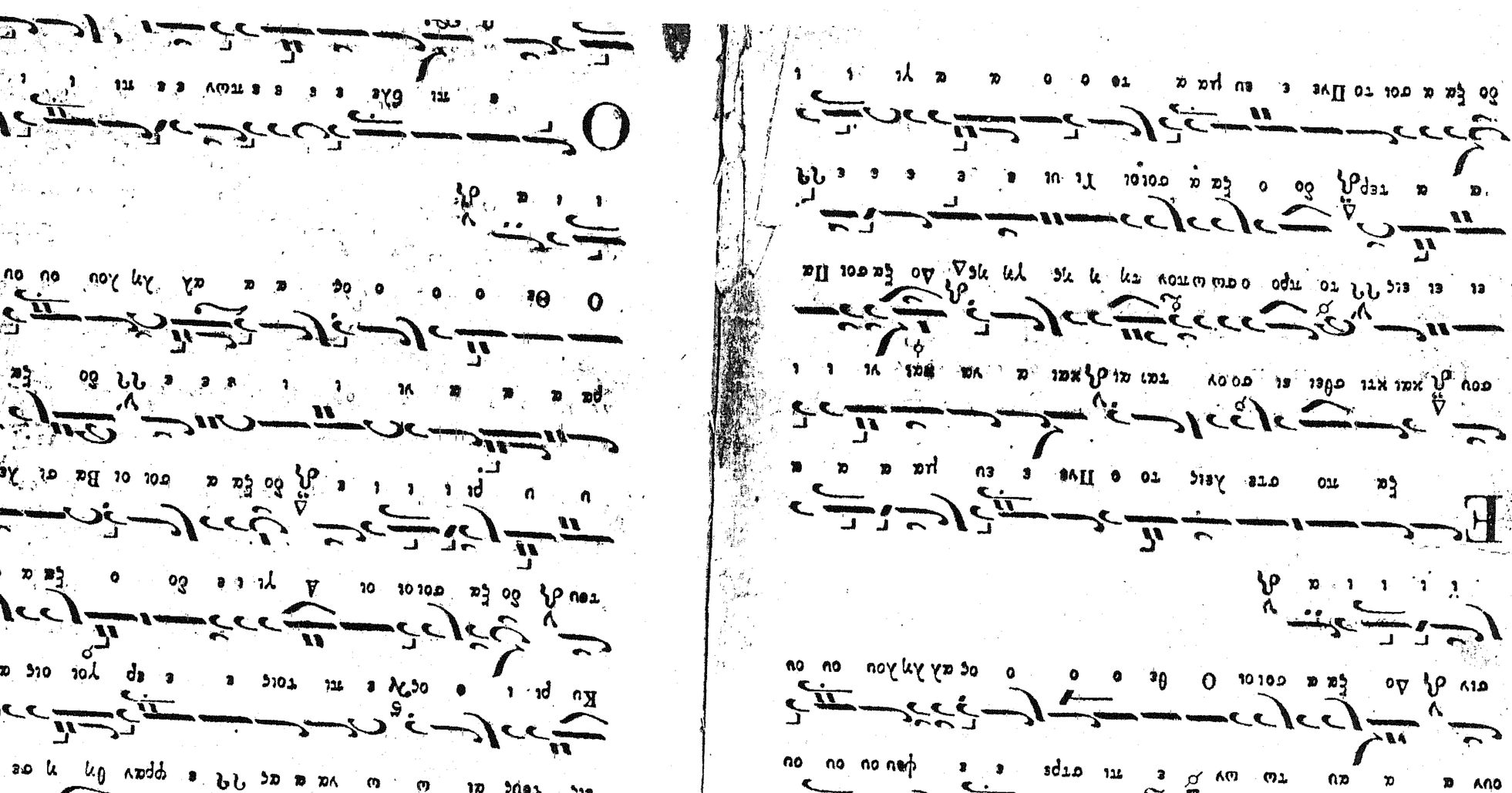

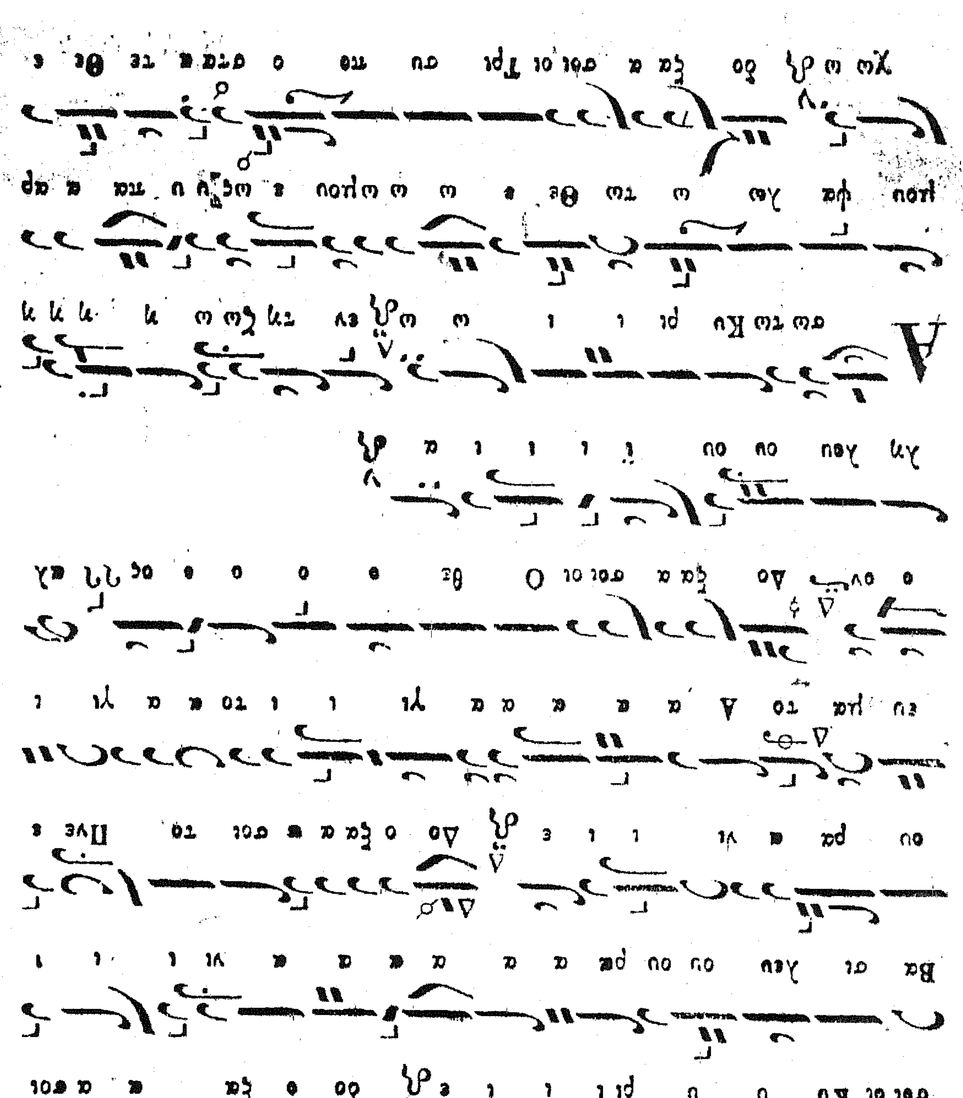

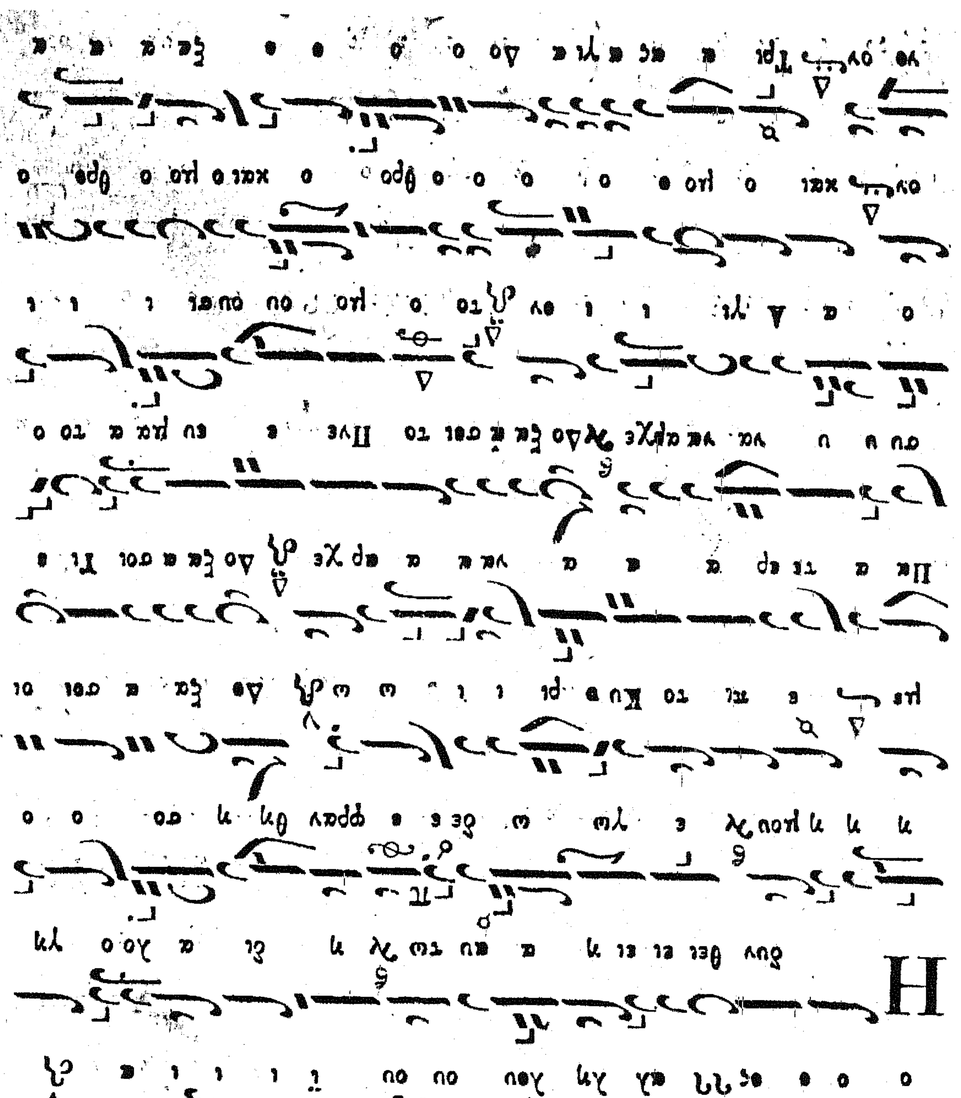

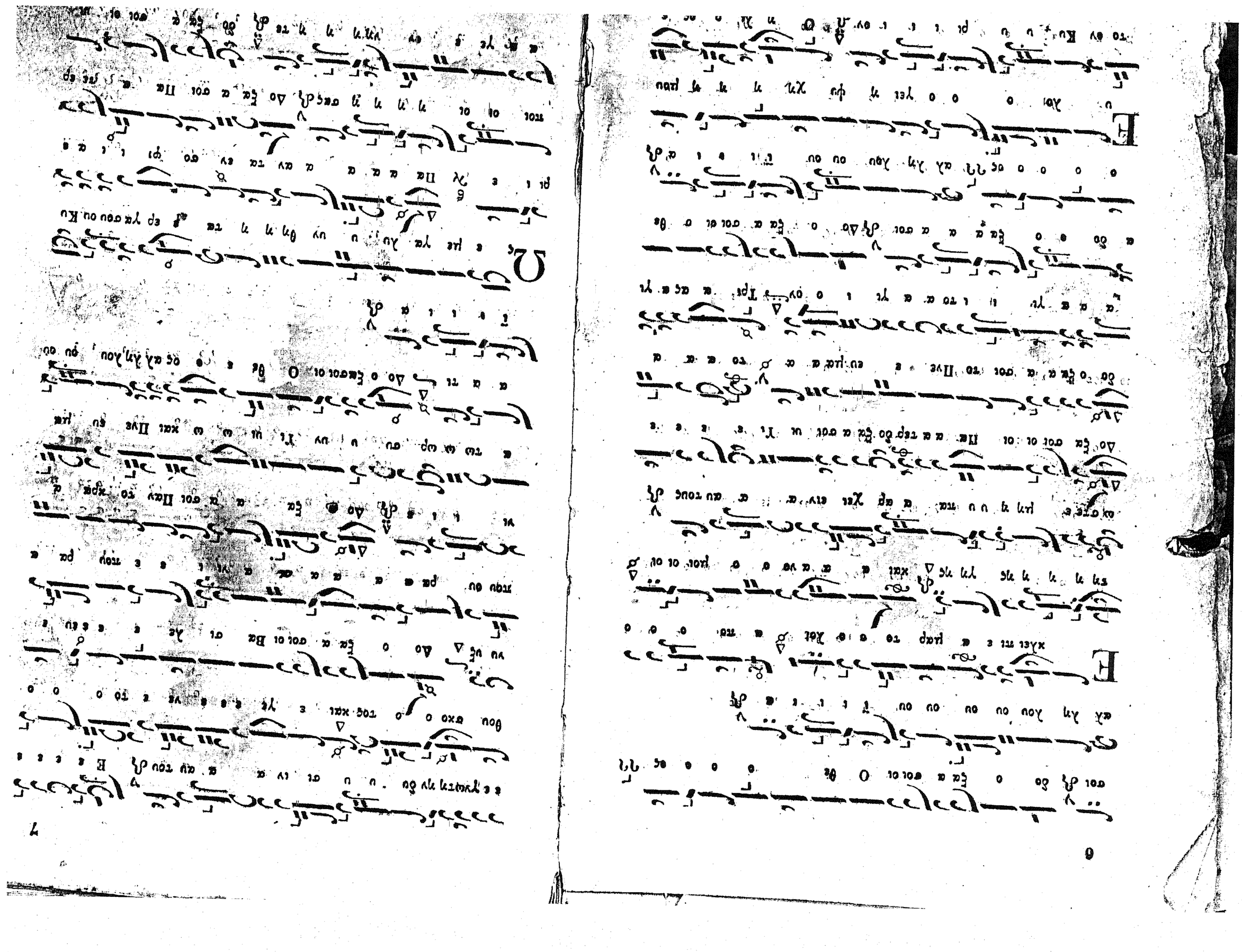

ε ε θ ε ε γεν νη η τε δο ο ξα α α α σοι Δ

το Πνε ευ μα το ο θ α γι ι ο ονλγ το εχ του Πα α

τρο ος ε εχ πο ρε ευ ο ο θ με ε ε ε νονεω Δ

και εν γι ω α ναπαυ ο ο ο με ε ε ε νον Δ Τρι

α ας α γι α δο ο ο ξα α α α σοι Δο ο ξα α

σοι οι θ θε ο ο θ ο ος ηη αλ λη λου ου ου

ι ι ι ι α

Δο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και νι νι ω Δ και α

α α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νε α

ς η η των αι αι ω ω νω ων α α α μην

Αλ λη λου ι ι α αλ λη λου ι ι α

λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι Ο θε ο ος αλ λη λου ου ου

ι ι ι ι α

Αλ λη λου ι ι α αλ λη λου ι ι α αλ λη

λου ι ι α δο ξα α σοι οι Ο θε ο ος αλ λη λου ου ου

ι ι ι ι α

Αλ λη λου ου ι ι α αλ λη λου ι ι α αλ

λη λου ι ι α δο ξα α σοι Ο θε ε ο ο ος α αλ

λη η λου ου ι ι χ α α α α

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΑΝΗΡ

τοῦ αὐτοῦ εἰς ἦχον Ζω.

Μα ρ χα ρι ι ος α α νηρ ηη ο ο ος ου ου κε πο ο

ρε ε ευ θη η εν βου λη η η η α α α σε

ε ε βων χαιεν ο δω ω α α μαρ τω λω ων ου ου

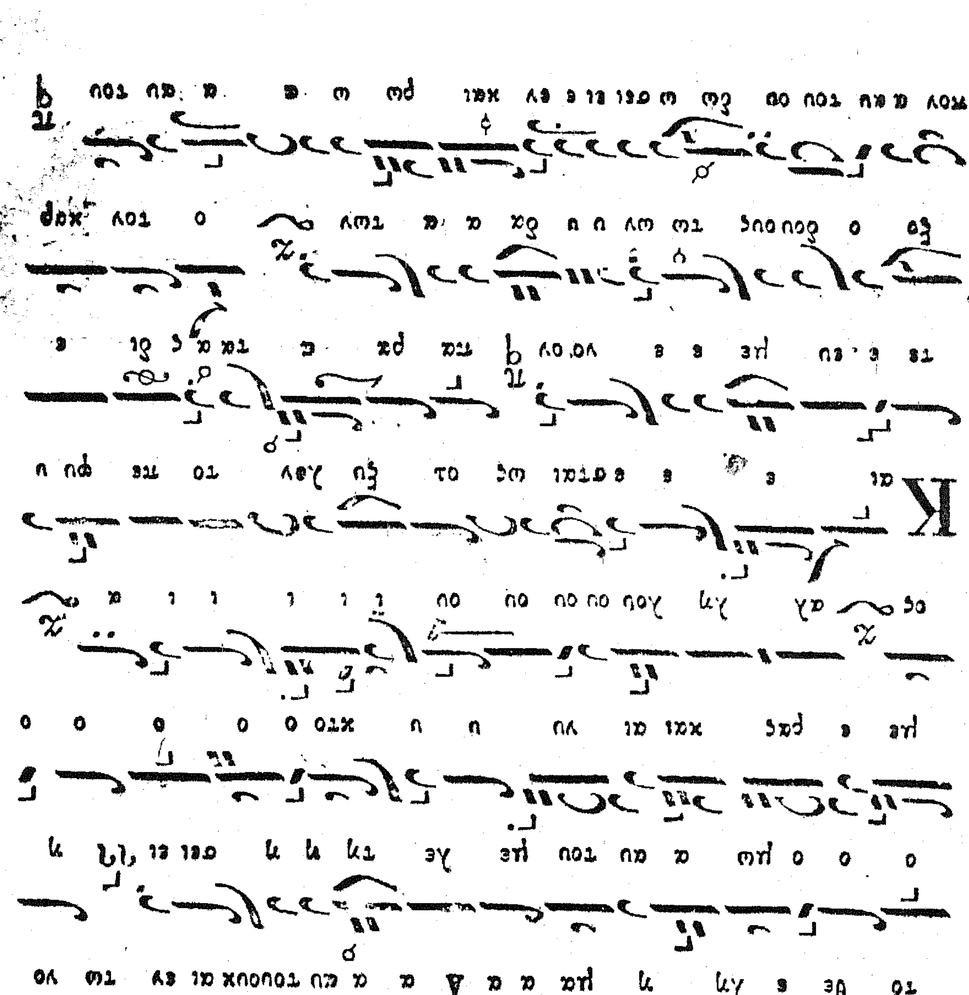

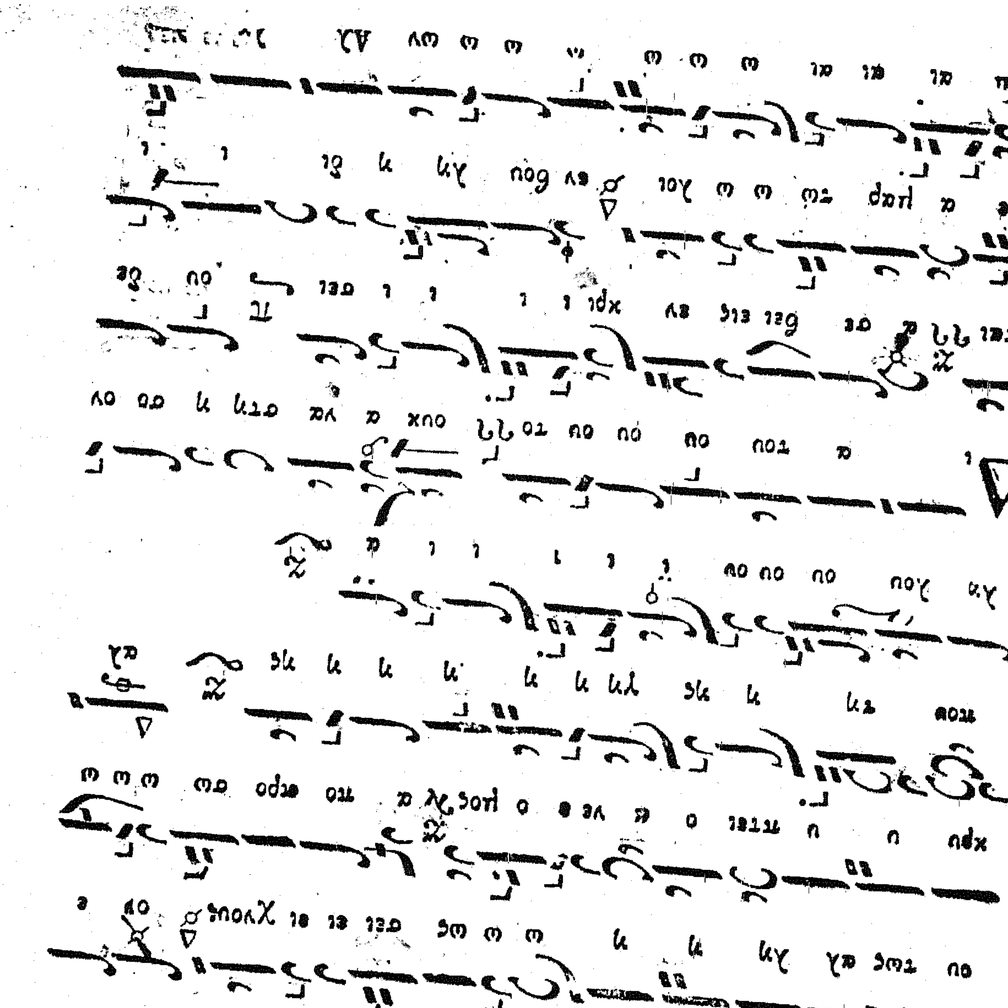

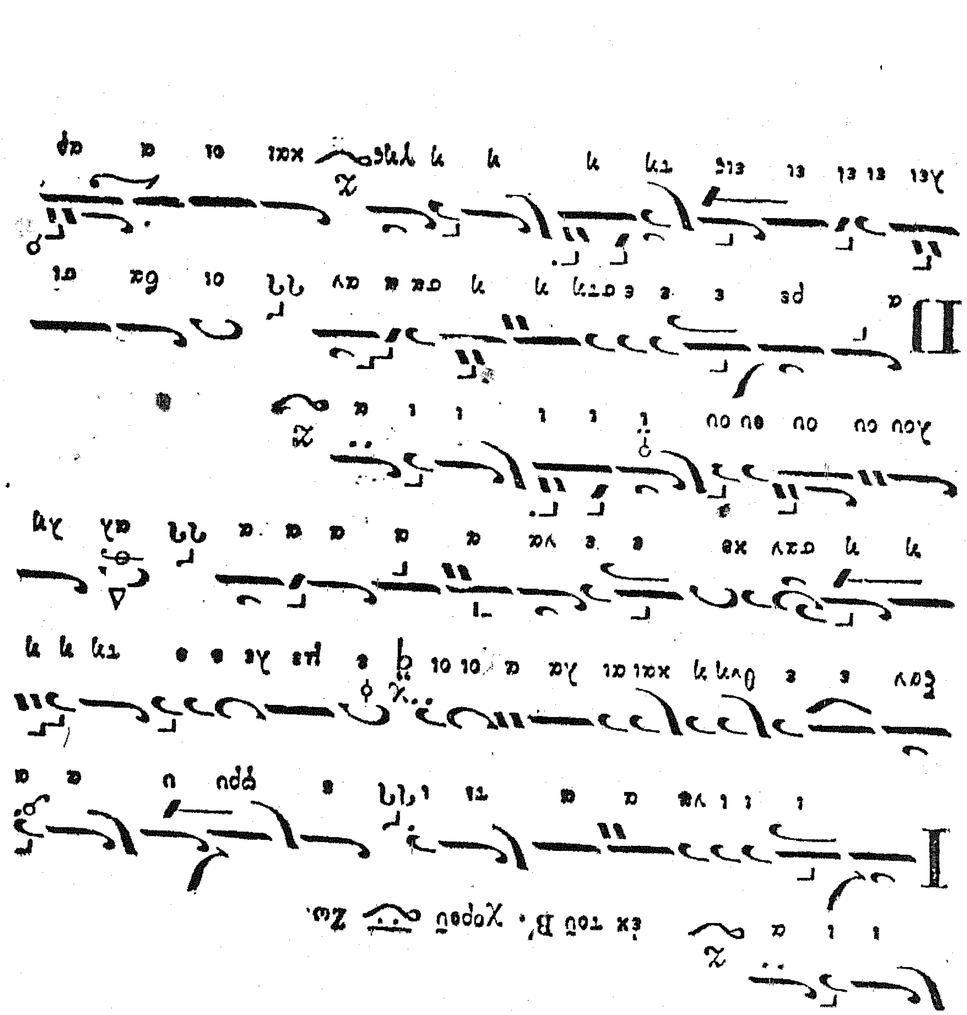

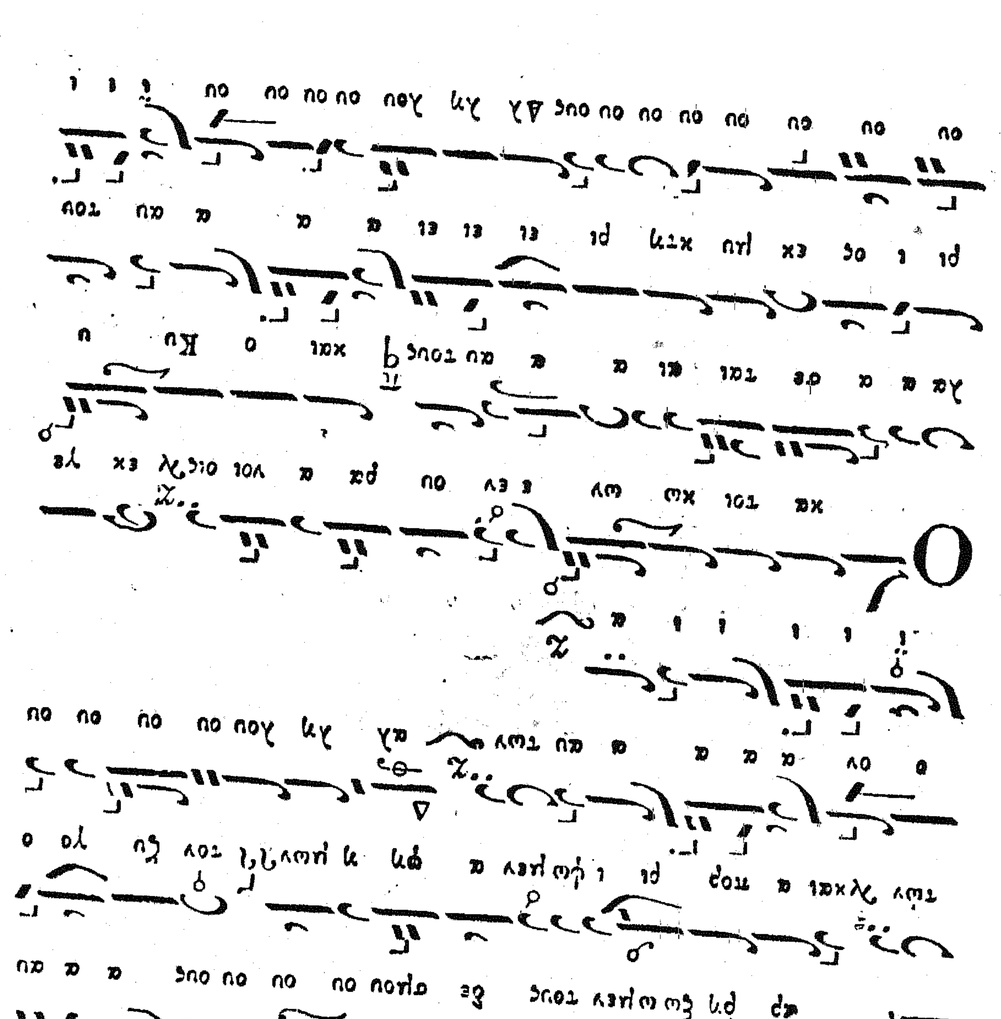

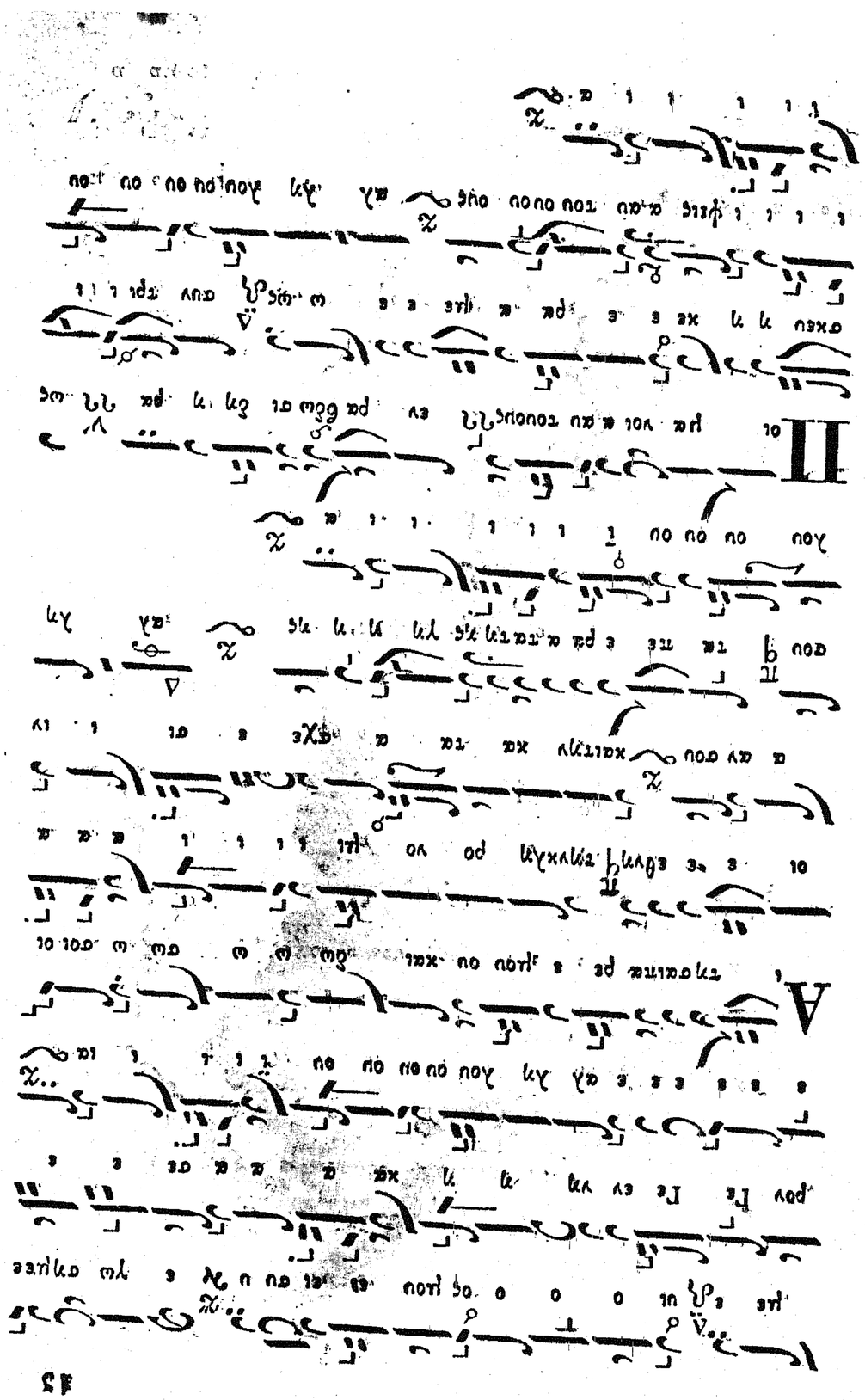

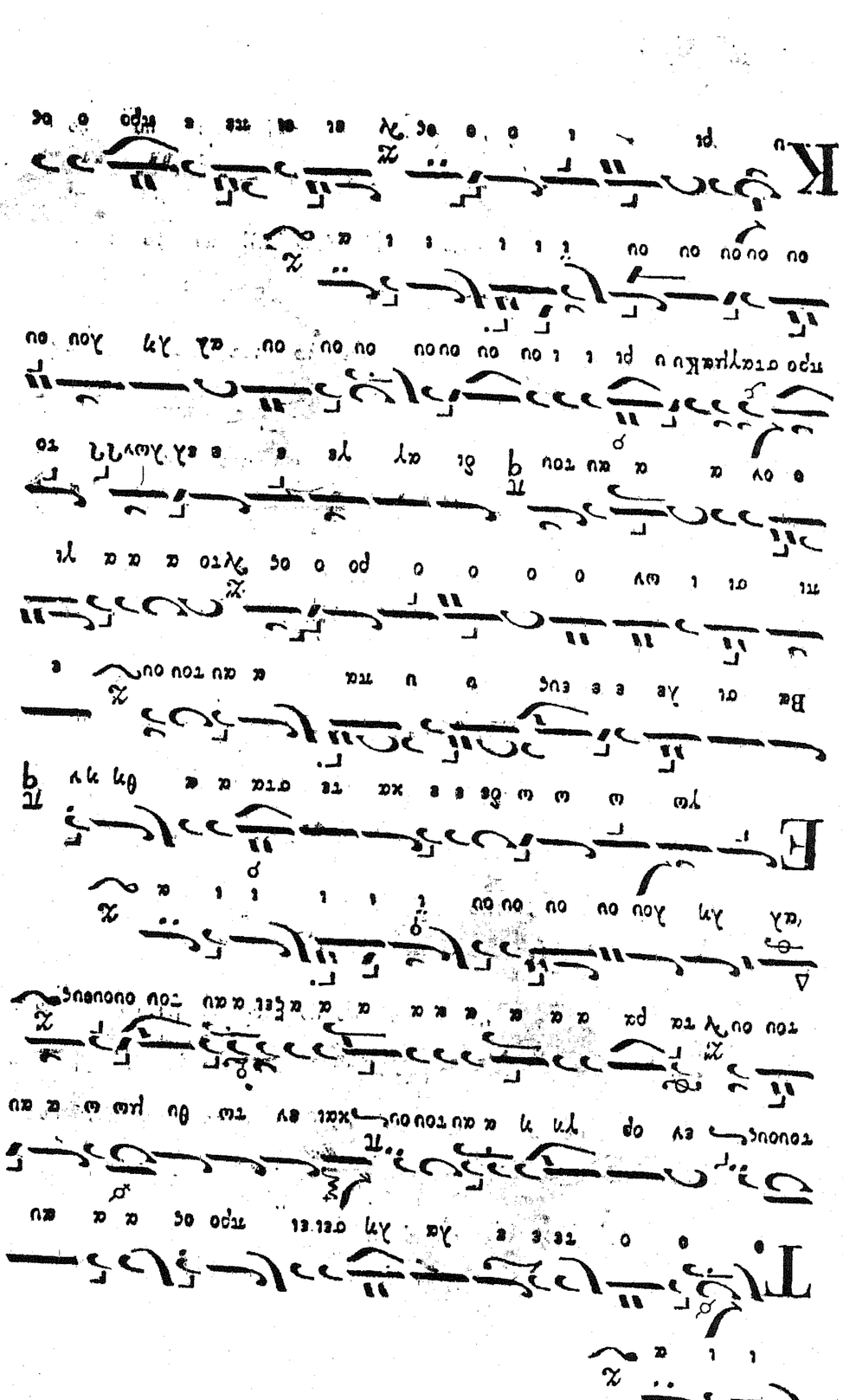

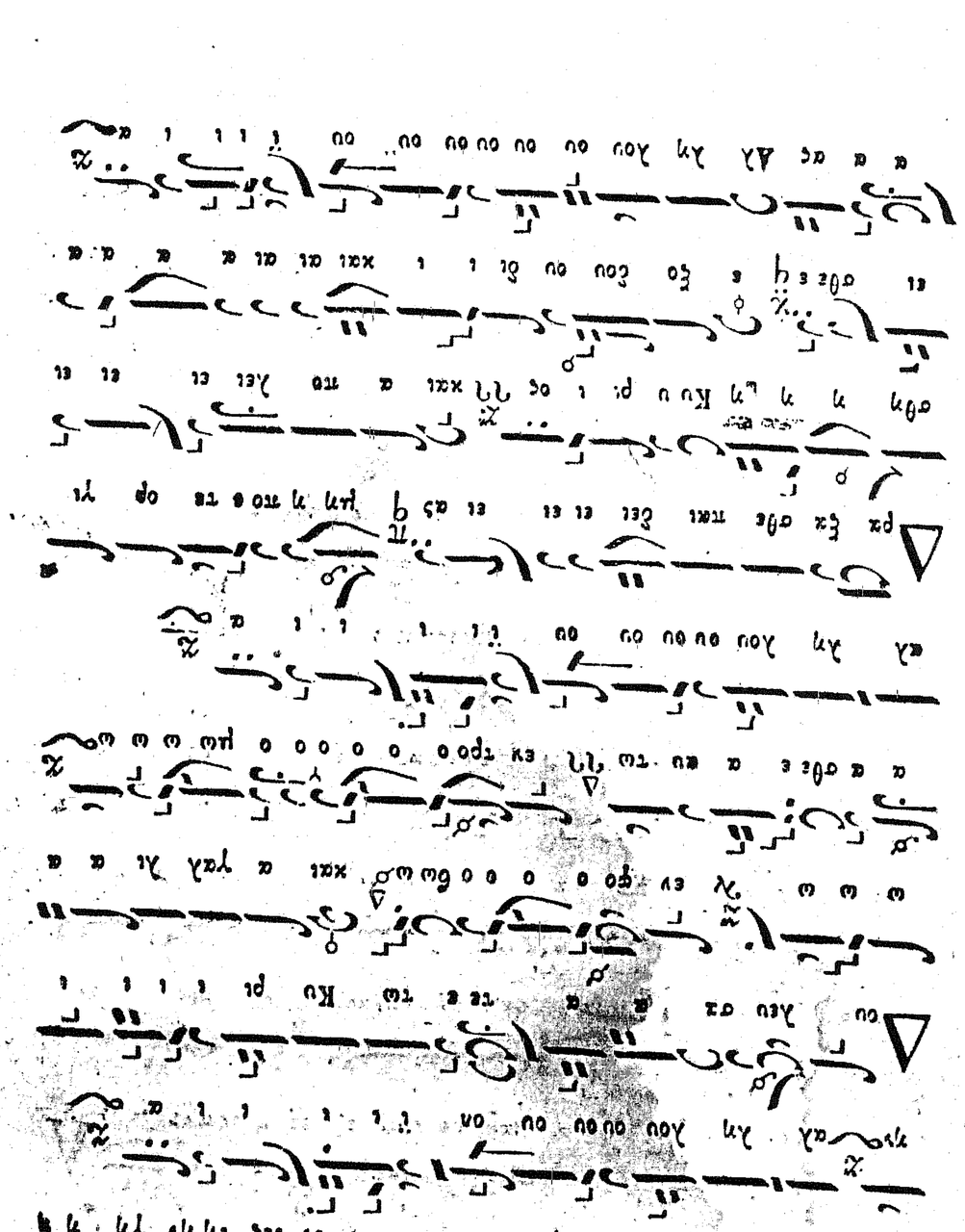

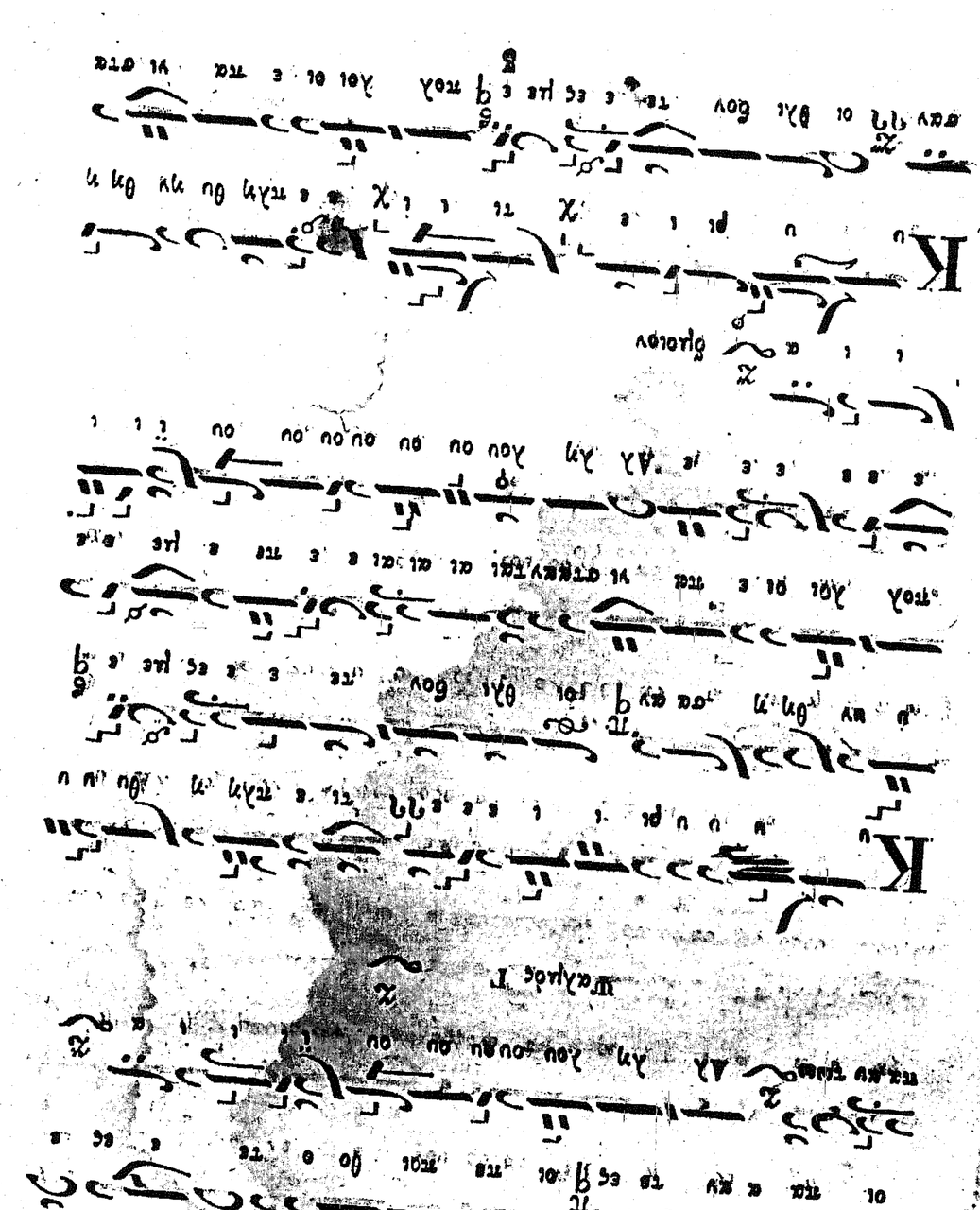

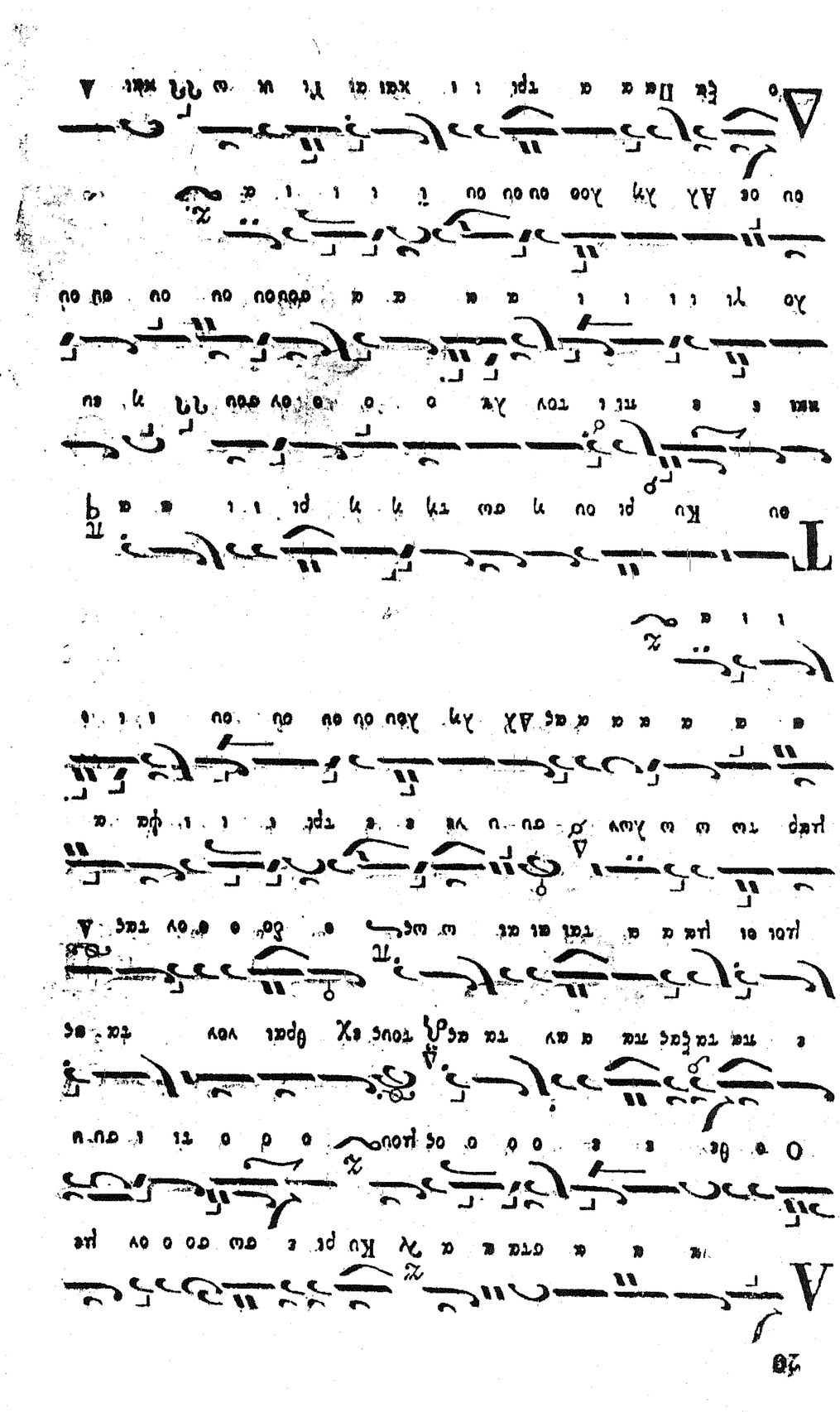

κατ' ἰηχωνστοῦ αὐτοῦ Ἠλ, χ

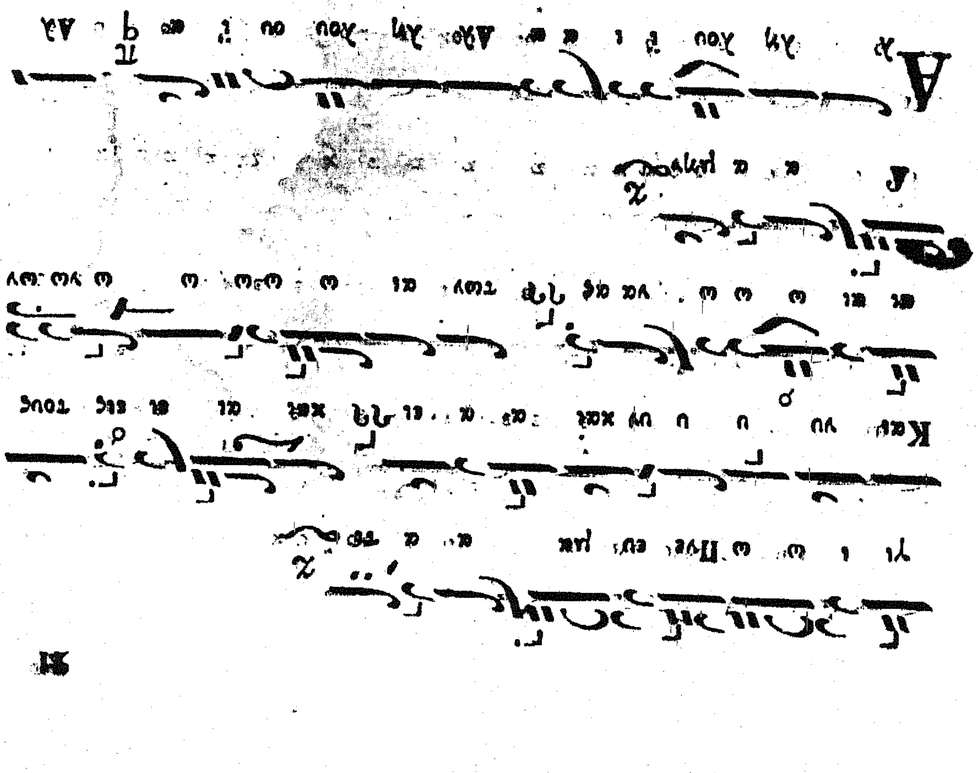

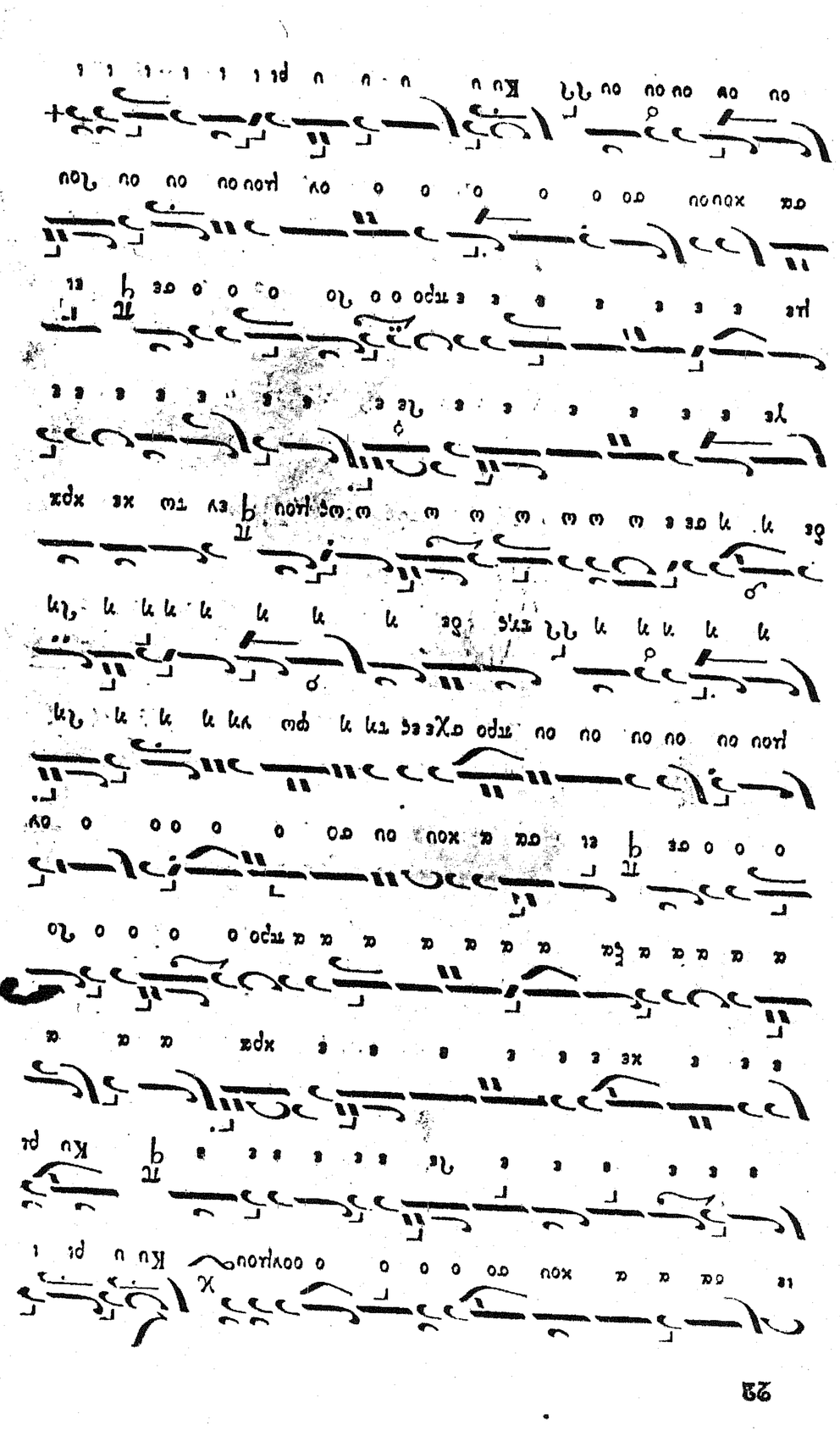

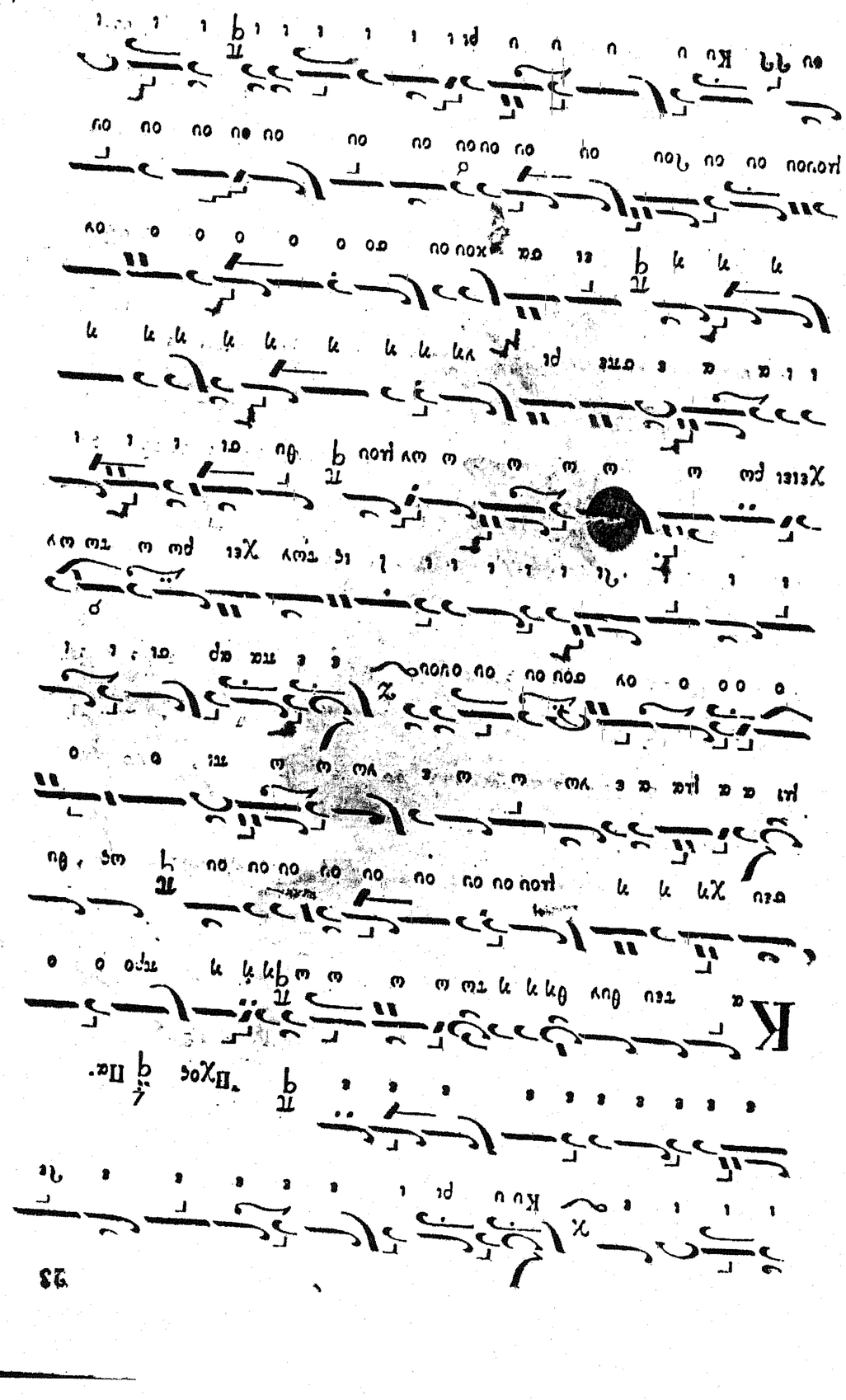

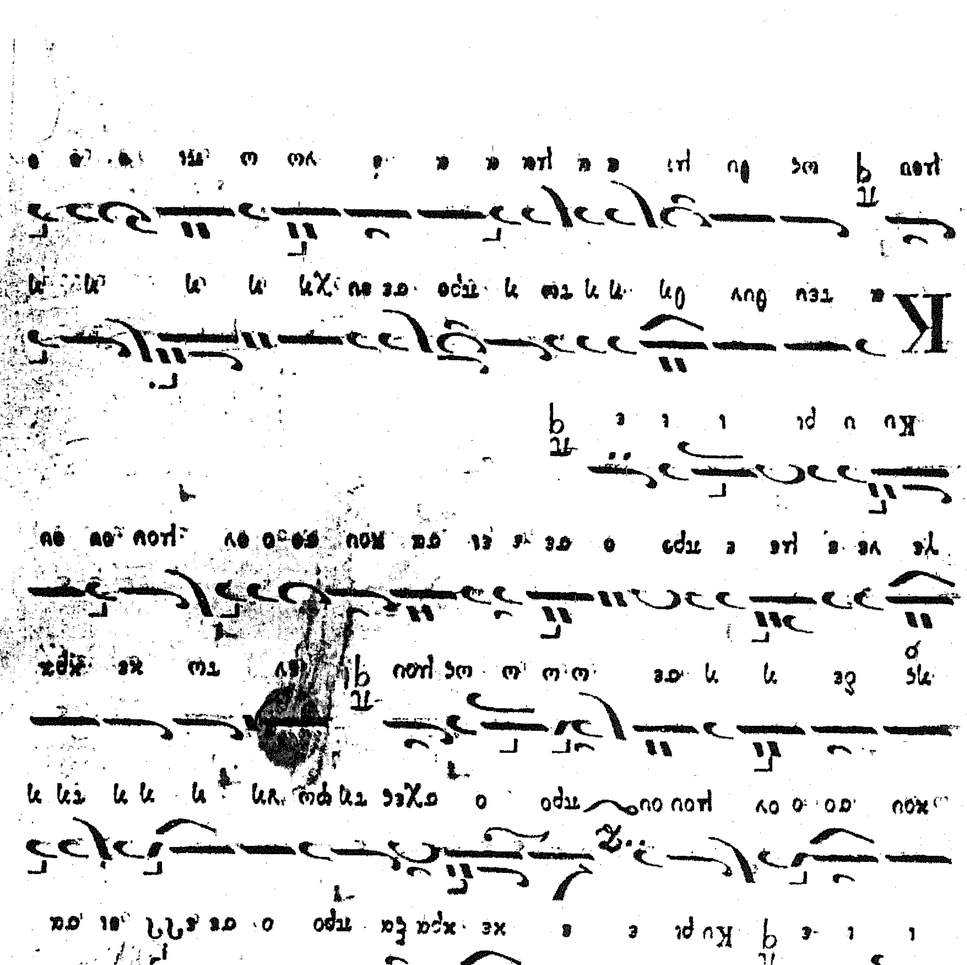

Ἦχος δ΄ Πα.

Ἦχος δ΄ Πα.

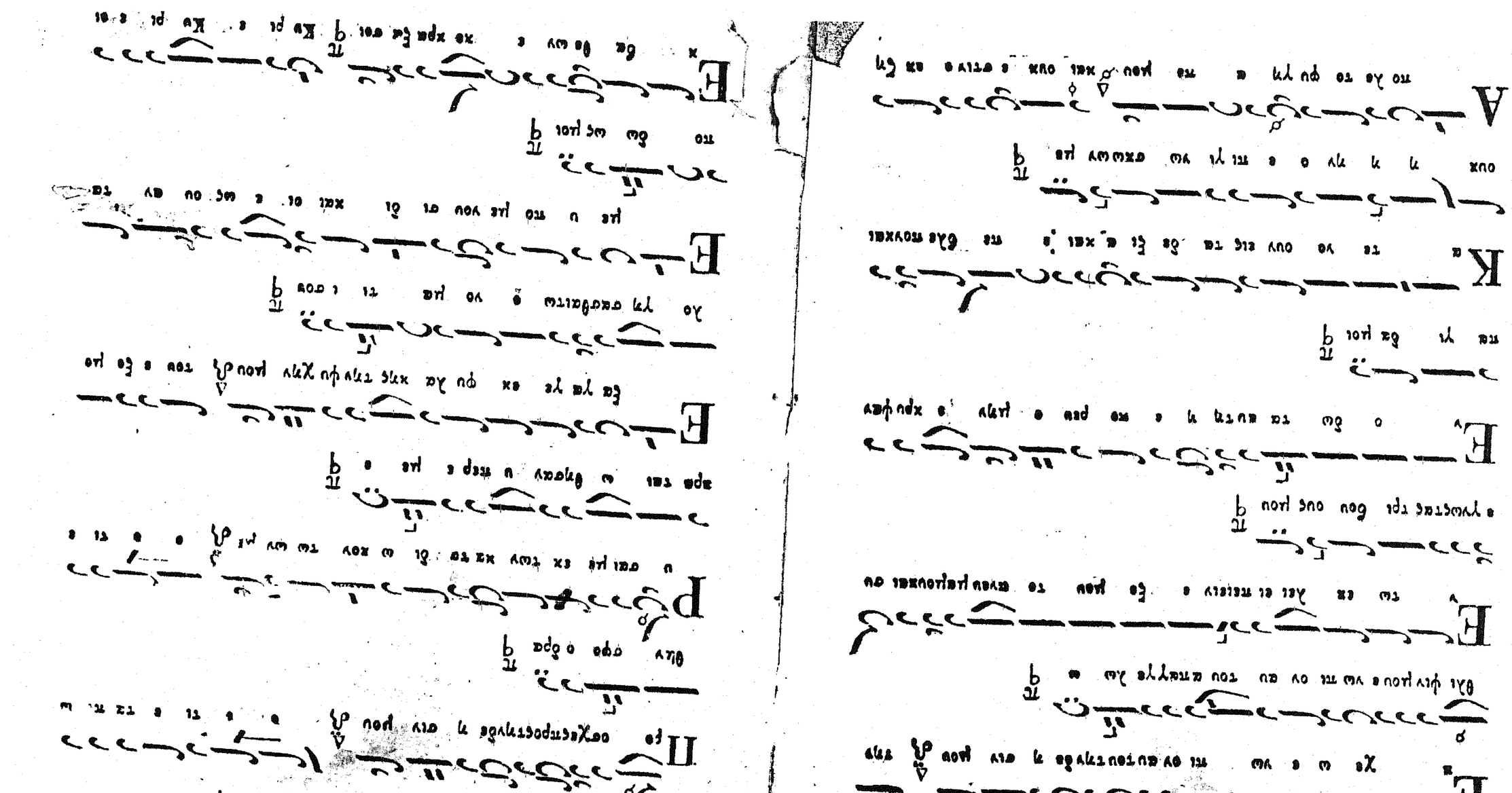

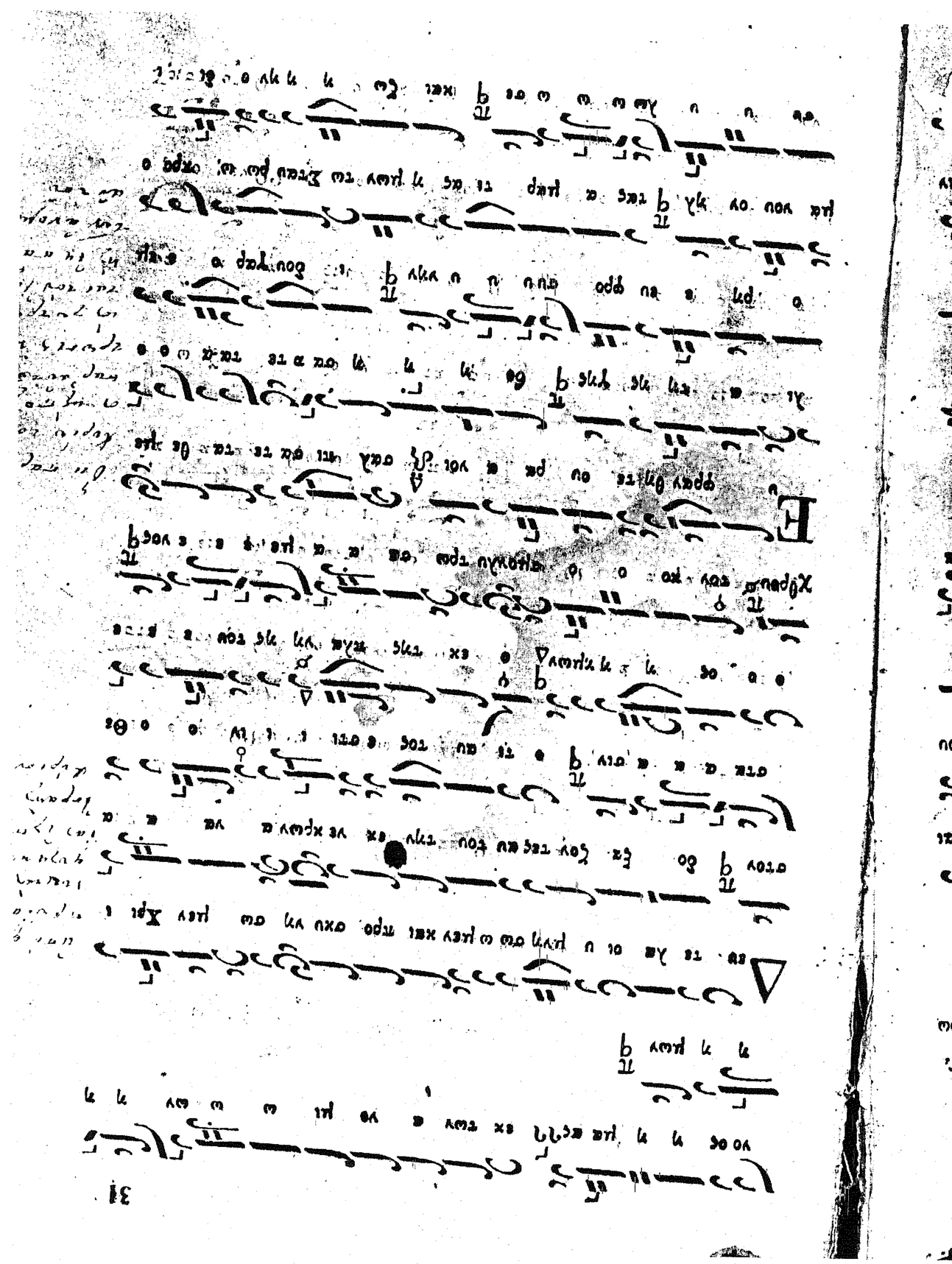

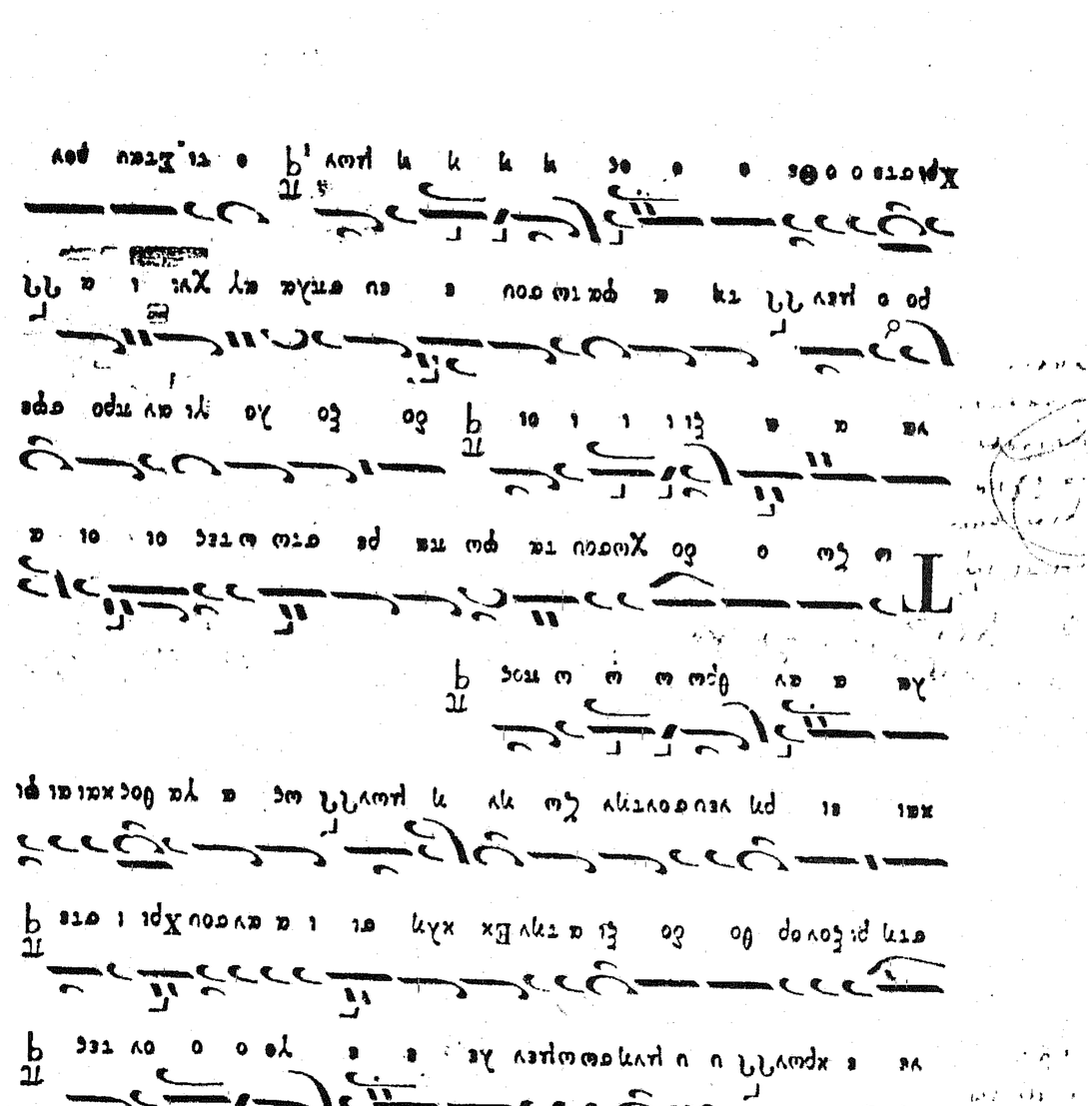

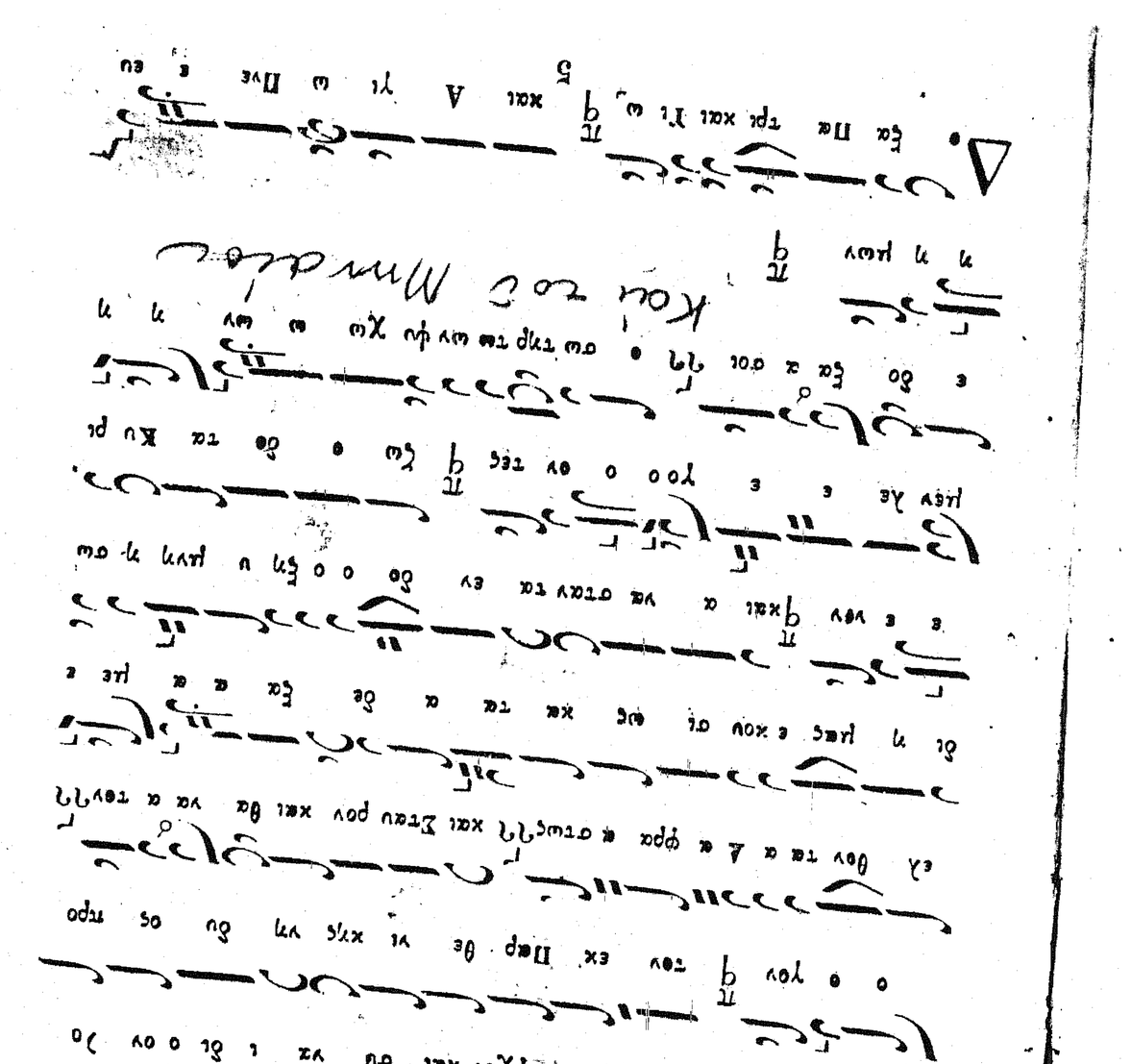

μα α α π̣ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

π̣ των α σω μα τω ω α σμα και των

νον ν̣ μην ω μεν Μα ρι ι αν την Παρ θε ε ε ε

π̣ ω τω ν̣ λω ω ω ω ι ι ομα γ̣ αυ τηγαρ

τη σταν το εγ καλ

π̣ Α

α νε δει ει εἰχθη ου ρα α νος και νε ο σ̣τ̣ης θε

π̣ τ̣η η η τ̣ης ω̣ τη τος ρα σα ται χου της

ε ο ο τ̣η η

θρασκα θε ε λου ου σα η̣ ει ρη νην α αν τει ει ει

π̣ γ̣ και το θα σι λει θ ου η νε ε ε

σει ει ει ει ε̣ξ

Τ̣ ην πασ χο σαι ου δο ο ο ξαν την εξ αν θρω ω πων σπα

π̣ ρι ι ι ι σαν γ̣ και του Δε σπο την ην τε ε

σου ου σαν̣η̣ την ε που ρα α νι ι ι ο ον

π̣ που ν̣ λην γ̣ υ μνη σω

ω μεν Μα ρι ι αν την Παρ θε ε ε νον γ̣ των

π̣ ο ο ος του Θε ε ου γ̣

ει ει τω τοι οι νυν θαρ σει πω λε ο ο ος του Θε ε ου γ̣

π̣ και γαρ αυ τος πο λ̣ μη σει τους εχ θρους η̣ μας παν το δυ

Βτερρα δομματικὰ σύντομα

ρ̣ Πα. γ̣ Πνχοα θοκήτ̣ Π. Π ο ος Θεοδώρου

Τ̣ ην πα γχο σμι ι ον δο ο ξαν την εξ αν θρω ω πων σπα

π̣ ρι ι ι σαν γ̣ και του Δε σπο την ην τε ε

σου ου σαν̣η̣ την ε που ρα α νι ι ι ο ον

π̣ που ν̣ λην γ̣ υ μνη σω

ω μεν Μα ρι ι αν την Παρ θε ε ε νον γ̣ των

π̣ ο ο ος του Θε ε ου γ̣

ει ει τω τοι οι νυν θαρ σει πω λε ο ο ος του Θε ε ου γ̣

π̣ και γαρ αυ τος πο λ̣ μη σει τους εχ θρους η̣ μας παν το δυ

Βτερρα δομματικὰ σύντομα

ρ̣ Πα. γ̣ Πνχοα θοκήτ̣ Π. Π ο ος Θεοδώρου

Τ̣ ην πα γχο σμι ι ον δο ο ξαν την εξ αν θρω ω πων σπα

π̣ ρι ι ι σαν γ̣ και του Δε σπο την ην τε ε

σου ου σαν̣η̣ την ε που ρα α νι ι ι ο ον

π̣ που ν̣ λην γ̣ υ μνη σω

ω μεν Μα ρι ι αν την Παρ θε ε ε νον γ̣ των

π̣ ο ο ος του Θε ε ου γ̣

ει ει τω τοι οι νυν θαρ σει πω λε ο ο ος του Θε ε ου γ̣

π̣ και γαρ αυ τος πο λ̣ μη σει τους εχ θρους η̣ μας παν το δυ

Βτερρα δομματικὰ σύντομα

ρ̣ Πα. γ̣ Πνχοα θοκήτ̣ Π. Π ο ος Θεοδώρου

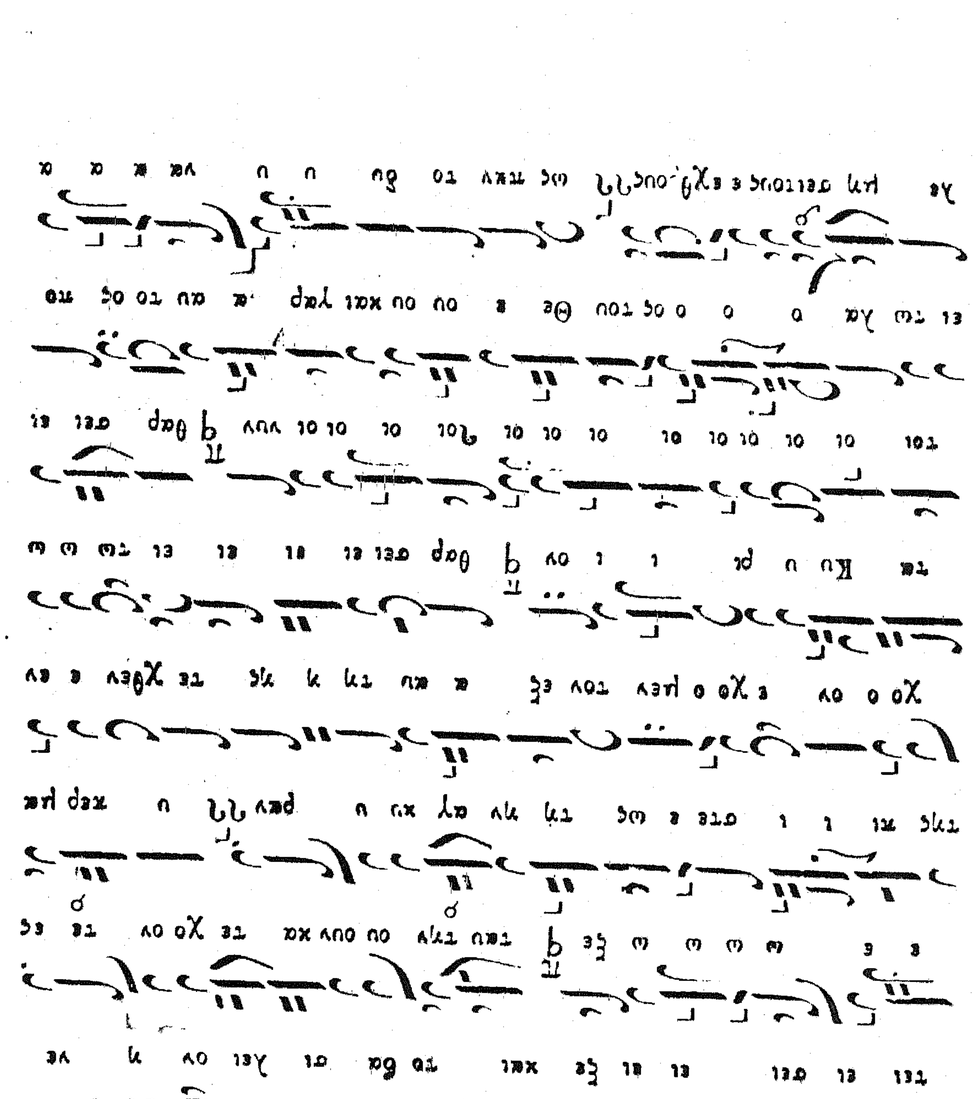

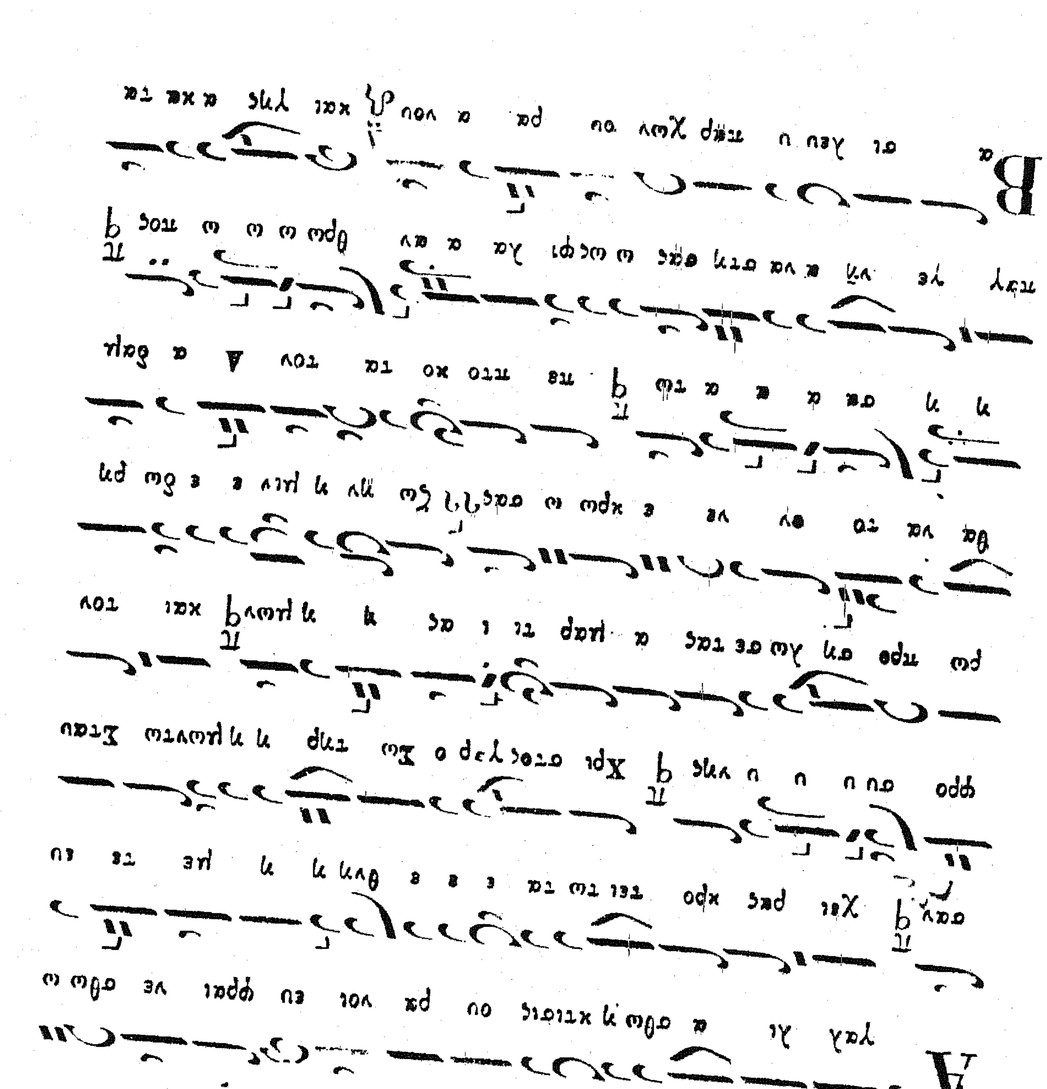

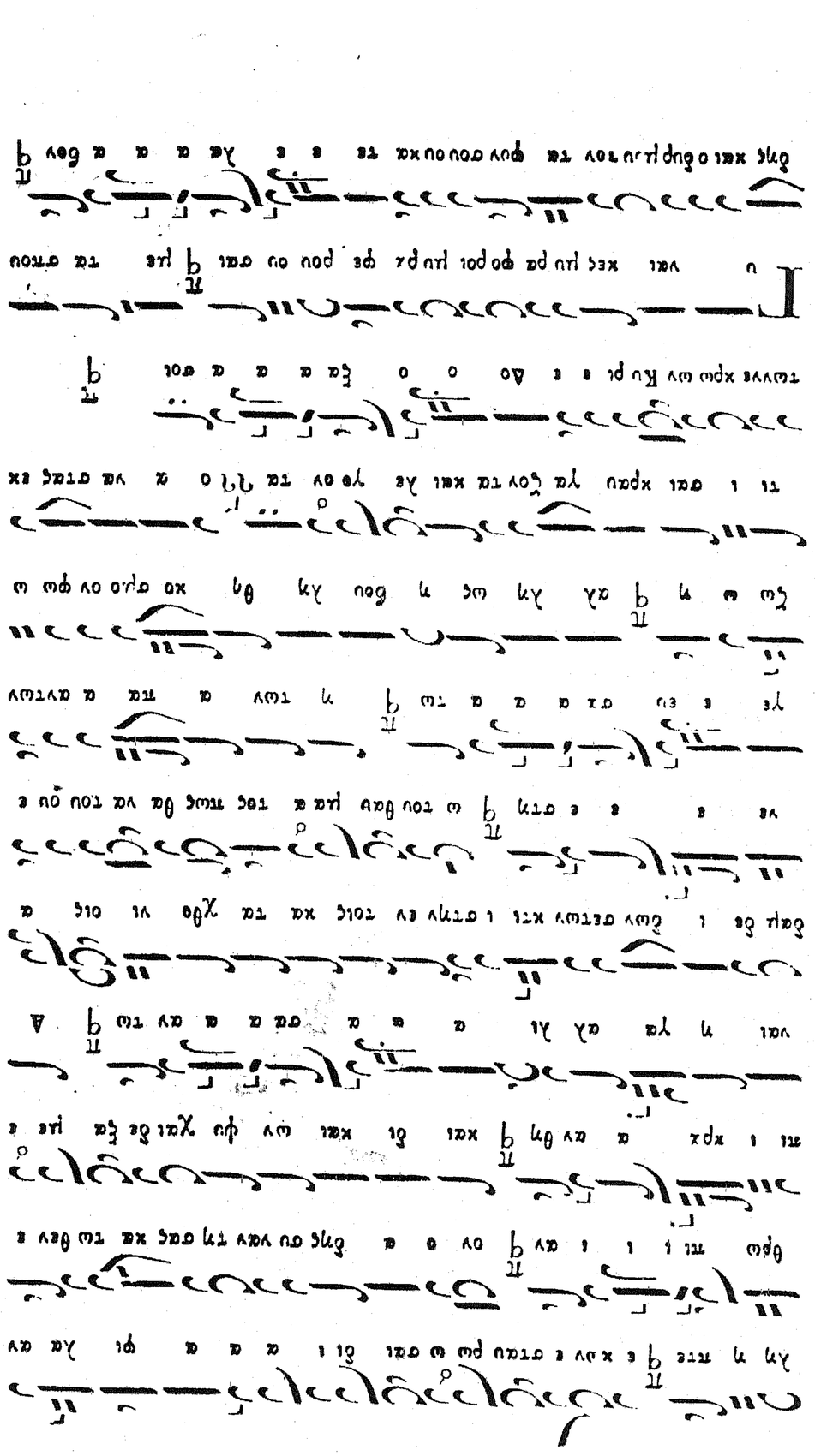

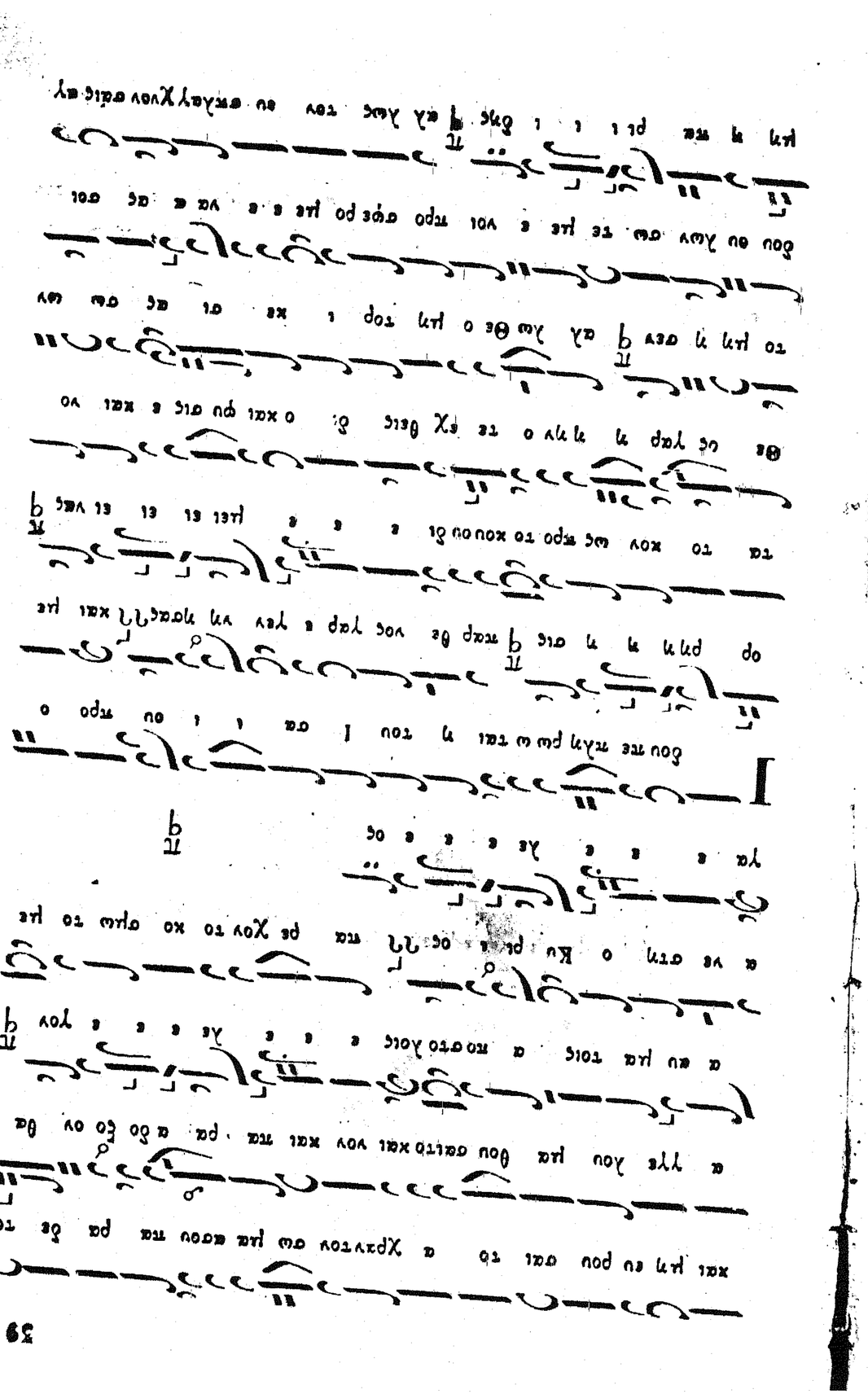

κα λαιξρε ρου ου σα σοις ι. κε ταιξσταλαγγλε ι ι σδη η η η

με νης ο ο ερ χρ μενος εν ο νο μα τι Κυρ ρι ρ ου

Απολυτικια.

Τ ου λι θου σρρα γι σθεν τος υ πο των ηχος δ. Πα χ

τι δ κατ τρε σθευ ε σω θη νατ ταξ ως ψυ χα α ως η η

Τ ου λι θου σρρα γι σθεν τος υ πο των ηχος δ. Πα χ

Εις τον Ορθρον. ηχος δ. Πα χ.

η η μω ω ω ων

Θ ε ος Κυ ρι ος κατ ε πε φα νη μιν η ημ ιν ω φθη

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Θ ε ος Κυ ρι ος κατ ε πε φα νη μιν η ημ ιν ω φθη

μεσιτευουρα νων ε δο ω σα ω πο ζω ο σα ε ξα

τη ε νε στα σεισουχρι στε τε ε ρα των ου ρα νων δε

Δο ξα σα βα σα θεο τη τε λει ω σα ε ξα πε ω νυν και

στα σα σα κατουκτιστητηνουμη Δο ξα πε ω νυν και

Δο ξα τη σι σο νε ρι α θο ου ε ξου σι α ο πα τη ρ υιε

και αγι ε πνευ μα τι ε ις τους αι ω νας των αι ω νων

Τ ου ς. ηχος δ. Πα χ

Καθισματα εικατον

Θεοτοκιον

Τ ου ς. ηχος δ. Πα χ.

Ε ις τους αι ω νας. η χος. η χ. η Κε.

Τ ου ς. ηχος δ. Πα χ.

α στρατηγου σα τα ι υπερμαχω χρι στια νε

α στρατηγου σα τα ι υπερμαχω χρι στια νε

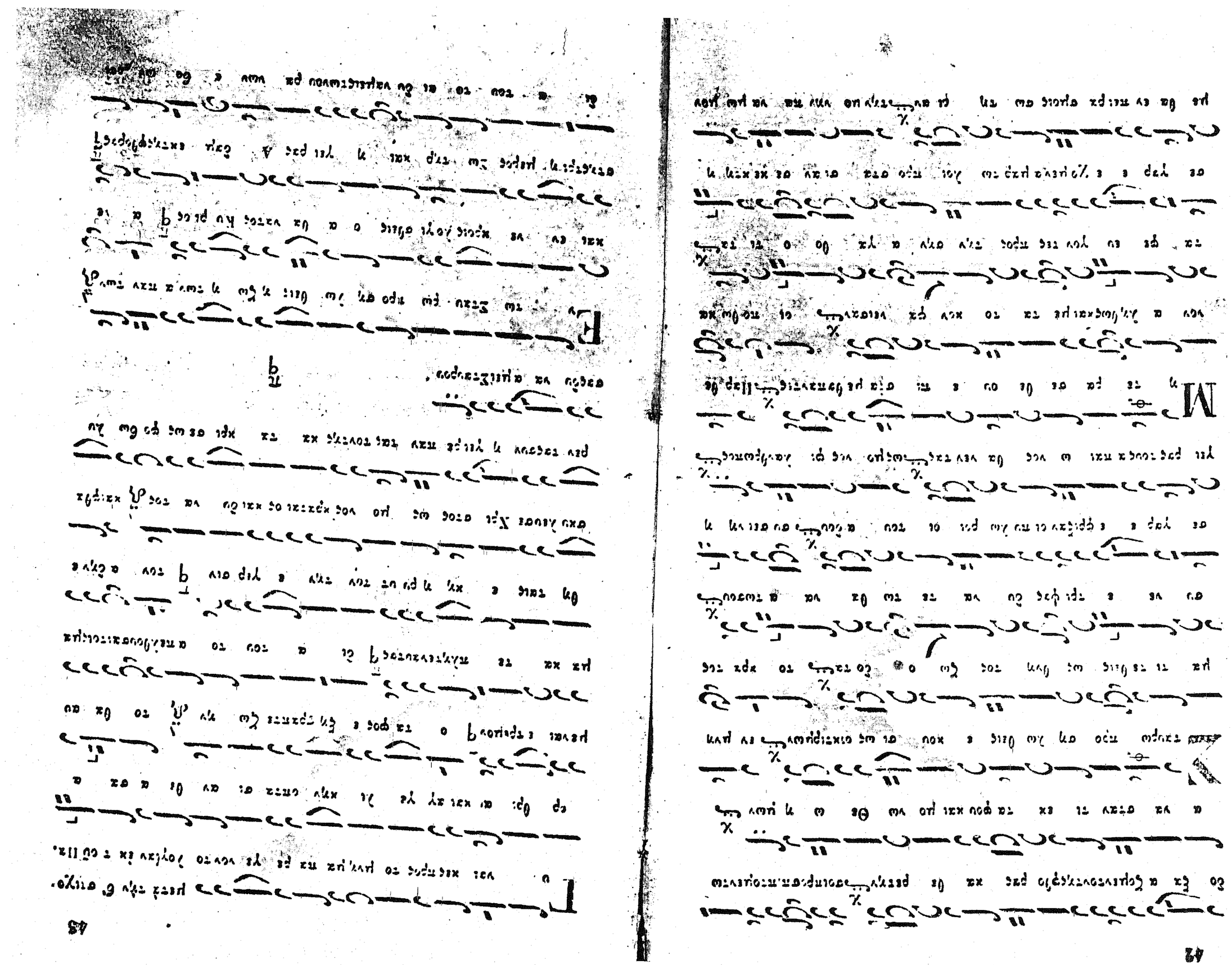

Δ 9 Ἐκ Πιε τῆς κατ Ἰε ω κατ Δ Ἰε ω Πνευμ με τι
ἀπ᾽ ἀρχῆς α μεν ἀπ᾽ ἀρχῆς α ει χ κατ εἰς τους αι. χριστιανε ω νων ε μηην
ἀπ᾽ ἀρχῆς α μεν ἀπ᾽ ἀρχῆς α ει χ κατ εἰς τους αι. χριστιανε ω νων ε μηην

Α 9 Ἰε ω Πνευμα τι μη κατ δε ἐκ ω επερ Πιε τῆς
παρ ειλ ηφ ε ἐντης α μαρ τι ες ἀπ᾽ ἀρχῆς α μεν ἐσ ον με λα ἐωνου Δο γε φω λε
παρ ειλ ηφ ε ἐντης α μαρ τι ες ἀπ᾽ ἀρχῆς α μεν ἐσ ον με λα ἐωνου Δο γε φω λε

Δ 9 Ἐκ πα ρου χειρ ιλα ἐωνου Δο γε φω λε ἐσ ον με
ταις εκ λεμπτρυνου θε ος ι νε ν μνω σε π
ταις εκ λεμπτρυνου θε ος ι νε ν μνω σε π

Α 9 Ἰε ω Πνευμα τι μη κατ δε ἐκ ω επερ Πιε τῆς
ἀπ᾽ ἀρχῆς α μεν ἀπ᾽ ἀρχῆς α ει χ κατ εἰς τους αι. χριστιανε ω νων ε μηην
ἀπ᾽ ἀρχῆς α μεν ἀπ᾽ ἀρχῆς α ει χ κατ εἰς τους αι. χριστιανε ω νων ε μηην

Ε 16 τα ο ρητων εων ω ψω σας με νο μηνῆ α με
ειδ ηφ νο κρα τρ ρι ε
ειδ ηφ νο κρα τρ ρι ε

π
ϙ

κατ Παρηκλ δε γρ

Α 9 Ἰε ω Πνευμ με τι τα σε ηκει εις κοινωνι γει τας μ
ταν δρο μου σα εις το πρω ω ταν ϙ ι σο σθε γαρ α

Ε ν τω θλι δε σθαι με ει ἡ χος ρ Πα.
σε χου σον μουτωνο δυ νω ων Κυ ρι ε σοι κρα ξω

π
ϙ

Τ οις ε ρη με κοις α ταυ στυσο θει σε πο δοξ ση γε ν
ται μ κορμου ου σηι του με ται αι ου εκ το ος

π
ϙ χ

Ε τι τοις ε: ρη χο αι μοι ο ειν ομωμεν εις ταχυ

Α γι ω Πνευ μα τι μιγν τηρο σκυ νρ̀σιν ὑενδιαιτα

τησηγησαιγιωσεται

Ν uv α να σεν εσαι λε γει Κυ ρι ος ἡ θη σο μαι εν εω τη

μαι εν σω τη ρι ω πκ ρη σι α σο μαι εν αυ τω

Ε τοις ἁγι ους ε ν Ἱερ ω υσα λημ ἡ κα τοι

κια του Κυ ρι ου ἡν ερημουτοπενεμμενην χαι ρι

Ν uv α να σεν εσαι λε γει Κυ ρι ος θη σω ἡμ ἐν τοις

ἐθνε σιν ἐν τοις λα οις χαι ἰα σο μαι αυ τους

Ε ει α

Ε ει τοις ε: ρη χο αι μοι ο ειν ομεν εις ταχυ

Εἰρηδε ἀ.

ρι ωπορ ρη σι α σο μαι εν αυ τω ω ω ω ἡχος δ πα.

Ζω η τραπεζ ου χος ἐε ἓι α ἡ δε ο ηρε πως εν ι

σγυ ι ἐε ἐο ἐαγαι ἡ αυ τη γαρ α θα νμαι ωσπερ σθε γνς υ

πε νεν ει ως ἐρημωσ ἡ τοις ι σγυ η λι ταιρ ο ἐεν δυ

καιουρ μη η σε α α

Ε ει

Εἰρηδε ἀ.

ρο σε τη χρ ρι τ̀η θει α κα τα σκη νω σει ἡ προ

ἐλα πτω ε λδα καιρ κα τα ο η σαλπιγγος ἐκ εου

ο υ τε μυ ψου μενος ο λογ μα τον αν θρω πων εν τη χ

γα στρ ουχ νεπλαγεν θ οι νε τοςτων Πα τε ε ρωγθε

ρι ου τον Κυ ρι ον υ μνει τε ℣ και υ τε μυ ψουτσιϊς πων

τας τους ε δει ξεν αφλεκτος ℣ και νυν κα θη μεν των πει ρα

ζο μαι ι δου γαρ α γγε λο χειραγουℳ πυρ τε λου με νη

Ε ℣ υ τον τπς α γγε λο χειραγουℳ πυρ τε λου με νη

ος και υ τε με εν φο βος

Ε ℣ κα με νω Πατ δες Ι αρα χλ ως εν χω νευ τη ℣ Πα.

ρι ω τω καλ λει της ευ σε δει ας κα θα ρο τε ρογχρυσουν χ

τε ποιτλδον λεγοντες ℣ ευ λο γει τε παν τα τα ερ γα Κυ

ο υ τε μυ ψου μενος ο λογ μα τον αν θρω πων εν τη χ

ε ξε λευ σεσθαι του Ι σραη λ τη ν πρε σ βυ τα τον Α γιον

Ε Βιρλιδ σϛ'. ℣ Πα.

κυ κλοθεν η μας ε σχα τη. α δυσ

εις σω τη ρι αν η μων κα ι νϋ α πλα σεν

Ο Βιρλιδ Ε'. ℣ Πα

ρω ει σε τη ανα ει λη λυ θεττης της

τα πε ρατα ℣ τας καρ δι ας μω ει σουρω τ της επης Θε ο

γνω σι ες των ρρ Θο ξως υ μαν δατ ε σωσ?ρεις

νον κα το νο ου μεν οι κα ι σε ℣ και των Α γιον

ε ξε λευ σεσθαι του Ι σραη λ τη ν πρε σ βυ τα τον Α γιον

χ Μ ε γα λυ νει η ψυ χη μου του Κυ ρι ον και

η γαλ λι α σε το πνευμα μου ἐπ χ ε πι τω Θε ω τω λα

τη ρι μου

Τ υ υ υ πον χ ρ ο

χει ει α αε σου ἐπ πυρ πο ο λοω με ε νη η δα

α α το ος ε ε ε δει ει ἐκν α α φλα κτο ον

α ουγ χρι ι τως τωνξερα φιλ ἐπ την α δι α φλομεΘε ον

α χαι γνω α θη η μων ἐπ των πει ρα α α ομω ων

γρι αι αι νουθυ ου ουαν χα τα σθε ε ε ε ε ε

Α ε γγ γε λοι οι ε ε ω

Α νει τε ου το ον πα α αν τες οι

Βλε τους Αἴνους ἐκχε ἐπ Πα.

Πα ρε γε νο η αι γε σα τω κυ ι ι ρι ι ι

Ο Κύριος ἐκχε ἐπ Πα. χ

Τ υ υ πον χ ρ ο

ατοις ἐπ σου πρε ε ε πει υ υ μνος τω ω Θε ε

ον αι νει τε του κυ ρι ον εκ τω ω αν ου πα α

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη μου τον κυ ρι ον και

Α ο γον τε χου ου σαν σε με γα

τη ν ψυ χη μου ἐπ την χα ρα α α ρι ι ι

ου ου ου

τω ω ω Θε ε Θε ε

Πα ϙ

Υ μνου μεν σουχριστεττο ω . τη η ρι ου Πα α θοϲ ϙ

κα δε ξα ζο μεν σου /τη ην Α να α α στα α

α α στν

ϙ

Στ ω ρου μ πο μει ει νας ϙ και τον θα να

τ ων κα ταρ γη η σαϲ κα α να στασ ε εκ των νε ε χρω ν

ϙ

ξα α α ζει ει ει ειν σε

ϙ

Τ ην Θε ο πρε πη σου σω γκα τα δα στν δε ξα ζο ον τες

μ μνου μεν σε Χρι ϲτε ϙ ε τε χθης ε εκ Πα ατ

ω στ ϲτων χο ο αμον ϙ Κυ ρι ε δε ο ξα α

α α στοι

ϙ

Ο τε προ σηλ θης τω ξυλ ω του Σταυ ρου ϙ το τε

ε ε νε ε χρω ω θη το χρα τος του ου ου ε ε ε

χθρου ϙ η κτι σις ε ε σα α λε ε ευ θη ϙ τω

ρο ο δω ω ω σου ο Α δηϲ ε ανυ λευ

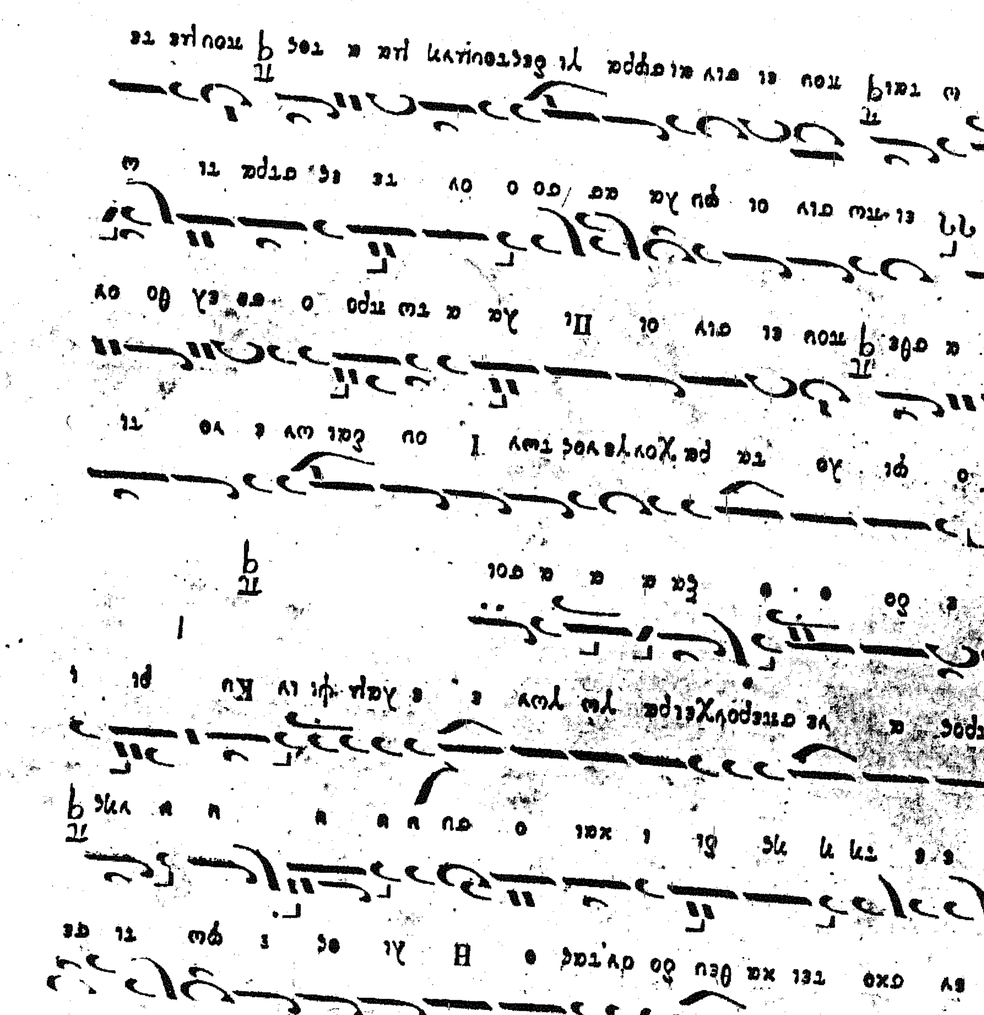

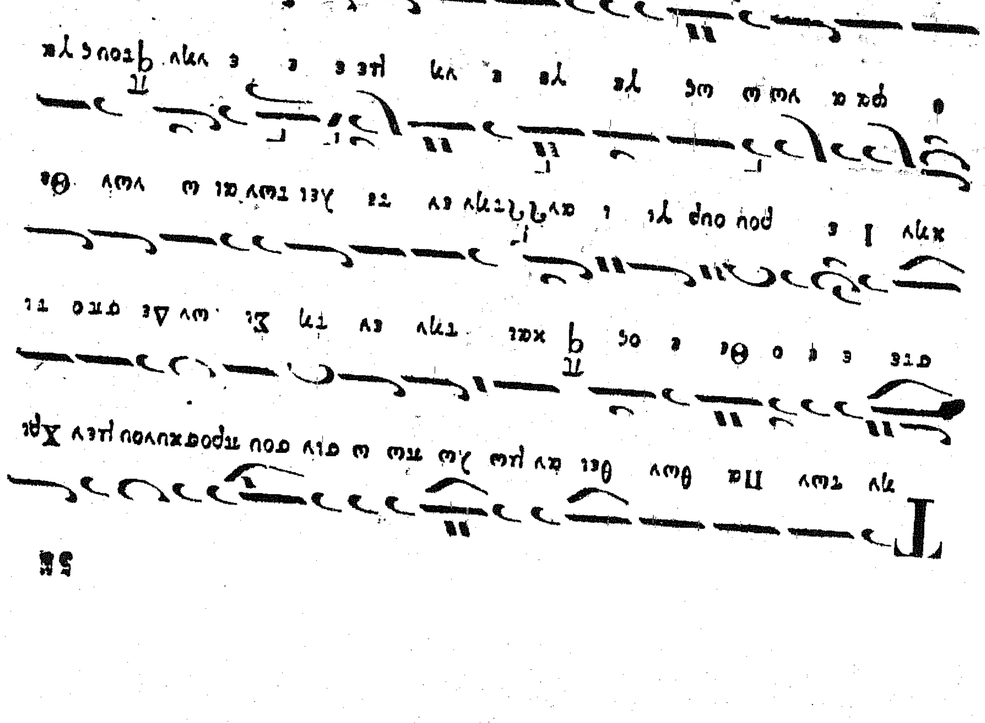

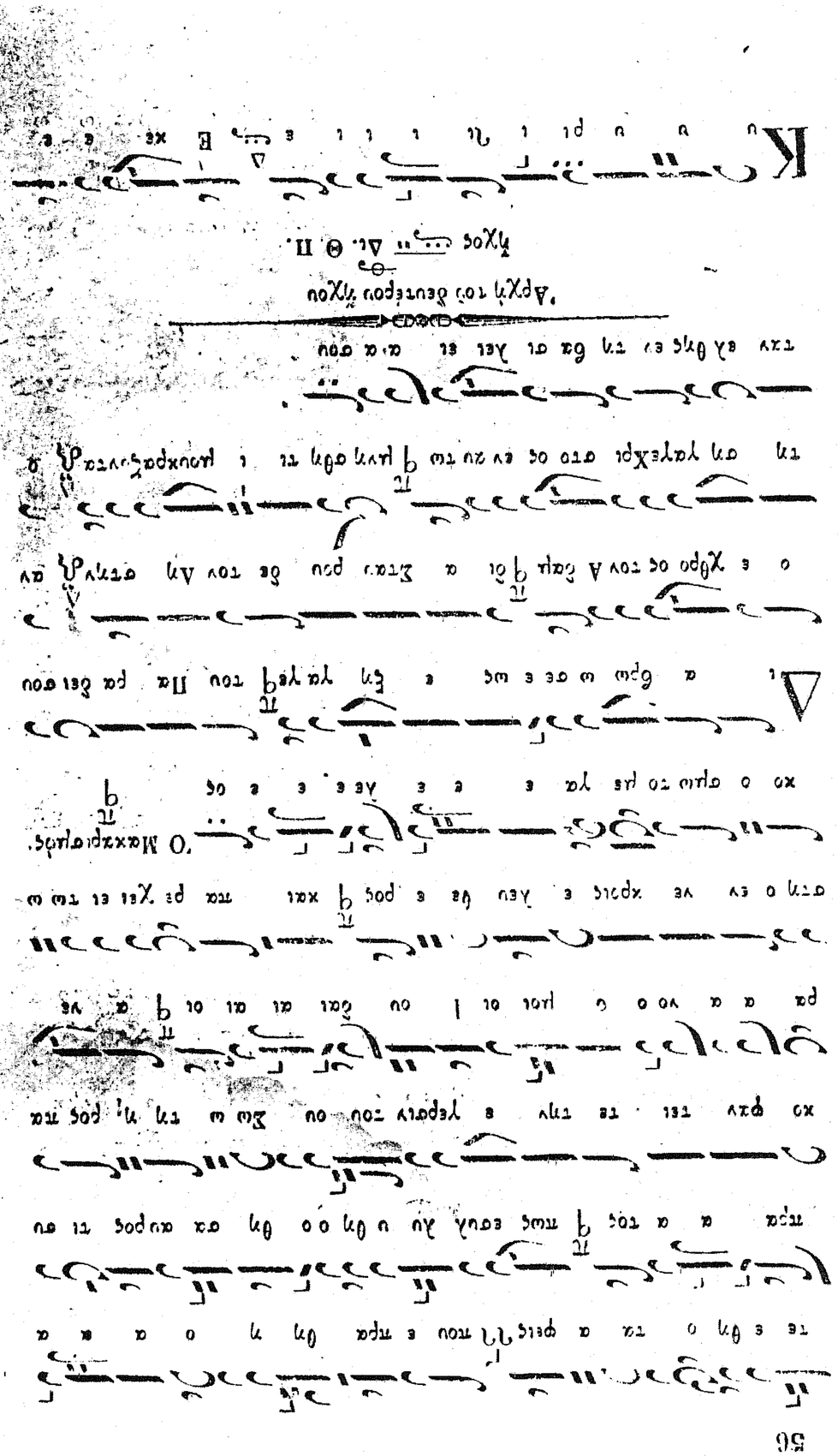

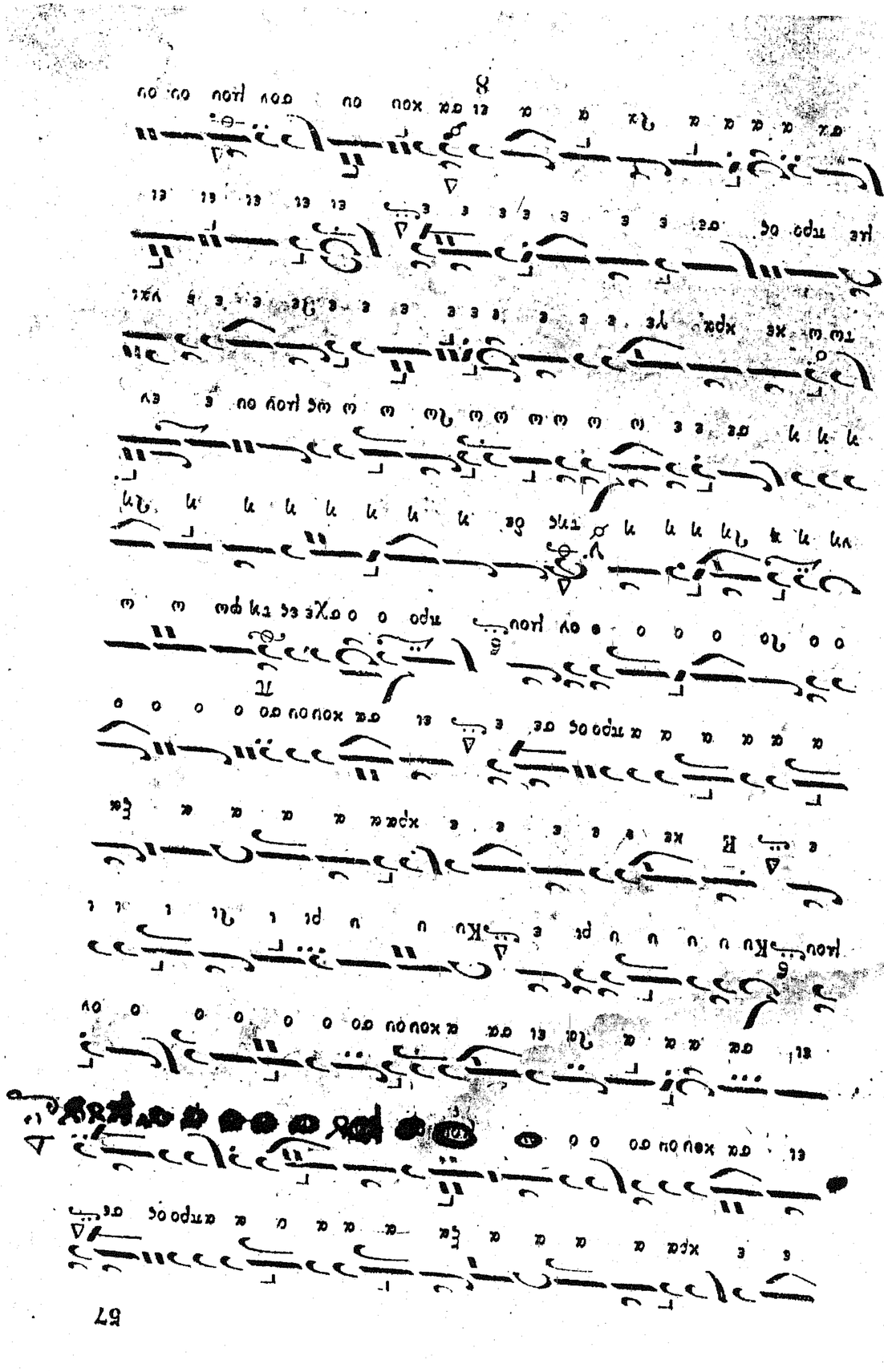

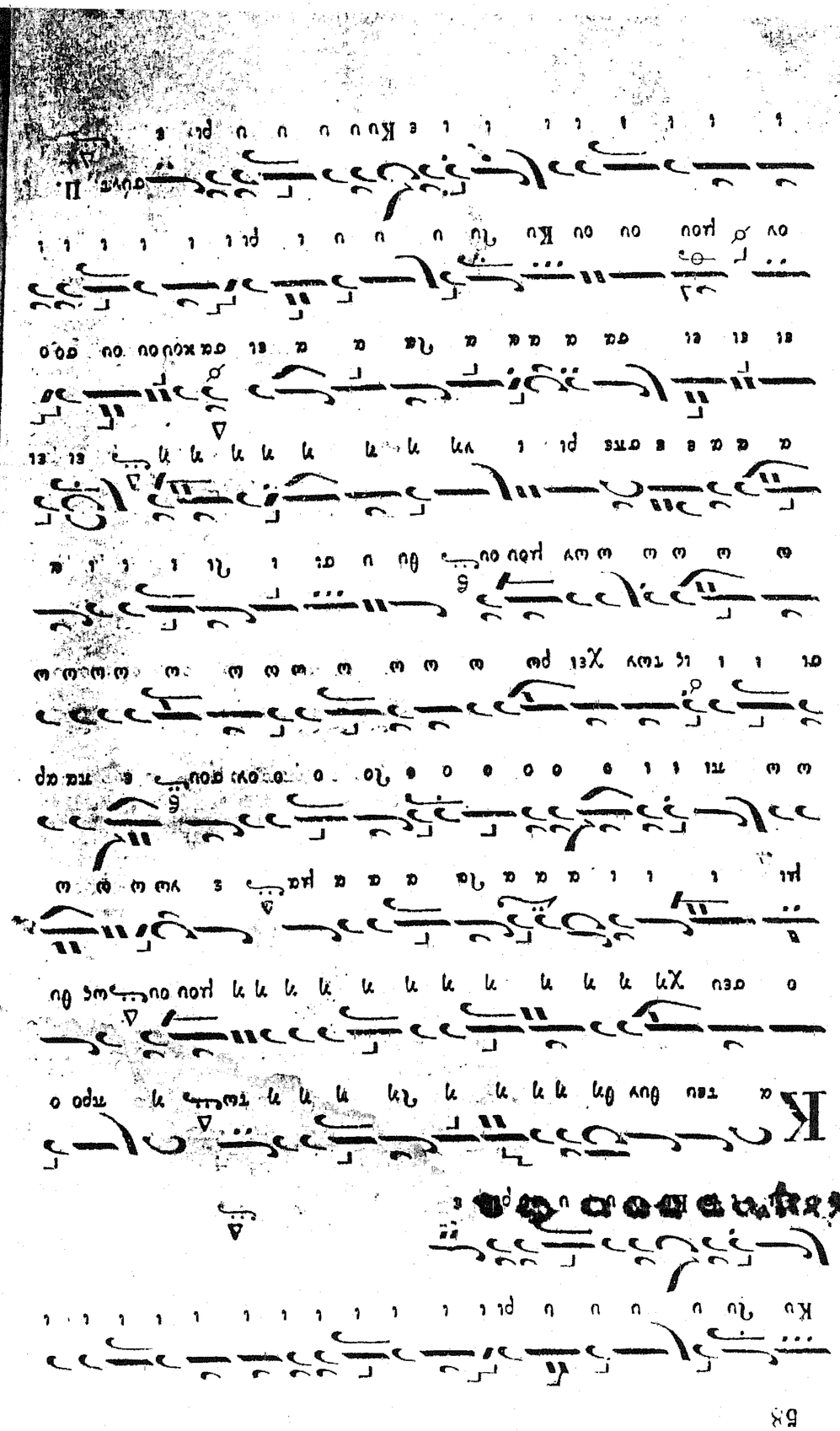

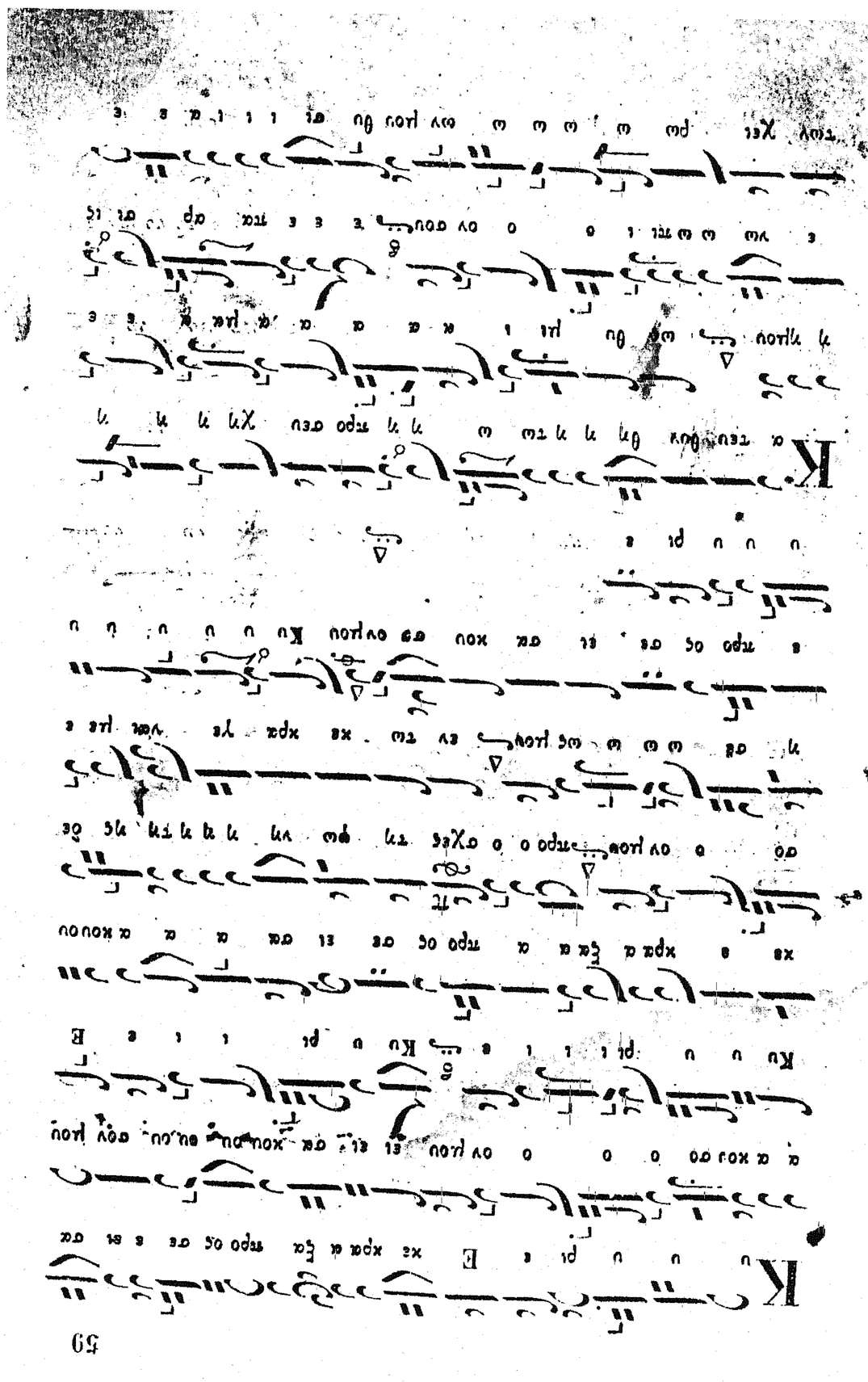

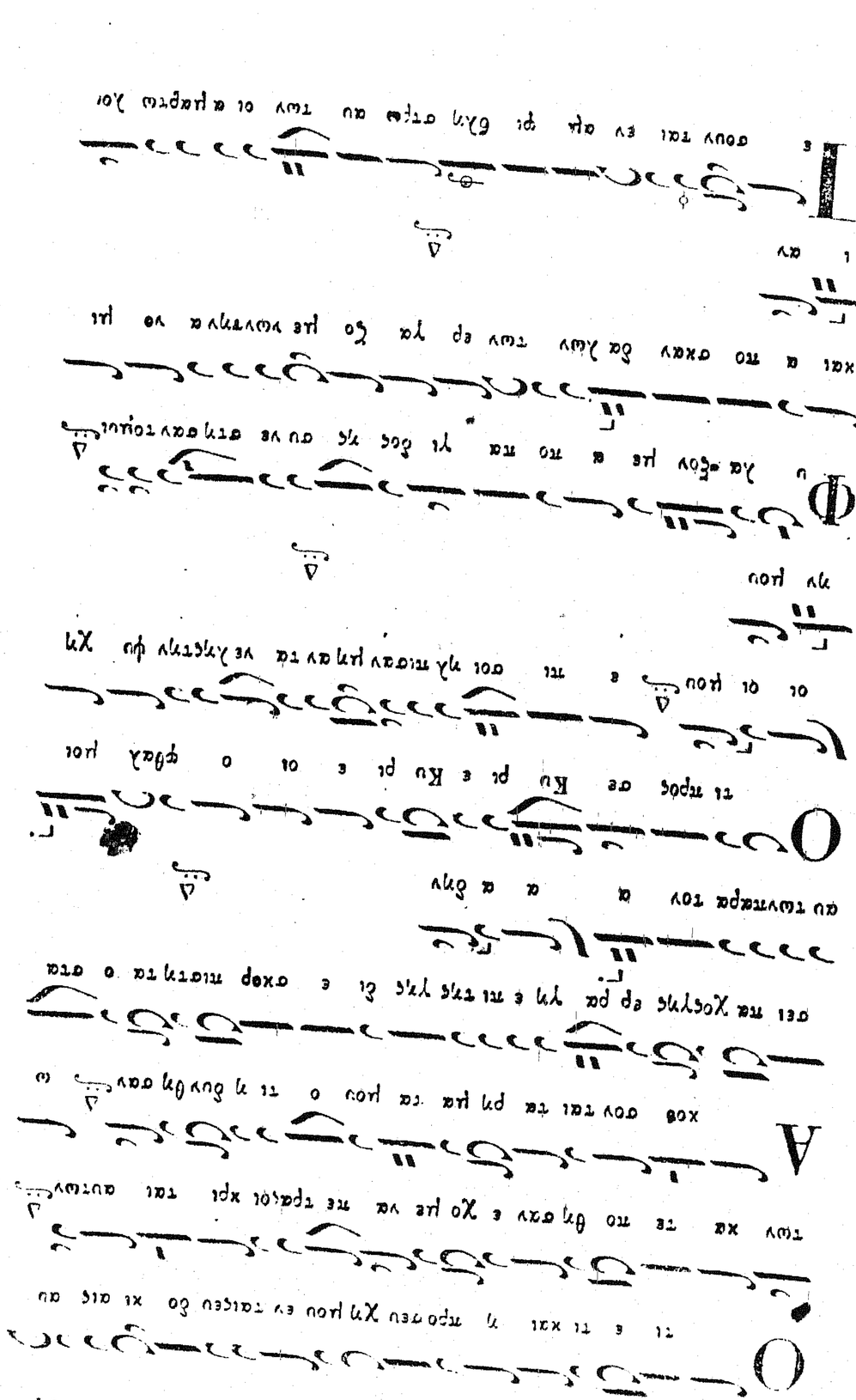

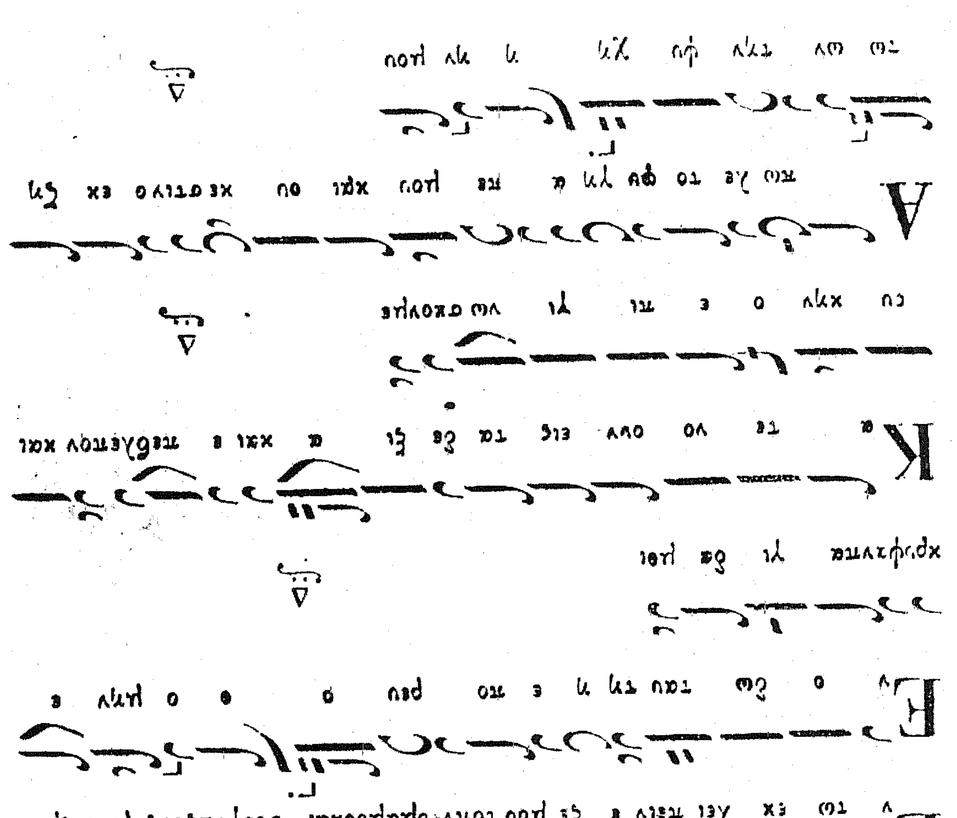

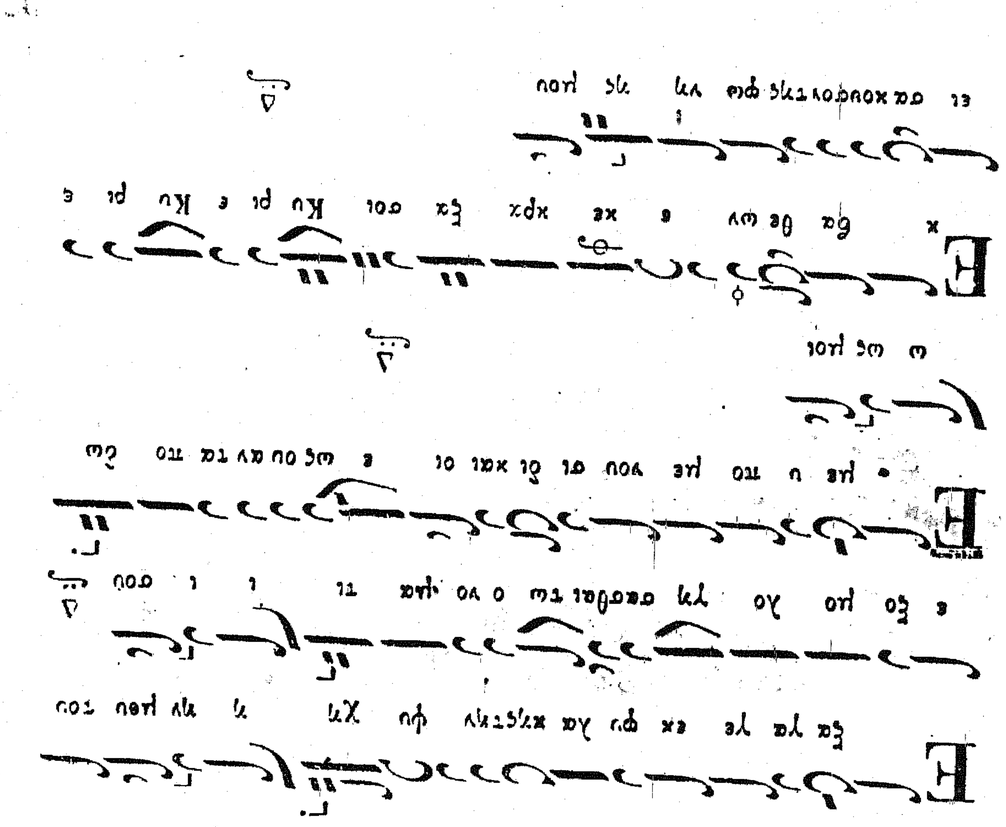

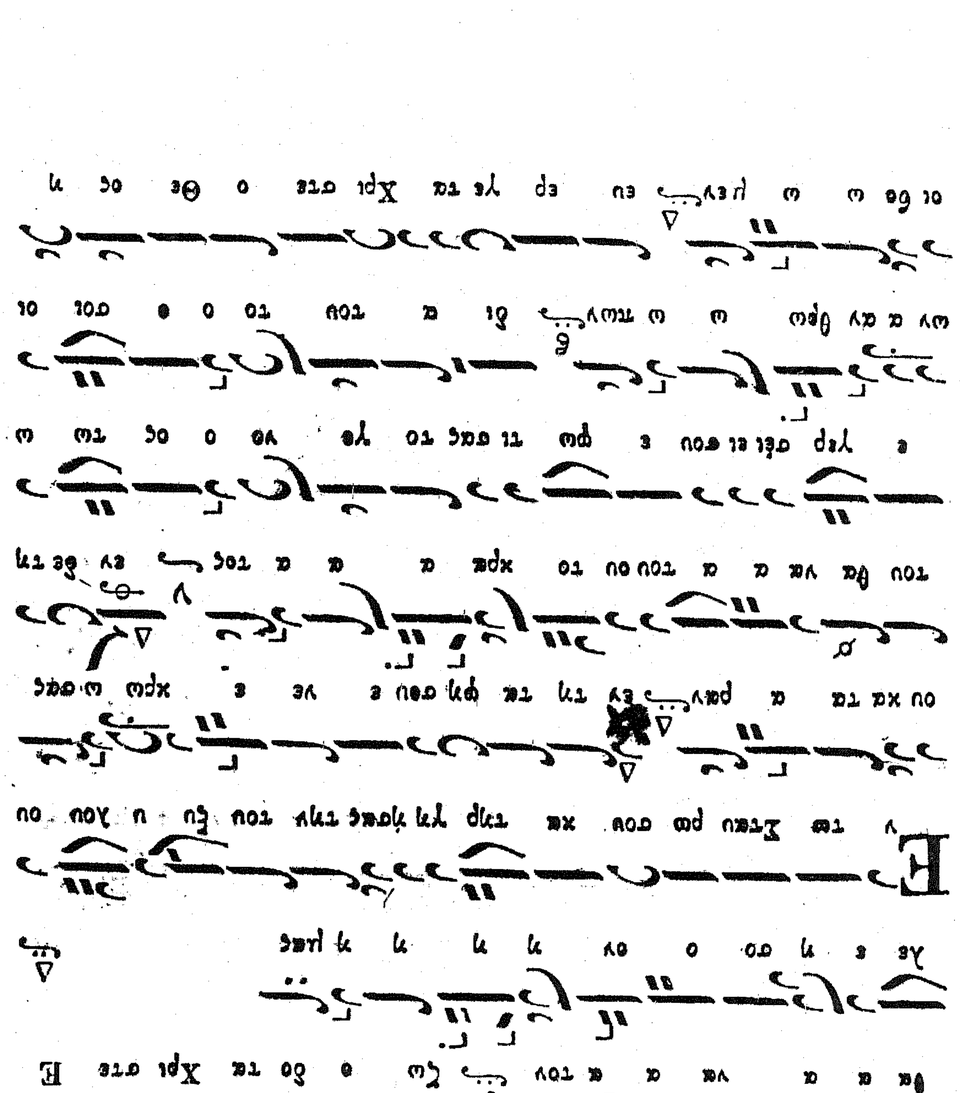

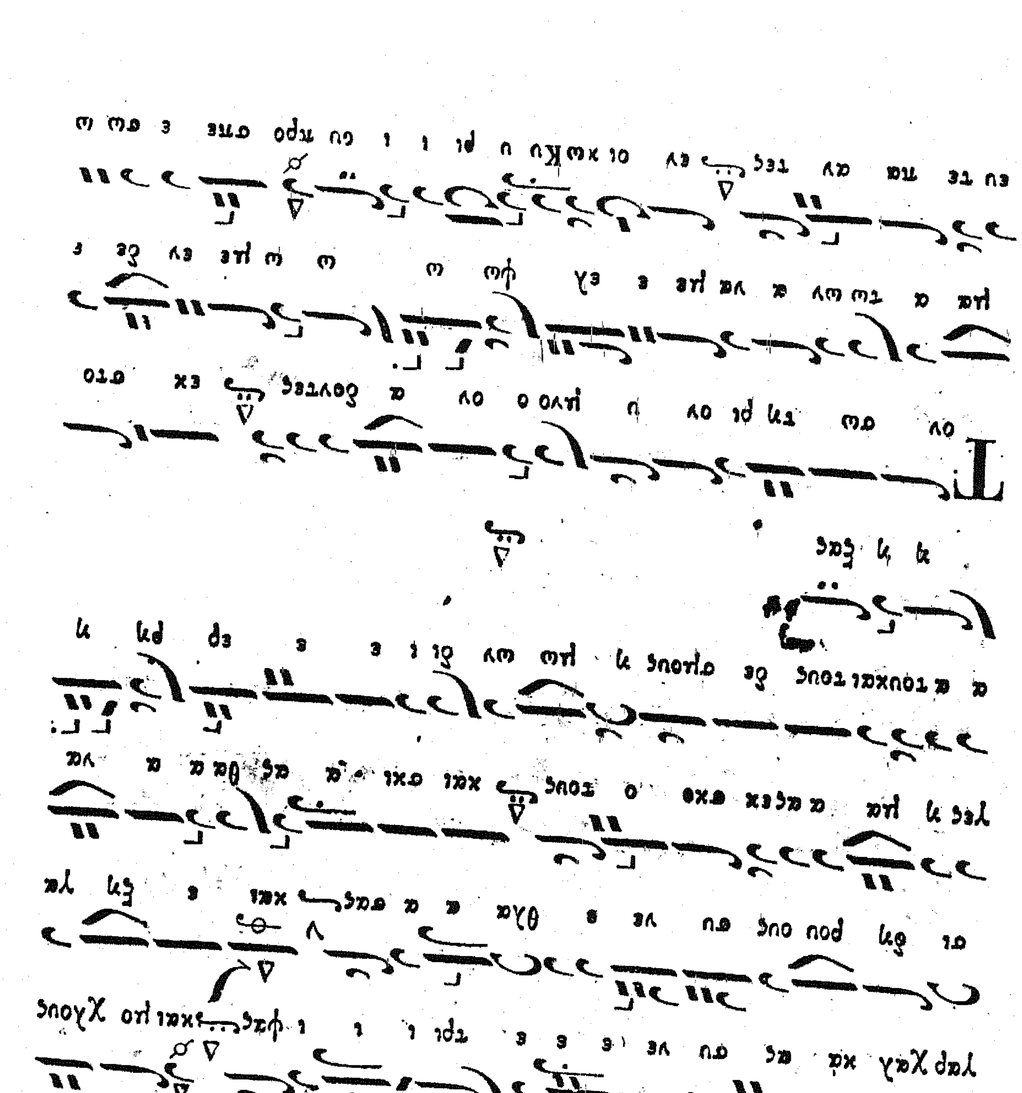

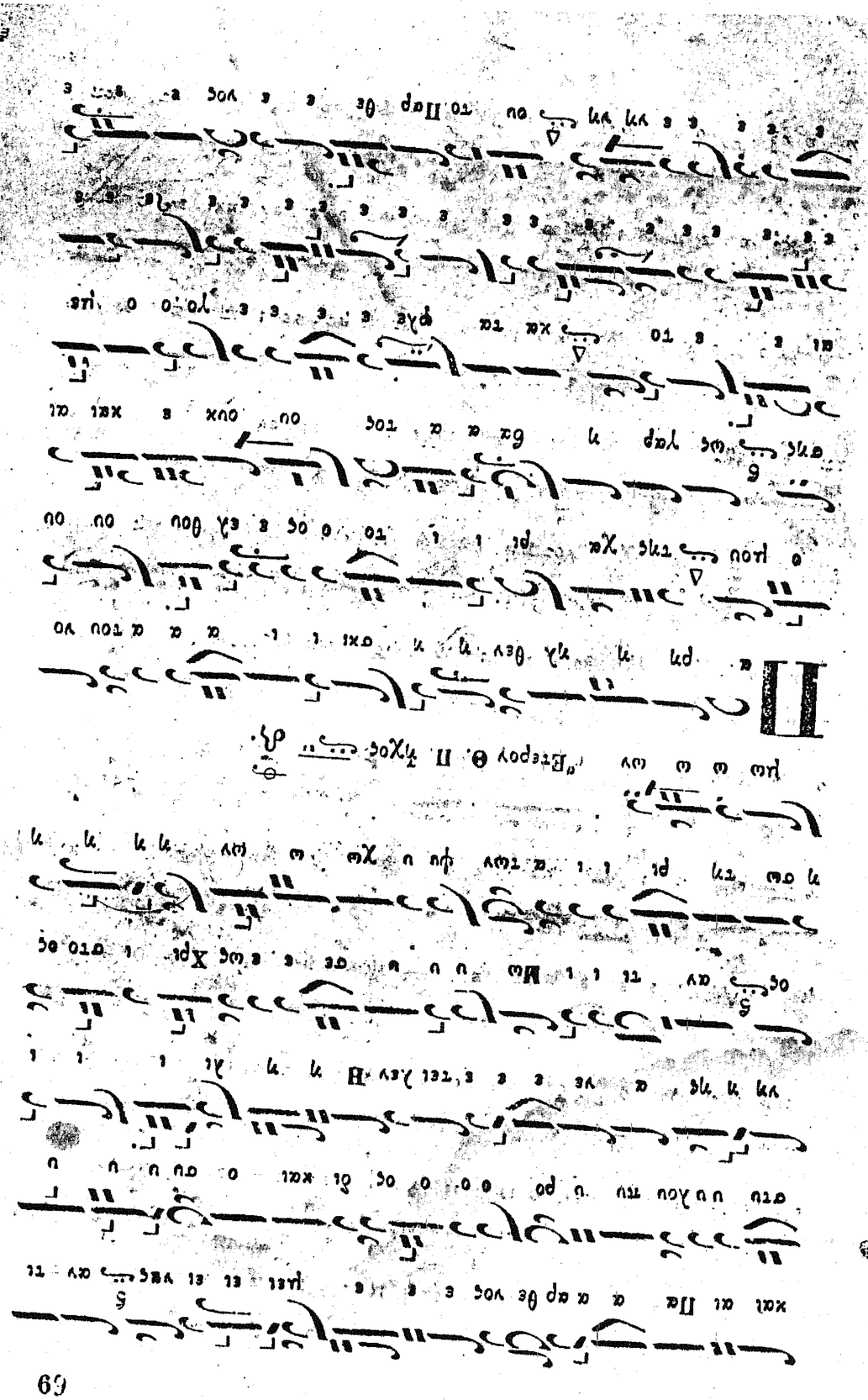

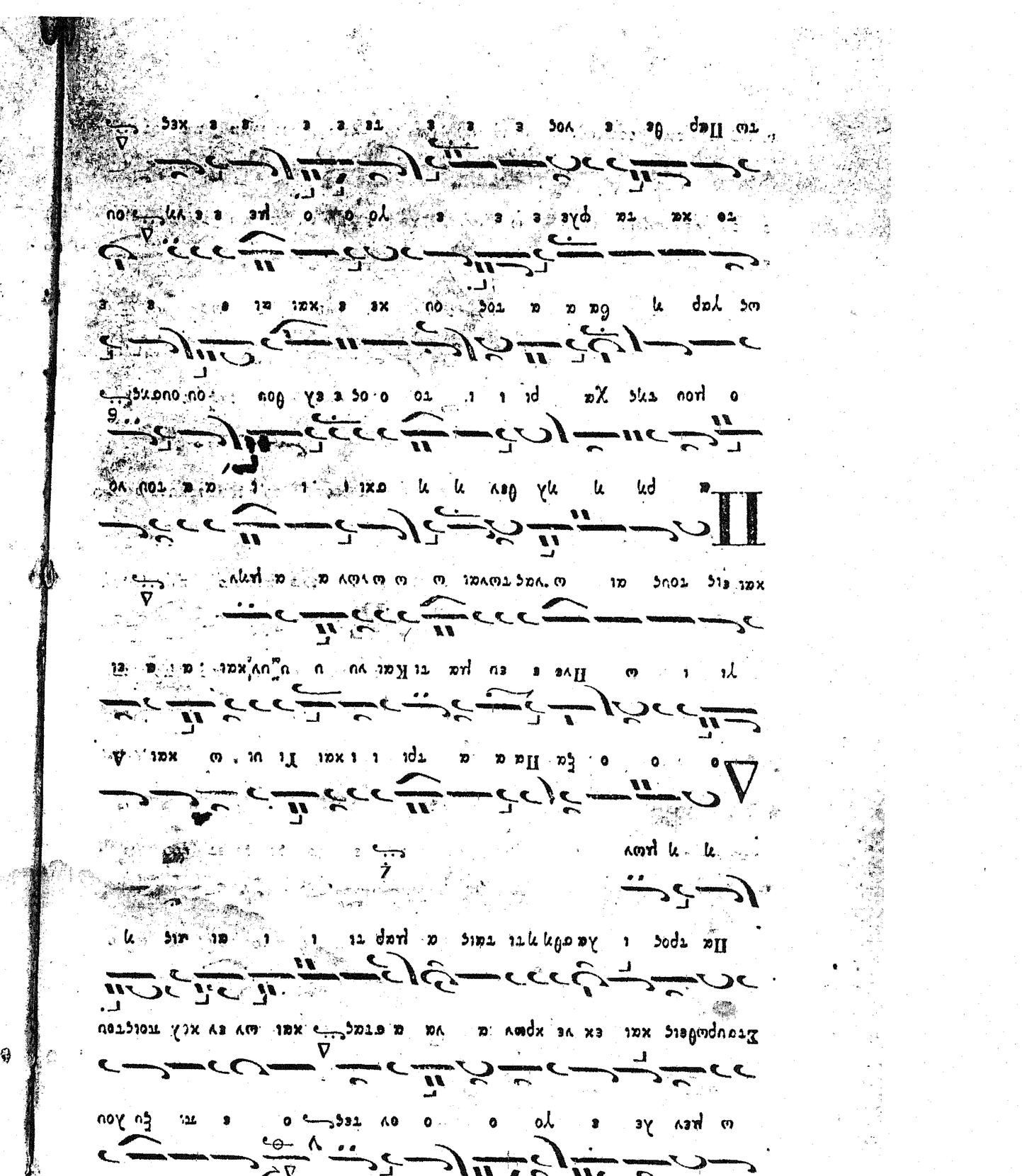

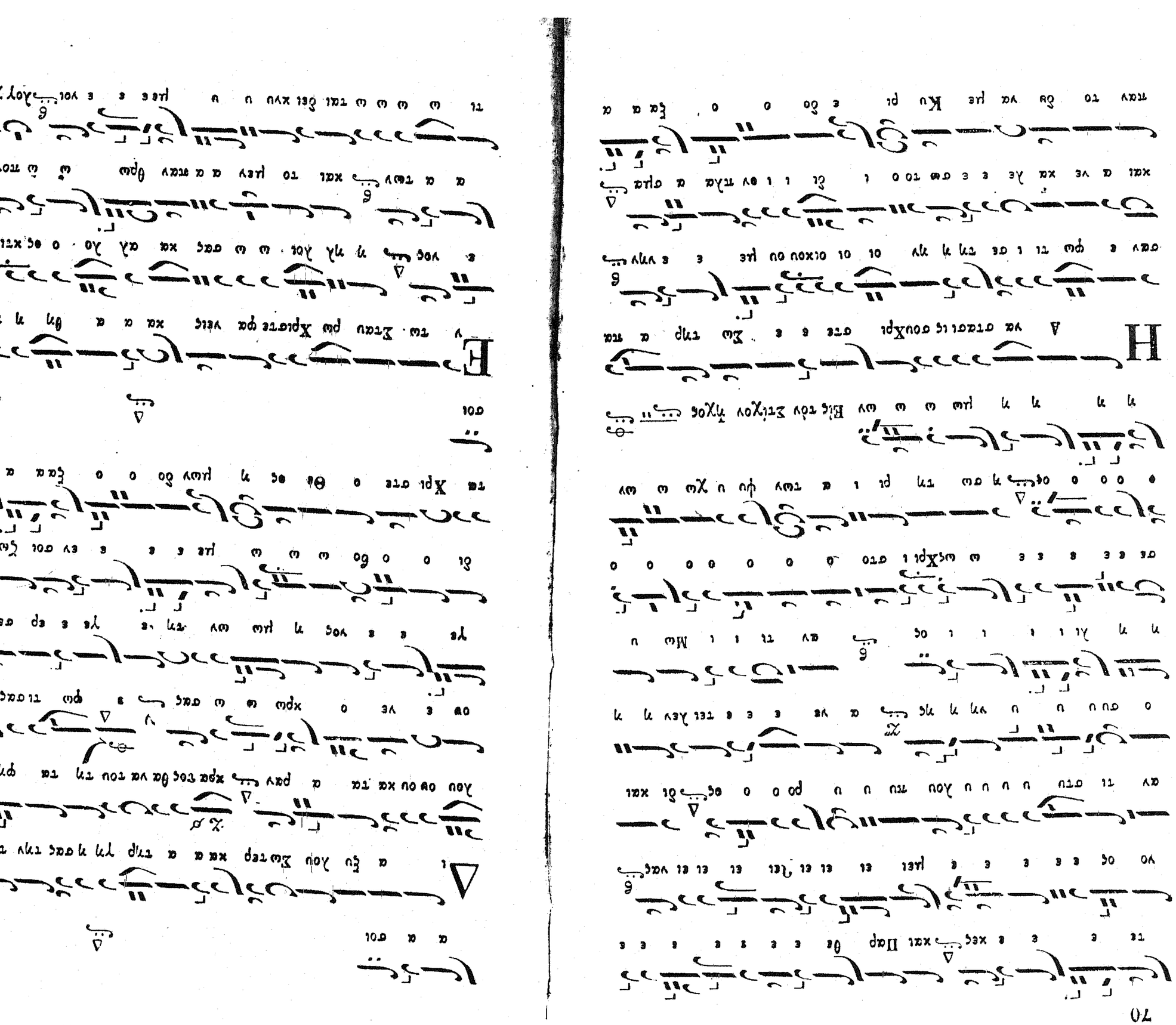

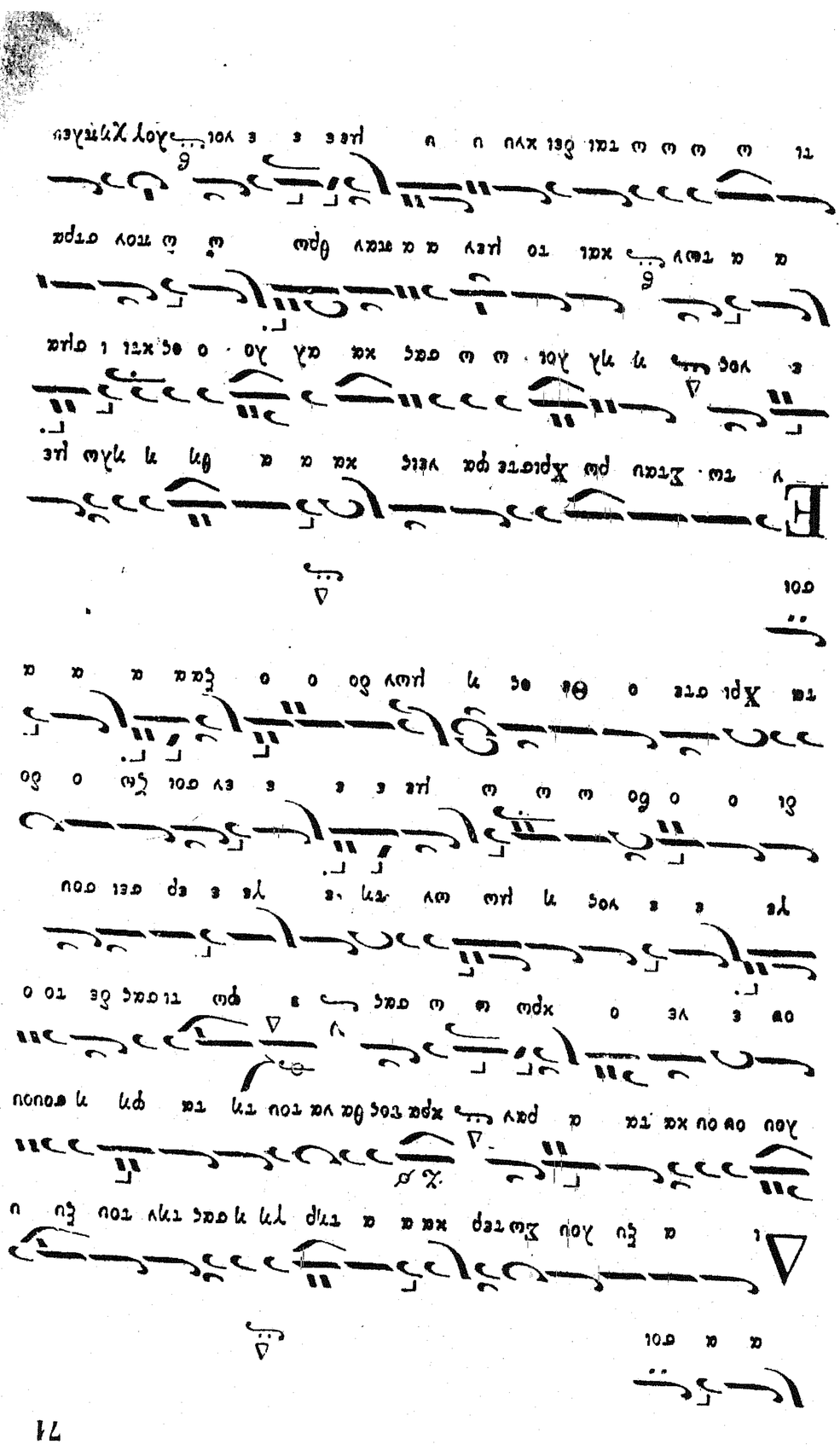

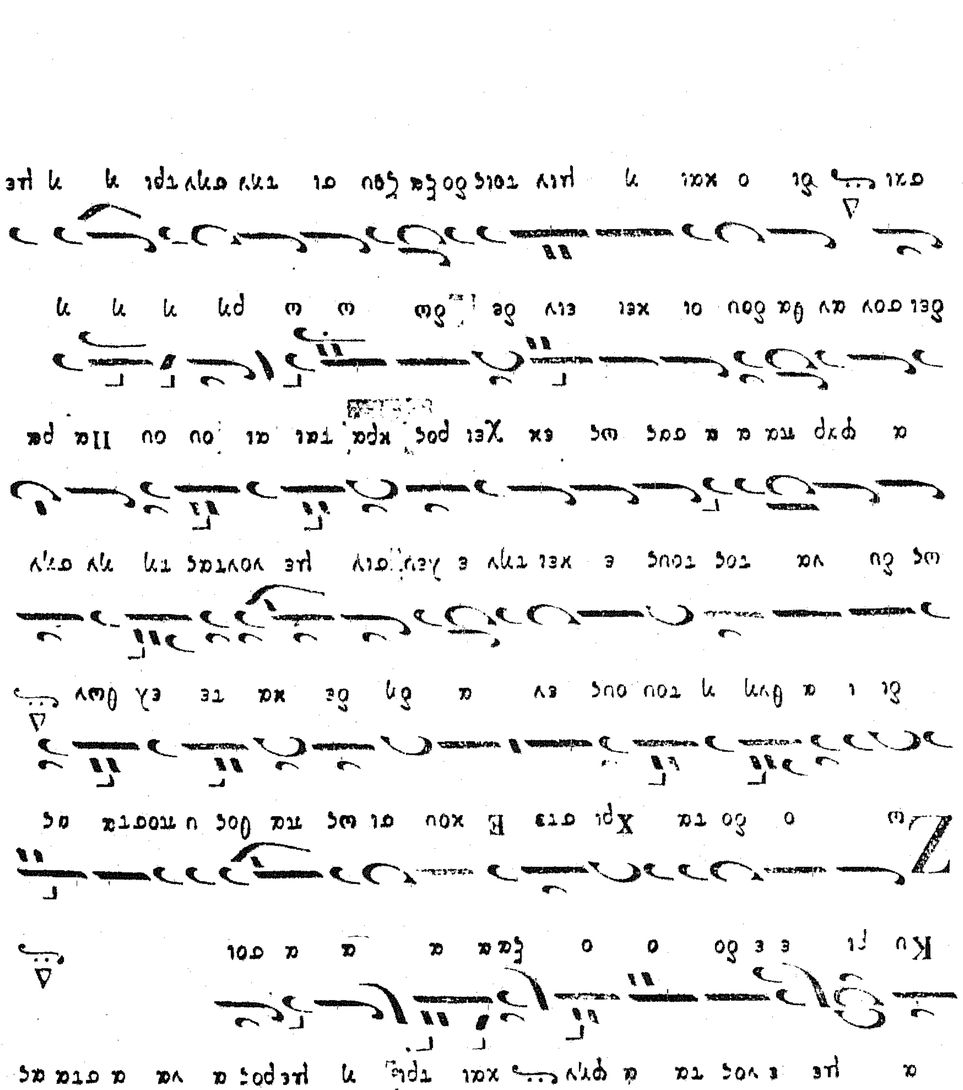

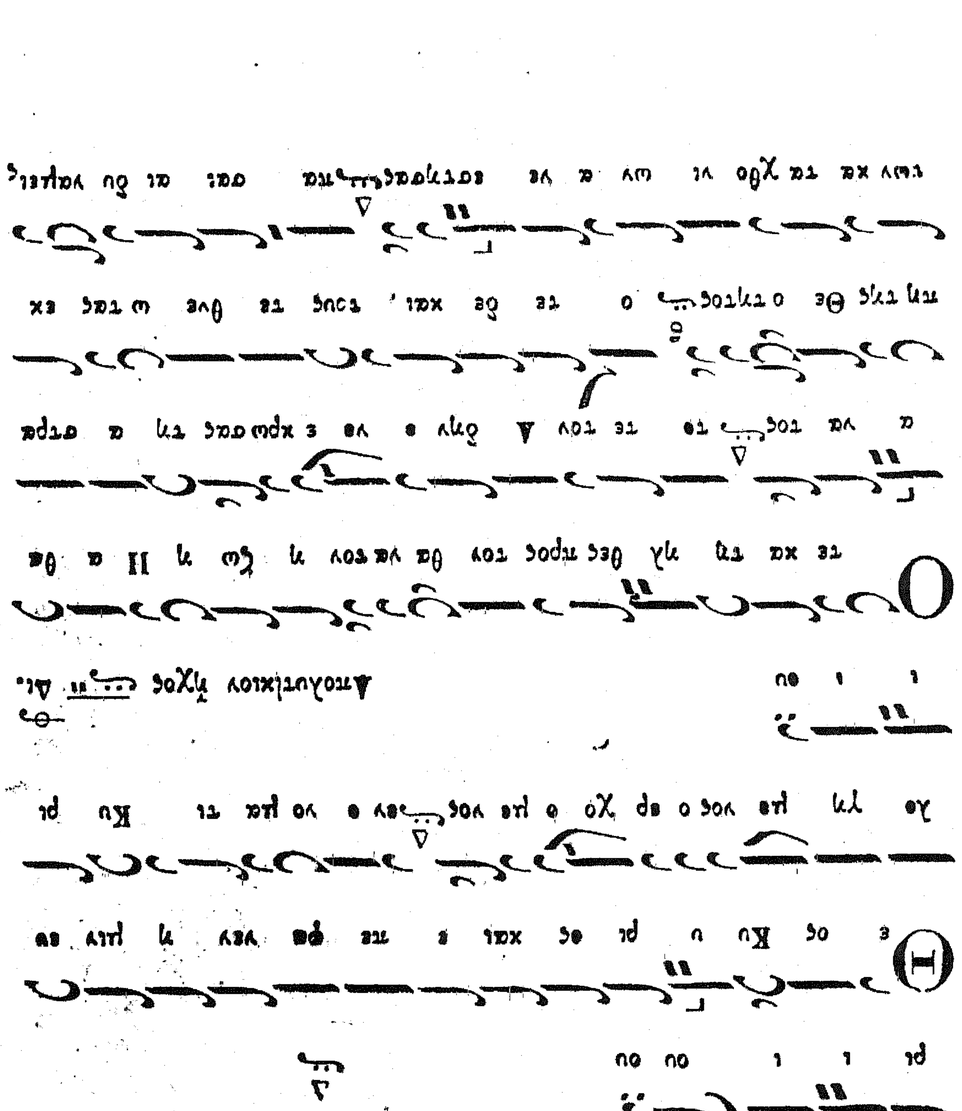

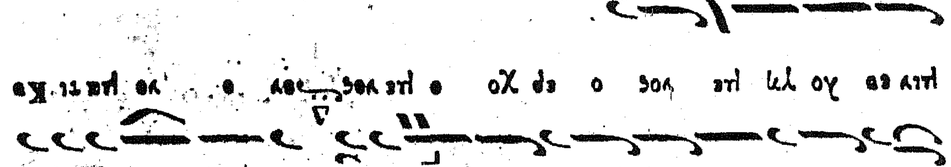

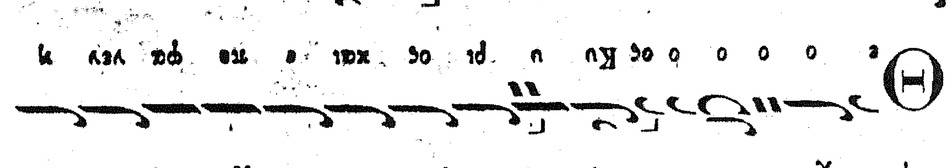

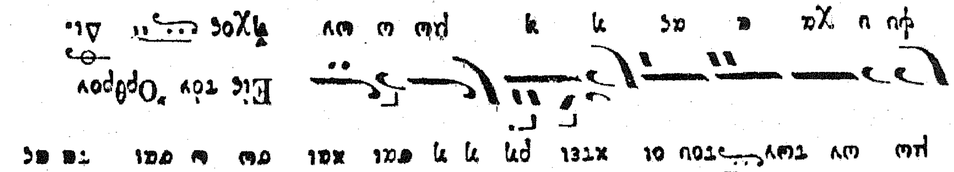

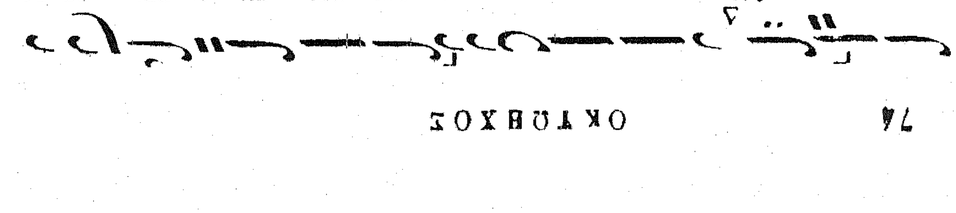

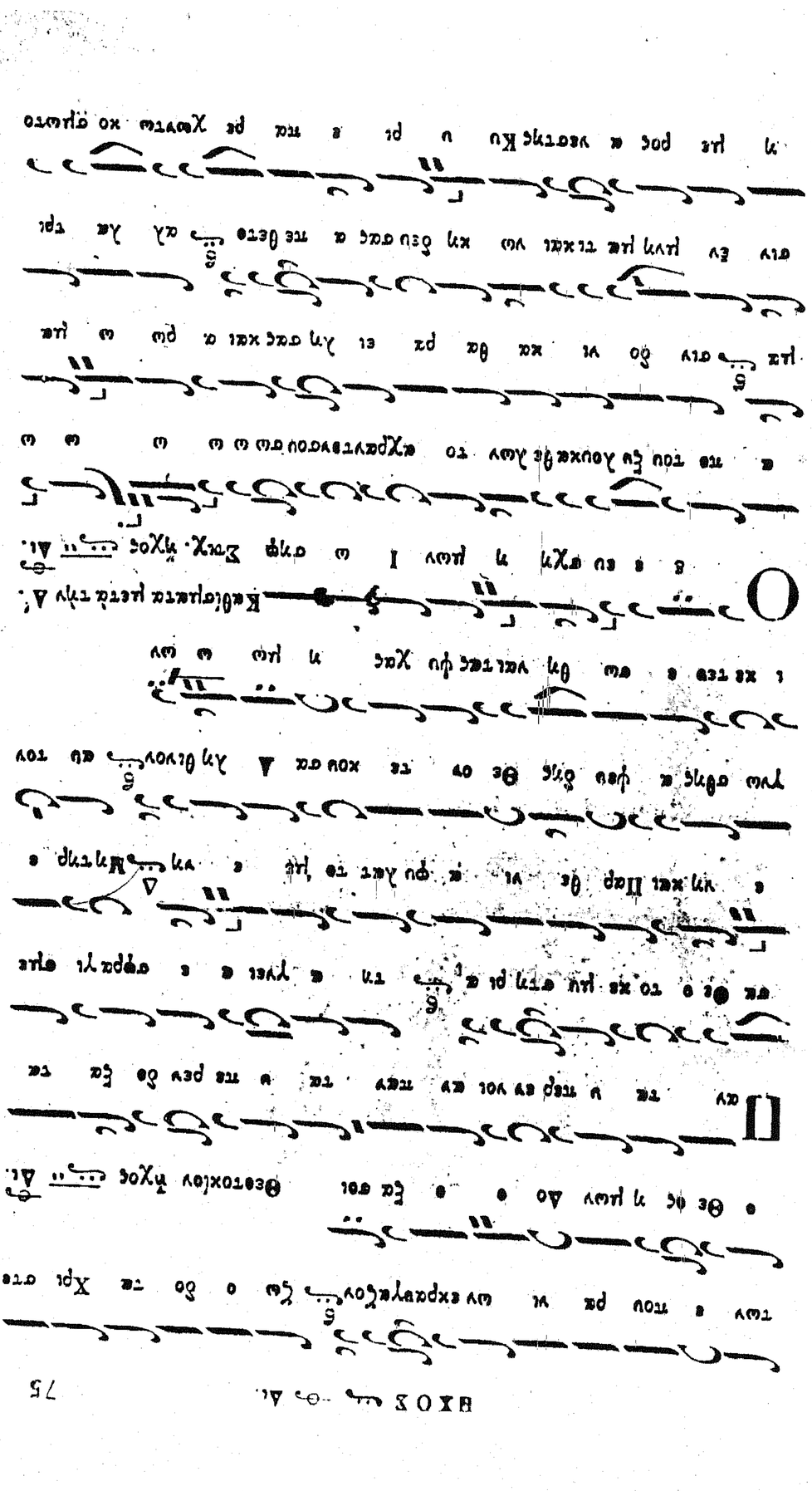

με γα ε ε ε λε ος

Ταις Μυ ρο φο ο ροις γυ ναι ξι πα ρα το μνη μα ε

πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α τα μυ

ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α Χρι στος δε δι α

φθο ρας ε δει χθη αλ λο τριος δι ο χραυ γα σα τε α νε

στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων τω κο σμωτο με γα ε ε

ε λε ος

Υ περ δε ξο ξα σμε ε νη υ παρ χειςθε ο το

κε παρ θε νευ μνουμενσε δι α γαρ του Σταυ ρου του Γι ου

ου σου κα τε βλη θη ο Α δηςκαι ο θα να τος τεθνηκε

να χρω θεν τες α νε ε στη μεν κατ ζω ης η ξι ω θη

μεν τον Πα ρα δει σον ε λα βο μεν την αρ χαι αν α πο

λαυσιν δι ο ευ χα ρι στουντες δο ξο λο γου μεν ως

χρα ται ον Χρι στον τον Θε ον η μων και μο νον πο λυ ε ε

ε λε ον

Τον λι θον του μνη μα τος σφρα γι σθη ναι μη χω λυ υ υ υ

υ υ σας την πε τραντης πι ι στε ως α να στασπα ρε

σχεςπασι Κυ ρι ε δο ο ο ξα σει

Των Μα θη τω ων σου ο χο ρος συν Μυ ρο φο ροις γυ

ναι ξιν α γαλ λε ται συμ φω ω ω ω ω ω νως κοι νην

γαρ ε φρ την συν αυ τοις ε ορ τα α ζο μεν εις δο ξαν

και τι μην της σης Α να στασεως και δι αυ των φι λαν θρω πε

Κυ υ ρι ε τω λα ω σουπα ρα σχουτο με γα ε ε

ε λε ος

με τα νοεινσοι

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

και νυν και α ει χ και εις τους αι ω ναςτωναι ω νωναμην

Α γι ω Πτευ μα τι τοβα σι λευ ειν πε λει το

α γι α ζειντο κν νειν την κτισιν Θε ο ος γαρ ε στιν

ο μο ου σι ος Πα τρι καιΔο γω

Ἀντίφωνον Β'.

Ε μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν τις

ι σχνος σω ος φυλαχθηναι εκ του ε χθρου α μακαι

αν θρω πο κτο νου

Τ οις ο δου σιν αυ των μη πα ρα δω ως Σω τερ τον

σονδουλον λε ον τοςτρεπον κα τε μου κι νουν ται και γαρ

οι εχθροιμου

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρχειςθε ο το

χε Παρ θε νε υμνουμενσε δι α γαρ του εκ σου σαρκω θε

εν τος ο Α δης ηχ μα λω τισται ο Α δαμ α να κεκλη

ται η κα τα ρα νε νε ε χρω ται η Ευ α η λευθε

ρωται ο θα να τος τε θα να τωταικαί η μεις ε ζω ο ποι

η θημεν δι ο α νυ μνουντεςθο ω ω μεν ευ λο γη

τοςχρι στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευδο κη σας δο ο

ξα σοι

Οι Ἀναβαθμοί

Ἀντίφωνον Α'. ἦχος Βαρ.

Ε ν τω ου ρα νω τα ομ ματα εκ πε εμπω μου της

καρ δι ας προς σε Σω τηρ σω σονμε ση ε πι λαμ ψει

Ε λε η σον η μας τους πτωχι ον τας σοι πολ λα κα

θε κα στηνω ραν ω Χριστεμου και δες προ τε λους τρο πους του

Α γι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι ι α και γε ρας παν τα

γαρτακτι στα ως Θε ος ων δυ να μει συν τη ρει εν Πα τρι

δι Γι ου δε

Ἀντίφωνον Γ'.

Ο ι πε ποι θο τες ε πι Κυ ρι ον, ε οι κα σιν

ο ρει τω α γιω οι ου δε μωσα λευ ον ται προ σβο λαις

τού βε λι αρ

Ε γα νο μι αις χει ρας αυ των μη εκ τει να

τωσαν οι θει ως ζων τες ου γαρ ε α χρι στος τη ραβδω

τον κλη ρον αυτου

Α γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα ζει πα σα σο

φι α εν θεν χα ρις Α πο στολοις και τοις α θλοις κα τα στε

φοντεσι Μαρ τυ ρες και Προφη ται ε ρω σι Προκείμενον

Ε ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου εν προ

σταγ μα τι ω ε νε τει λω χ και συ να γω γη λα ων κυ

κλω σεισε

Τὸ Τρίτον

Ε ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου εν προ

σταγ μα τι ω ε νε τει λω χ και συ να γω γη λα ων κυ

κλω σεισε ε ε

Εἱρμὸς Δ. ἦχος Βου

Ε γκυ θω κατεστρω σε πο τε την Φα ρα ω νι τι

δα παν στρατι αν η υ πε ρο πλος δυ ναμις σαρ κὸ

θεις ο Λο γος δε την παμ μοχθηρον α μαρ τι αν ε ξη

λειψεν ο δε δο ξά σμε νος Κυ ρι ος εν δο ξως γαρδε

δο ξασται

Εἱρμὸς Γ'.

Ε ξην θη σεν η ε ρη μος ω σει κρίνον Κυ ρι ε

Με τησ Θε ου και αν θρω πων τε γονατ̣χ̣ρ̣ιστε ο
Θε ος δι α σου γαρ Δε απο τα τηγ προσ τον αρ χι ρω τεν
σου εν η ε στερε ω δη η χαρ δι α μου Βλρικδ Δ'. δ
Ε λη λυ θατ̣ εκ παρ θε νου ου πρε σβυσ συκ Αγγελοσ
α λλ λαυ τοσ ο Κυ ρι ος σε σαρ κω με νοσκαι ε σω σατ̣ δ
ο λογι σε τον αν θρω πον ο χρεω γα φ̣ει σο δο ξα τη δυ
να μει σου Κυ ρι ε
Βλρικδ Ε'. δ

Μ̣ε ρι νοσ πο τε πλη ρου σι ν ημ ιν Βα δυ λω νι τασ ε νεκ
ρουσ εκ φυ γειν με δε τω θει ωπρο στα γματι τουσ Χαλ δαι ουσ
κα ταφ̣ε γουσα τουσ δε πι στουσδρο τι ζουσα μαλ λοντασ ευ λο
γει τε παν τα τα ε ρ̣γα Κυ ρι ου του Κυ ρι ου δ
Α̣ναγ χου Γεν νη τε ος Θε ος και Κυ Βλρικδ Θ'.
δ
ρι ος σαρ κω θεισ εκ Παρ θε νου η μιν ε πε φα νε τα
ε σχο τι σμε νε φι τι εσαιου νε γε γειν τα ε

Κ̣α ρι νοσ πο τε πν ρος εν Βα δυ λω νι τασ ε νεκ
χ ρουσ εκ φυ ρα ς ο Θε ος με α νε γαγε Βλρικδ Ζ. δ
Α̣ν τι Θε ον πρε σταγμα τα με νο μουν τοσ τω ραν
νου με ταρ σι συντηρ̣ια Α νερ ρι πε ρ̣Χρι στοσ δε Ε μπλω
σε Θε ο σ ε σε δε σι Παι σι βροντηντου Πνευματοσ δ
ων εν λο γη με νοσ τα υ πε ρευ δοξοσ
Βλρικδ Β'. δ
να μειου Κυ ρι ε

Εἰς τοὺς Ἁγίους Ἤχος ℟ Al.

Κύριε ἐκέκραξα πρός σε ἐπάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως μου ὅταν κεκράξωμαί σοι ἐπάκουσόν μου ὁ Θεός ὁ σωτήρ μου ὁ ῥυόμενος καὶ σώζων με ἐκ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ὁ Θεός μου καὶ ἐλεήμων μου ἐπάκουσόν μου ὁ Θεός ὁ σωτήρ μου ὁ ῥυόμενος καὶ σώζων με ἐκ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ὁ Θεός μου καὶ ἐλεήμων μου

Δόξα καὶ νῦν ὁ αὐτός

Ἐν τῷ ἀκούειν σε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί σε τὸν ἐλεήμονα Θεὸν ἡμῶν ἐν τῷ ἐπιβοᾶν σοι τὸν ῥύστην καὶ σωτῆρα

μα α τος ν αυ τος ηλικ ευ ηγ γε λι εα α το ει
με ιη ψε ψε ε ε ε γη ε χε χα ρι τω με ε ε ε γη ε
χο ο ο μι ι ι ι ι ι ευεν. Αγ γε λος δε το αν λι
ι ι θον τον εν δο ξου σευ μενη μα α τος ν εν τη σης
να σταδ α α α σει ε χυ υ υ λι ι ι ι σεν ν ο με ε
ε ε ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υ τηκ ευ ρρο
ου υ υ γης σευμ δο ο λα α μη η γυ υ ψυ υ λυ ν
ν ν ν

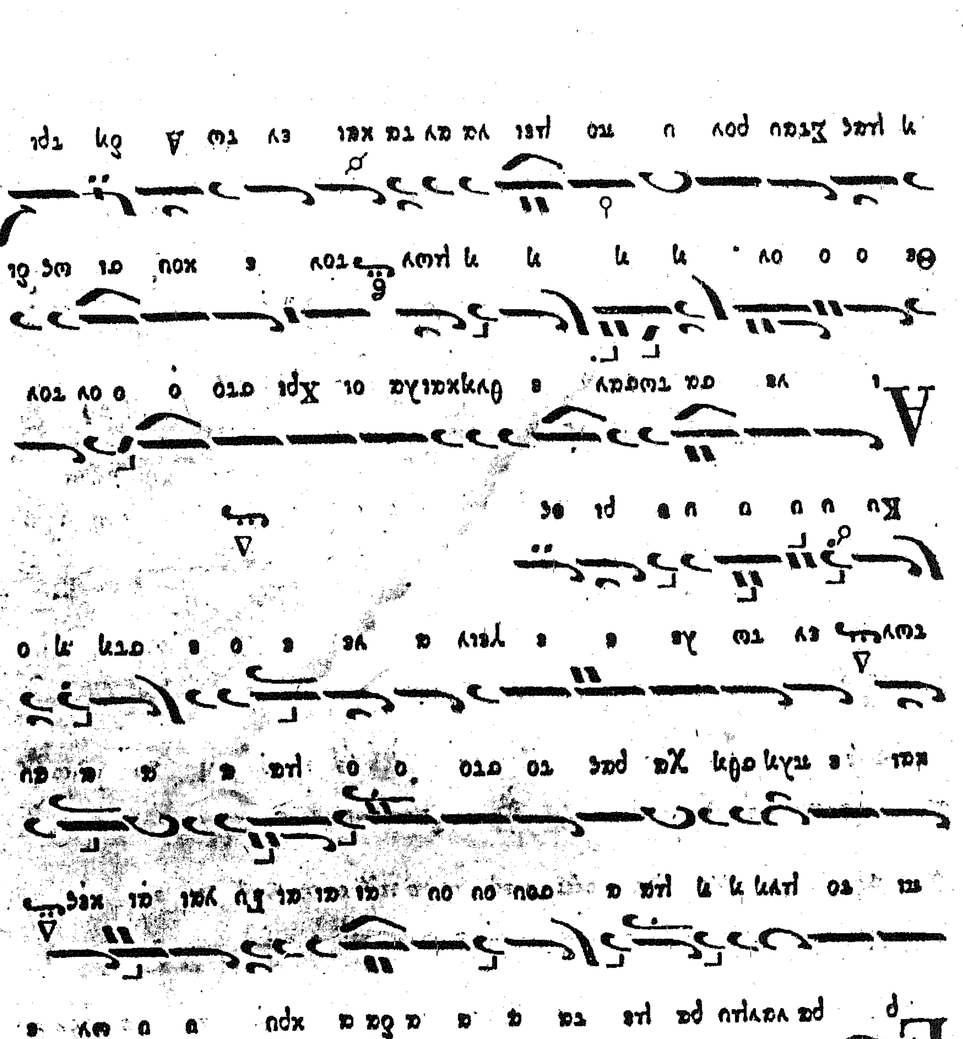

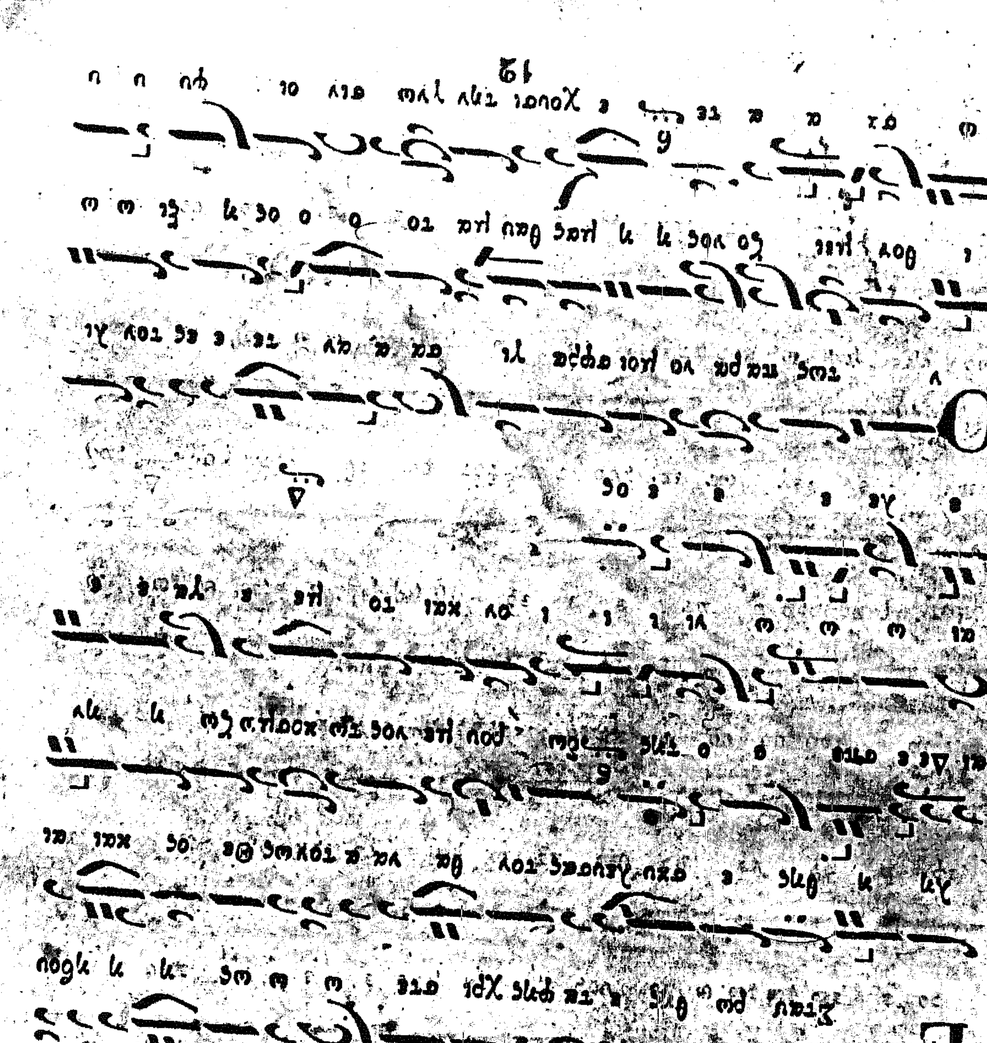

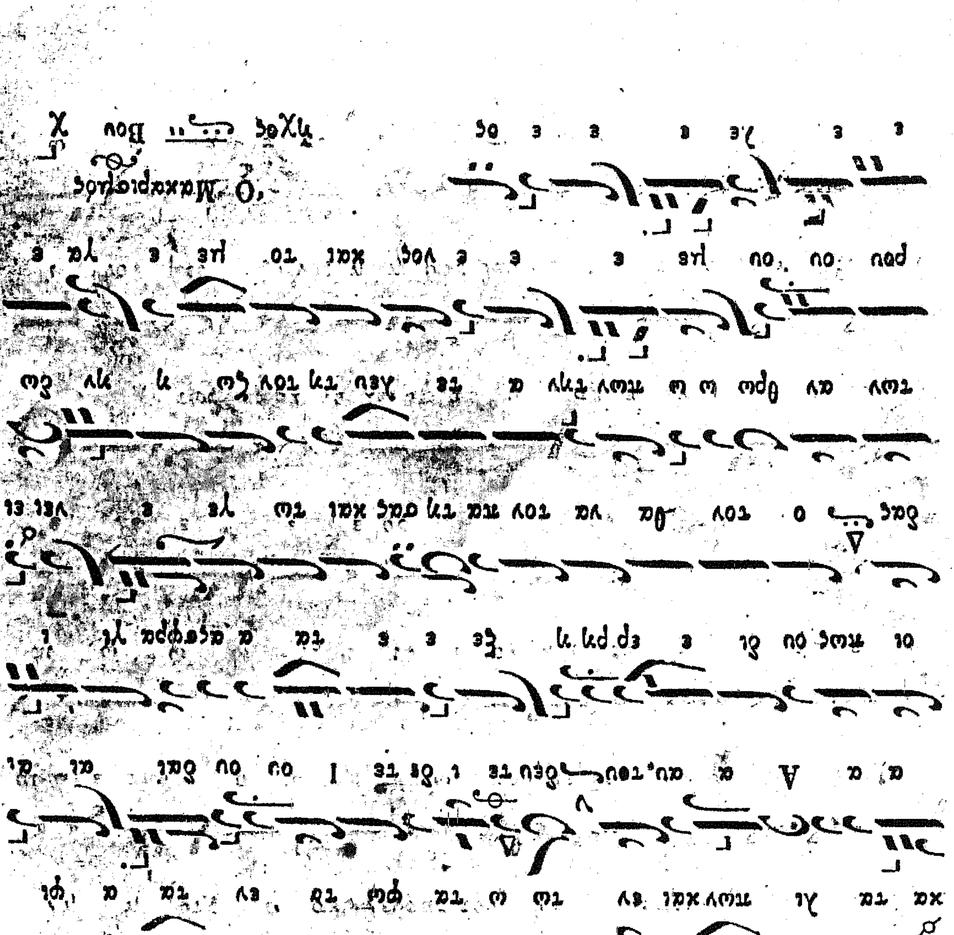

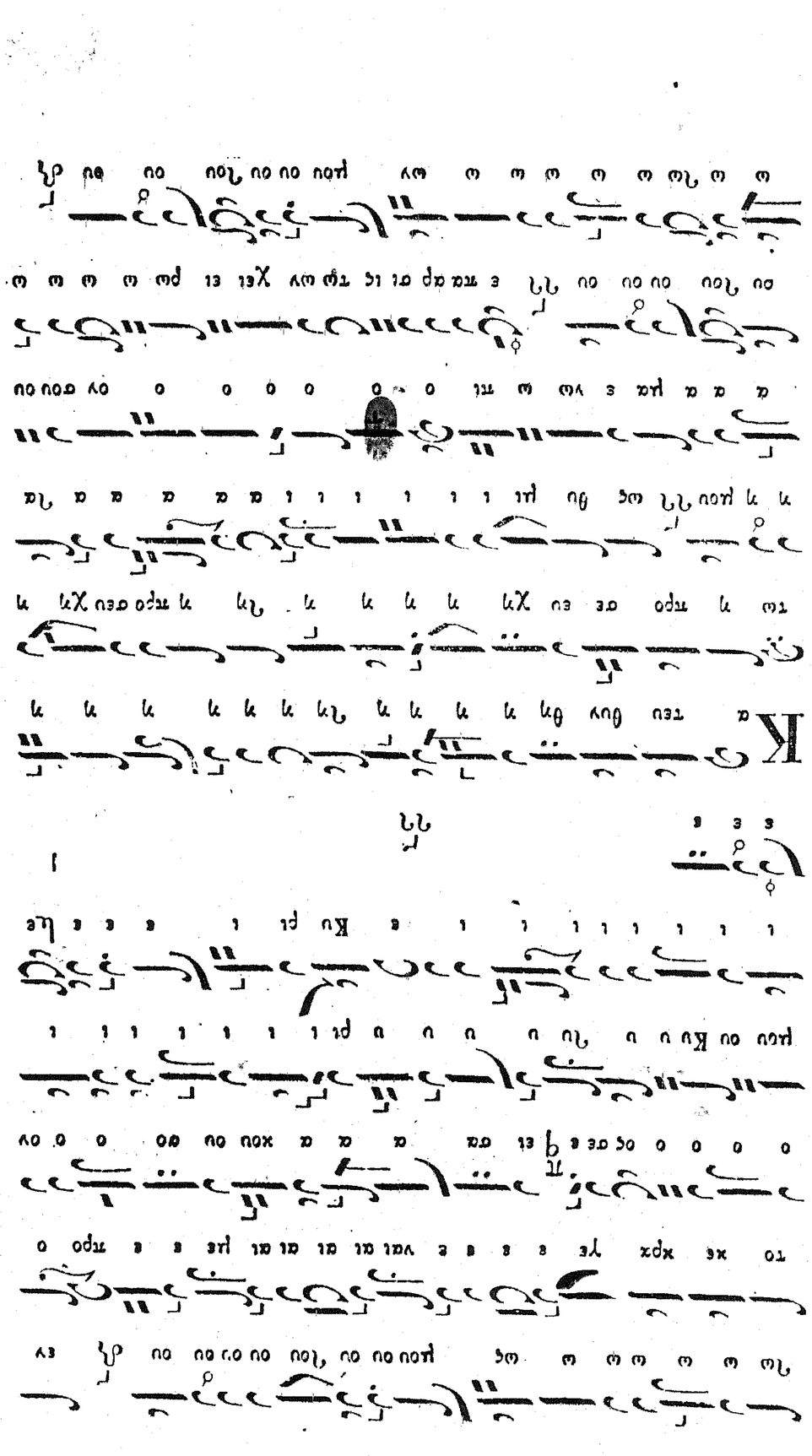

Π αι δευ σει με δι κατ ε εν ε λε ει κατ ε λεγ ξει
με ϙ ε λαι ου δε α μαρ τω λου μη λε πα να τη ν
χε φα λην μου
Ο τι ε τι κατηπρο σευ χη μου εν ταις ευ δο κι ι
ται αυ των χ ϙ κα τε πο θη σαν ε χρ με να τε τρας οι χρι
στοι μου ου μη σου α φε τε τω ν εκ λεκτων υμ(η)
Κ α τευ θυν θη τω σ η προ σευ χη μου
ως θυ μι α μα ε ν ω π ο ο ο ου
Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη
ρους προ φα σιζε σθαι προ φασ εις εν α
μι ε ι με ϙ τουτ ρομ οι ζεσθαι προ σεις εν α
παρ τι ι αις ϙ
Ζ ων αν θρω πος ε νοεσην α νο μι αν
και ου μη σου α φε τα των εκ λεκτων(η)

Α χου σουταραχη με τα μου ο τι η δυ θη σαν
ϙ ω σει τα χοεσης ερ ρα ση επ ι πι στης δι ε σκορ πι σθη τε
σαν τα οστα αυτων πα ρα τον Α ϊδην
ϙ Ο τι κυρι ε κυ ρι ε ο φθαλ μοι μου
τι προσε
ε τι σοι ηλπισα μη αν τα νε λιπ ειν ψυ χην μου
Φ υ λαξον με απο πα γι δος με υ νε σεη σαν το

μου καὶ α πο σπαν δα χωστωλ ρ γα ζο με νων τηγ α νο

ρ

ΗΧ ω ε νω πι ον αυ του τηγ δε η αιν μου τηγ

ρ

θλε μεν μου ε νο πι ον αυ του ατπαγγε λω

ρ

Ε ν τω εκ λει πειν ε ξε μου το πνευ μαμουκαι ου ε

ρ

γνωστα ερβουλου

ρ

Ε ν ο ζω τα αυ τη η ε πο μευ ο ομηγ ε

ρ

χαμαι γε δαμαι

Κυ ρι ον ε δε η θην

ρ

Π ε ουυ ται εγ ω. φι δλη σπμ φι ομ των οι αμαρ τω

ρ

λοι κα τα μο νας ει με ε γω ε ως αν πα ρελ θω

ρ

Φ ω νη μουπρος Κυ ρι ον ε κε γραξ φω νη μου προς

ρ

χαμαι γε δαμαι

Κ ε τε νο ουν εις τα δε ξι α κα ε πε δλε

ρ

πσν ψαλ ον ε πι κηγ ο ε πε η πε γω μου ψ ο πι εκρα

ρ

πει νω ην σρο δρα

ρ

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ψ ο πι εκρα

ρ

τατ ω ξηνεων υ περ ε με

ρ

Ε ξα ΐτα ε κ Πνυ κα κηδ ηην μου χην υν ηην μου ψ του ψ

ρ

ξε μα λο γη σα σαι ψ ο κα πι ου

Η ε ουυ ται εγ ω. φι δλη σπμ φι ομ των οι αμαρ τω

ρ

λοι κα τα μο νας ει με ε γω ε ως αν πα ρελ θω

ρ

Π ω νη μουπρος Κυ ρι ον ε κε γραξ φω νη μου προς

ρ

χαμαι γε δαμαι

ρ

Κυ ρι ον ε δε η θην

ρ

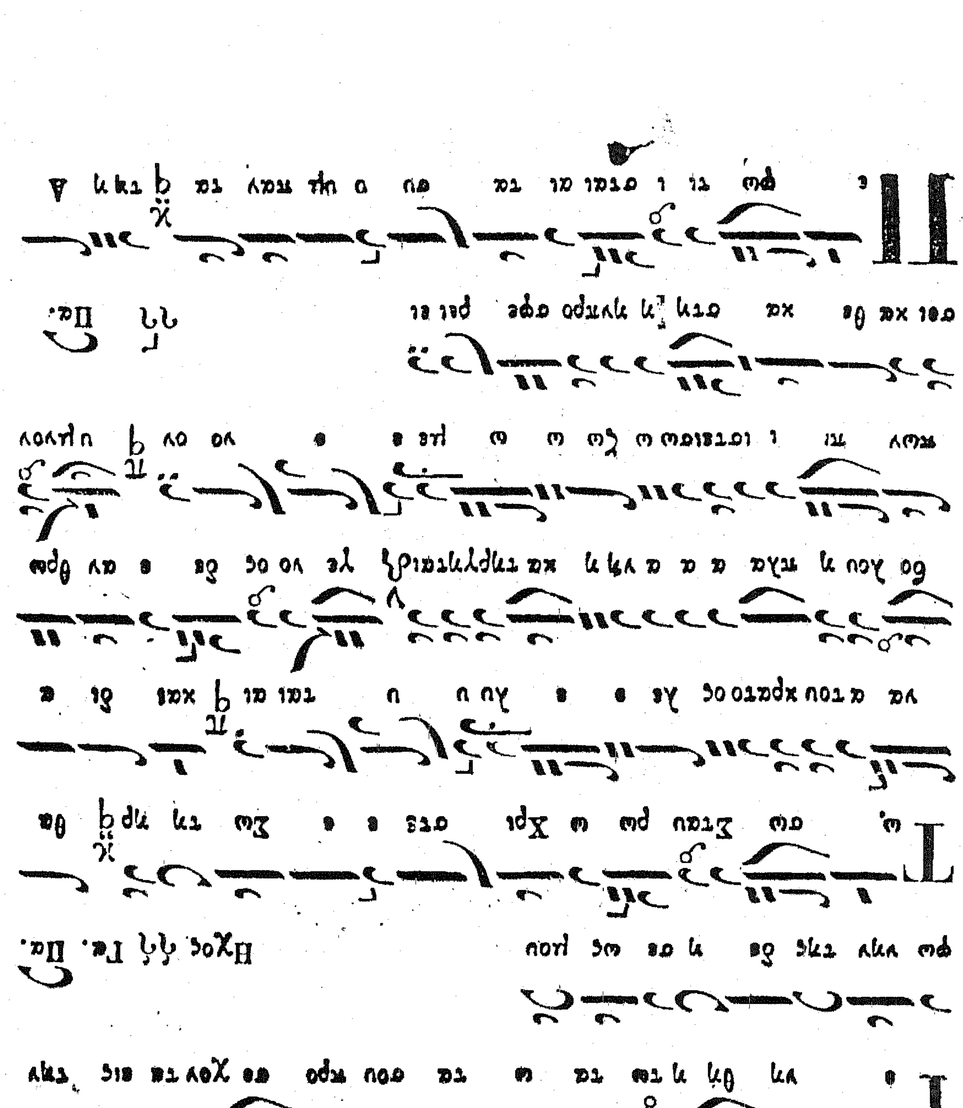

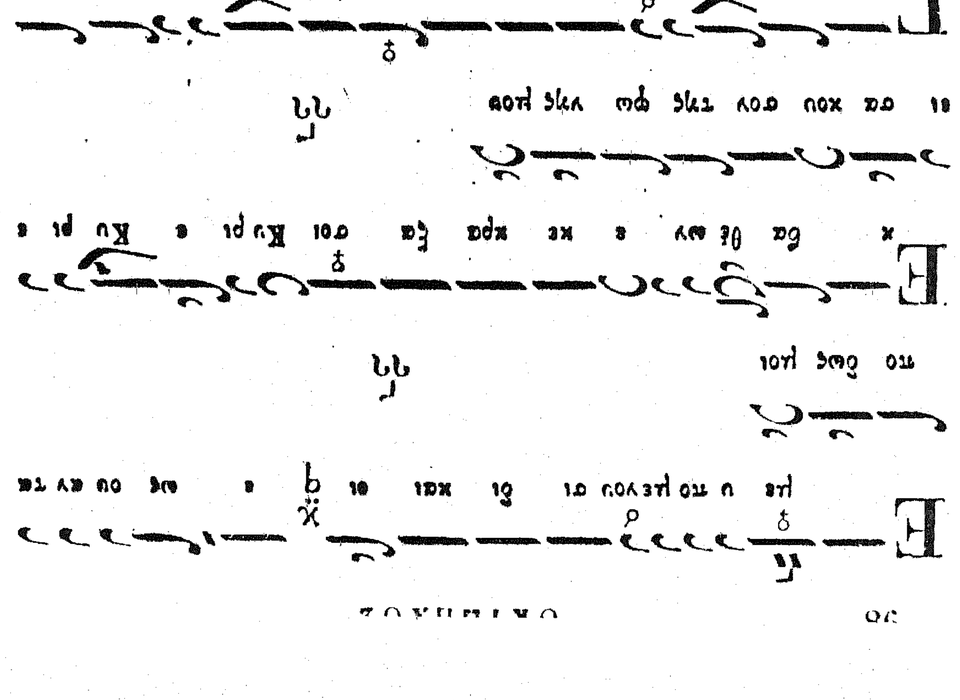

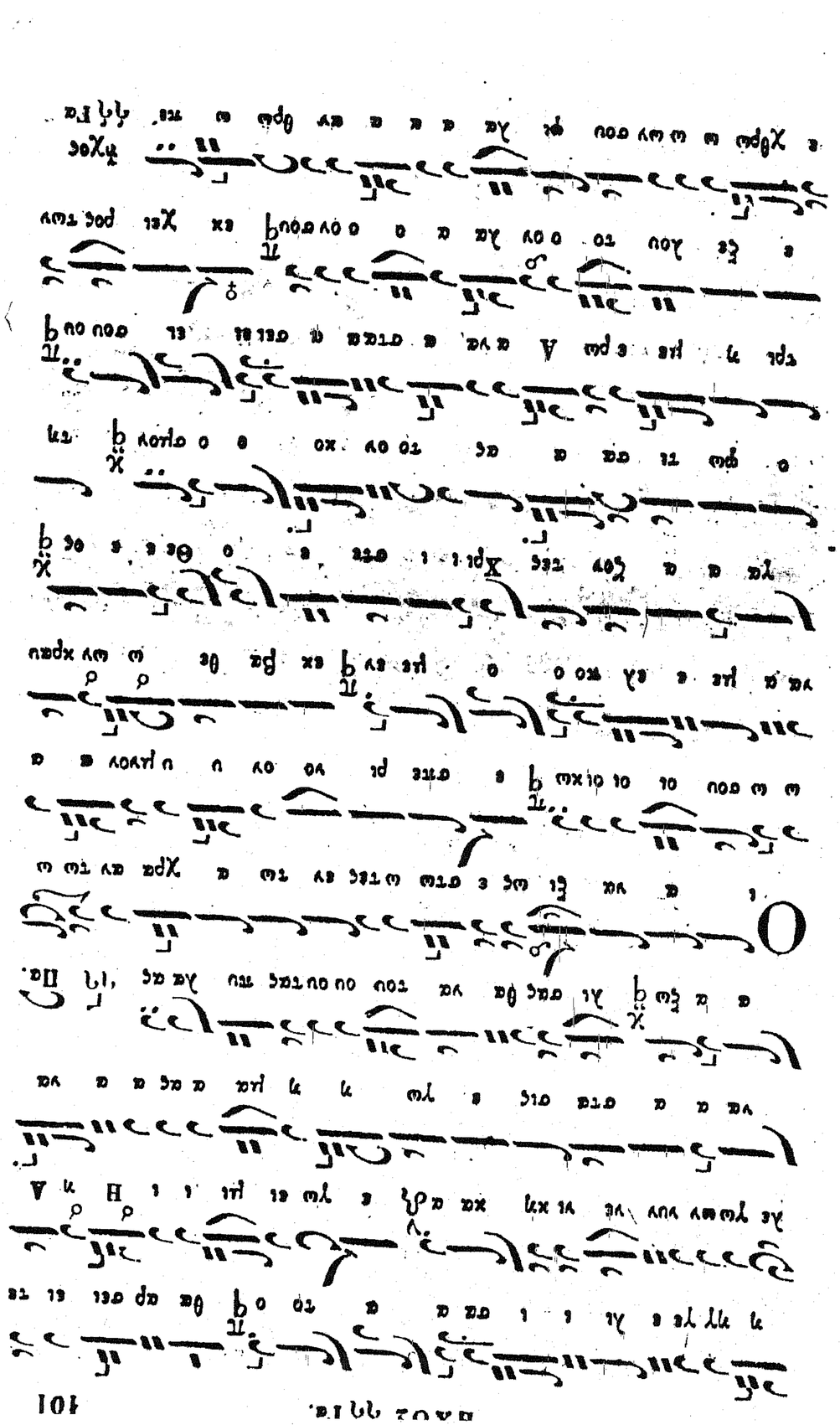

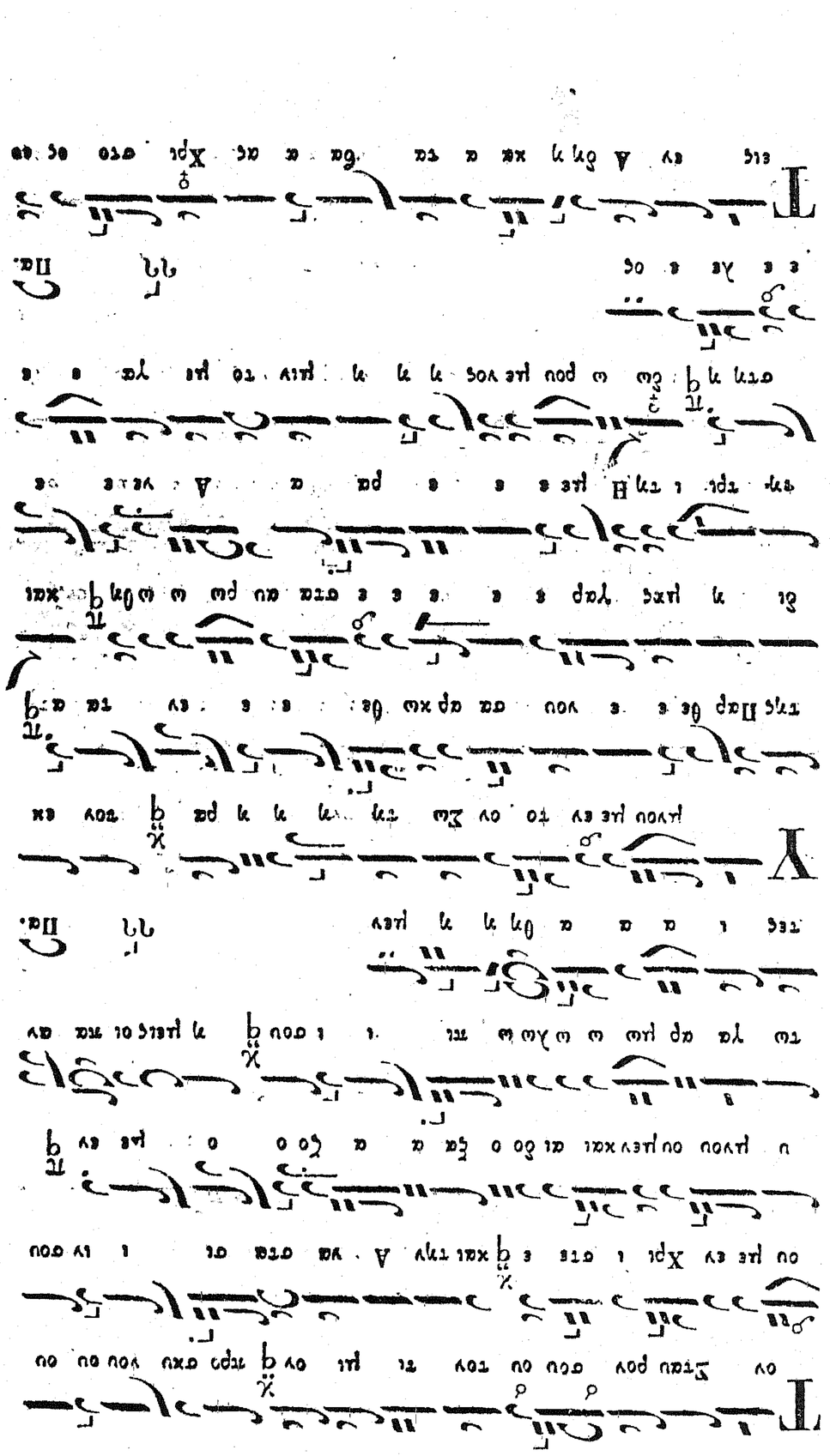

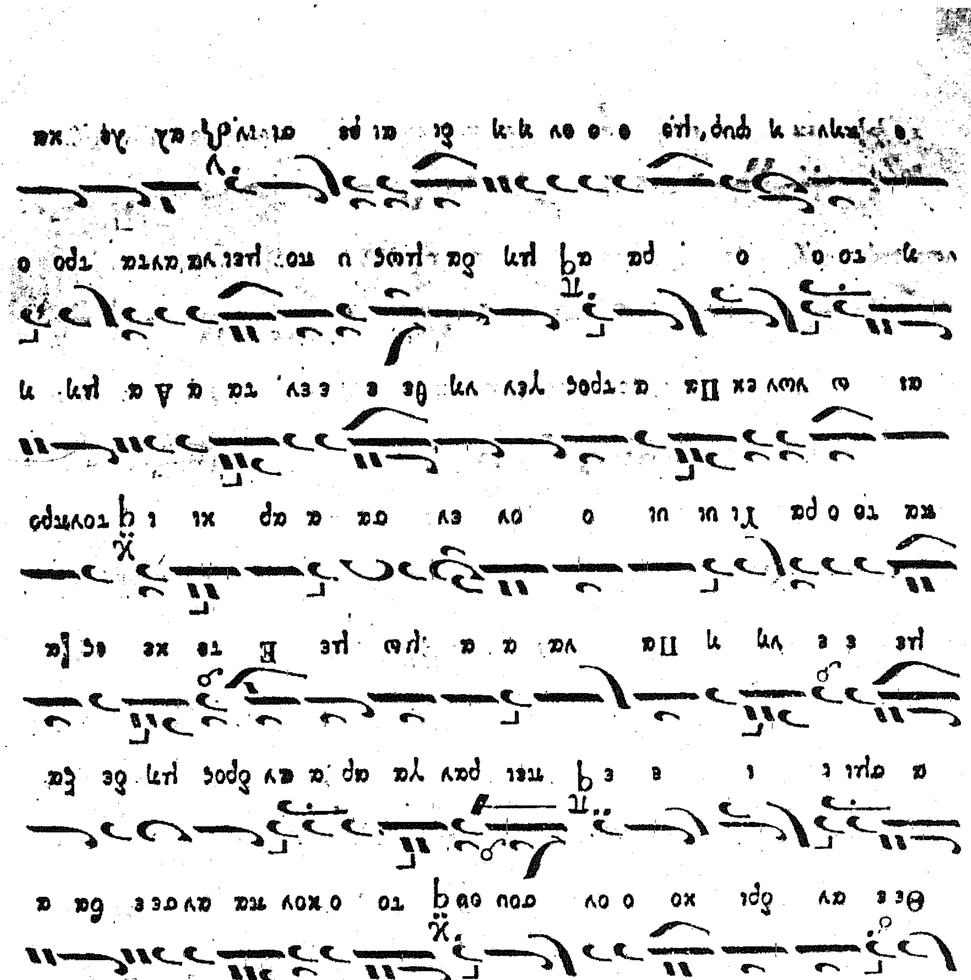

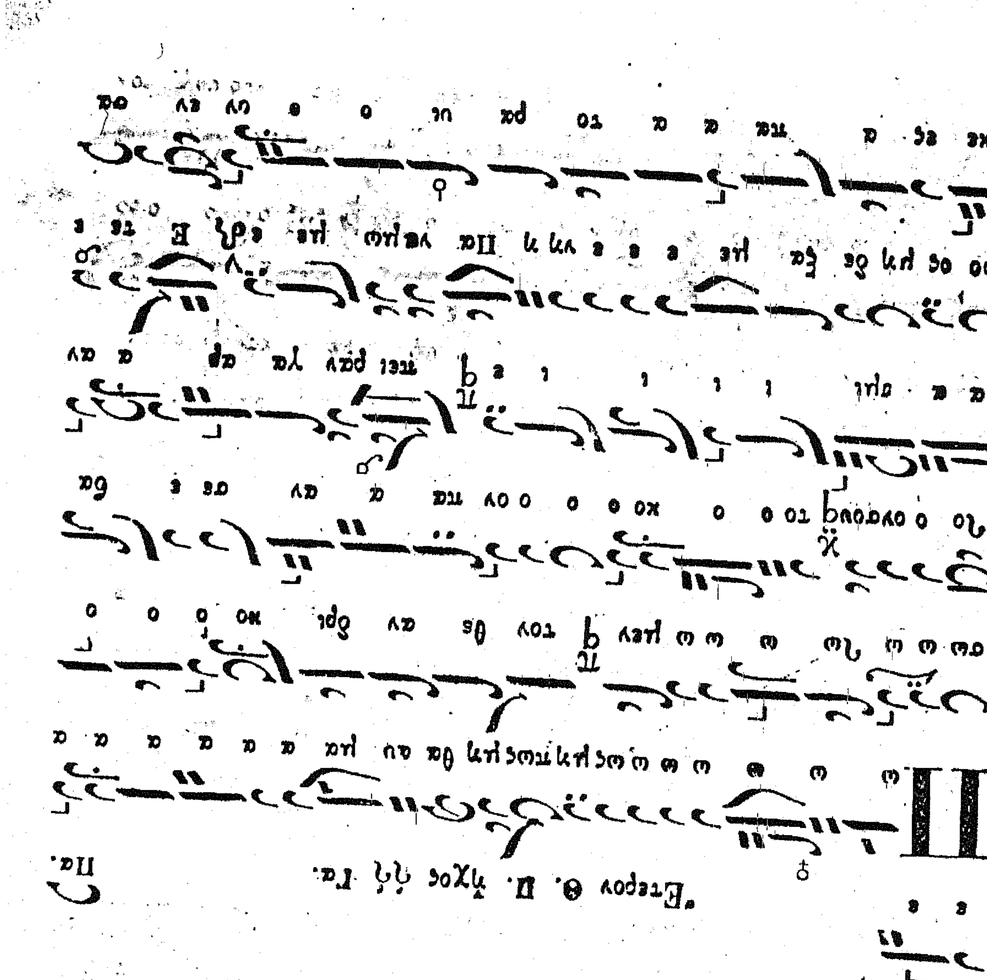

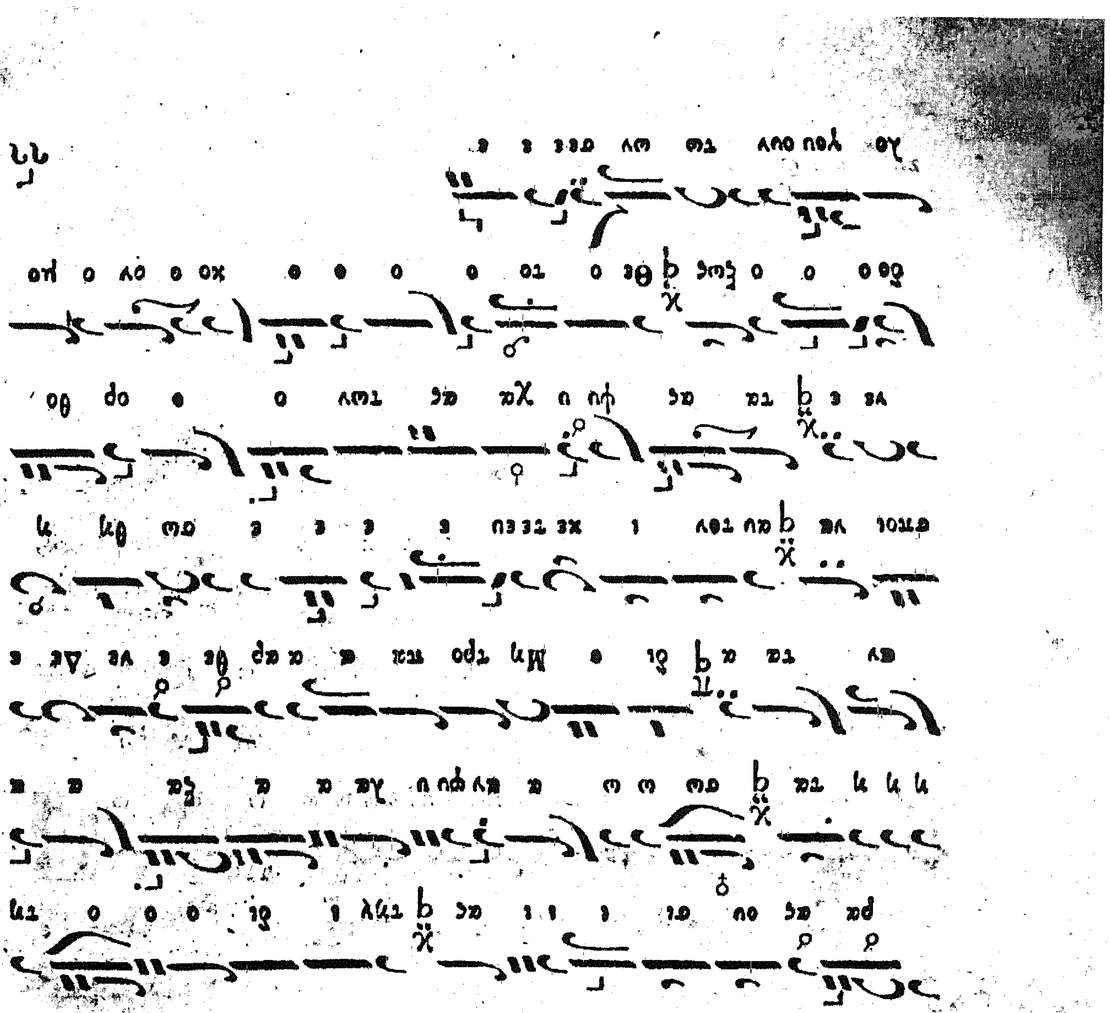

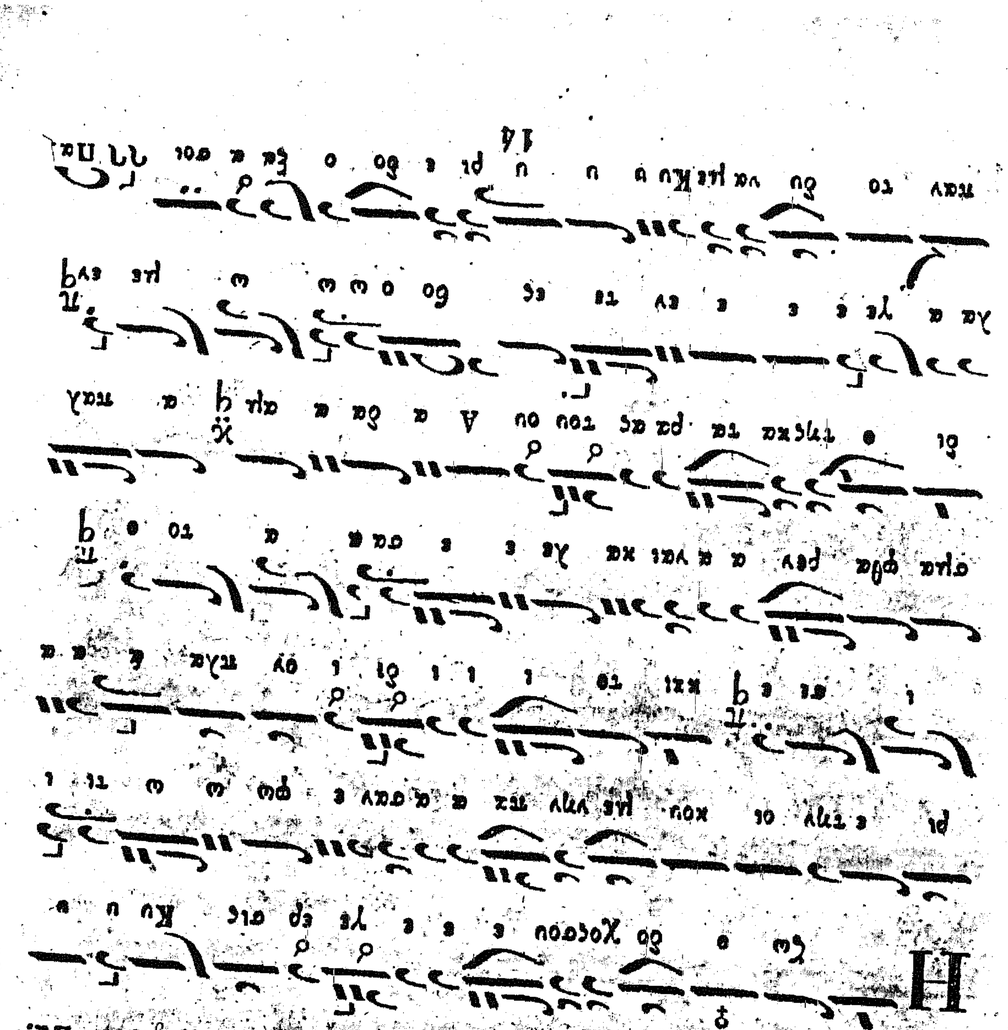

Απολυτίκιον.

Ἦχος πλ. Δ γα

Ἐν ταῖς ἀγίαις σου χερσί, παραθήκην ἔλαβε Θεοτόκε ἡ Ἐκκλησία σου· ἐκ γὰρ τούτων ἀναλήψεται στέφη νίκης καὶ ἄφθαρτον πολίτευμα, ὡς πανάμωμος· διὸ καὶ ἐκβοᾷ σοι· Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἦχος πλ. δ

Ἀναστᾶσα ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ νυμφῶνος ἡ ἄχραντος Παρθένος, ἐν ἀγαλλιάσει ὑπεδέξατο τὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· καὶ ἐν τῇ ἐπιφανείσῃ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἀγαλλιάσει ἑορτάζουσα, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς μεγαλύνει τὸν ἐκ τάφου ἀναστάντα καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ δωρησάμενον τῷ κόσμῳ.

Ἦχος πλ. δ

Ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν ἐστῶσα ἡ Θεοτόκος, ἐν ἀγαλλιάσει ἐβόα τῷ ἐκ τάφου ἀναστάντι καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ δωρησαμένῳ τῷ κόσμῳ· ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἐπιφανείσῃ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἀγαλλιάσει ἑορτάζουσα, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς μεγαλύνει τὸν ἐκ τάφου ἀναστάντα καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ δωρησάμενον τῷ κόσμῳ.

Ἦχος πλ. δ

Ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν ἐστῶσα ἡ Θεοτόκος, ἐν ἀγαλλιάσει ἐβόα τῷ ἐκ τάφου ἀναστάντι καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ δωρησαμένῳ τῷ κόσμῳ· ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἐπιφανείσῃ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἀγαλλιάσει ἑορτάζουσα, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς μεγαλύνει τὸν ἐκ τάφου ἀναστάντα καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ δωρησάμενον τῷ κόσμῳ.

Ἦχος πλ. δ

Ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν ἐστῶσα ἡ Θεοτόκος, ἐν ἀγαλλιάσει ἐβόα τῷ ἐκ τάφου ἀναστάντι καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ δωρησαμένῳ τῷ κόσμῳ· ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἐπιφανείσῃ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἀγαλλιάσει ἑορτάζουσα, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς μεγαλύνει τὸν ἐκ τάφου ἀναστάντα καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ δωρησάμενον τῷ κόσμῳ.

Ἦχος πλ. δ

Ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν ἐστῶσα ἡ Θεοτόκος, ἐν ἀγαλλιάσει ἐβόα τῷ ἐκ τάφου ἀναστάντι καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ δωρησαμένῳ τῷ κόσμῳ· ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἐπιφανείσῃ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἀγαλλιάσει ἑορτάζουσα, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς μεγαλύνει τὸν ἐκ τάφου ἀναστάντα καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ δωρησάμενον τῷ κόσμῳ.

Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. Γα

Ἐκ τῆς ἐκ νεκρῶν ἐγερτικῆς ἀναστάσεως τοῦ Υἱοῦ σου, ἡ ἄχραντος Παρθένος, ἐν ἀγαλλιάσει ἑορτάζουσα, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς μεγαλύνει τὸν ἐκ τάφου ἀναστάντα καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ δωρησάμενον τῷ κόσμῳ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἦχος πλ. δ

Ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν ἐστῶσα ἡ Θεοτόκος, ἐν ἀγαλλιάσει ἐβόα τῷ ἐκ τάφου ἀναστάντι καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ δωρησαμένῳ τῷ κόσμῳ· ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἐπιφανείσῃ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἀγαλλιάσει ἑορτάζουσα, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς μεγαλύνει τὸν ἐκ τάφου ἀναστάντα καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ δωρησάμενον τῷ κόσμῳ.

Καθίσματα μετὰ τὴν ὰ. Ἐπιχοίτιον. ἦχ. Γα.

Ἦχος πλ. δ

Ἐκ τοῦ ἐκ νεκρῶν ἐγερτικοῦ τάφου σου, ἡ ἄχραντος Παρθένος, ἐν ἀγαλλιάσει ἑορτάζουσα, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς μεγαλύνει τὸν ἐκ τάφου ἀναστάντα καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ δωρησάμενον τῷ κόσμῳ.

Ἦχος πλ. δ

Ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν ἐστῶσα ἡ Θεοτόκος, ἐν ἀγαλλιάσει ἐβόα τῷ ἐκ τάφου ἀναστάντι καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ δωρησαμένῳ τῷ κόσμῳ· ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἐπιφανείσῃ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἀγαλλιάσει ἑορτάζουσα, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς μεγαλύνει τὸν ἐκ τάφου ἀναστάντα καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ δωρησάμενον τῷ κόσμῳ.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ

Ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν ἐστῶσα ἡ Θεοτόκος, ἐν ἀγαλλιάσει ἐβόα τῷ ἐκ τάφου ἀναστάντι καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ δωρησαμένῳ τῷ κόσμῳ· ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἐπιφανείσῃ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἀγαλλιάσει ἑορτάζουσα, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς μεγαλύνει τὸν ἐκ τάφου ἀναστάντα καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ δωρησάμενον τῷ κόσμῳ.

Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. δ

Ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν ἐστῶσα ἡ Θεοτόκος, ἐν ἀγαλλιάσει ἐβόα τῷ ἐκ τάφου ἀναστάντι καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ δωρησαμένῳ τῷ κόσμῳ· ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἐπιφανείσῃ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἀγαλλιάσει ἑορτάζουσα, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς μεγαλύνει τὸν ἐκ τάφου ἀναστάντα καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ δωρησάμενον τῷ κόσμῳ.

Τοῦτο γὰρ ἔστιν τὸ σῶμα μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων· τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε, ὁσάκις ἐὰν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. ὁσάκις γὰρ ἐὰν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἔλθῃ. ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ κυρίου. δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω· ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως κρῖμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ κυρίου. διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα· κρινόμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. ὥστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν ἀλλήλους ἐκδέχεσθε· εἴ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθω διατάξομαι.

Ἐγνωρίσθη δέ μοι, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσιν· ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλώ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν; ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; εὐχαριστῶ τῷ θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον, ἵνα μή τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβαπτίσθητε. ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. οὐ γὰρ ἀπέστειλέν με Χριστὸς βαπτίζειν ἀλλὰ εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστίν, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐστιν. γέγραπται γάρ· ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεύς; ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου; ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν θεόν, εὐδόκησεν ὁ θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας· ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖα αἰτοῦσιν καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν, ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον ἔθνεσιν δὲ μωρίαν, αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησιν Χριστὸν θεοῦ δύναμιν καὶ θεοῦ σοφίαν· ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν. βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεός, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχύοντα, καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ θεός, τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ, ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη σοφία ἡμῖν ἀπὸ θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις, ἵνα καθὼς γέγραπται· ὁ καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχάσθω.

Κἀγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θεοῦ· οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον, κἀγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως, ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ.

Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων, ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν, ἣν οὐδεὶς ἔγνωκεν τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν· ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ. τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ. ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν· ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος, πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες. ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστιν καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται. ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν τὰ πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται. τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν.

Κἀγώ, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς ἀλλ' ὡς σαρκίνοις, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ. γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, οὐ βρῶμα· οὔπω γὰρ ἐδύνασθε· ἀλλ' οὐδὲ ἔτι νῦν δύνασθε· ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε. ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις καὶ διχοστασίαι, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε; ὅταν γὰρ λέγῃ τις· ἐγὼ μέν εἰμι Παύλου, ἕτερος δέ· ἐγὼ Ἀπολλώ, οὐκ ἄνθρωποί ἐστε; τί οὖν ἐστιν Ἀπολλώς, τί δὲ ἐστιν Παῦλος; διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἑκάστῳ ὡς ὁ κύριος ἔδωκεν· ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλὼς ἐπότισεν, ἀλλὰ ὁ θεὸς ηὔξανεν· ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστίν τι οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων θεός. ὁ δὲ φυτεύων καὶ ὁ ποτίζων ἕν εἰσιν· ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήμψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον. θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί· θεοῦ γεώργιον, θεοῦ οἰκοδομή ἐστε.

Κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός. εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσίον, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἑκάστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει, ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται, καὶ ἑκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστιν τὸ πῦρ αὐτὸ δοκιμάσει. εἴ τινος τὸ ἔργον μενεῖ ὃ ἐποικοδόμησεν, μισθὸν λήμψεται· εἴ τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς θεοῦ ἐστε καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινες ἐστὲ ὑμεῖς. μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω ἵνα γένηται σοφός· ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστιν· γέγραπται γάρ· ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν, καὶ πάλιν· κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν ὅτι εἰσὶν μάταιοι. ὥστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστιν, εἴτε Παῦλος εἴτε Ἀπολλὼς εἴτε Κηφᾶς εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ εἴτε θάνατος εἴτε ἐνεστῶτα εἴτε μέλλοντα· πάντα ὑμῶν, ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ, Χριστὸς δὲ θεοῦ.

Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους μυστηρίων θεοῦ. ὧδε λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ. ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω· οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με κύριός ἐστιν. ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος, ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ θεοῦ.

Ταῦτα δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλὼ δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ἃ γέγραπται, ἵνα μὴ εἷς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου. τίς γάρ σε διακρίνει; τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες; εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών; ἤδη κεκορεσμένοι ἐστέ, ἤδη ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν. δοκῶ γάρ, ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ἄρτι.

Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ· ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε. διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὅς ἐστιν μου τέκνον ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδούς μου τὰς ἐν Χριστῷ, καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω. ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιώθησάν τινες· ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν· οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀλλ' ἐν δυνάμει. τί θέλετε; ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματί τε πραΰτητος;

Ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται, ὥστε γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν. καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε ἵνα ἐξαρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας; ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς παρὼν τῷ πνεύματι ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν τὸν οὕτως τοῦτο κατεργασάμενον, ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου. οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν. οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ; ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθώς ἐστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ἐτύθη Χριστός. ὥστε ἑορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας.

Ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις, οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς πλεονέκταις καὶ ἅρπαξιν ἢ εἰδωλολάτραις, ἐπεὶ ὀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν· νῦν δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ᾖ πόρνος ἢ πλεονέκτης ἢ εἰδωλολάτρης ἢ λοίδορος ἢ μέθυσος ἢ ἅρπαξ, τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν. τί γάρ μοι καὶ τοὺς ἔξω κρίνειν; οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε; τοὺς δὲ ἔξω ὁ θεὸς κρινεῖ. ἐξάρατε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

Τολμᾷ τις ὑμῶν πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων; οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσιν; καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων; οὐκ οἴδατε ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν; μήτιγε βιωτικά; βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τούτους καθίζετε; πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. οὕτως οὐκ ἔνι ἐν ὑμῖν οὐδεὶς σοφός, ὃς δυνήσεται διακρῖναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ; ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφὸν κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων; ἤδη μὲν οὖν ὅλως ἥττημα ὑμῖν ἐστιν ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε; διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀποστερεῖσθε; ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε, καὶ τοῦτο ἀδελφούς. ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι θεοῦ βασιλείαν οὐ κληρονομήσουσιν; μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενοκοῖται οὔτε κλέπται οὔτε πλεονέκται, οὐ μέθυσοι, οὐ λοίδοροι, οὐχ ἅρπαγες βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσουσιν. καὶ ταῦτά τινες ἦτε· ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος. τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ ἀλλὰ τῷ κυρίῳ καὶ ὁ κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ θεὸς καὶ τὸν κύριον ἤγειρεν καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστιν; ἆρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; μὴ γένοιτο. ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἓν σῶμά ἐστιν; ἔσονται γάρ, φησίν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. ὁ δὲ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἓν πνεῦμά ἐστιν. φεύγετε τὴν πορνείαν. πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν, ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματός ἐστιν οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν; ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστιν τοῦ θεοῦ.

Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατε μοι, καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι· διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω καὶ ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω. τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλὴν ἀποδιδότω, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλὰ ὁ ἀνήρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλὰ ἡ γυνή. μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μήτι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν ἵνα σχολάσητε τῇ προσευχῇ, καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἦτε, ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν. τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην οὐ κατ' ἐπιταγήν. θέλω δὲ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτόν· ἀλλὰ ἕκαστος ἴδιον ἔχει χάρισμα ἐκ θεοῦ, ὁ μὲν οὕτως ὁ δὲ οὕτως. λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις· καλὸν αὐτοῖς ἐὰν μείνωσιν ὡς κἀγώ· εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν· κρεῖττον γάρ ἐστιν γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι.

Τοῖς δὲ γεγαμηκόσιν παραγγέλλω, οὐκ ἐγὼ ἀλλὰ ὁ κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι· ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω· καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι. τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω οὐχ ὁ κύριος· εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἄπιστον ἔχει καὶ αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν· καὶ γυνὴ ἥτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον καὶ οὗτος συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω τὸν ἄνδρα· ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικὶ καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀδελφῷ· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστιν, νῦν δὲ ἅγιά ἐστιν. εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ θεός. τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; ἢ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις;

Εἰ μὴ ἑκάστῳ ὡς ἐμέρισεν ὁ κύριος, ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ θεός, οὕτως περιπατείτω· καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι. περιτετμημένος τις ἐκλήθη, μὴ ἐπισπάσθω· ἐν ἀκροβυστίᾳ τις ἐκλήθη, μὴ περιτεμνέσθω· ἡ περιτομὴ οὐδέν ἐστιν καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν θεοῦ. ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ᾗ ἐκλήθη ἐν ταύτῃ μενέτω. δοῦλος ἐκλήθης; μή σοι μελέτω· ἀλλὰ καὶ εἰ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι· ὁ γὰρ ἐν κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος ἀπελεύθερος κυρίου ἐστίν· ὁμοίως ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλός ἐστιν Χριστοῦ. τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων. ἕκαστος, ἀδελφοί, ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ θεῷ.

Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ ἔχω, γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἠλεημένος ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἶναι. νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι· δέδεσαι γυναικί, μὴ ζήτει λύσιν· λέλυσαι ἀπὸ γυναικός, μὴ ζήτει γυναῖκα· ἐὰν δὲ καὶ γαμήσῃς, οὐχ ἥμαρτες, καὶ ἐὰν γαμήσῃ ἡ παρθένος, οὐχ ἥμαρτεν· θλῖψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἕξουσιν οἱ τοιοῦτοι· ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι. τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὁ καιρὸς συνεσταλμένος ἐστίν· τὸ λοιπὸν ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας ὡς μὴ ἔχοντες ὦσιν, καὶ οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες, καὶ οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες, καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ κατέχοντες, καὶ οἱ χρώμενοι τὸν κόσμον ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου. θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι. ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου, πῶς ἀρέσῃ τῷ κυρίῳ· ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί, καὶ μεμέρισται. καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἄγαμος καὶ ἡ παρθένος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου, ἵνα ᾖ ἁγία καὶ τῷ σώματι καὶ τῷ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῷ ἀνδρί. τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν σύμφορον λέγω, οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχήμον καὶ εὐπάρεδρον τῷ κυρίῳ ἀπερισπάστως.

Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει ἐὰν ᾖ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι, ὃ θέλει ποιείτω· οὐχ ἁμαρτάνει· γαμησάτωσαν. ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιήσει· ὥστε καὶ ὁ γαμίζων τὴν ἑαυτοῦ παρθένον καλῶς πο

Ἀ να στα σει ει σον Θεοτοκίον. ἦχ. Γα.

Τον α κα τα λη πτο ον και α περι γραπτον τον ο
μο ου σι ο ον Πα τρι καιΠνε ευ μα τι ἐν τη γα στρι
σουμυστικως ε χω ρη σας Θε ο μη τωρ μι αν και α
συγ χη το ον της Τρι α δος ε νε ρ γει αν ε γνω μεν τω το κω
σου εν τω κο σμω δο ξαζεται δι ο και ευ χα ρι στως βο
ω μεν σοι χαι αι ρε η κε χα ρι τω με νη ἦχος ἦχ. Γα.

Οἱ Ἀναβαθμοί.
Ἀντίφωνον Α.

Τη ν αι χμα λω σι αν Σι ων σου ε ξει λου ἐκ
Βα βυ λω νος καὶ με ἐκ των πα θων ῥυ ζω ην ελ κυ
σον Δο γε

Ε ν τω νο μω τω οι σπει ρον τες δα κρυ σιν εν θε ι ος
θε ρι ου σι στα χυ ας εν χα ρα α ει ζω ι ας χ

Δε ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων. ἀμήν.
Α γι ω Πνευ μα τι πα σα α γα θο δω ρι α ως Πα
τρι και Υι ω συ να στρα φεν τες ε γω τα παν
τα ζη και νι νει ται

Ἀντίφωνον Β'. ἦχ.

Ε αν μη Κυ ριος οι κο δο μη ση οι κον των α ρε των
μα την κο πι ω μεν την δε ψυ χην σκι πον τος συ
θεις ημων προθυμεται την πο λιν

Τοῦ καρ που της γα στρος τῶ Πνευ μα τι Υι ῷ ποι ῆ
τως σοι τῶ Χρι στῶ ὡς Πα τρι συ Α γι ο πνευ το τρε πει σι
Δόξα καὶ
Α γι ω Πνευ μα τι εν θε ω ρει σαι νῦν. Πᾶ.
πα σα Α γι ο τη ς σο φι α ου σι οι πα σαν γαρ

βα σι λευ σε ϗ καιγαρ κα τορ θω σε τηνοι κου μενην χ η τις

ευ σα λευ θη σε ται Τοῦ Τρίτου τὸ τέλος. χ ϗ

Ε ρ ι τις ου σα λευ θη σε ται αι αι Εἱρμὸς Δ'. ήη

Ο χ τα υ δα τα πα λαιν ευ μα τι θει ω εις μι αν

συ να γω γη ην συ να θροι σας π ϗ και τε μων θα λασσαν

Ισρα η λι τη λα ω χ ϗ ου τος ο Θε ος η μων δε δο

δα σμε ε νος ω παρ χει π ϗ αυ τω μο νω α σω μεν ο ο τι

δι δο ο ξα σται Εἱρμὸς Γ'. ήϗ

Ο ἐκ μη δεν τωνταπαντα παρα γα γων τω Δο γω κτι

ζο με να τε λει ου ου με νΠνευμα τι π ϗ Πανυ τε κρα τωρ Δε

σπο τα ϗ εν τη α' γα πη τη σηστε ρε ω σον με ήη

Ε θουπρος η μας κρα τα: αν α γα πη σιν Κυ ρι ήη Γα.

πτι ι ι σιν ϗ αυ τω λα τρευ σω μεν Θε ος γαρως Πα τρι ι

τε παι Λο Γω Ἀντίφωνον Γ'. ήή

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον μα κα ρι οι τρι βους

βα δι θυν ται π ϗ των εν τε λων φα γονταιζω η ρεν γαρ

παγκαρπι αν ήή

Κ υ κλωτης τρα πε ζης σου ευ φραν θη τι κα θο ρων σου

Ποι με ναρ χα π ϗ τα εγ γε να φε ρον τα κλα δους α

γα θο ερ γι α ας Δόξα καὶ νῦν. Πα.

Α γι ω Πνευ μα τι ο πας πλου τος της δο ξης χ ϗ

ε ξου χα ριςκαιζω η πα ση τη κτι ι σει π ϗ συν Πα

τρι γαρ α νυμνειται καιτω Λο γω Προκείμενον. ήή χ

Ε ππα τε εν τοις Ε θνε σιν ο τι Κυ ριος ε

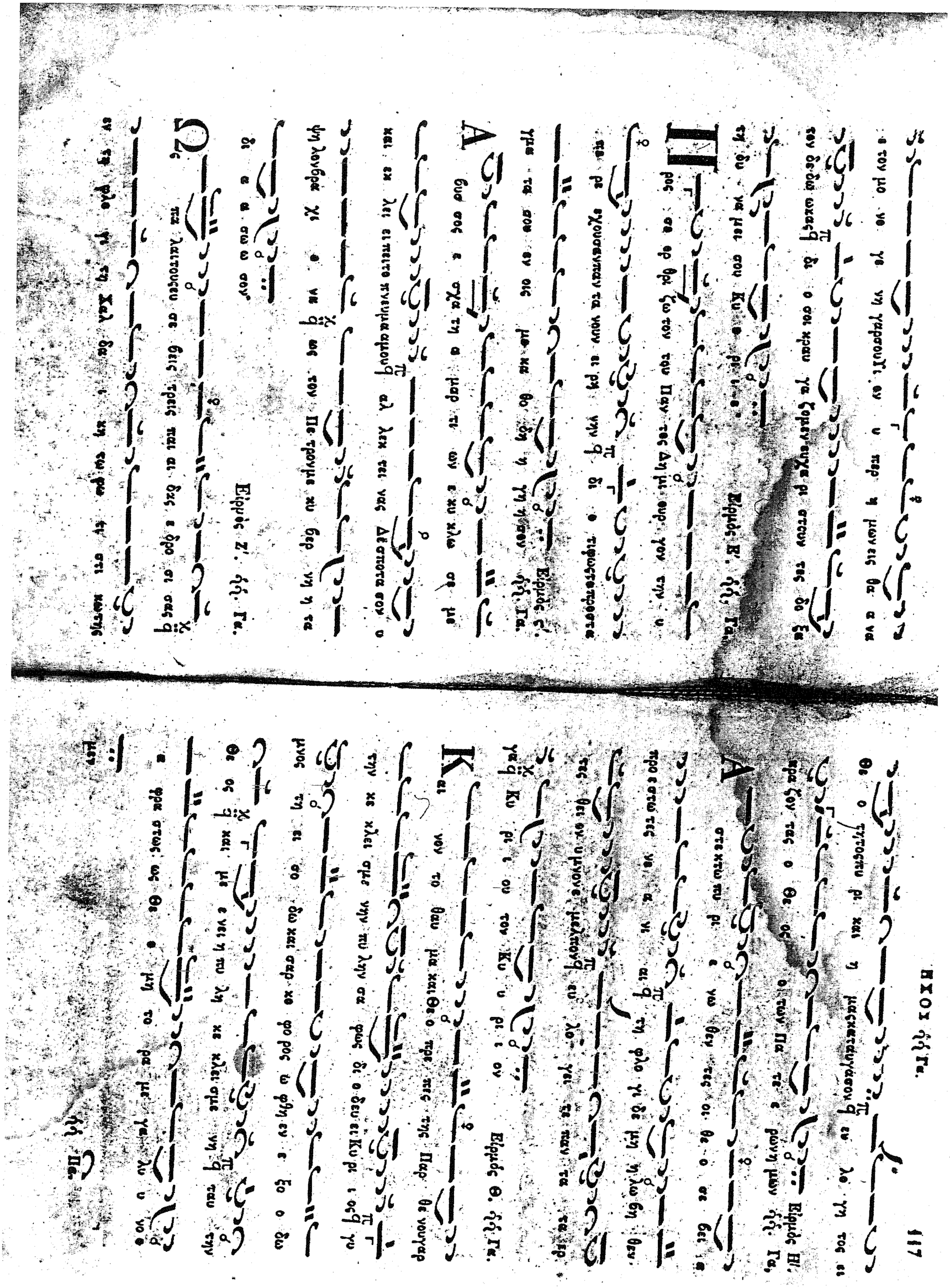

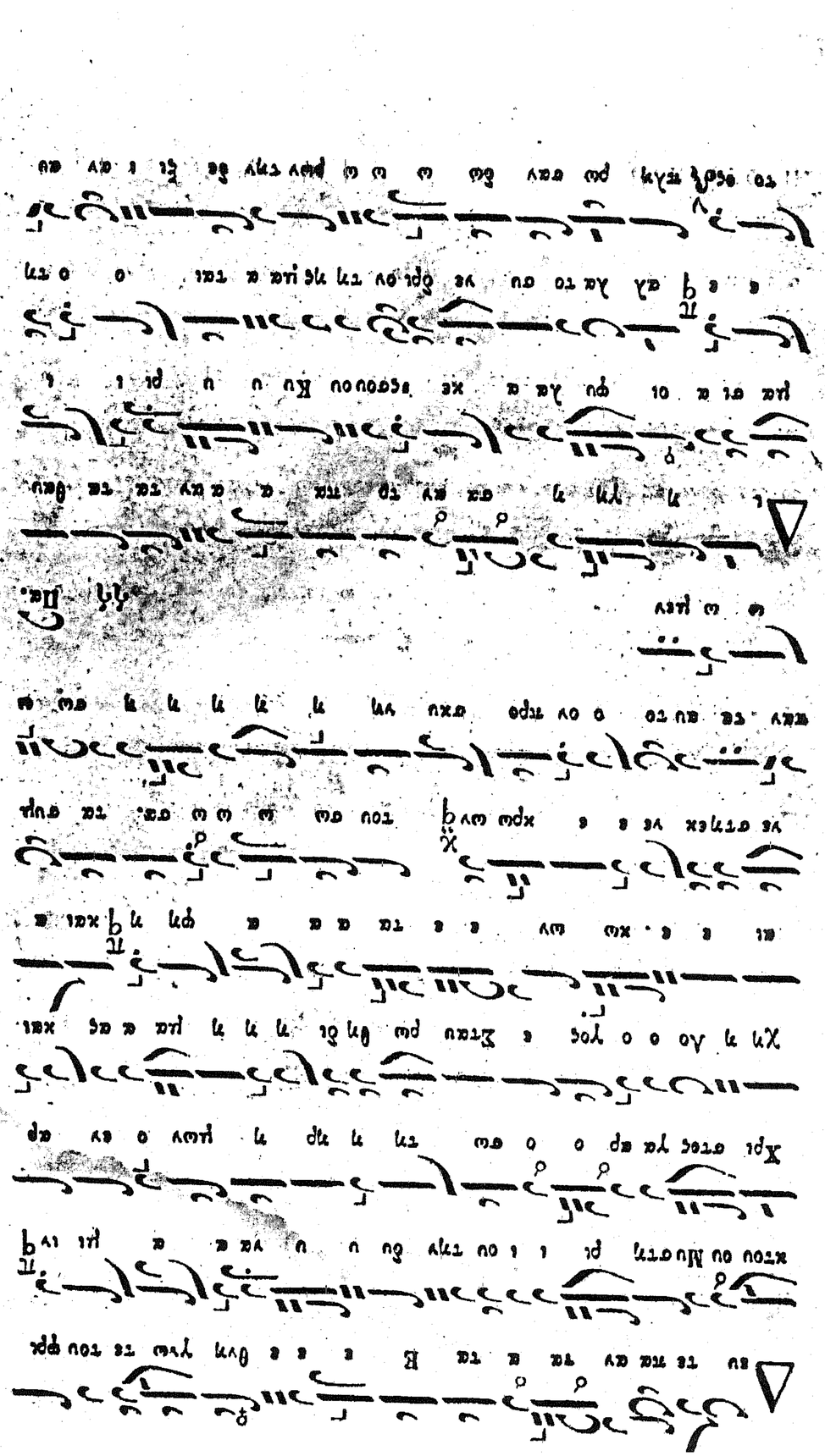

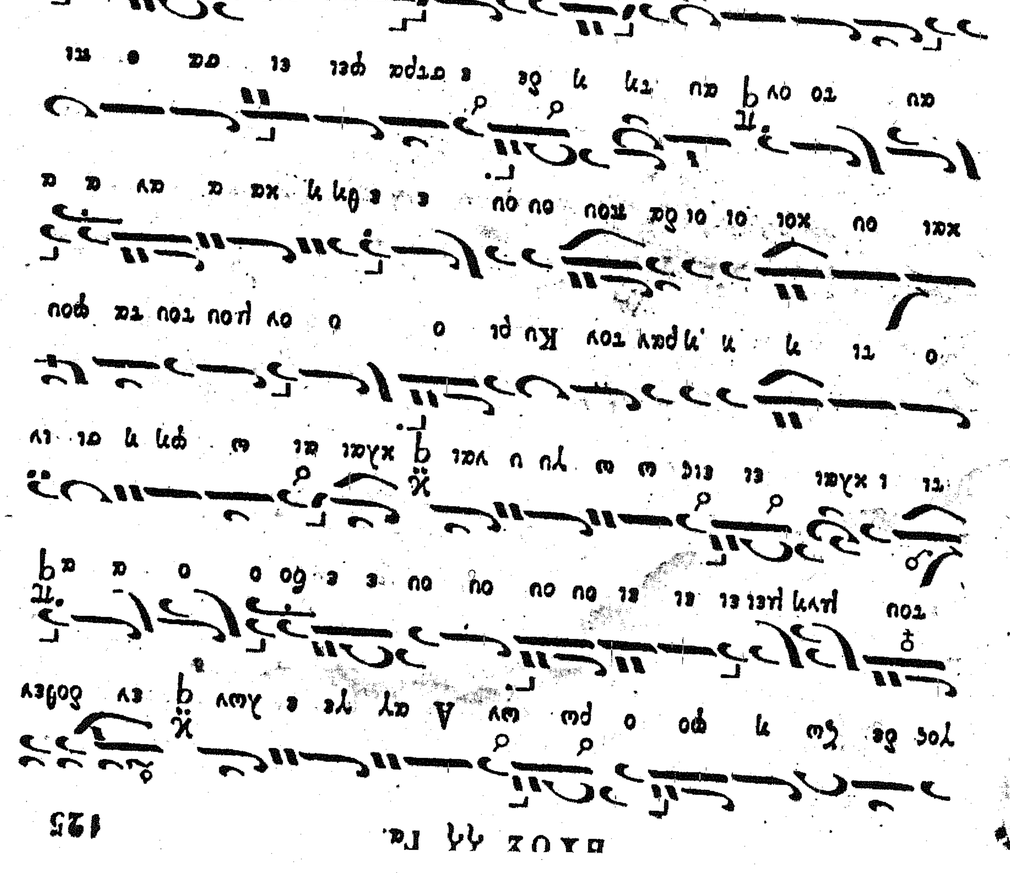

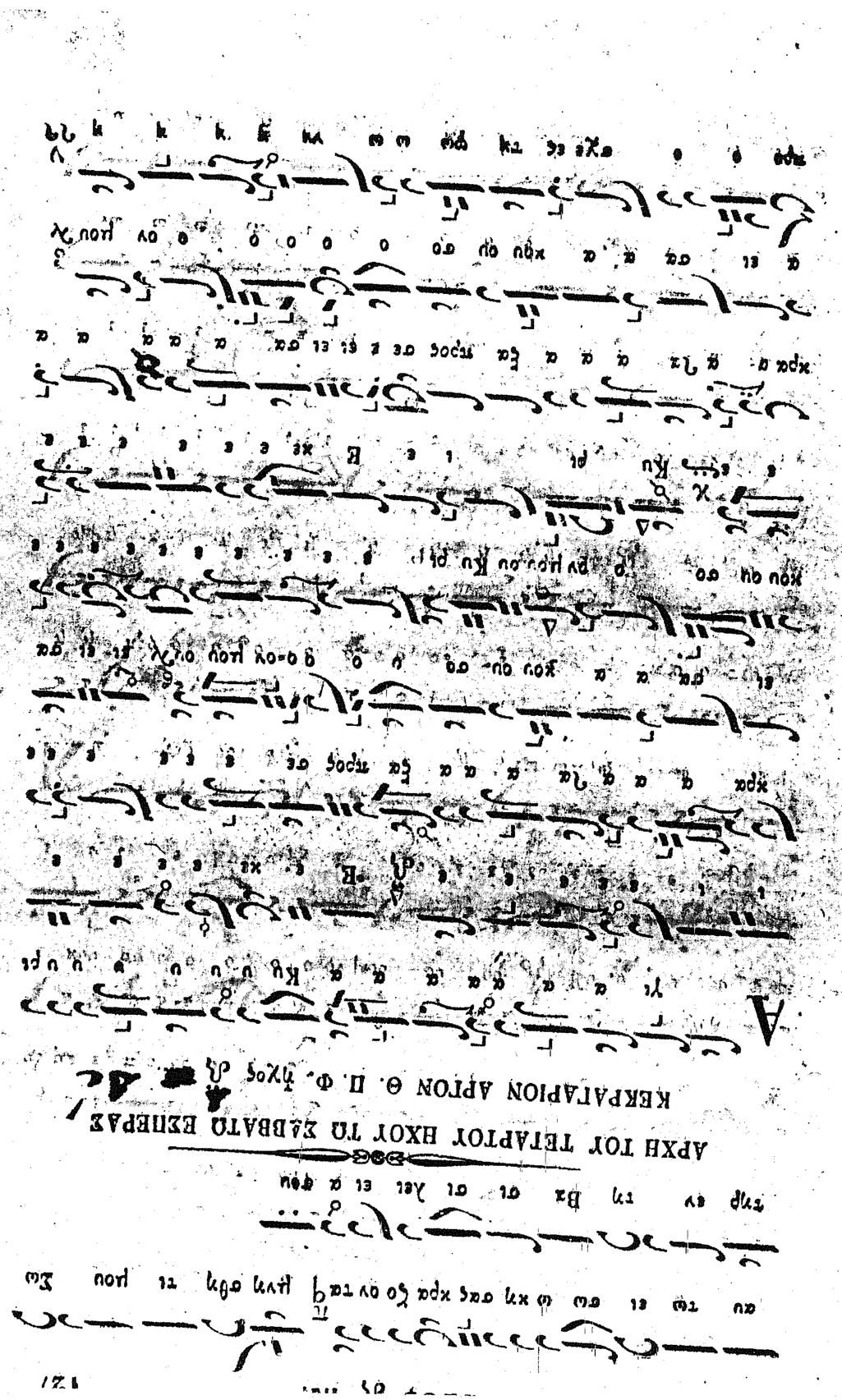

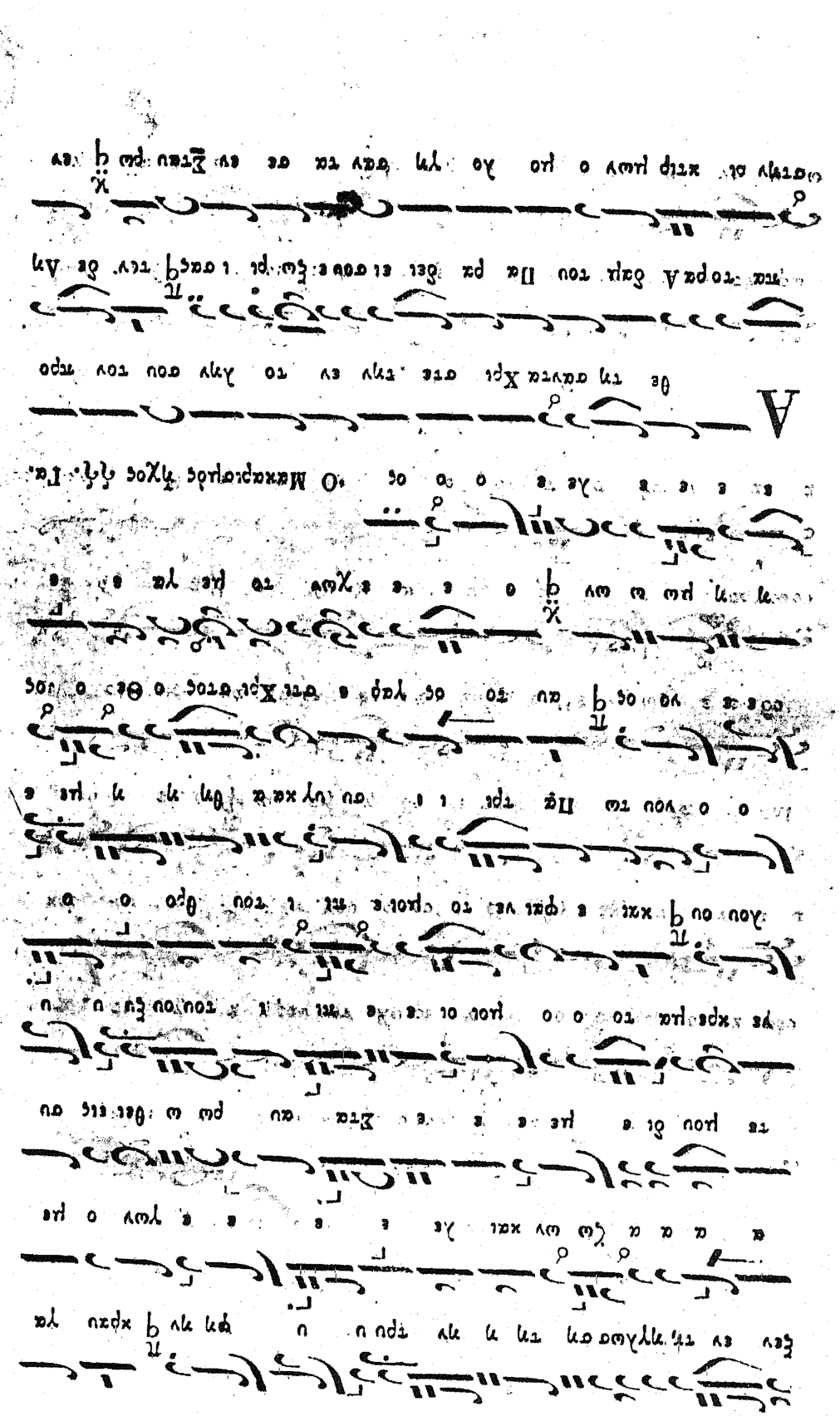

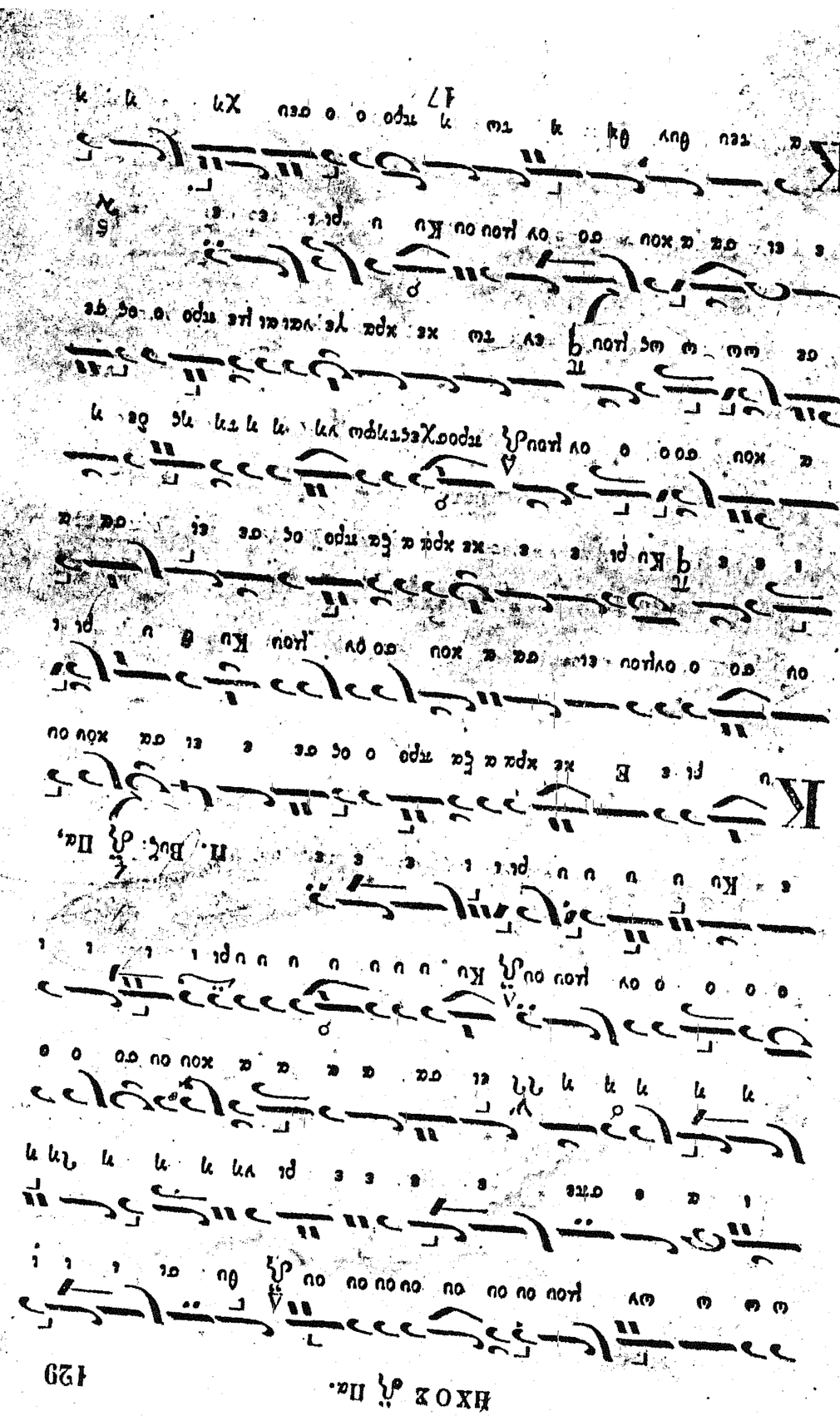

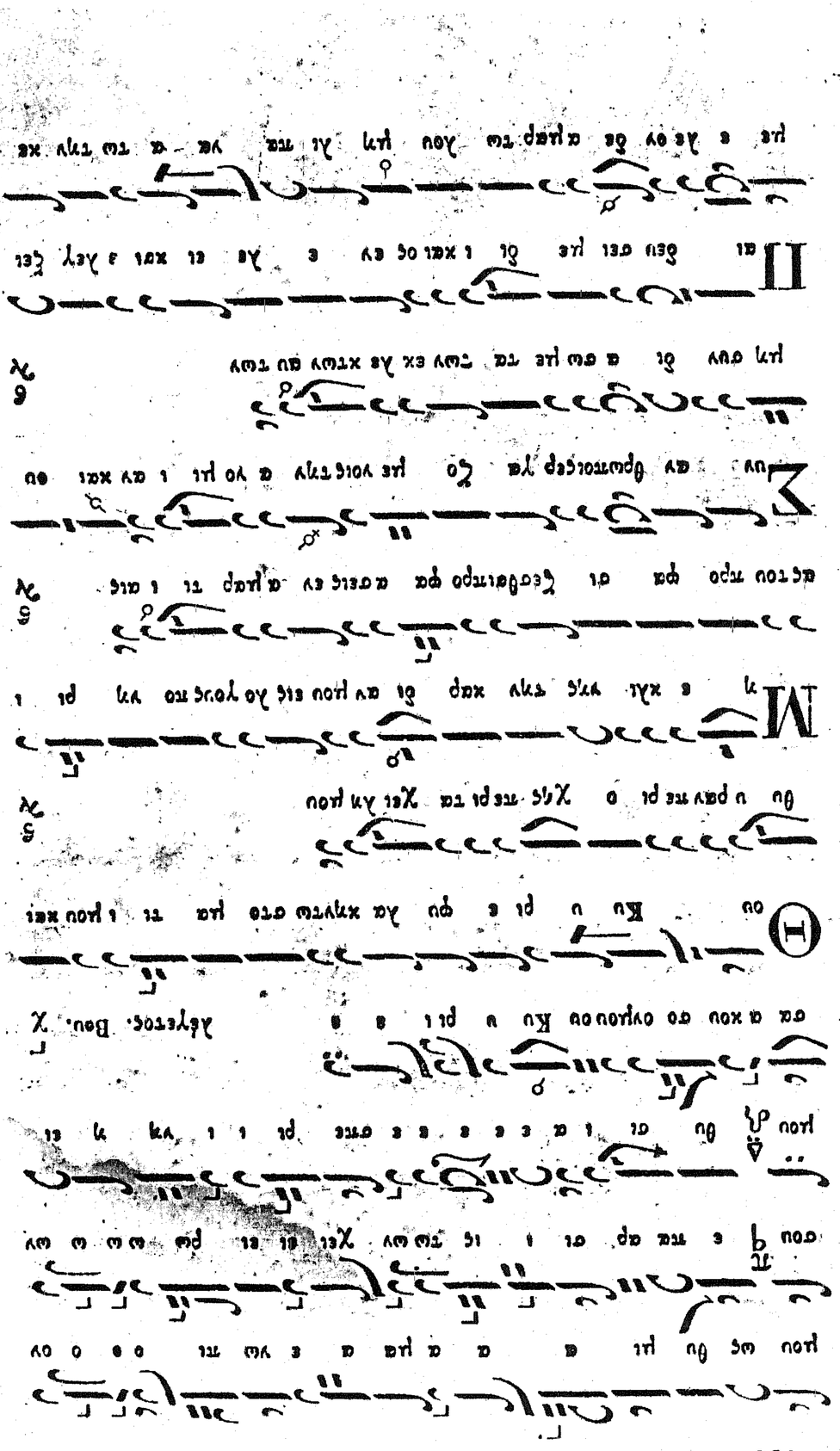

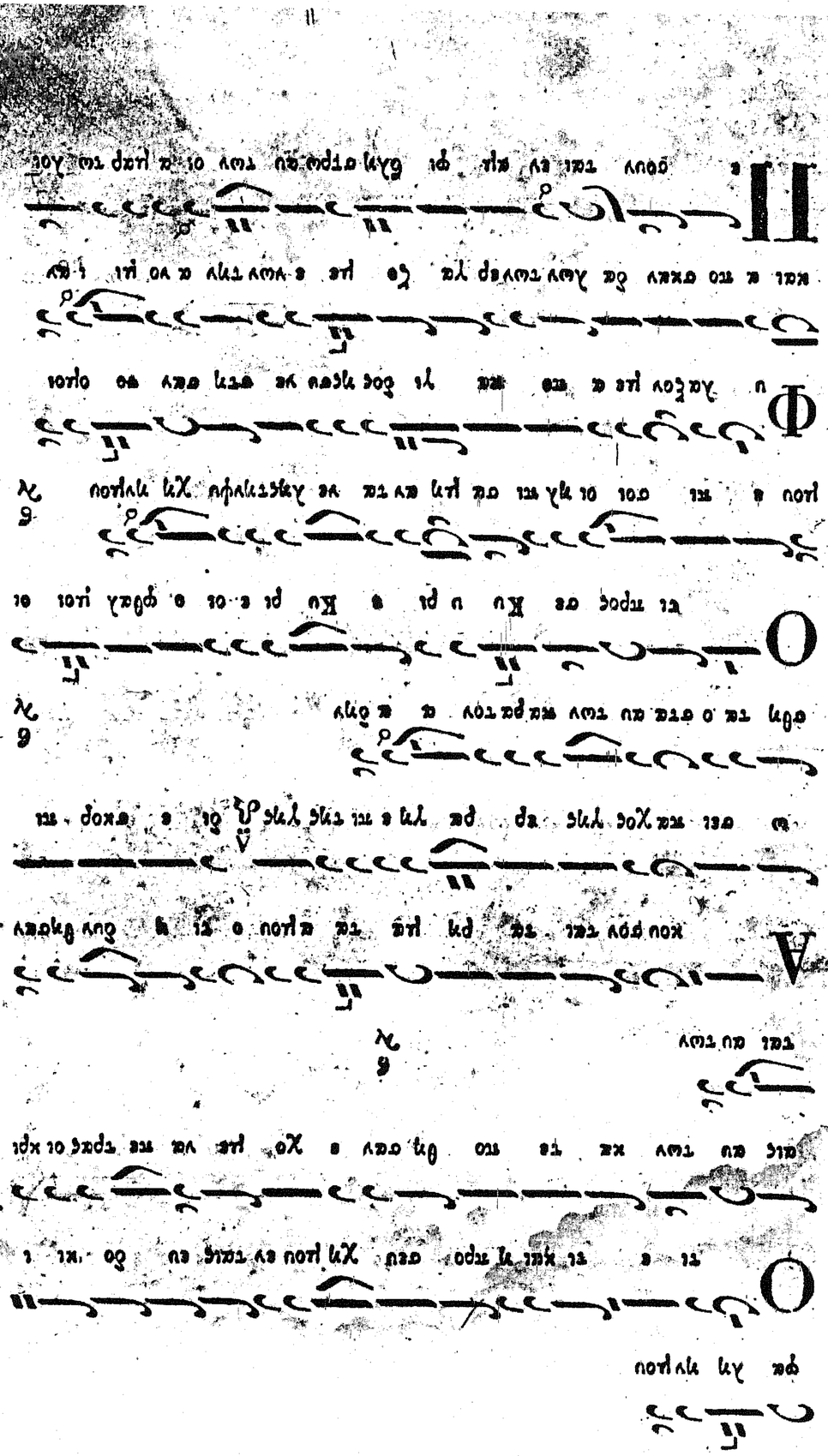

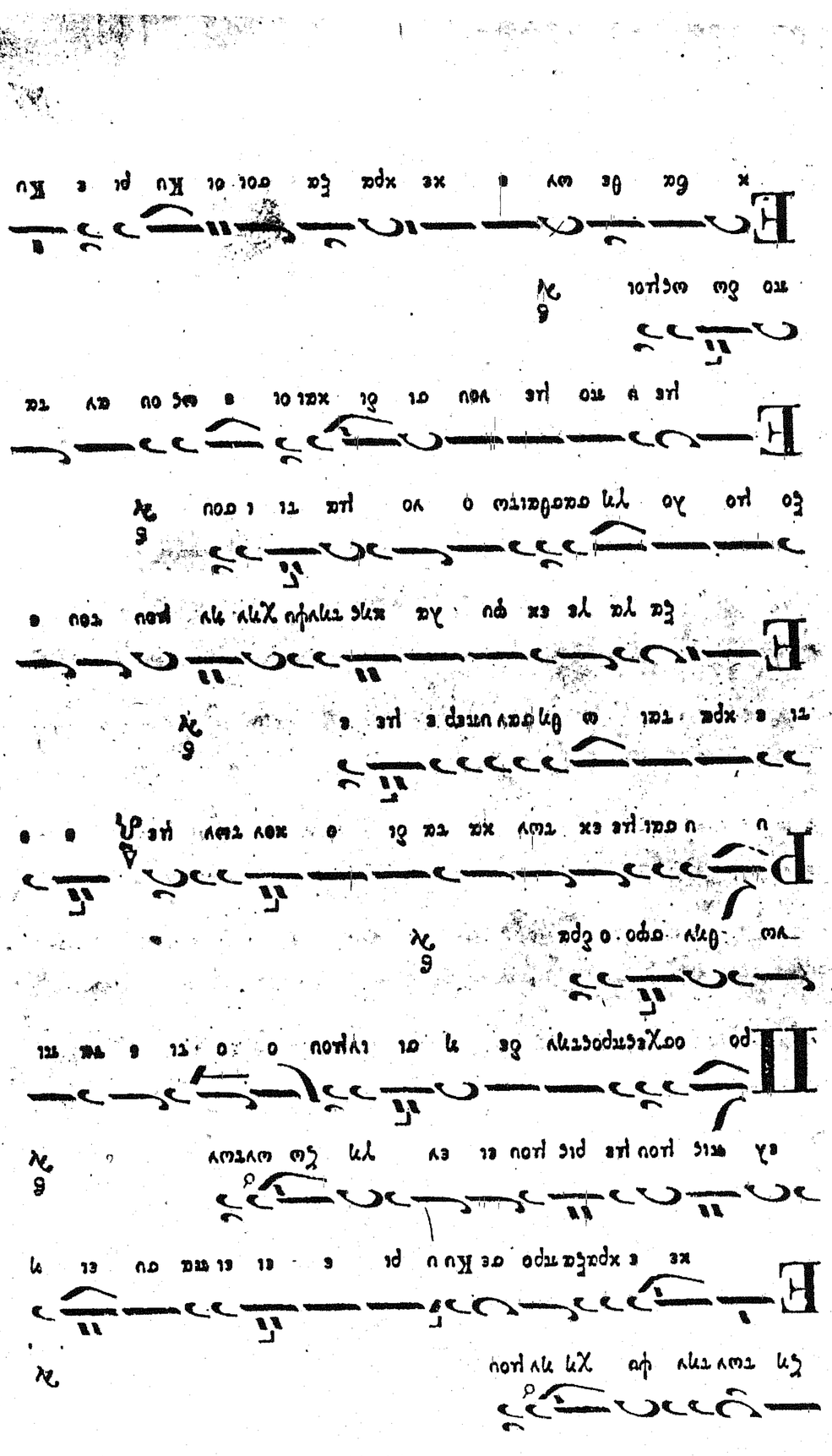

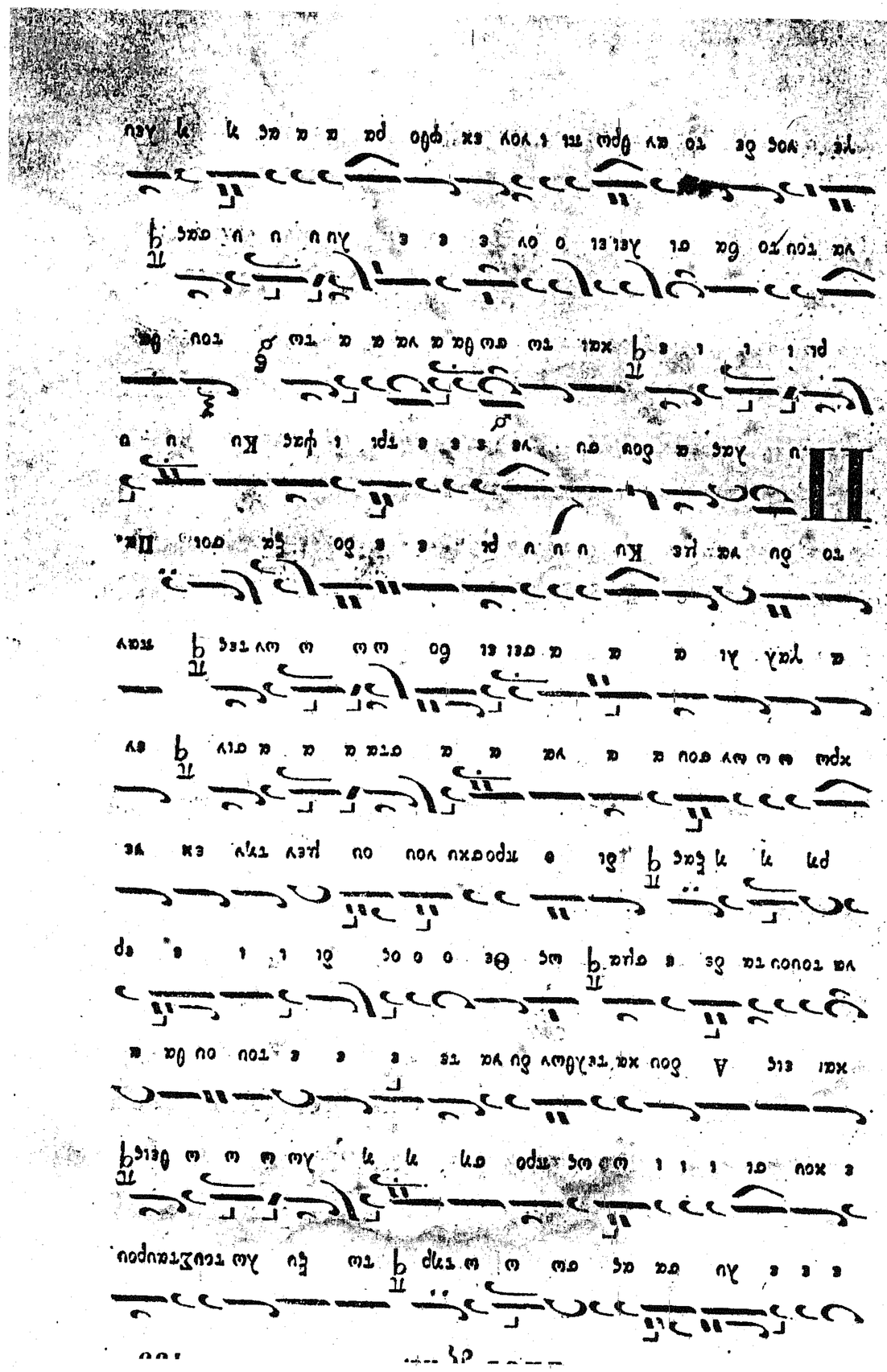

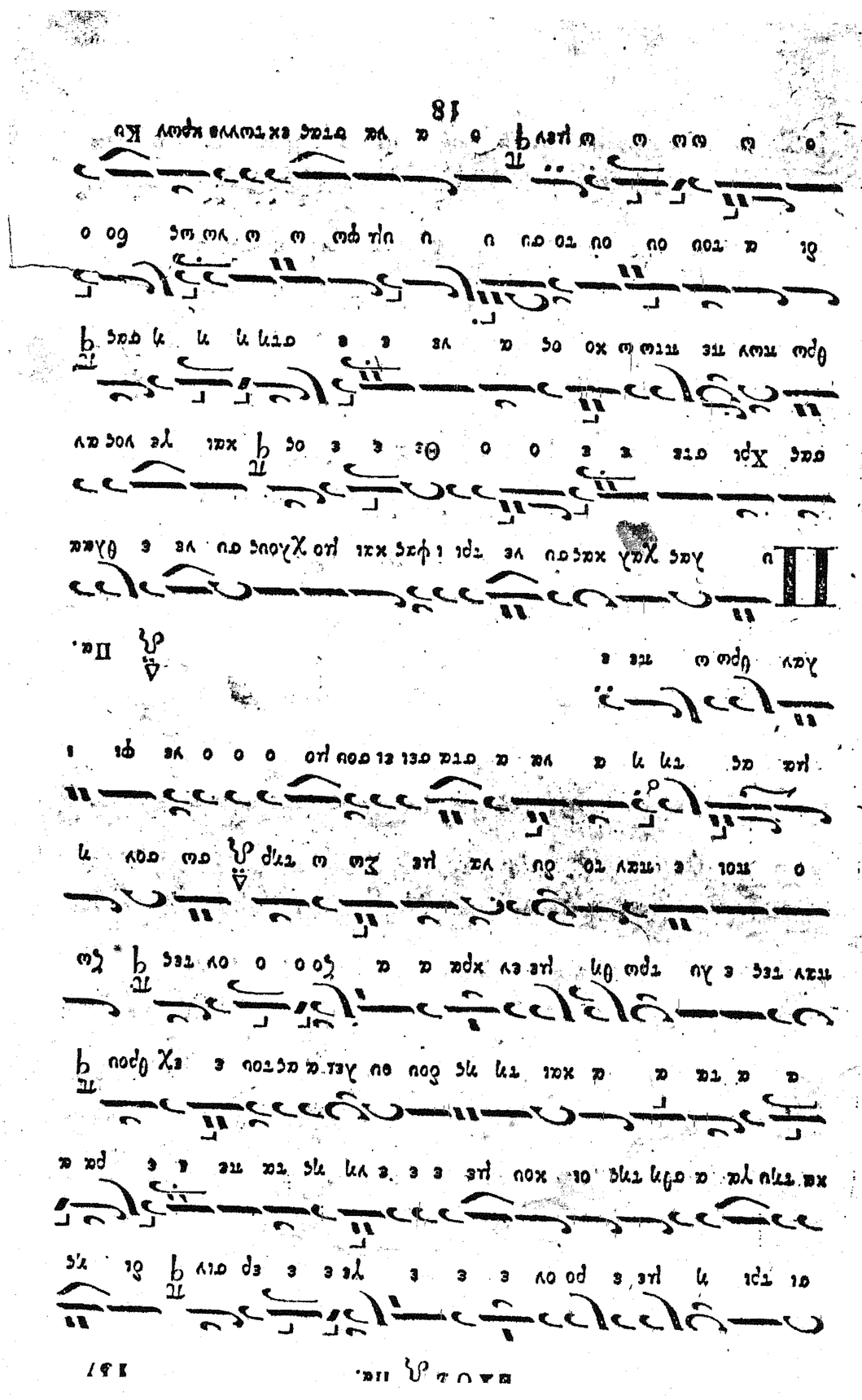

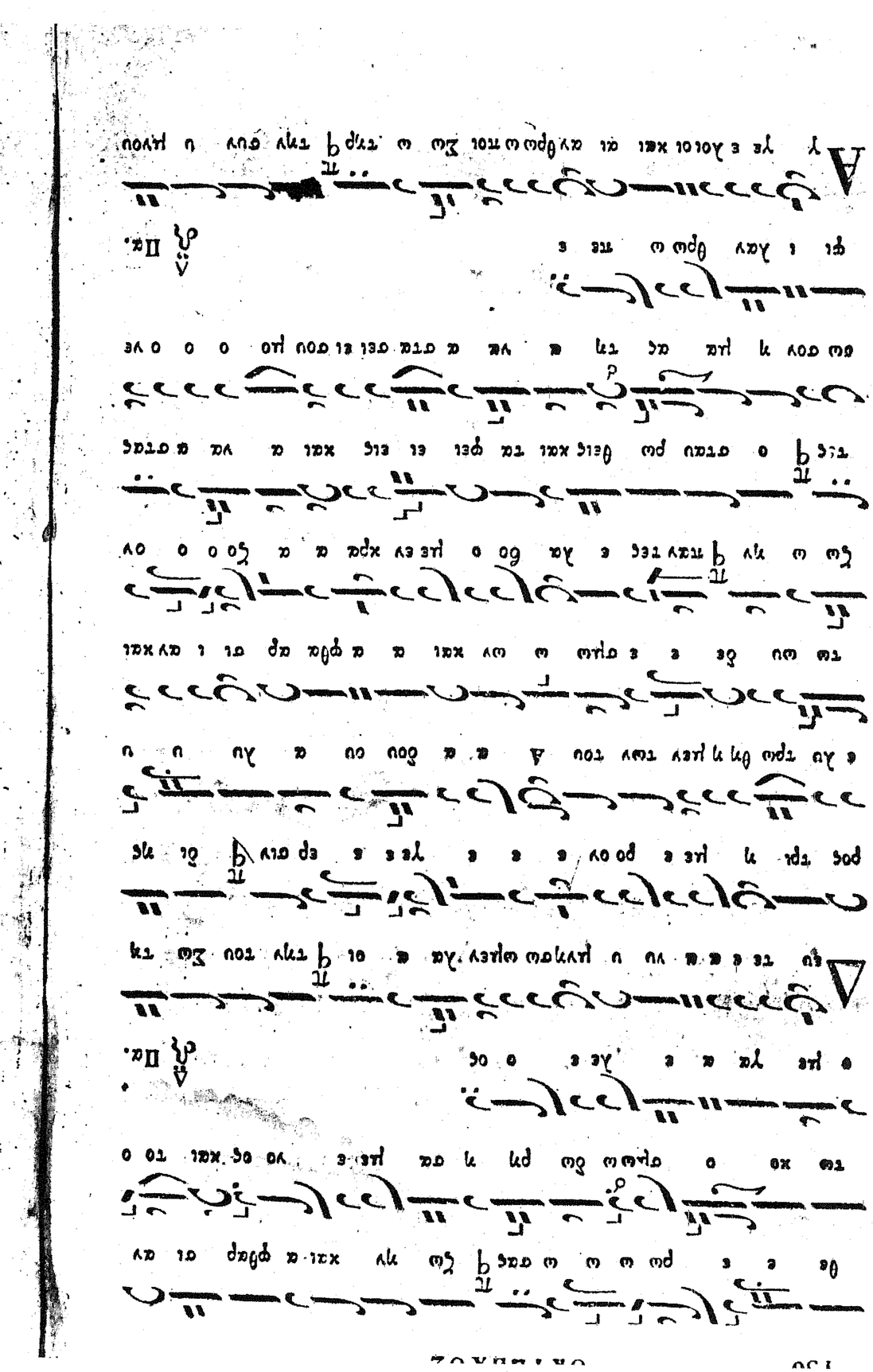

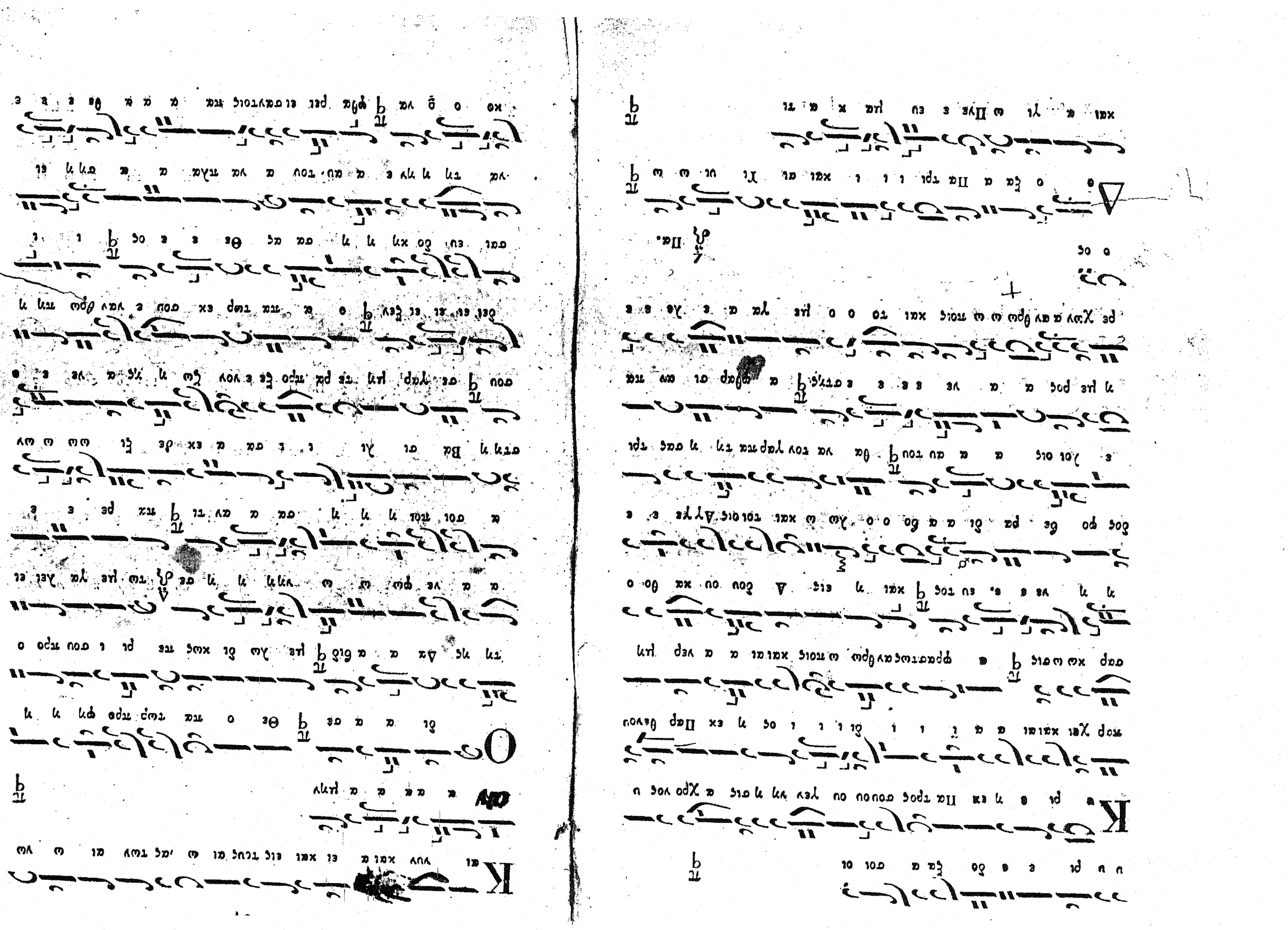

Ετεφρον Θ. Π. Π. ἤχος δ΄ Πα.

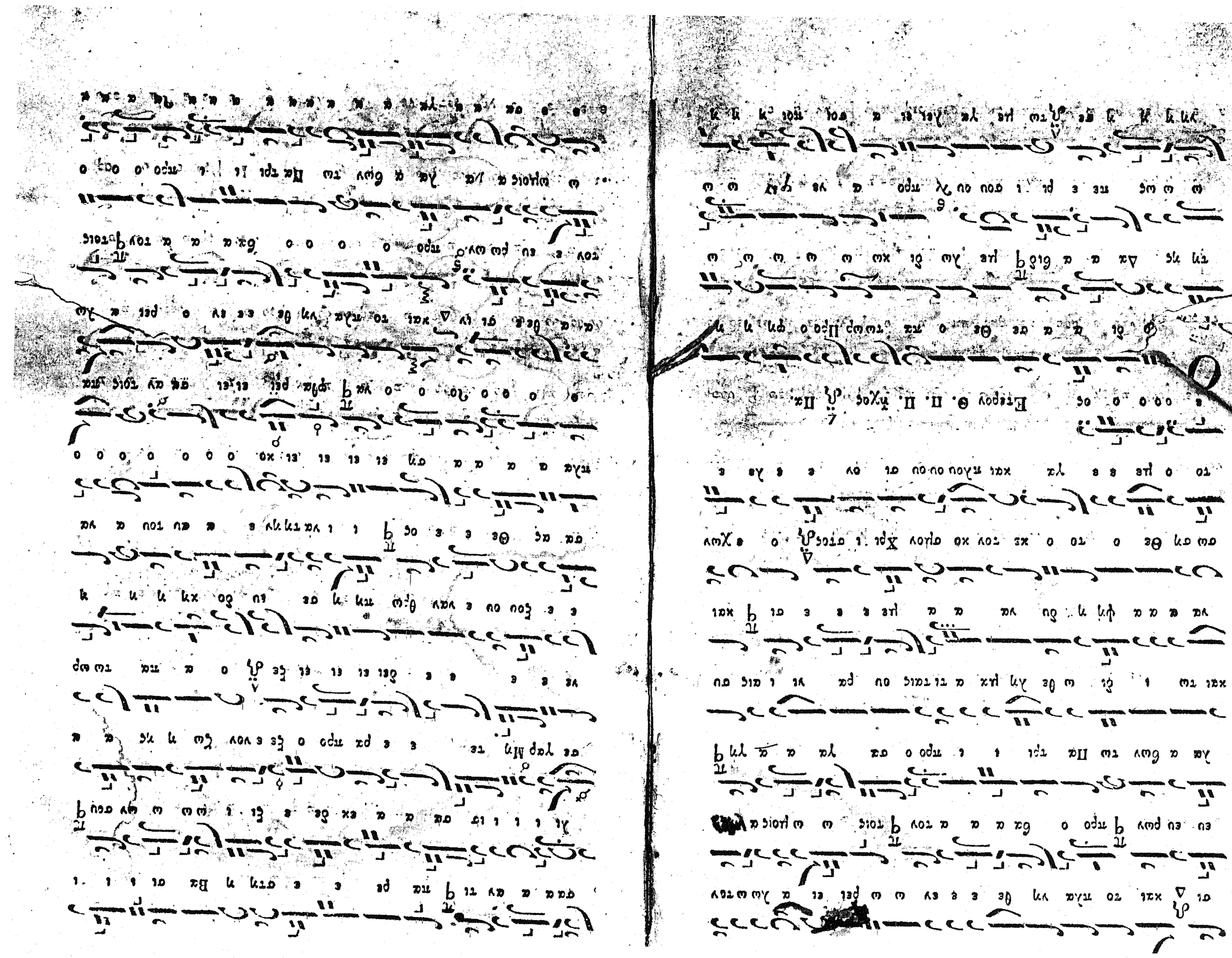

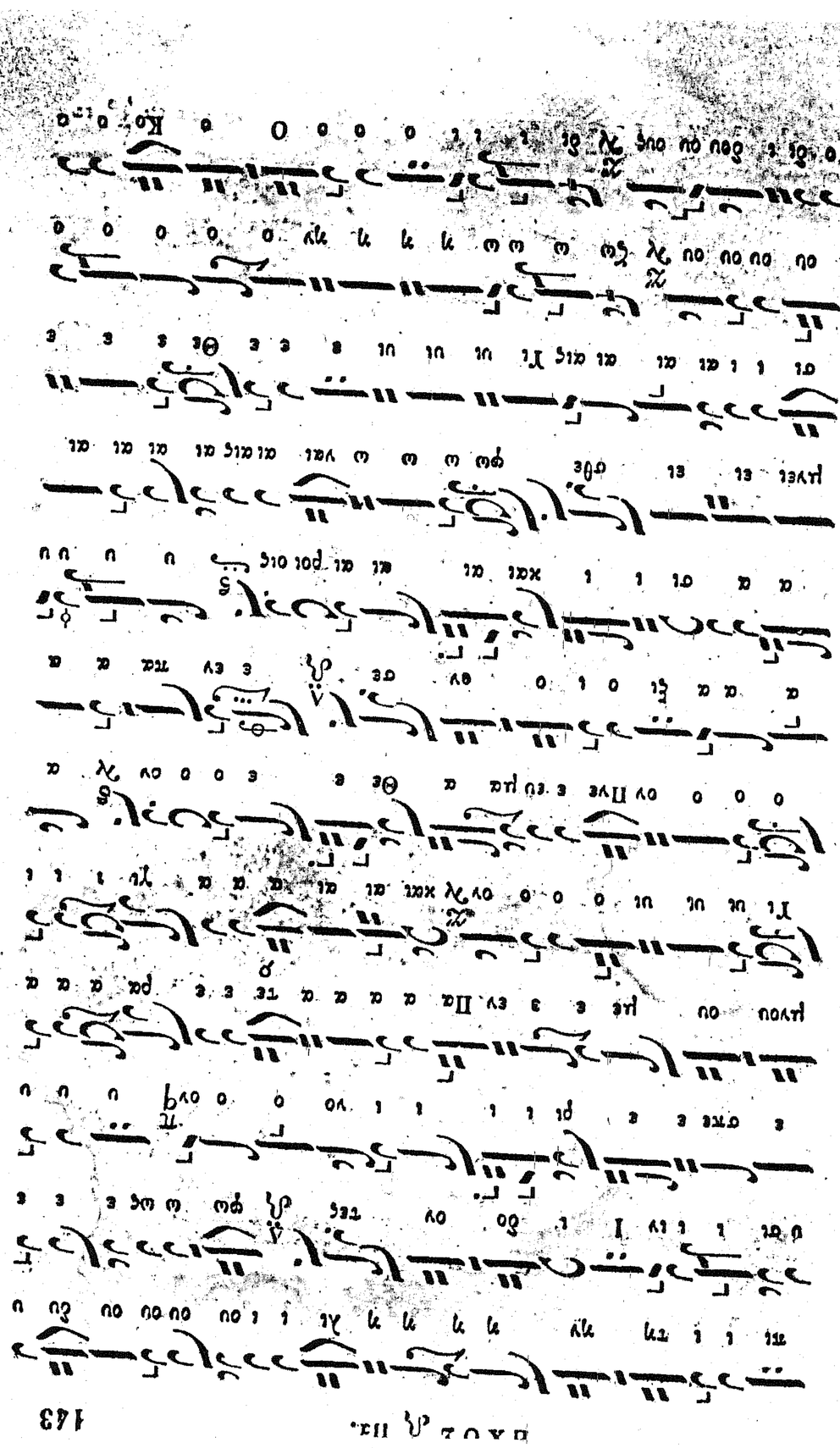

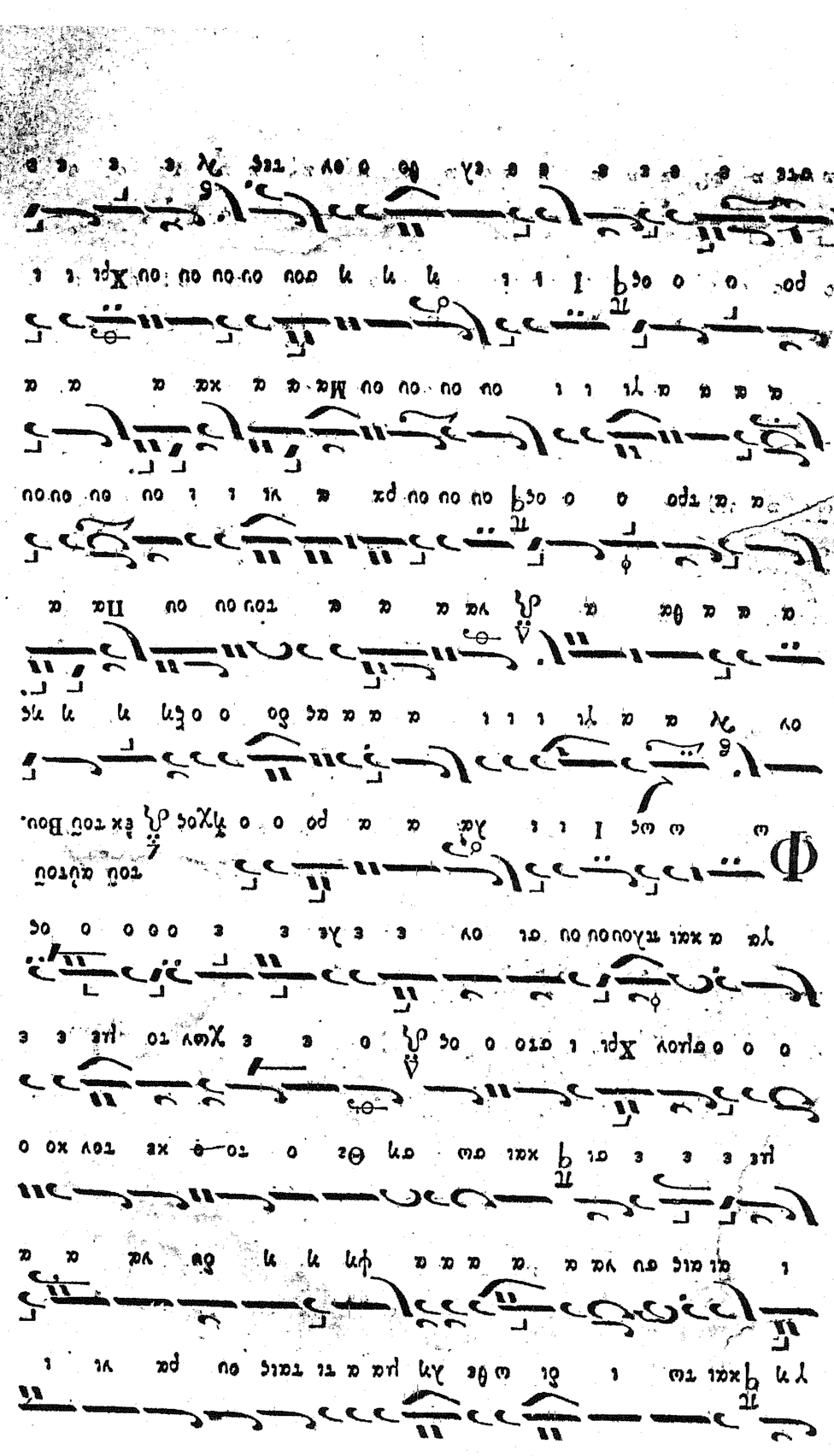

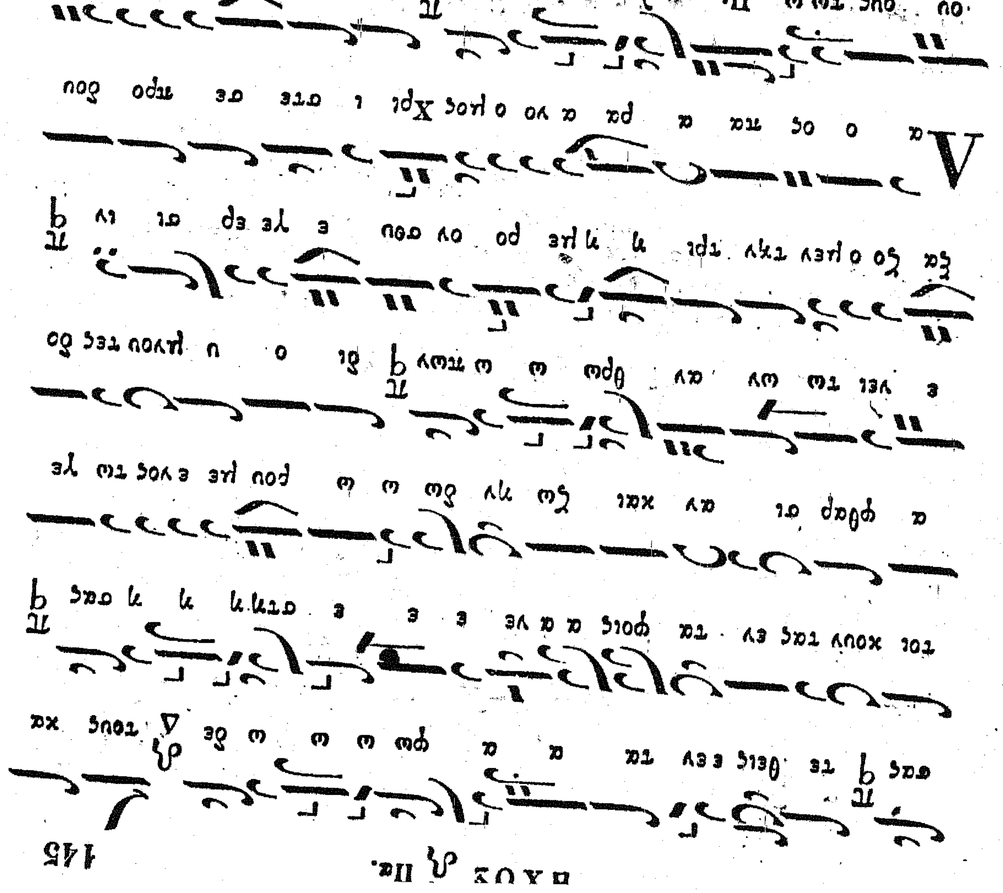

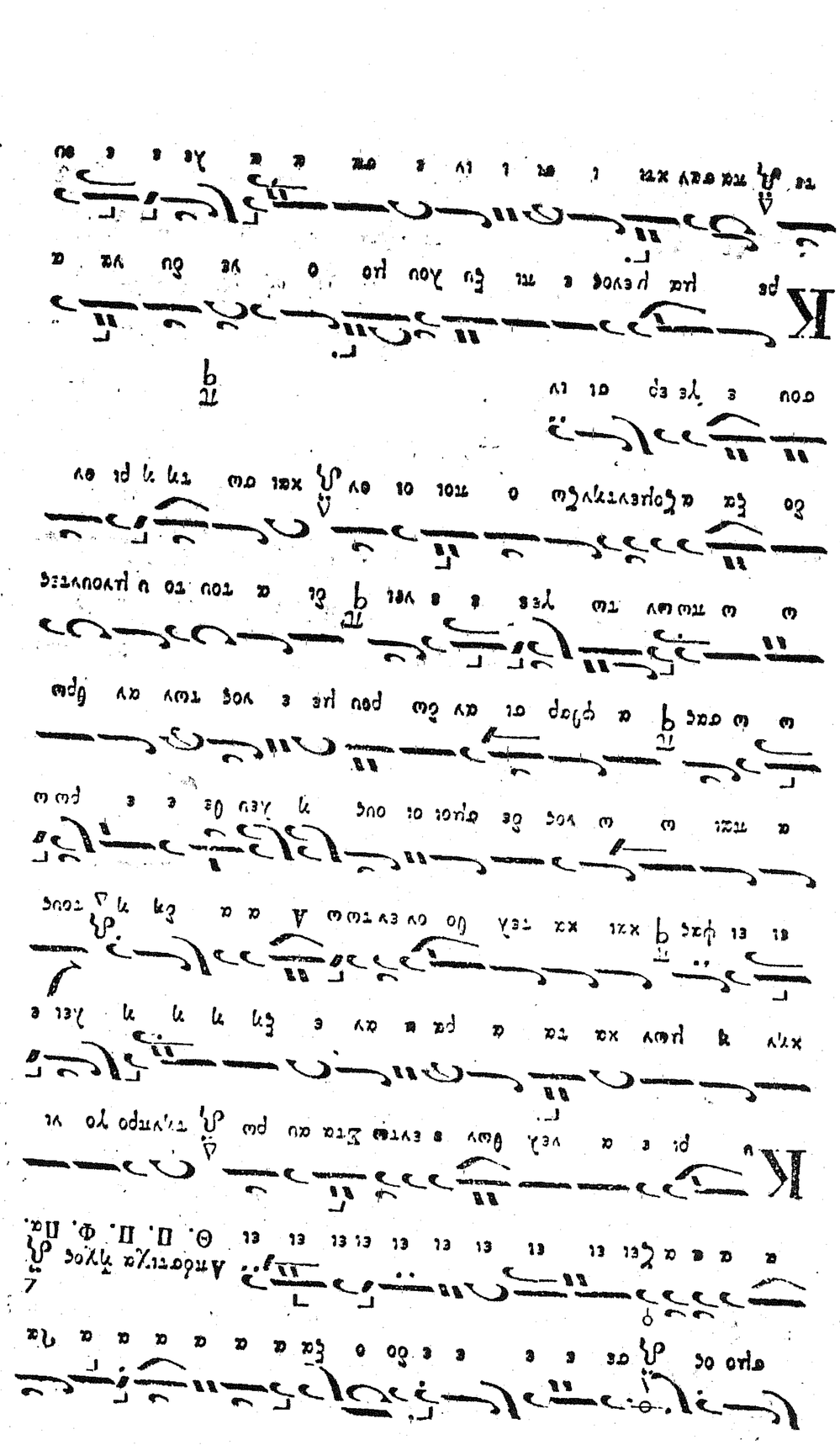

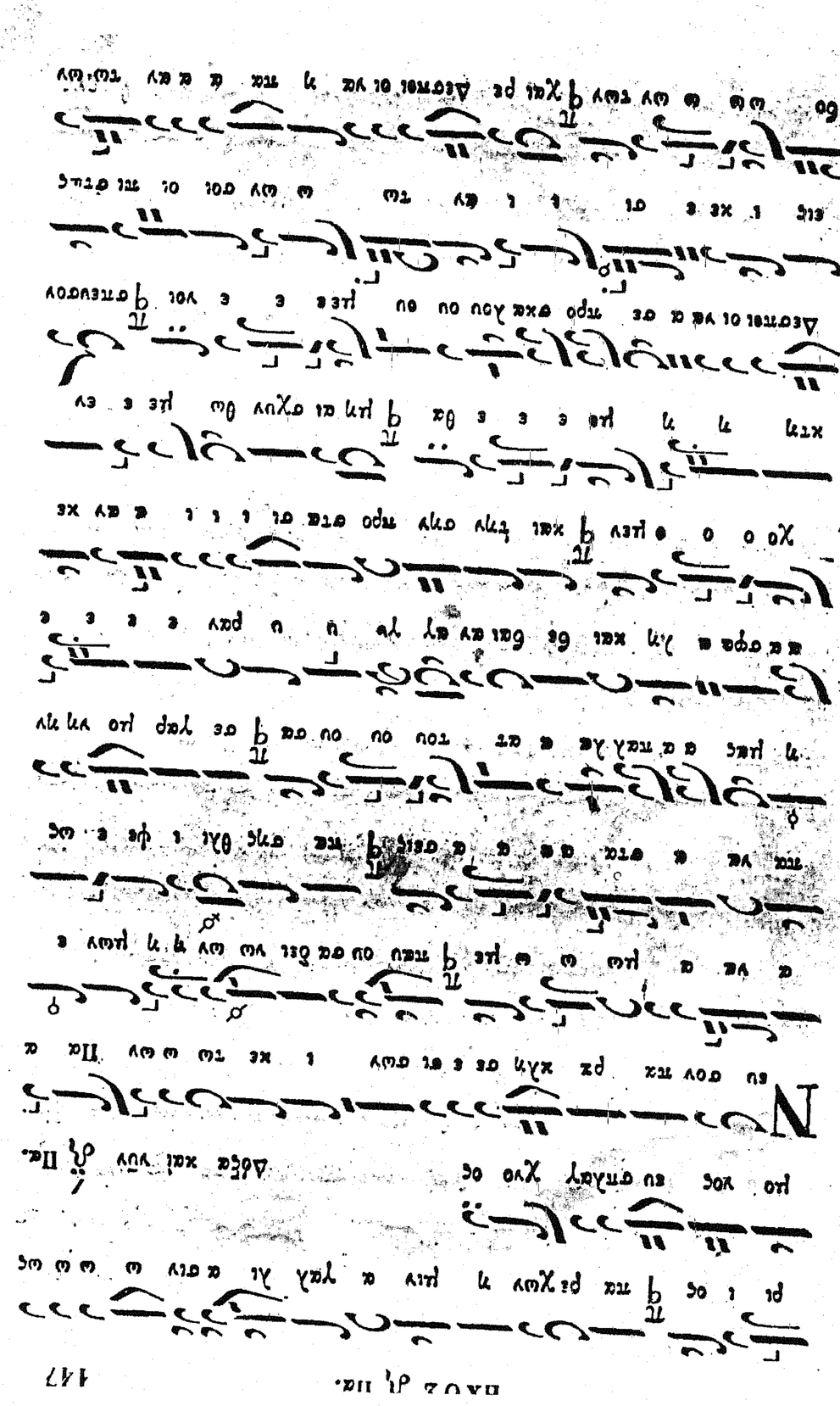

Ἀποδυτήριον
ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν
Ἀπὸ Δευτέρας ἕως Σαββάτου
ἀπὸ τὴν 8ην πρωΐ ἕως τὴν 8ην μ.μ.
Κυριακὴ καὶ ἀργίαι
ἀπὸ τὴν 9ην πρωΐ ἕως τὴν 1ην μ.μ.

Τιμὴ εἰσιτηρίου
ἑνὸς ἀτόμου δρ. 1.50
Οἰκογενειακὸν δρ. 2.50

Ἡ Διεύθυνσις δὲν φέρει εὐθύνην διὰ τὰ ἀφημένα ἐν τοῖς ἀποδυτηρίοις χρήματα καὶ ἀντικείμενα.

Ἡ Διεύθυνσις

Θεατρικὸν.

Ἐν Βόλῳ.

Τὸ ἀπὸ 15ης τρεχ. μηνὸς ἀρξάμενον θερινὸν θέατρον ἐν τῷ κήπῳ τοῦ Ἀλκαζὰρ θὰ ἔχῃ καθ' ἑκάστην παράστασιν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἡ Διεύθυνσις τοῦ θεάτρου ἐπροσκάλεσε τὸν διάσημον ἀστέρα τῆς ὀπερέττας κ. Ἀλεξάνδρου Μπαρμπαντίνη, ὅστις θὰ ἐμφανισθῇ ἐν τῷ θεάτρῳ τὴν Κυριακὴν 18ην τρεχ. μηνὸς μὲ τὴν ὀπερέττα «Ἡ Κόρη τοῦ Ἀδριανοῦ».

Ἀπὸ τὴν Δευτέραν 16ην τρεχ. μηνὸς θὰ παίζωνται καθημερινῶς αἱ ὀπερέτται «Ἡ Κόρη τοῦ Ἀδριανοῦ» καὶ «Ἡ Ἀγάπη τοῦ Ἀρλεκίνου».

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ θεάτρου ἐπροσκάλεσε τὸν διάσημον ἀστέρα τῆς ὀπερέττας κ. Ἀλεξάνδρου Μπαρμπαντίνη, ὅστις θὰ ἐμφανισθῇ ἐν τῷ θεάτρῳ τὴν Κυριακὴν 18ην τρεχ. μηνὸς μὲ τὴν ὀπερέττα «Ἡ Κόρη τοῦ Ἀδριανοῦ».

Ἀπὸ τὴν Δευτέραν 16ην τρεχ. μηνὸς θὰ παίζωνται καθημερινῶς αἱ ὀπερέτται «Ἡ Κόρη τοῦ Ἀδριανοῦ» καὶ «Ἡ Ἀγάπη τοῦ Ἀρλεκίνου».

Θεατρικὸν.

Ἐν Βόλῳ.

Τὸ ἀπὸ 15ης τρεχ. μηνὸς ἀρξάμενον θερινὸν θέατρον ἐν τῷ κήπῳ τοῦ Ἀλκαζὰρ θὰ ἔχῃ καθ' ἑκάστην παράστασιν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἡ Διεύθυνσις τοῦ θεάτρου ἐπροσκάλεσε τὸν διάσημον ἀστέρα τῆς ὀπερέττας κ. Ἀλεξάνδρου Μπαρμπαντίνη, ὅστις θὰ ἐμφανισθῇ ἐν τῷ θεάτρῳ τὴν Κυριακὴν 18ην τρεχ. μηνὸς μὲ τὴν ὀπερέττα «Ἡ Κόρη τοῦ Ἀδριανοῦ».

Ἀπὸ τὴν Δευτέραν 16ην τρεχ. μηνὸς θὰ παίζωνται καθημερινῶς αἱ ὀπερέτται «Ἡ Κόρη τοῦ Ἀδριανοῦ» καὶ «Ἡ Ἀγάπη τοῦ Ἀρλεκίνου».

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ θεάτρου ἐπροσκάλεσε τὸν διάσημον ἀστέρα τῆς ὀπερέττας κ. Ἀλεξάνδρου Μπαρμπαντίνη, ὅστις θὰ ἐμφανισθῇ ἐν τῷ θεάτρῳ τὴν Κυριακὴν 18ην τρεχ. μηνὸς μὲ τὴν ὀπερέττα «Ἡ Κόρη τοῦ Ἀδριανοῦ».

Ἀπὸ τὴν Δευτέραν 16ην τρεχ. μηνὸς θὰ παίζωνται καθημερινῶς αἱ ὀπερέτται «Ἡ Κόρη τοῦ Ἀδριανοῦ» καὶ «Ἡ Ἀγάπη τοῦ Ἀρλεκίνου».

Ἀποδυτήριον
ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν
Ἀπὸ Δευτέρας ἕως Σαββάτου
ἀπὸ τὴν 8ην πρωΐ ἕως τὴν 8ην μ.μ.
Κυριακὴ καὶ ἀργίαι
ἀπὸ τὴν 9ην πρωΐ ἕως τὴν 1ην μ.μ.

Τιμὴ εἰσιτηρίου
ἑνὸς ἀτόμου δρ. 1.50
Οἰκογενειακὸν δρ. 2.50

Ἡ Διεύθυνσις δὲν φέρει εὐθύνην διὰ τὰ ἀφημένα ἐν τοῖς ἀποδυτηρίοις χρήματα καὶ ἀντικείμενα.

Ἡ Διεύθυνσις

Κατατλάγητι λαοτήρ. ἰχ Αι.

σε τοῖς εν Α δη πα ρε χωνζω ην και α να στασιν ἡχος ἰχ Αι.

Ε κου σι α σου δου λη ξταυ ρον υ πε μειναζωστηρ

και εν μνη μα τι και νω θρωπος ε θεν το θνη τον σ

δι α λο γου τε πε ρα τα υ σιη σα ν ο θεν δε

τη α σταυ ρωμ α λη γλυκασμ ον δε σ ε

τιν σε ν ο ν τε χρυ σ ε ε πιβ ε βη κ ε ν

Κ α τα πλα γη ι κε ν πνρ φω τι ζο υ σα ν

δ ο ο τησ με γαλ ει α ν ω ναε

Ε κου σι α σου δου λη ξταυ ρου μεν ε

τον θρο νον ε ν ο ν τε χρυ σ ε ε πιβ ε βη κ ε ν

τη α σταυ ρωμ α λη γλυκασμ ον δε σ ε

το σαι οι εν Α δη α πα ντες ε χρυ σω τε κ ε ν η μ ω ν

μα ρ τυ ρι α ε ν τε χρυ σ ε ε πιβ ε βη κ ε ν

Κατατλάγητι λαοτήρ. ἰχ Αι.

Ε κου σι α σου δου λη ξταυ ρου μεν ε

τον θρο νον ε ν ο ν τε χρυ σ ε ε πιβ ε βη κ ε ν

τη α σταυ ρωμ α λη γλυκασμ ον δε σ ε

το σαι οι εν Α δη α πα ντες ε χρυ σω τε κ ε ν η μ ω ν

μα ρ τυ ρι α ε ν τε χρυ σ ε ε πιβ ε βη κ ε ν

Κατατλάγητι λαοτήρ. ἰχ Αι.

Ε κου σι α σου δου λη ξταυ ρου μεν ε

τον θρο νον ε ν ο ν τε χρυ σ ε ε πιβ ε βη κ ε ν

τη α σταυ ρωμ α λη γλυκασμ ον δε σ ε

το σαι οι εν Α δη α πα ντες ε χρυ σω τε κ ε ν η μ ω ν

μα ρ τυ ρι α ε ν τε χρυ σ ε ε πιβ ε βη κ ε ν

Α νε στη μεν α θα νε τος α πο του Α δου ἰχ Αι.

Ε κου σι α σου δου λη ξταυ ρου μεν ε

τον θρο νον ε ν ο ν τε χρυ σ ε ε πιβ ε βη κ ε ν

τη α σταυ ρωμ α λη γλυκασμ ον δε σ ε

το σαι οι εν Α δη α πα ντες ε χρυ σω τε κ ε ν η μ ω ν

μα ρ τυ ρι α ε ν τε χρυ σ ε ε πιβ ε βη κ ε ν

Κατατλάγητι λαοτήρ. ἰχ Αι.

Ε κου σι α σου δου λη ξταυ ρου μεν ε

τον θρο νον ε ν ο ν τε χρυ σ ε ε πιβ ε βη κ ε ν

τη α σταυ ρωμ α λη γλυκασμ ον δε σ ε

το σαι οι εν Α δη α πα ντες ε χρυ σω τε κ ε ν η μ ω ν

μα ρ τυ ρι α ε ν τε χρυ σ ε ε πιβ ε βη κ ε ν

Ε[x] νε ο ϖ τη τος μου πολ λα πει με πα α θη/χ 6

αλ λαω τος αν τα λα/βου και τω σον Σω τηρ μου 6 χ

Ο[ι] με σουν τες Σι ων .αι σχυν θη τε α πο του Κυ ρι

ου χ ως χορ το οι γαρ πω ρι ε σε σθε α πε ξη ρα με νη χ

Δ[ο] ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι χ 6

Κ[αι] νυν και α χ [ει κλειες τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην 6 χ

Α γγ. ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ται χκαι κα

θαρ σει ψ ψου ται λαμ πρυνεται χ τη τρι α δι κη Μο

νο α δι Ι ε ρο κρυ ρι ως Αντιφωνον Β, χ 6

Ε[ξ] κρα ξα σαι Κυ ρι ε θερ μω ως εκ θα θους ψυ

χης μου χ και πολι τε σθω σαν προς υ πα κο ην τα θει α

τ 6

20

Χ[ρι]στ μου χ και πολι τε σθω σαν προς υ πα κο ην τα θει α

Α μην 6 χ

Ε[ξ] ν ε ο τη τος μου πολ λα πει με πα α θη/χ 6

αλ λαω τος αν τα λα/βου και τω σον Σω τηρ μου 6 χ

Ο[ι] με σουν τες Σι ων .αι σχυν θη τε α πο του Κυ ρι

ου χ ως χορ το οι γαρ πω ρι ε σε σθε α πε ξη ρα με νη χ

Δ[ο] ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι χ 6

Κ[αι] νυν και α χ [ει κλειες τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην 6 χ

Α γγ. ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ται χκαι κα

θαρ σει ψ ψου ται λαμ πρυνεται χ τη τρι α δι κη Μο

νο α δι Ι ε ρο κρυ ρι ως Αντιφωνον Β, χ 6

Ε[ξ] κρα ξα σαι Κυ ρι ε θερ μω ως εκ θα θους ψυ

χης μου χ και πολι τε σθω σαν προς υ πα κο ην τα θει α

τ 6

20

Χ[ρι]στ μου χ και πολι τε σθω σαν προς υ πα κο ην τα θει α

Α μην 6 χ

Ε[ξ] ν ε ο τη τος μου πολ λα πει με πα α θη/χ 6

αλ λαω τος αν τα λα/βου και τω σον Σω τηρ μου 6 χ

Ο[ι] με σουν τες Σι ων .αι σχυν θη τε α πο του Κυ ρι

ου χ ως χορ το οι γαρ πω ρι ε σε σθε α πε ξη ρα με νη χ

Δ[ο] ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι χ 6

Κ[αι] νυν και α χ [ει κλειες τους αι ω νας των αι ω νων

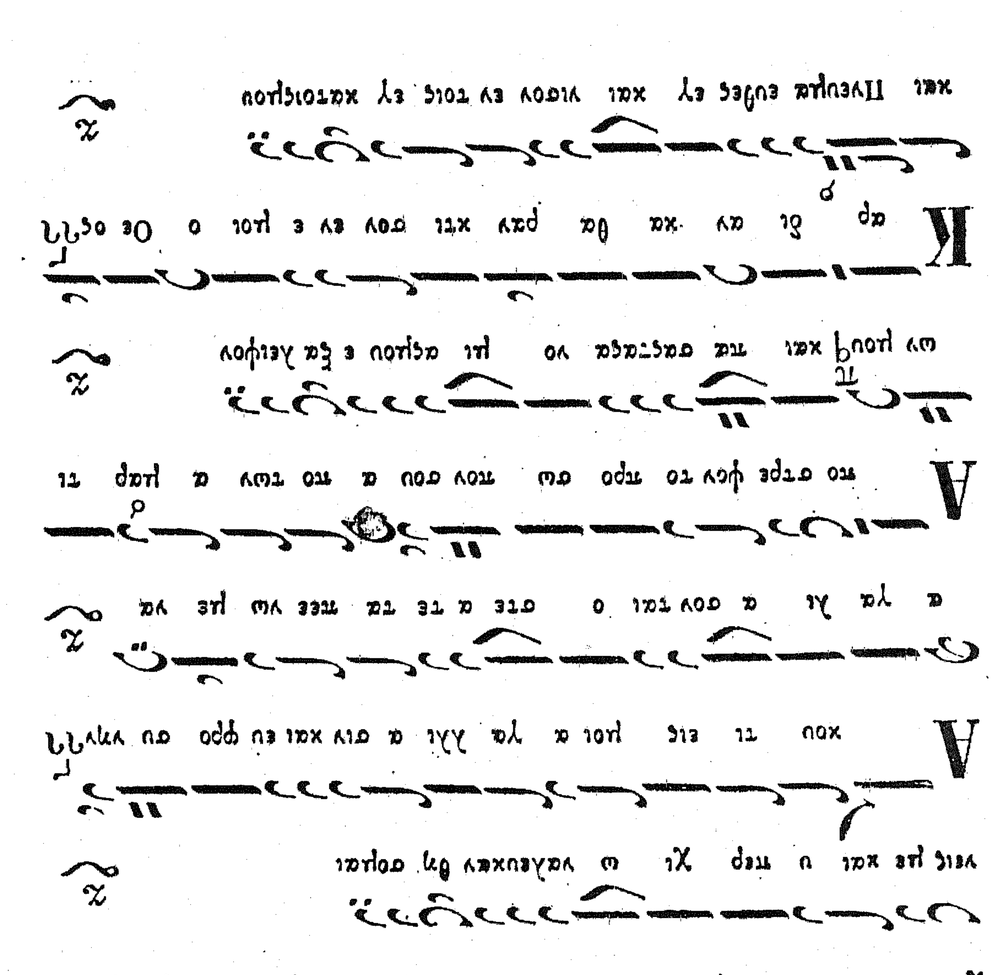

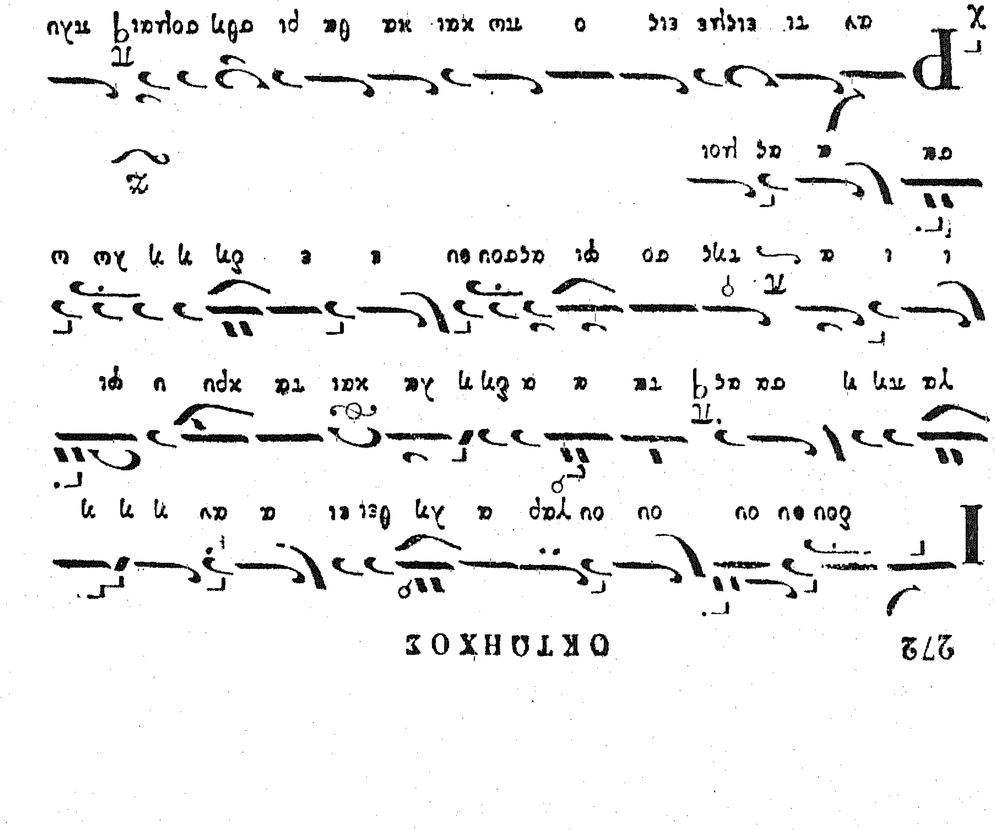

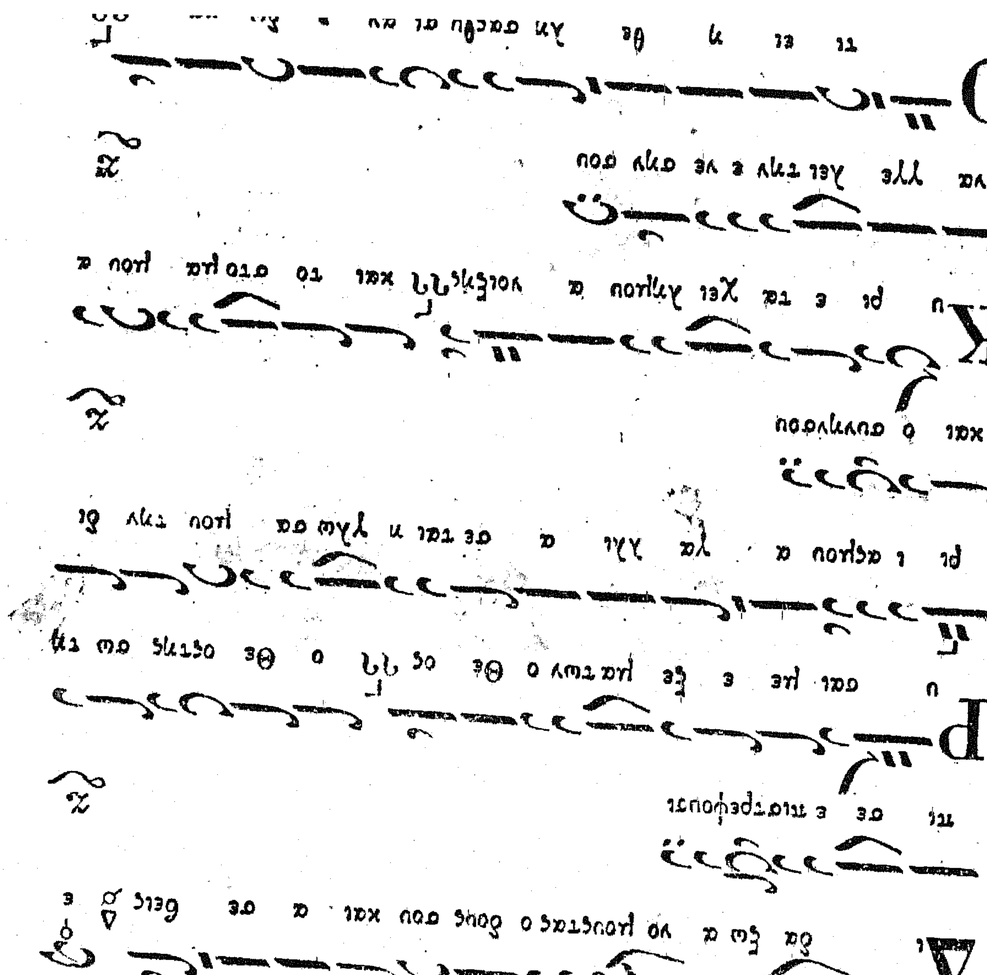

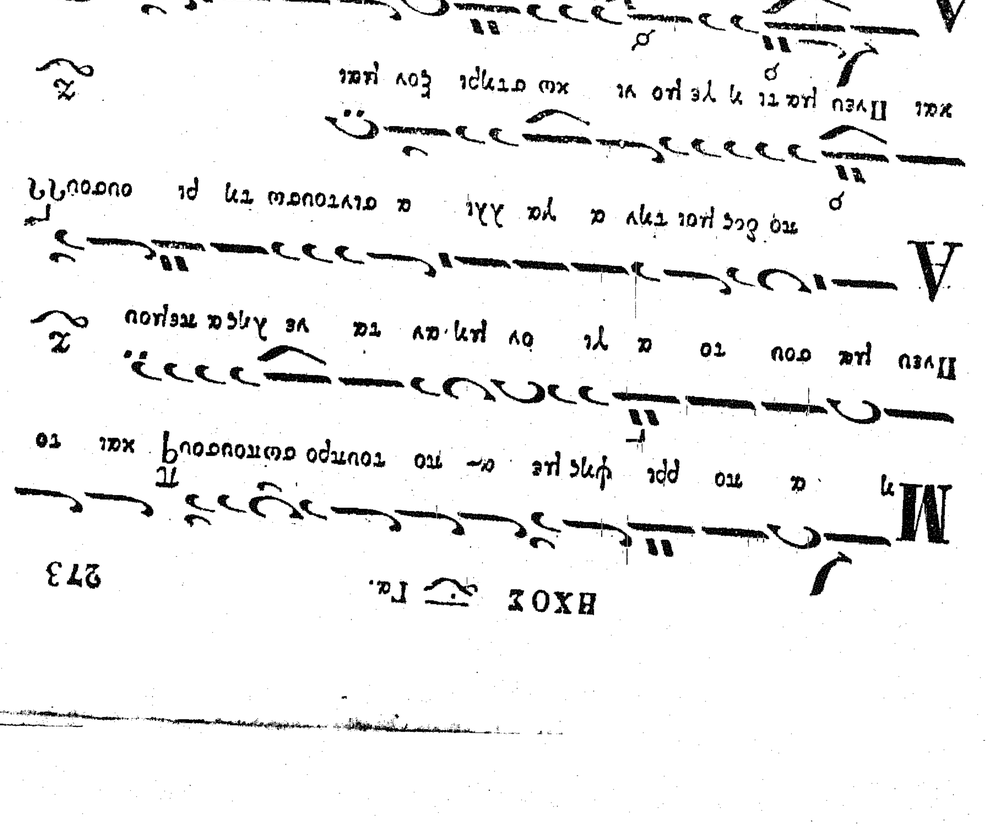

Η . παρ δι α μου πρὸς σε Δο γε υ μι δη τω̃ν και ου

δεν θελ ξει με τω̃ν κο ο σμου περ πνευματοξα μαι ξη λι αγν

πη την μη τε ρα αν του ως ε χειτιεστορηγν α

Δόξα
Α γι ω Πνευ μα τι θε ρ ι ω θερ μα τε ρον ριλτρογχρεω-στου μενΝυγν

Δόξα
Α γι ω Πνευ μα τι α γα δλυ υ ξει τα τηξχα α ρι

τος ρει θρα̃γ αρ δευ ο ον τα α πα σαν την προς̃ω ι σιν

Αντιφωνον Γ. γ

ο γο γι αν

Η παρ δι α μου πρὸς σε Δο γε υ μι δη τω̃ν και ου

δεν θελ ξει με τω̃ν κο ο σμου περ πνευματοξα μαι ξη λι αγν

πη την μη τε ρα αν του ως ε χειτιεστορηγν α

Δόξα
Α γι ω Πνευ μα τι θε ρ ι ω θερ μα τε ρον ριλτρογχρεω-στου μενΝυγν

Δόξα
Α γι ω Πνευ μα τι α γα δλυ υ ξει τα τηξχα α ρι

τος ρει θρα̃γ αρ δευ ο ον τα α πα σαν την προς̃ω ι σιν

Αντιφωνον Γ. γ

ο γο γι αν

α δο γμα τα ο Δο γος εκ κα λυ πτει

προκειμενον γ χ

Α νε στα Κυ ρι ε δο η θησον η μιν και λυ τρω σαι

η μας ε νε κεντης δε ο ἐχθρὸν ο νο μας του θυ γ

μασι δη ε νε κεν της τη̃ς δο ξης του ο νο μα το ο ος χ̣του

ου ου ου

Κύριος Δ. ἡ ἴσχυς λέγετος Θου.

Θ κ λα αρ σης το ε ρ θρει ου πε λαγος α θρε χθος

ἰσχυεσι γ ο πα λαι ος πε ξευ σασ ἐρα ηλ Σταυ ρο τω πος Μο

σεως̃χερσιν του Δ μα ληκ την δυ νομιν εν τη ε ρη μω

ε προ πω σα τό

Κύριος Γ. γ

Ε ψαλ νε ται ε πι σοι η Κκ κλη σι α σου Χρι στεκρατ

ου μου ι σχυς Κυ ρι ε και κα τα φυ γηκαστε

ου ου ου

Ε ν τη χα μι νω Α βρα μι αι οι Παι δες τη Περσικη
πο θω ευ σε βει ας μαλ λον η τη φλο γι πυρ πο λου με
νοι ε χραυγα ζον τες ευ λο γη με νος ει εν τω Να ω
της δο ξης σου Κυ ρι ε

Εἱρμὸς Η'.

Χ ει ει ρας εκ πε τα σας Δα νι ηλ Λε ον των χασμα
τα εν λακ κω ε φρα ξε πυ-ρος δε δυ να μιν ε σβε σαν α
ρε την πς ε ζω σα με ε νοι οι ευ σε βει ας ε ρα σται
Παι δες χραυ γα ζον τες ευ λο γει τε παν τα τα ερ γα Κυ
ρι ον τον Κυ ρι ον

Εἱρμὸς Θ'.

Λι θος α χει ρο τμη τος ο ρους εξ α λα ξεω του
σου Παρ θε νε λα χρο γω νι αι ος ε τμηθη Χριστος φυ γα
δα ψας τας δι ε στω σας φυ σεις δι ο ε πα γαλ λα με

ρε ω μα

Εἱρμὸς Δ'.

Ε παρ θεν τα σε ι δου ου σα η Εκ κλη σι
α λε πι Σταυ ρου τον η λι ον τη ς δι και ο συ νης
ε στη σεν τη τα ξει αυ της ει κο ο τως χραυ γα ζου σα δο ξα
τη δυ να μει σου Κυ ρι ε

Εἱρμὸς Ε'.

Σ υ Κυ ρι ε μου φως εις τον Κο σμον ε λη λυ θας φως Α
γι ον ε πι στρε φον εκ ζω φωδους α γγε λους τους πι στει
α νυ μνουν τας σε

Εἱρμὸς ς'.

Θ υ σω ω σοι με τα φω νης αι νε σε ως Κυ ρι ε
η Εκ κλη σι α βο α σοι εκ δαι μο νων λυ θρου
με κα θαρ με νη τω δι ι κτου εκ της πλευ ρας σου ρευ σαν τι
αι ματι

Εἱρμὸς Ζ'.

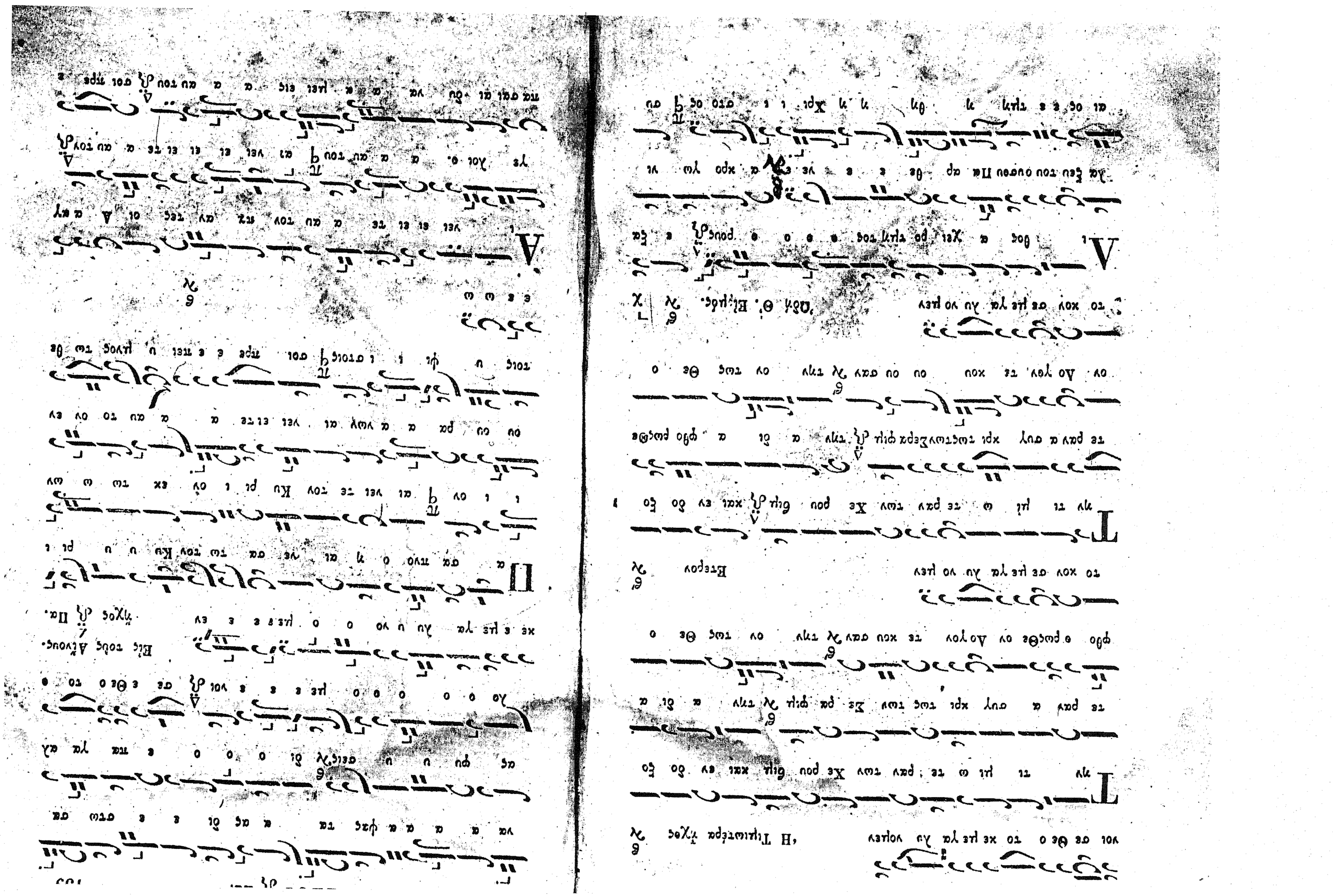

ε πει υ μγνος τω θε ω ω ἡχος. Α̅ π̅ δ̅

Ο Σταυ ρον υ το μει νος κα θα α να α

α δο ο λο ον κα τη η η γη η α ος ϛ εν

δε τη ε γερ σει ει σου χα ρας ταπεω τα ε πλη η η η

π̅ δ̅ ρω ω ω σας δι ο δο ω μεν σοι ο Α να στασεκτων

Κυ ρι ε δο ξα σε με ευ σου τηγ Α να στα σι ϛ π̅ δ̅

Ε υ τω Σταυ ρω σου Χρι ι στε της αρ χαι αι ας κα τα

ρας η η λευ θε ε ρω σα η η μας ϛ και ευ τω

π̅ δ̅

ο σω ω Σταυ ωμοχρι ι στε σω ω τηρ ϛ • δη γη σον η η

μας ε πι ι ι τη γ̅ α λη η θει α α α αν σου ϛ και

π̅ δ̅

ρω σαι η μα α ας τω ων τα α γι δων του ε χθρου ϛ ο

νες Αο ο γε του Θε ε ου δ̅ ηλ θες ε πι γη ης δι ι ι

α α ρι λα αν φρω πι ι ι αν ϛ αν θρωπος γε νο με

νος α α τρε ε ε πτως ϛ π̅ και Σταυ ρον και θα νατον υ

πε μει ει νας σα αρ κι δ̅ ο α πα θης τη Θε ο ο ο

π̅ δ̅

τη η η τι ϛ α νω σατα ας δα ε εκ νε ε κρων α θα να

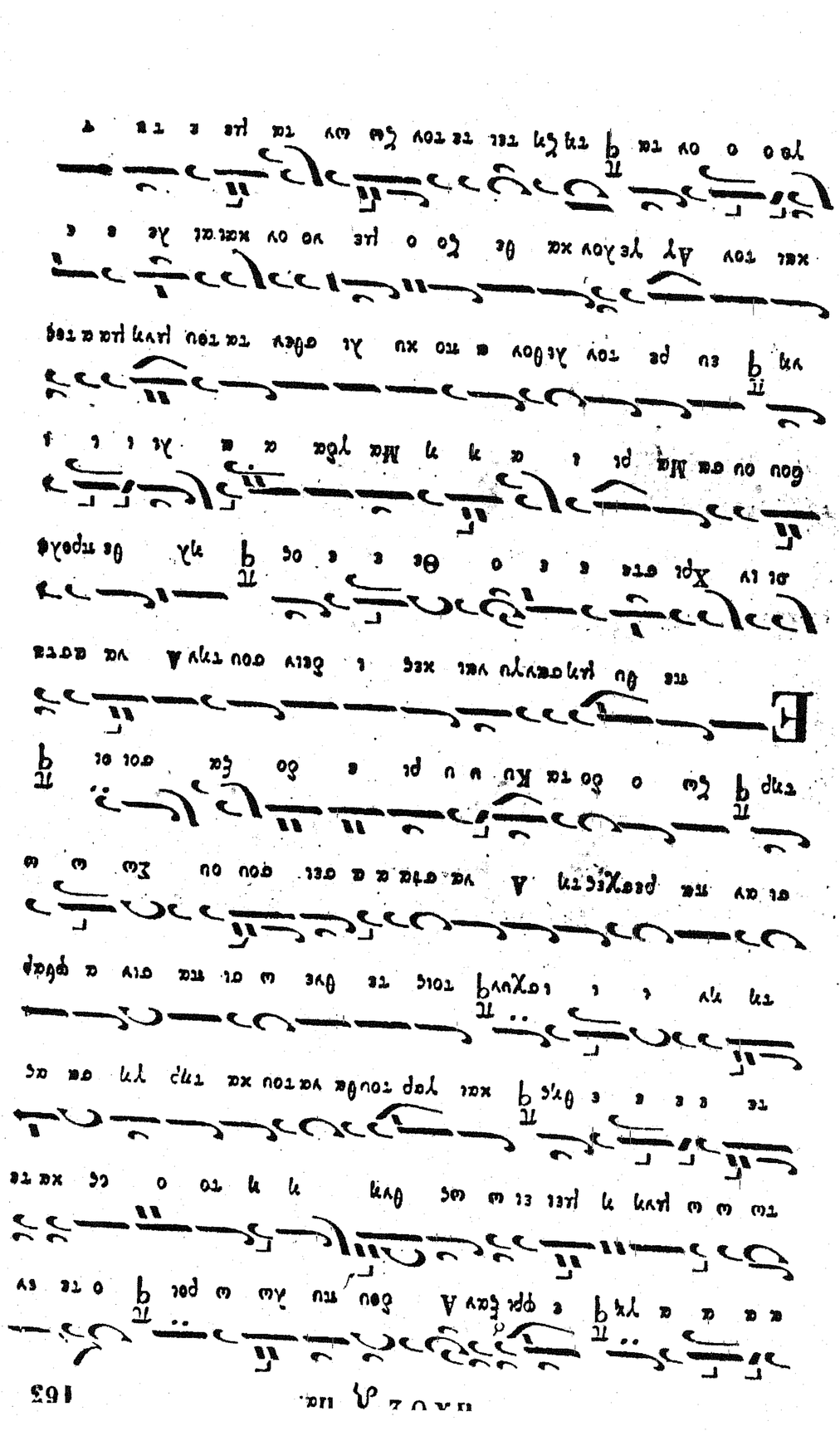

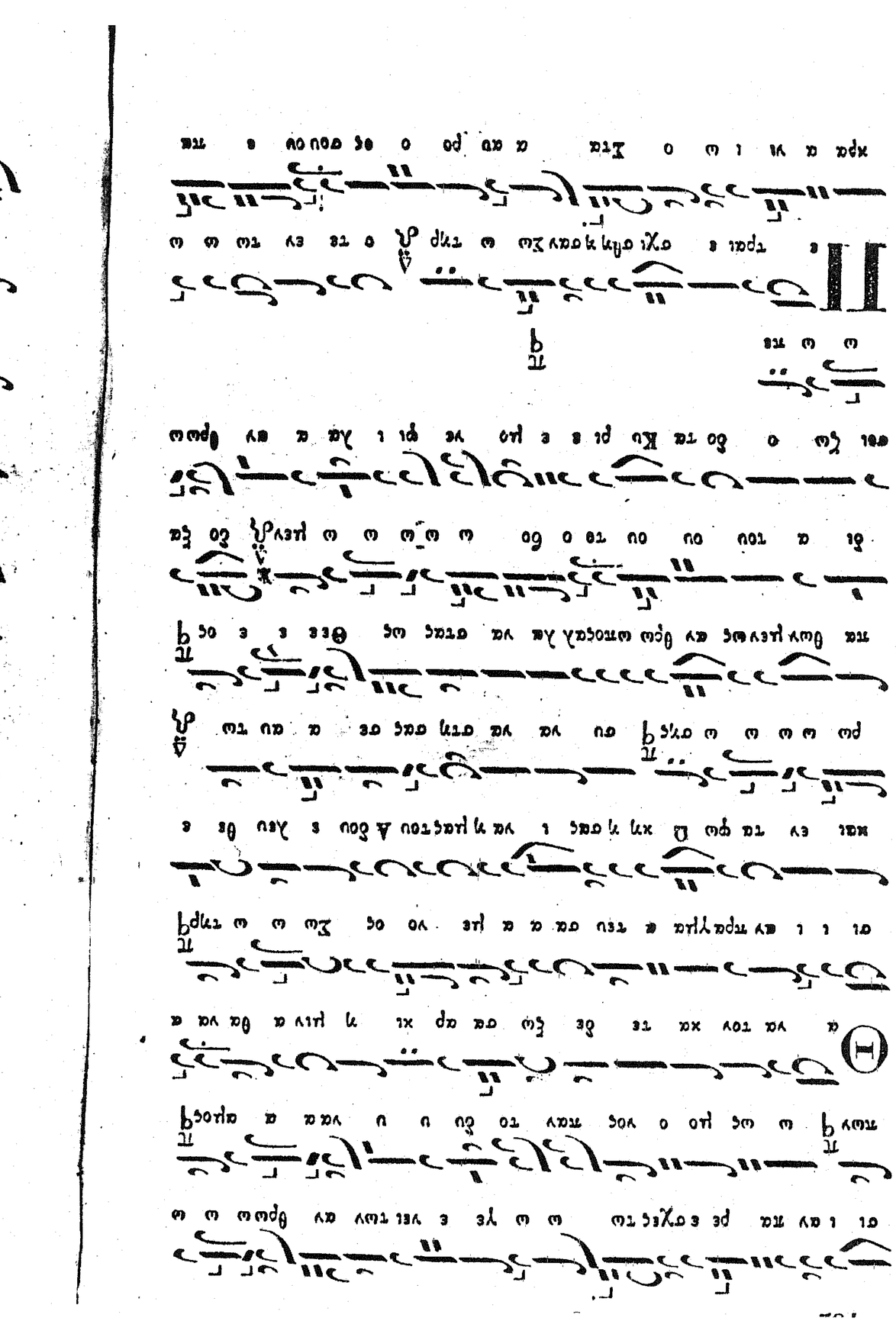

με γα το Μυ στη ρι ον της θι κο νο μι α α σω λγ Σω

τη η ηρ η μων δο ξα σοι οι Ὁ Μακαρισμὸς ἦχος λγ Βου.

Δι α ξυ λου ο Α δαμ πα ρα δει σου γε ε νε

γο νεν α ποι κος λγ δι α ξυ λου δε Σταῦ ρου ο λη στης Πα

ρα α α δει σον ω χησέν ο μέν γαρ γευ σα με νος εν

το λην η θε ε τη σε του ποι ησαντος λγ ο δε συ Σταυρου

με νος Θε ον ω μο λε ο γη σε τον κρυ πτο μενον λγ

μνη η σθη τι μου βο ων εν τη Βα σι λει α σου

Ἀρχὴ τοῦ π q ά. ἤχου τῶν Ἀναστασίμων εἰς τὸν ἑσπερινόν.

ἦχος π λ q Πα.

Θεοδώρου Π. Π, Φ.

Νε ε Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ε

Ε κε ε ε ε ε χρα α α α α α α α α

ω ων νε ε ε ε χρων A νε στη ωσθε ὸς ι να σω

σή τα συ υ υμ πα α α αν τα

Πο ου ε στιν Ι η η σους ον ε λο γι ι σασθε φω υ λα ατ

τειν ει ει ει πά α τε Ι ι ου δαι αι αι αι οι που ε

στι ιν ον ε θη κα τε εν τω μνη μα α τι τον λι ι θο ον

σφρα γι ι ι σα α α αν τες δο με τον νε κρον η την

ζω ην αρ νη η η σα με ε νοι δο τε τον τα φε ε εν

τα η π. στευ σα α α τε ε τω Α να στά α α αν

τι καν ὑμεῖς σι γη ση η τε του Κυ ρι ι ι ου ου την

ε ε ε γε ε ε εὸ σιν οι λί ι θοι οι κὲ κρα α

α ξο ο ο ον ται μα λιστα ο α πο κι λι σθεις εκ του

μνη η η μα α α τος με γα σου το ε λε ος λγ

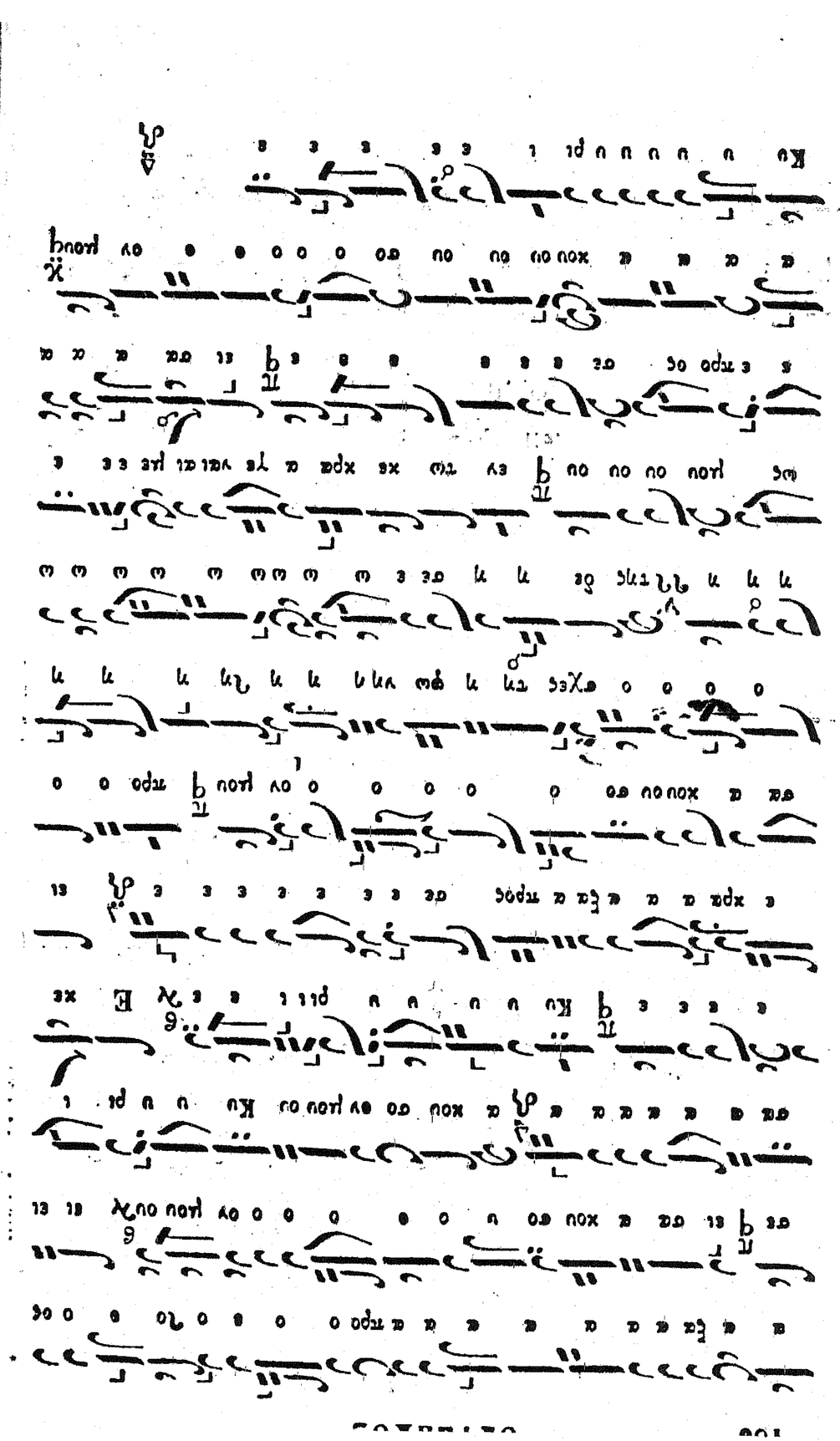

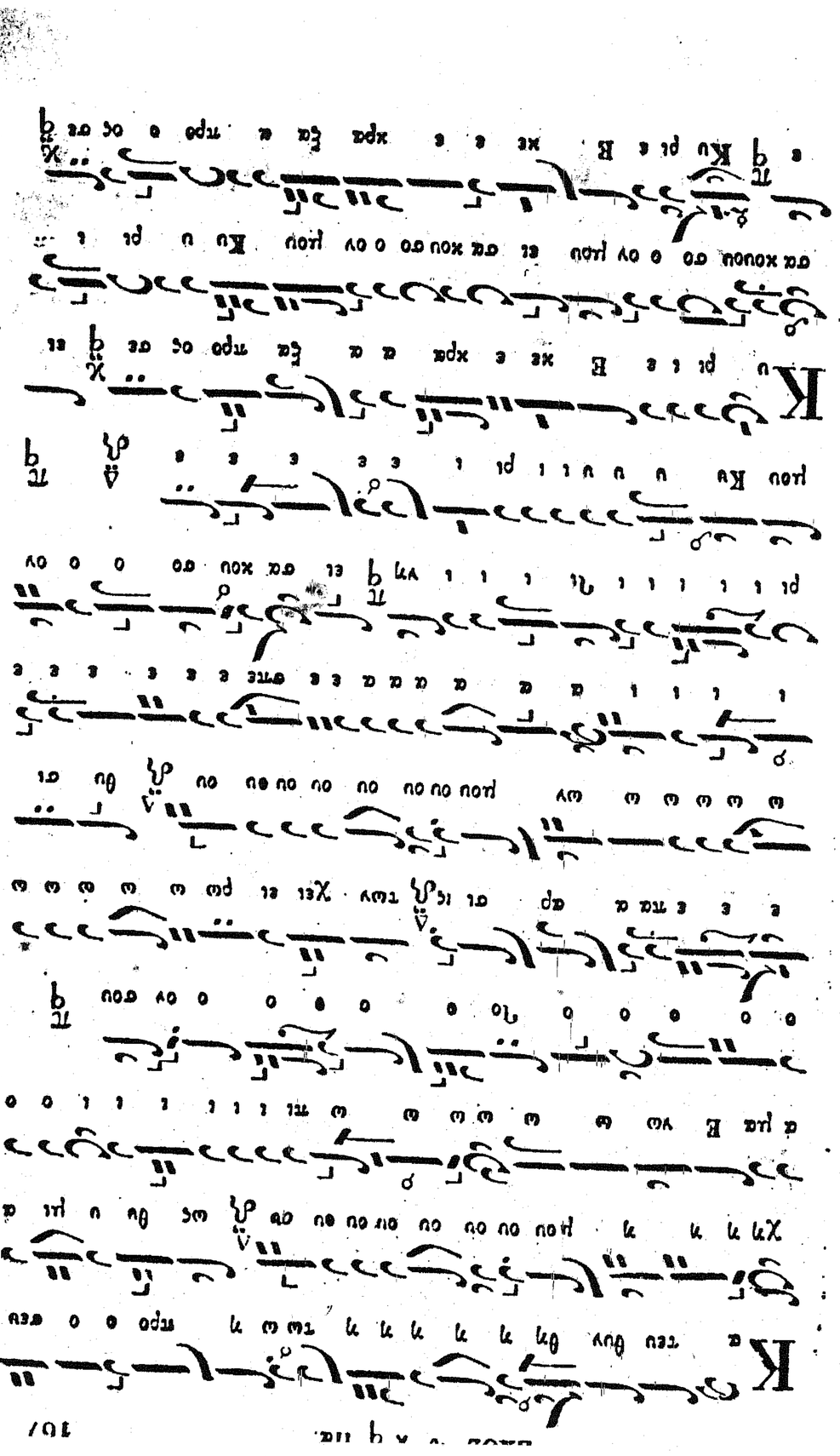

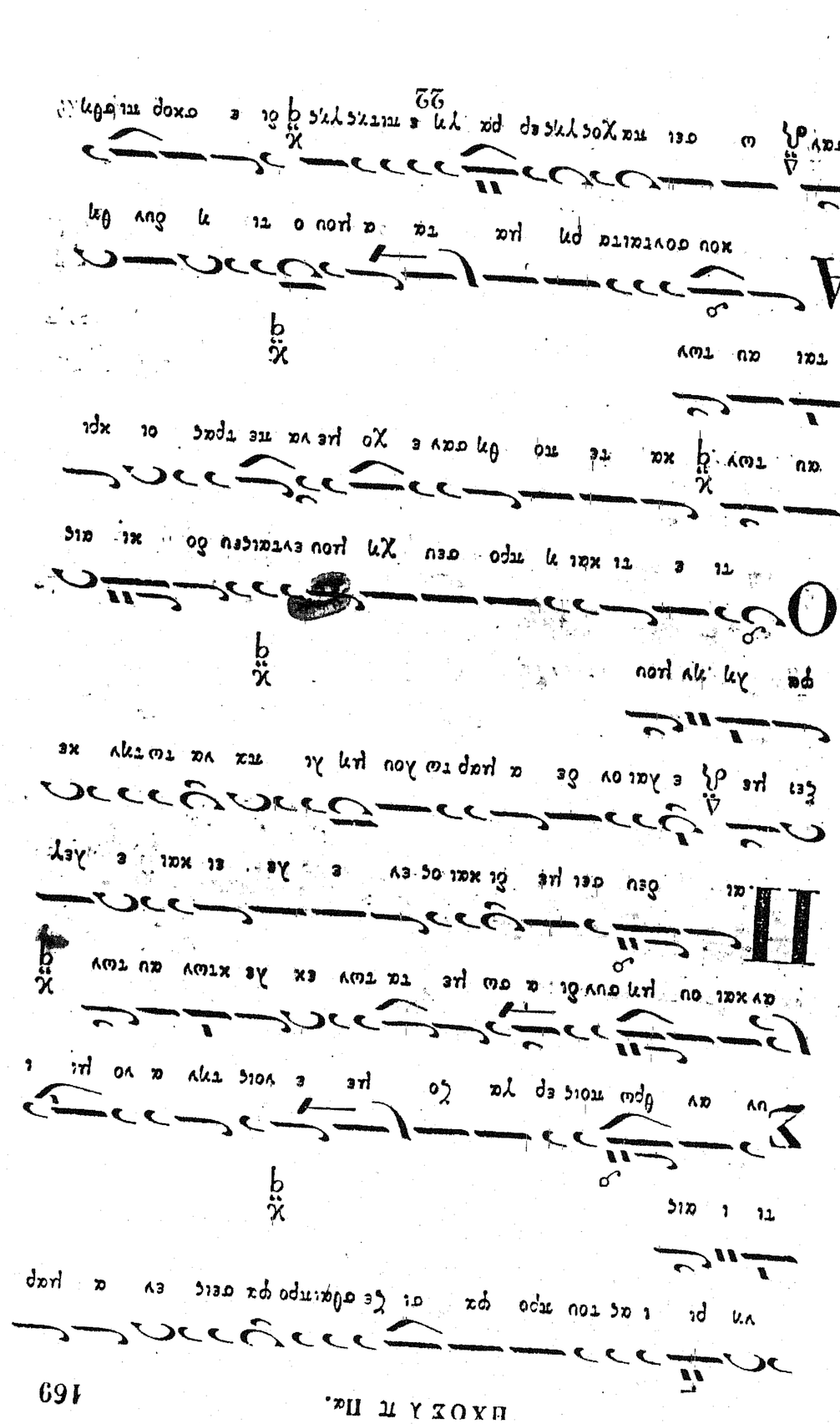

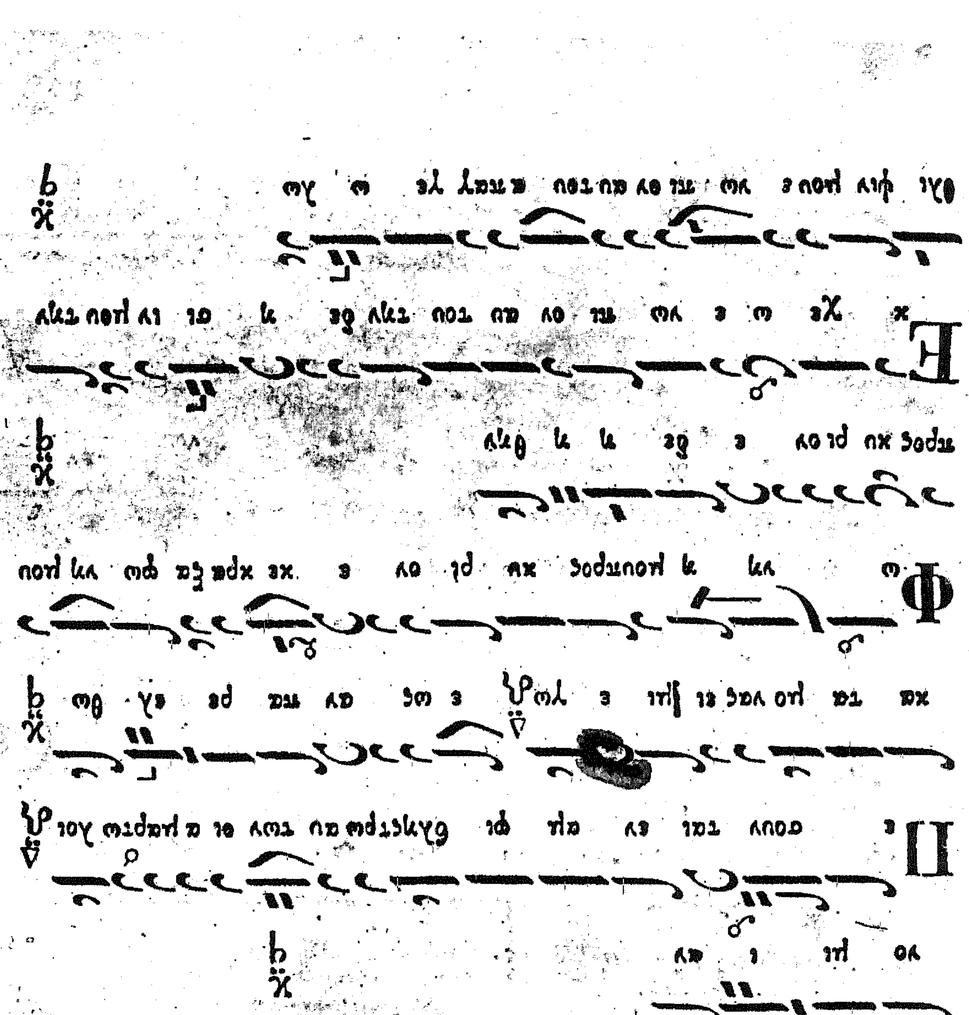

τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο τ προς σα Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλμοι οι

Π ε σουν ται εν αμ ρι δλητερμε αυ των οι α μαρτιω λοι

κα τα μο νας τι βλε ε ος σν πα ρε ελ θω

Φ ω νη η μουπρος κυ ρι ον ε .κε κρε ξα αμ νη μου

προς κυ ρι ον ε δε η θην η θην

Ε χε ω ε νω πα ον αυ του την δε η σι ιν μου την

θλι ψις μου ε νω ; πα ον αυ του α πατ γε ω λω

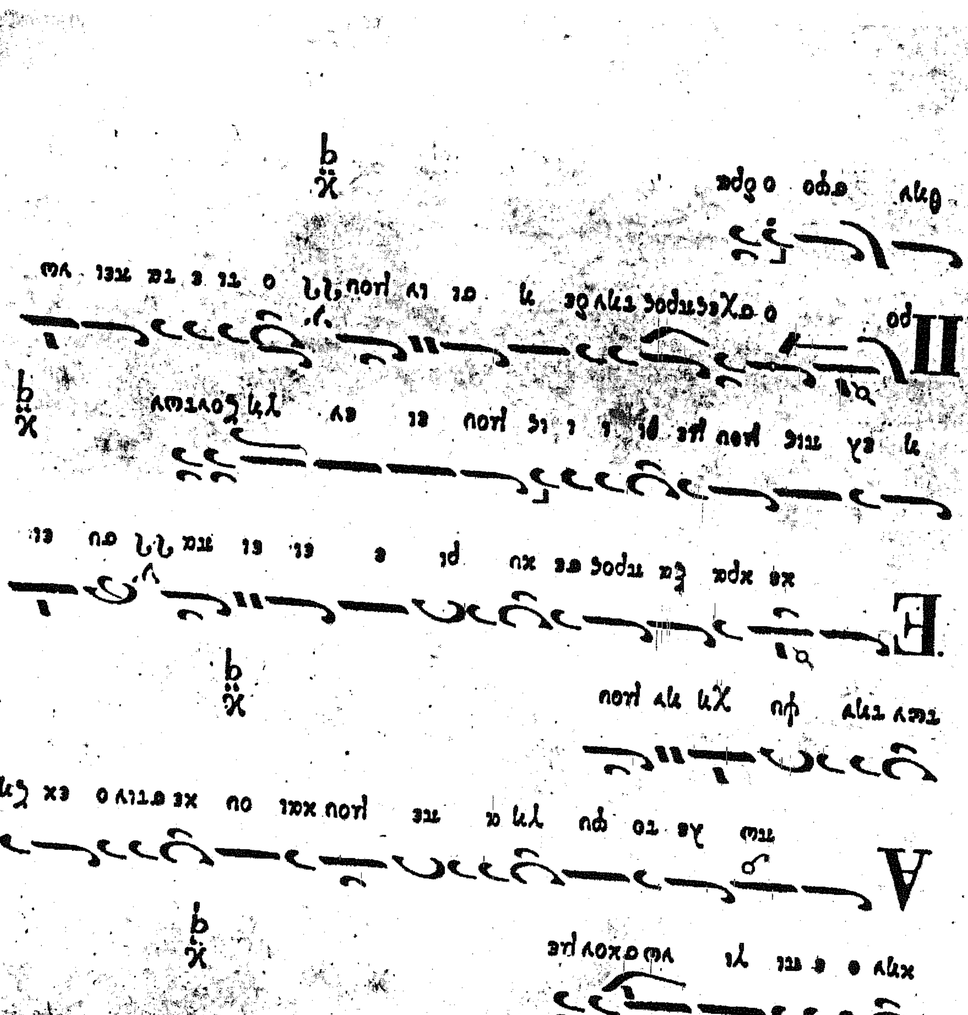

Α πω λε το αμ γη α πε του πα μου καλ ου κε στιν ο εκ ζη

τεν την ψυ χη μου

Ε κε κρα ξα τρος σε κυ ρι ε ει ει πα ζη σω ει

η ελ πις μου με ρι ι ις μου ει εν γη ζοντων

Π ρο ο φθαλ μοι μου η σι ν μου ζη ο τι ε τα πει νω

θην σπο ορφο

Ε τω ε κλει πτειν ε ξε μου το Πνευ μα μου καλ σω

ε γνως τας τρι βουλιου

Ε ν ο δω τεω τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ ψαν

πα ντα τα δα μον

Κ ε τα νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε τουν καλ ου

κην ο ε πι γι νω σκου με

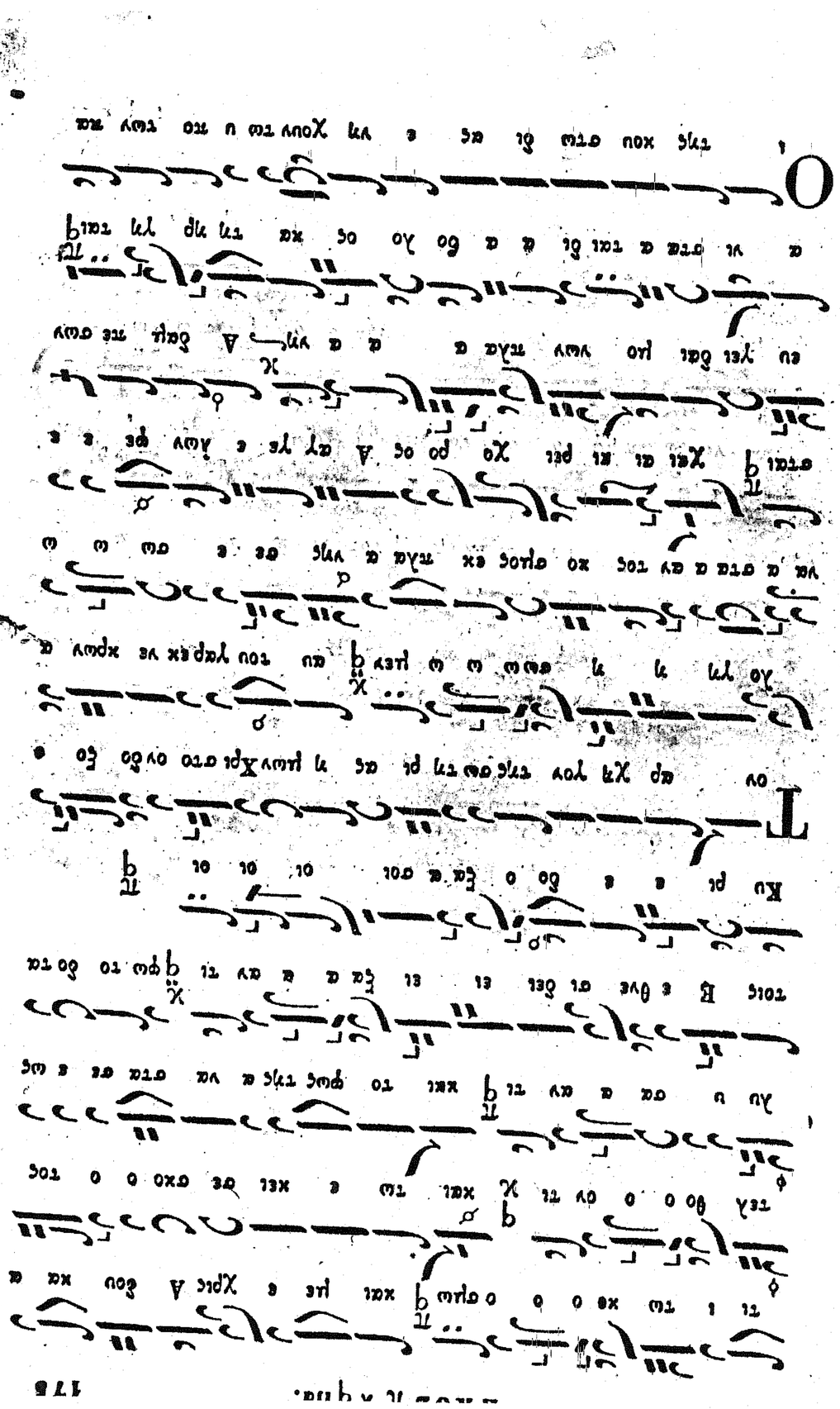

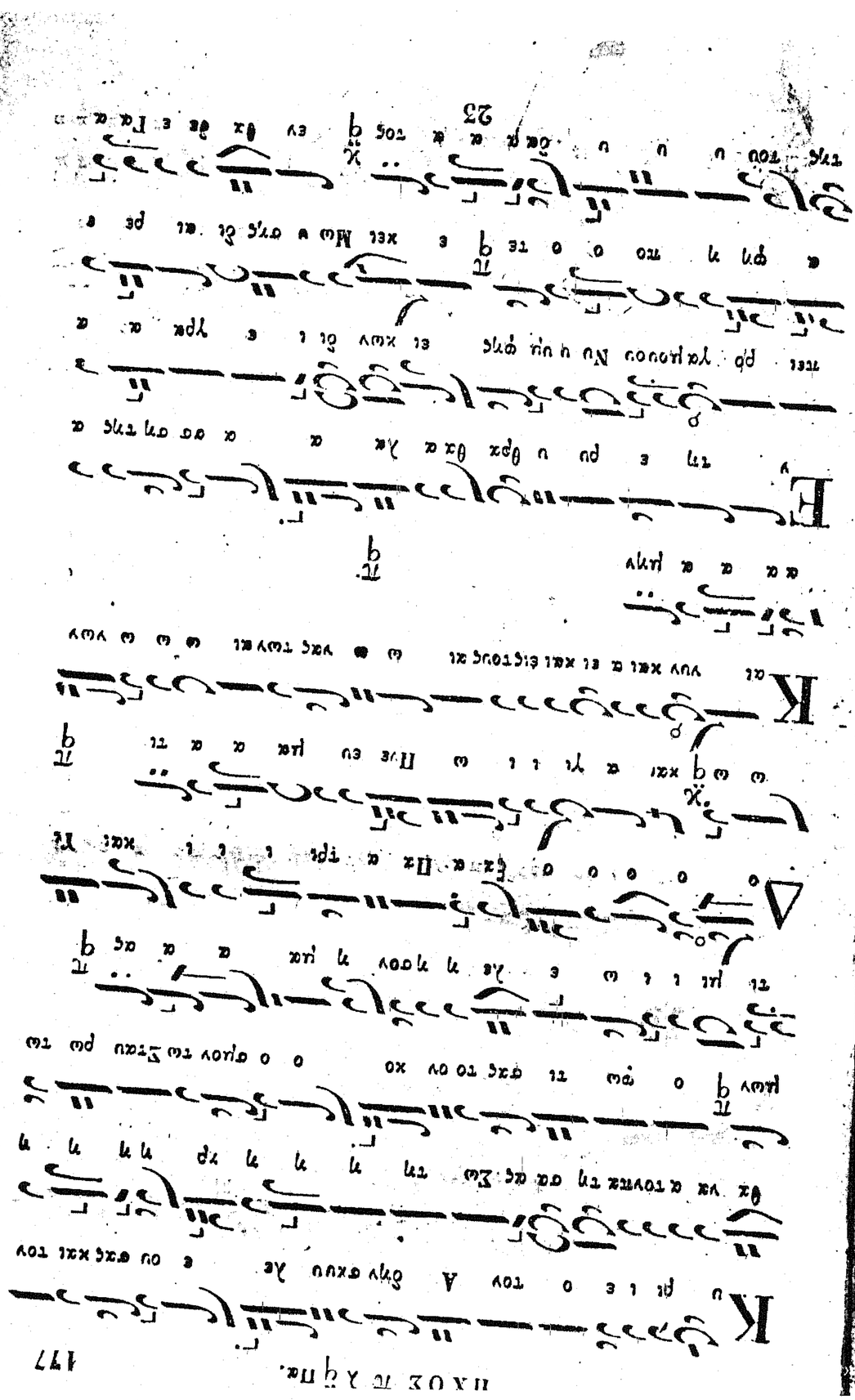

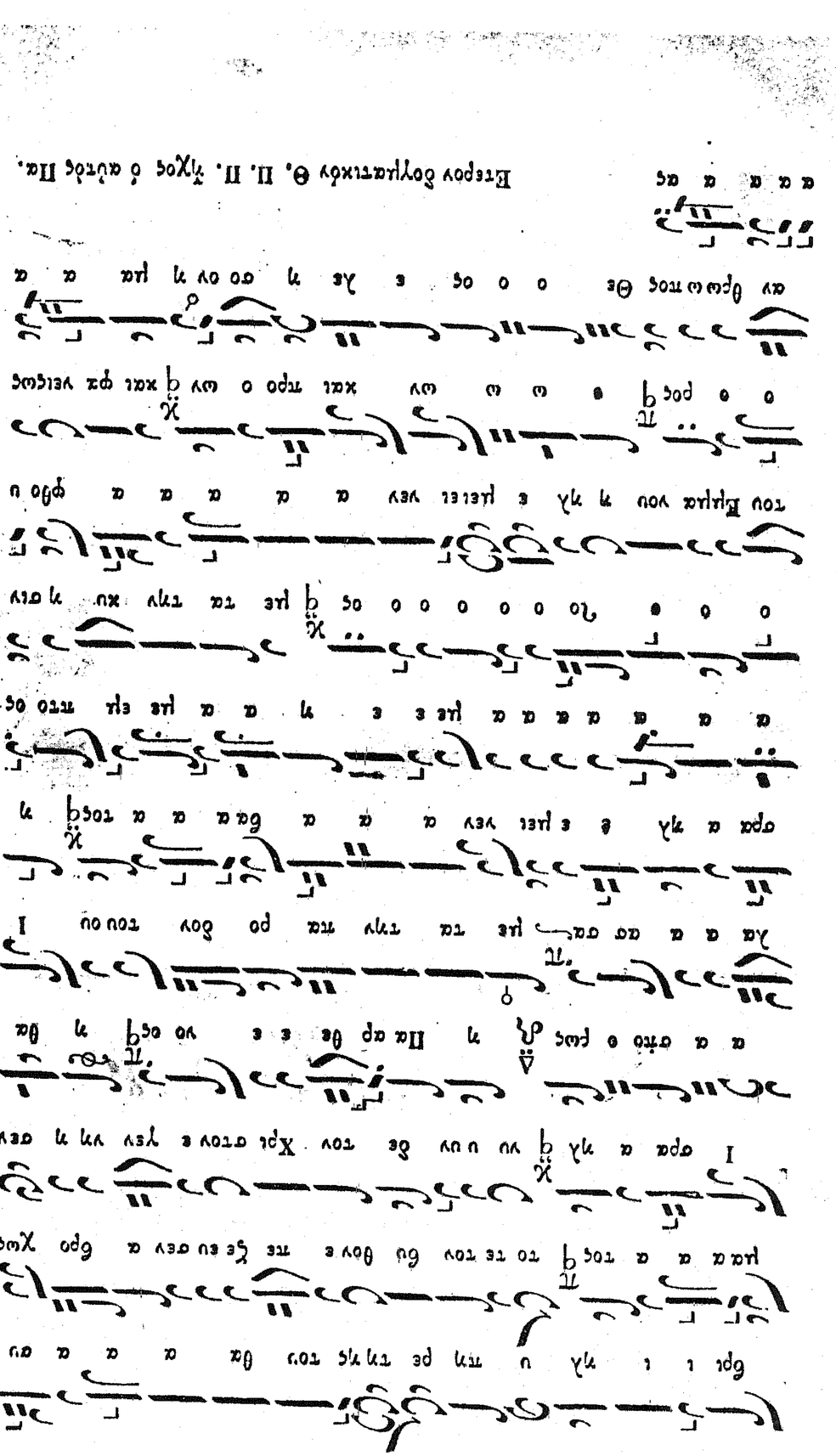

Ετερον δογματικόν Θ. Π. ἤχος ὁ αὐτὸς Πα.

Ἔτεω ρον καὶ θα νατον κα τε ϵ δε ϵ ξω ϵ ζι α το

γη σης σου τηςπλευ ρας ξω ο ζο ο τα χρου νουσ α α

ρε ϵ ϵ ϵε ϵ ϵ ις π τα α σιν ϵ ξϵ ϵ ϵλλυ υ

υ σας ξω η της κα σω υ τη ρι ι ι ις π σαρ κι

δϵ γα λα τουκα τϵ ϵ δϵ ϵ ξω α θα να σι η

μιν ϵω ρου ου ου με ϵ ϵ νδϵ χ ρ οι κη σας τα ϵ

ρι η η με ρος α νϵ ϵ ϵ σηκ ρ σω ν ξου τα

ερ ω ϵ ϵ ϵ

Ο δη ἡμας σαρ κι πα ἀθος ἐα με ενος ϙ
ϙ
ρ
Α
και τρι ἡ με ρος εκ νε χρω ω ων α να α στασ ζ της σαρ κος ἡ
μωντα πα α θη ἡ θε ρα α α πε ε ευ σον ϙ και
α να α α στη ἡ ἡ ἡ σον ϙ εκ πται σμα των χα λε ε
Ν α ος και πω λη υ υ πα α ἀν χρ χρ ις ἰ ἰ δι ι
φω τι σαι θε λωνους ε πλα α σε κα τει χο να ι ι δι ι
Η λι ος υ πα α αρ χω ων δι και αι ο ου υ υ νηϲϙ
π
μαρ τι ι ων Πα ρα δει σου οι κη τορας κα τα ξι ω ων
ϙ
ω μο ο νος ε ευσπλαγχνος
π
ϙ

Θε ε ε ος ϙ δι α του ου ου το ο δο ο ω ω ω ω
ϙ
Θε ε ο ος ϙ των Πα ρα δειγον α α νοι οι οι ἐχε α
π
μεν ϙ φι λαν θρωπε Κυ ρι ε δο ξα σοι
ϙ
π
πο λλα δει εἰν του ου ου ου η ξι ι ι ι ω ω ω ω
π
ϙ
σας ϙ δι ο κα η μιν τοις δοξα ζου ου τι την σην τρι η με
χ
ε ρου ε ε ε γε ε ερ σω ϙ ζω ρη σαι ι λα σμον α α
ϙ
Ε νη σου η η μιν Ζω η ν ευ δο κι α και η εν Α α δου
π
κα θο ο δος ρι λα αν θρω πε ε υ υ πα α α ρ χει ϙ σαρ
π
λει . σας γαρ αυ των και τους πα α λαιοδε ε σαι ι ι ους σα
ν α α ρ χη η η η σον ϙ εκ πται σμα των χα λε ε
Ν α ος και πω λη υ υ πα α
ϙ
ρ
Α
και τρι ἡ με ρος εκ νε χρω ω ων α να α στασ ζ της σαρ κος ἡ
μωντα πα α θη ἡ θε ρα α α πε ε ευ σον ϙ και
α να α α στη ἡ ἡ ἡ σον ϙ εκ πται σμα των χα λε ε
Ν α ος και πω λη υ υ πα α ἀν χρ χρ ις ἰ ἰ δι ι
φω τι σαι θε λωνους ε πλα α σε κα τει χο να ι ι δι ι
Η λι ος υ πα α αρ χω ων δι και αι ο ου υ υ νηϲϙ
π
μαρ τι ι ων Πα ρα δει σου οι κη τορας κα τα ξι ω ων
ϙ
ω μο ο νος ε ευσπλαγχνος
π
ϙ

Θε ε ε ος ϙ δι α του ου ου το ο δο ο ω ω ω ω
ϙ
Θε ε ο ος ϙ των Πα ρα δειγον α α νοι οι οι ἐχε α
π
μεν ϙ φι λαν θρωπε Κυ ρι ε δο ξα σοι
ϙ
π
πο λλα δει εἰν του ου ου ου η ξι ι ι ι ω ω ω ω
π
ϙ
σας ϙ δι ο κα η μιν τοις δοξα ζου ου τι την σην τρι η με
χ
ε ρου ε ε ε γε ε ερ σω ϙ ζω ρη σαι ι λα σμον α α
ϙ
Ε νη σου η η μιν Ζω η ν ευ δο κι α και η εν Α α δου
π
κα θο ο δος ρι λα αν θρω πε ε υ υ πα α α ρ χει ϙ σαρ
π
λει . σας γαρ αυ των και τους πα α λαιοδε ε σαι ι ι ους σα
ν α α ρ χη η η η σον ϙ εκ πται σμα των χα λε ε
Ν α ος και πω λη υ υ πα α
ϙ

ι ι ι ου

Θε σε Κυ ριε και ε πε φα νερ ν μιν ϙ ευ λο γη

με νος ϵ: ερ χο με νος ϵν ο νομ α τι Κυ ρι ι ε ου ϙ

Απολυτικιον.

Τ ον σου να νομ χον Λογον Πα τρι και Πνευ ματι ἡ χος· ϙκε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον

Θε ος Κυ ριε και ε πε φα νερ ν μιν ἠχ ος ϙ Κε χ

αν χερι ρι ι τη ε ε α αυ του ϙ δι ο Πα α

νυ μφη η τε ως Μη τρι κην παρ θε νον σε τον ο ον κε

με νος ϵ: ερ χο με νος ϵν ο νομ α τι Κυ ρι ι ε ου ϙ

τι ϙ του εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η

μων ε ε ε

ex τωνμνη μα των ως Θε ος σκυ λευ σας κρα τος θα να

λατ τον ℣ κα τωτους α ται ω ω νος νε χρου ου ους ε

ℵ ℣ ℵ

ℵ ℣ ℵ

ℵ ℣ ℵ

Τὰ Ἀναστάσιμα Συντομα Εὐλογητάρια Θ. Π Π.

Ἦχος πλ. δ ἐκ τοῦ Κε.

Ἐκ νεκρων ἀνέστης ὡς θεὸς τὰ σύμπαντα σῶσον ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὁ Δεσπότης Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐξαίρετος τῶν ἀνθρώπων ὁ μόνος ἀγαθός.

Ἐλθὲ λαὸς γῆς τοῦ εἰ Κυριε ἐν ᾗ δι δα ξόν με τα δι καὶ ω

μα ταῦτα

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δημιουργὸς καὶ πάντων ὁ ποιητὴς ἐν σταυρῷ προσπαγεὶς ὑπέμεινε θανάτου γεῦσαι ἵνα ἐλευθερώσῃ τοὺς ἐν δεσμοῖς τοῦ ἄδου καὶ ἀναστὰς τριήμερος ἐκ τοῦ τάφου ἀναστήσῃ τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὔαν καὶ ἐκ φθορᾶς ἐλευθερώσῃ τὸν κόσμον ὁ μόνος ἀγαθός.

Ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν ἐστὰς ὁ Ἰησοῦς τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς ἐνετείλατο κηρύξαι τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν αὐτοῦ καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνάληψιν ἐν ᾗ καὶ τὴν εἰς τὸ θῶ ναι ἡμᾶς

στασιν ἀνύμνησε τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὔαν καὶ ἐκ φθορᾶς ἐλευθερώσῃ τὸν κόσμον ὁ μόνος ἀγαθός.

Ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν ἐστὰς ὁ Ἰησοῦς τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς ἐνετείλατο κηρύξαι τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν αὐτοῦ καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνάληψιν ἐν ᾗ καὶ τὴν εἰς τὸ θῶ ναι ἡμᾶς

Ἐλθὲ λαὸς γῆς τοῦ εἰ Κυριε ἐν ᾗ δι δα ξόν με τα δι καὶ ω

μα ταῦτα

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δημιουργὸς καὶ πάντων ὁ ποιητὴς ἐν σταυρῷ προσπαγεὶς ὑπέμεινε θανάτου γεῦσαι ἵνα ἐλευθερώσῃ τοὺς ἐν δεσμοῖς τοῦ ἄδου καὶ ἀναστὰς τριήμερος ἐκ τοῦ τάφου ἀναστήσῃ

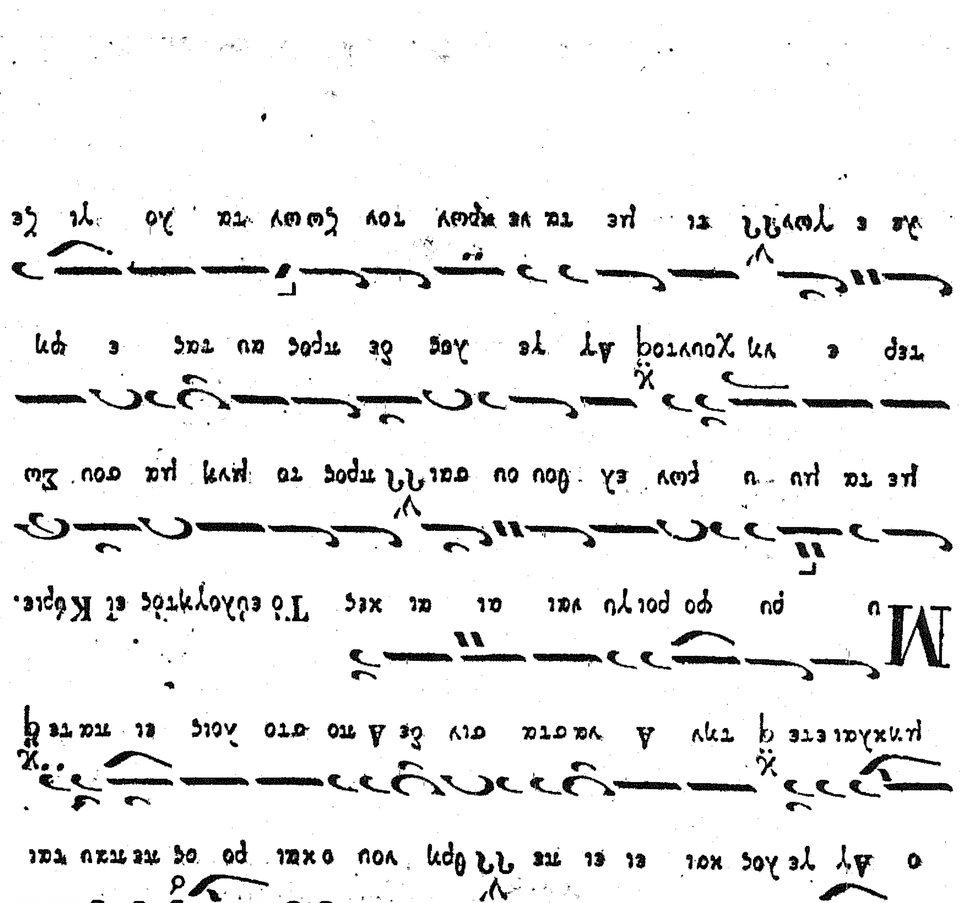

φον και ἡ σὴ γε λοιπὸ κοὶ εἰ σε τὸ θρηνῶ νοῦν ὁ καὶ ρο σε πε πκυ τακ

μηκλαιετε ϥ τὴν Α νακτακ σὺν δε Α πο στο λοιϥ ει πακτε ϥ

Μυ ρυ φο ρολγυ ναι αι αι κες Τὸ εὐλογητὸς εἰ Κύριε.

με τα μυ υ ρων εἰ θου ου ται ϥ προϥ το μνη μα σου Ζω

τερ ε νη χουνταϥ Α γε λοε δε προϥ ευ τας ε φη

Μνη μα σου θρη νο λογουσαι ϥ κἀ γε πε στη προϥ ευ τας

ο Α γε λος κοι ει ει πε τα νε κρων τον ζωων τα λο γε

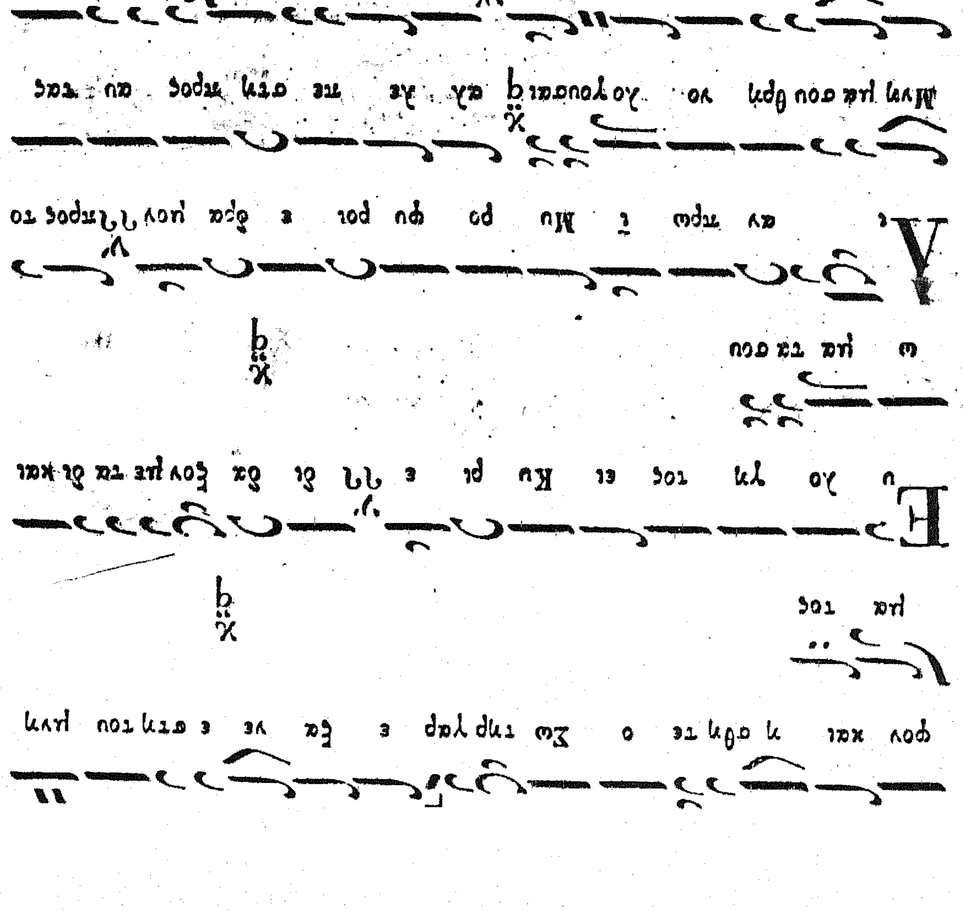

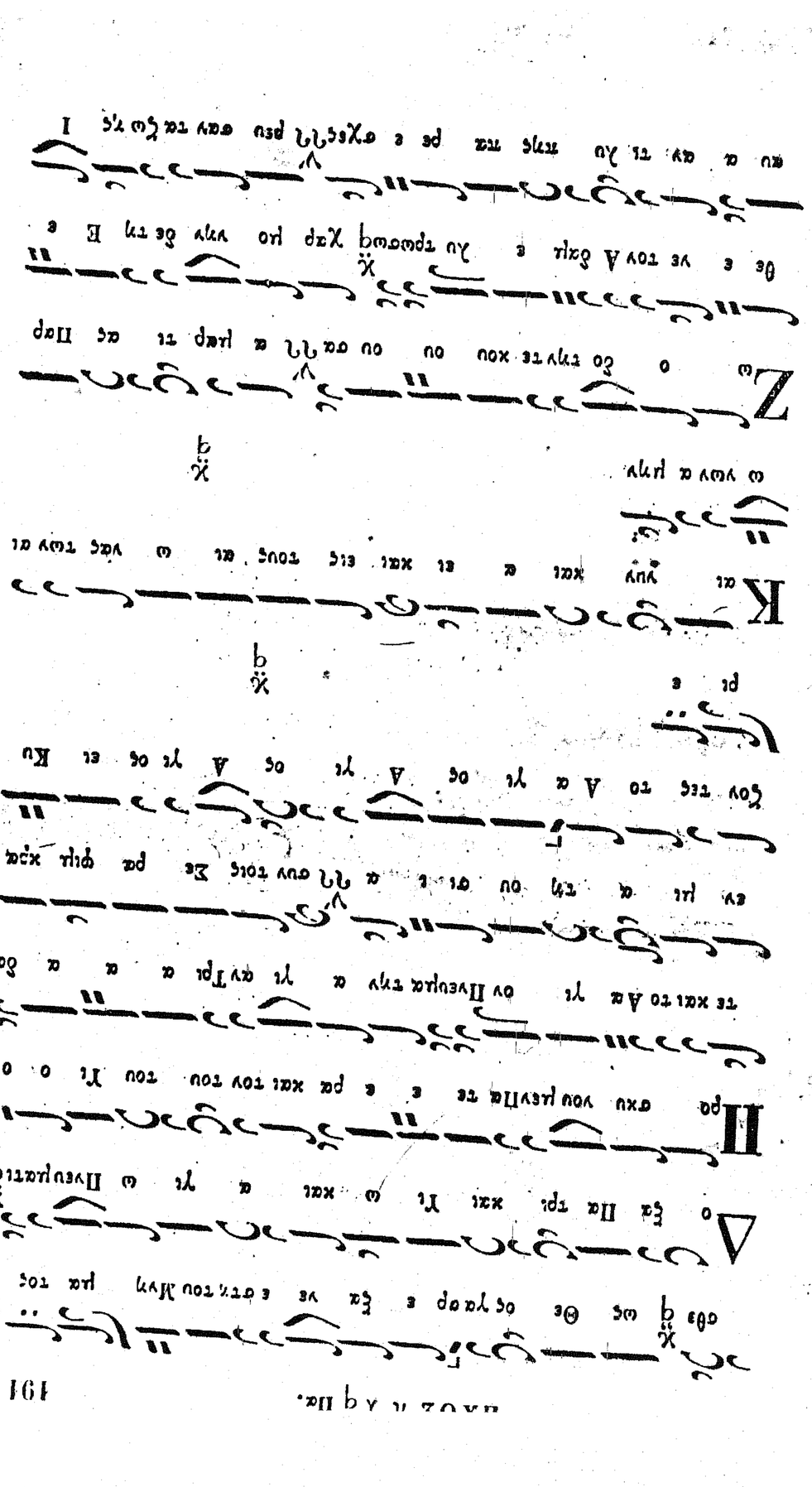

σθη ϥ ως Θε ος γα ορ ε ξα νε ε στη του Μνη μα τος ϥ

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευματι ϥ

Προ σκυ νου μεν Πα τε ε ρα και τον του Υι ο υ

τε και το Α γι ον Πνευμα την α γι αν Τρι α α δα

εν μι α τη ου σι α ϥ του τοις Σε ρα φιμ κρα

ξουν τες το Α γι ος Α γι ος Α γι ος κε ει Κυ

Κ ναι γυν και α αι και εις τους αι χ ω γας των αι ω γων
α μην
χ̈
q

Α ε ει ω ουχαριαν με χρι οτε ι πατ με ⁘ γη?ταναι
ω ρι ας πα σπ γη?πε ρι ψυ λα ξα τω δοξα και νυν
χ̈
q

Α γι ω Πνευ μα τι πε ρι γρα τελεπατχυτα το ρχ τα?
τε ε σων τοις α ο ρατοις?ι αυ το χρα τες γαρ ον τηςΠε ι αδυναμ
χ̈
q

Ε ις τα ο ?ηψν χη αρ θω μεν ζευ ρο ε κει ει
ες ζω η ⁘ μαστιγουσ αν χρη σατο ο τησ αν δα τε λευ ειρηναιους
χ̈
q

αι ω ω ω ω ω γας

θη νε προς ταυ την δε χ̈ q ο εκ σου ου σαρ κα θεις θε ος

κατ αν θρω πος

χ̈
q

Α λη λου ι α ΑΛ λη λου ι α ΑΛ λη λου ι

α Λο ξα σοι ο Θε ος (δις)

χ̈
q

Α λη λου ι α ΑΛ λη λου ι α ΑΛ λη λου ι ι α

Ε ος ε ρη με κοις ζω η μακαρι α ε στι Θε ι

χ̈
q

Λο ξα σοι ο Θε χ ο ο ο q ο ος

χ̈
q

Η γ τω θλι δε σθαι με τι κως α Αντιφωνον Α. q χ

οι Αναβαθμοι

Η γ τω θλι δε σθαι με τι κως α Αντιφωνον Α. q χ

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι q χ̈

ἐν τῷ ἐλθεῖν με πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ θεοῦ. οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον· καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως, ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ. σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων, ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν, ἣν οὐδεὶς ἔγνωκεν τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν· ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ. τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ. ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν· ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος, πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντες. ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ, μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστιν καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται. ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται. τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν.

Ἐπιστολὴ Β΄. Κεφ. δ΄.

Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ καὶ οἰκονόμους μυστηρίων θεοῦ. ὧδε λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ. ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω· οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με κύριός ἐστιν. ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος, ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ θεοῦ. ταῦτα δέ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶ δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ἃ γέγραπται, ἵνα μὴ εἷς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου. τίς γάρ σε διακρίνει; τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες; εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών; ἤδη κεκορεσμένοι ἐστέ, ἤδη ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν. δοκῶ γάρ, ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ἄρτι.

Ἐπιστολὴ Β΄. Κεφ. δ΄.

Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ· ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε. διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὅς ἐστιν μου τέκνον ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδούς μου τὰς ἐν Χριστῷ, καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω. ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιώθησάν τινες· ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν· οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀλλ' ἐν δυνάμει. τί θέλετε; ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματί τε πραΰτητος;

Ὅλως μὲν ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται, ὥστε γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν· καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε ἵνα ἀρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας; ἐγὼ μὲν γὰρ ἀπὼν τῷ σώματι παρὼν δὲ τῷ πνεύματι κέκρικα ὡς παρὼν τὸν οὕτως τοῦτο κατεργασάμενον· ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν. οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ; ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθώς ἐστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ἐτύθη Χριστός. ὥστε ἑορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας.

Ἐπιστολὴ Α΄. Κεφ. ε΄.

Ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις, οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς πλεονέκταις καὶ ἅρπαξιν ἢ εἰδωλολάτραις, ἐπεὶ ὀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν· νῦν δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ᾖ πόρνος ἢ πλεονέκτης ἢ εἰδωλολάτρης ἢ λοίδορος ἢ μέθυσος ἢ ἅρπαξ, τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν. τί γάρ μοι καὶ τοὺς ἔξω κρίνειν; οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε; τοὺς δὲ ἔξω ὁ θεὸς κρινεῖ. ἐξάρατε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

Τολμᾷ τις ὑμῶν πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων; οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσιν; καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων; οὐκ οἴδατε ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν; μήτιγε βιωτικά; βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τούτους καθίζετε; πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. οὕτως οὐκ ἔνι ἐν ὑμῖν οὐδεὶς σοφός, ὃς δυνήσεται διακρῖναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ; ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφὸν κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων; ἤδη μὲν οὖν ὅλως ἥττημα ὑμῖν ἐστιν ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε; διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀποστερεῖσθε; ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε, καὶ τοῦτο ἀδελφούς. ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι θεοῦ βασιλείαν οὐ κληρονομήσουσιν; μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενοκοῖται οὔτε κλέπται οὔτε πλεονέκται, οὐ μέθυσοι, οὐ λοίδοροι, οὐχ ἅρπαγες βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσουσιν. καὶ ταῦτά τινες ἦτε· ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος. τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ ἀλλὰ τῷ κυρίῳ, καὶ ὁ κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ θεὸς καὶ τὸν κύριον ἤγειρεν καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστιν; ἆρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; μὴ γένοιτο. ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἓν σῶμά ἐστιν; ἔσονται γάρ, φησίν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. ὁ δὲ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἓν πνεῦμά ἐστιν. φεύγετε τὴν πορνείαν. πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν, ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματός ἐστιν οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν; ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστιν τοῦ θεοῦ.

Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατε, καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι· διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω καὶ ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω. τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλομένην εὐνοιαν ἀποδιδότω, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλὰ ὁ ἀνήρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλὰ ἡ γυνή. μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μήτι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν ἵνα σχολάσητε τῇ προσευχῇ, καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἦτε, ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν. τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην οὐ κατ' ἐπιταγήν. θέλω δὲ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτόν· ἀλλὰ ἕκαστος ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ θεοῦ, ὁ μὲν οὕτως ὁ δὲ οὕτως. λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς ἐὰν μείνωσιν ὡς κἀγώ· εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν· κρεῖττον γάρ ἐστιν γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι.

Τοῖς δὲ γεγαμηκόσιν παραγγέλλω οὐκ ἐγὼ ἀλλὰ ὁ κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι· ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω· καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι. τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω οὐχ ὁ κύριος· εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἄπιστον ἔχει καὶ αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν· καὶ γυνὴ ἥτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον καὶ οὗτος συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω τὸν ἄνδρα· ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικὶ καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀδελφῷ· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστιν, νῦν δὲ ἅγιά ἐστιν. εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ θεός. τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; ἢ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις;

Εἰ μὴ ἑκάστῳ ὡς ἐμέρισεν ὁ κύριος, ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ θεός, οὕτως περιπατείτω· καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι. περιτομὴ τις ἐκλήθη, μὴ ἐπισπάσθω· ἐν ἀκροβυστίᾳ τις ἐκλήθη, μὴ περιτεμνέσθω· ἡ περιτομὴ οὐδέν ἐστιν καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν θεοῦ. ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ᾗ ἐκλήθη ἐν ταύτῃ μενέτω. δοῦλος ἐκλήθης; μή σοι μελέτω· ἀλλὰ καὶ εἰ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι. ὁ γὰρ ἐν κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος ἀπελεύθερος κυρίου ἐστίν· ὁμοίως ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλός ἐστιν Χριστοῦ. τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων. ἕκαστος, ἀδελφοί, ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ θεῷ.

Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ ἔχω, γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἠλεημένος ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἶναι. νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι· δέδεσαι γυναικί, μὴ ζήτει λύσιν· λέλυσαι ἀπὸ γυναικός, μὴ ζήτει γυναῖκα· ἐὰν δὲ καὶ γαμήσῃς, οὐχ ἥμαρτες, καὶ ἐὰν γαμήσῃ ἡ παρθένος, οὐχ ἥμαρτεν· θλῖψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἕξουσιν οἱ τοιοῦτοι· ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι. τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὁ καιρὸς συνεσταλμένος ἐστίν· τὸ λοιπὸν ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας ὡς μὴ ἔχοντες ὦσιν, καὶ οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες, καὶ οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες, καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ κατέχοντες, καὶ οἱ χρώμενοι τὸν κόσμον ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου. θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι. ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου, πῶς ἀρέσῃ τῷ κυρίῳ· ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί, καὶ μεμέρισται. καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἄγαμος καὶ ἡ παρθένος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου, ἵνα ᾖ ἁγία καὶ τῷ σώματι καὶ τῷ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσῃ τῷ ἀνδρί. τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν σύμφορον λέγω, οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχήμον καὶ εὐπάρεδρον τῷ κυρίῳ ἀπερισπάστως. εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει ἐὰν ᾖ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι, ὃ θέλει ποιείτω· οὐχ ἁμαρτάνει· γαμησάτωσαν. ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιήσει· ὥστε καὶ ὁ γαμίζων τὴν ἑαυτοῦ παρθένον καλῶς ποιεῖ, καὶ ὁ μὴ γαμίζων κρεῖσσον ποιήσει. γυνὴ δέδεται ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνήρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ᾧ θέλει γαμηθῆναι μόνον ἐν κυρίῳ. μακαριωτέρα δέ ἐστιν ἐὰν οὕτως μείνῃ κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ κἀγὼ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν.

Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων οἴδαμεν ὅτι πάντες γνῶσιν ἔχομεν. ἡ γνῶσις φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ· εἴ τις δοκεῖ ἐγνωκέναι τι, οὔπω ἔγνω καθὼς δεῖ γνῶναι· εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ. περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς εἰ μὴ εἷς. καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶν λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ γῆς, ὥσπερ εἰσὶν θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί, ἀλλ' ἡμῖν εἷς θεὸς ὁ πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν, καὶ εἷς κύριος Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ. ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνῶσις· τινὲς δὲ τῇ συνηθείᾳ ἕως ἄρτι τοῦ εἰδώλου ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσιν, καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς οὖσα μολύνεται. βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παραστήσει τῷ θεῷ· οὔτε ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. βλέπετε δὲ μὴ πως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενέσιν. ἐάν τις γὰρ ἴδῃ σὲ τὸν ἔχοντα γνῶσιν ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ τοῦ ἀσθενοῦς οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; ἀπόλλυται γὰρ ὁ ἀσθενῶν ἐν τῇ σῇ γνώσει, ὁ ἀδελφὸς δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. οὕτως δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. διὸ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω.

Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; οὐχὶ Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἑόρακα; οὐχὶ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ; εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλά γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ. ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστίν· μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κυρίου καὶ Κηφᾶς; ἢ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν μὴ ἐργάζεσθαι; τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ, ἢ καὶ ὁ νόμος ταῦτα οὐ λέγει; ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ γέγραπται· οὐ κημώσεις βοῦν ἀλοῶντα. μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ θεῷ, ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη ὅτι ὀφείλει ἐπ' ἐλπίδι ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν καὶ ὁ ἀλοητὴς ἐπ' ἐλπίδι τοῦ μετέχειν. εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; εἰ ἄλλοι τῆς ὑμῶν ἐξουσίας μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; ἀλλ' οὐ κεχρήμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν ἵνα μὴ τινὰ ἐγκοπὴν δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ. οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι τὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν, οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται; οὕτως καὶ ὁ κύριος διέταξεν τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν. ἐγὼ δὲ οὐ κέχρημαι οὐδενὶ τούτων. οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένηται ἐν ἐμοί· καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ τὸ καύχημά μου οὐδεὶς κενώσει. ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστιν μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ γάρ μοι ἐστὶν ἐὰν μὴ εὐαγγελίσωμαι. εἰ γὰρ ἑκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι. τί οὖν μού ἐστιν ὁ μισθός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω· καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, μὴ ὢν αὐτὸς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος θεοῦ ἀλλ' ἔννομος Χριστοῦ, ἵνα κερδήσω τοὺς ἀνόμους· ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσιν γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω· πάντα δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι.

Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; οὕτως τρέχετε ἵνα καταλάβητε. πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται, ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον. ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω ὡς οὐκ ἀδήλως, οὕτως πυκτεύω ὡς οὐκ ἀέρα δέρων· ἀλλὰ ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μή πως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον, καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν βρῶμα ἔφαγον, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν ἔπιον πόμα· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, ἡ πέτρα δὲ ἦν ὁ Χριστός. ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ θεός· κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ. ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν καθὼς κἀκεῖνοι ἐπεθύμησ

πάν τάς τοὺς αι ω ω ω ω ω νας Εἰρμὸς Θ'. χ̈ϙ

Η σα ι α χο ρε ε ευ ε η Παρ θε ε νος ε σχεν εν γα
φρ ϙ καὶ ε τε κεν γι ὸν τὸν Εμ μα νου ηλ θε ου τε
/ φθο ρας θε ὼν. λό γον τε κου σουσ ϙ τὴν οὐ τως Θε ὸ τὸν
τε ὸν ε με γα λυ νει Εἰρμὸς Θ'. ϙ̈ μέλλε ἀνήκω.

Η σα ι α χο ρε ε ευ ε η Πα ρ
θε ε νος ε σχε ν ἐν γα στρὶ ϙ̈ καὶ σαρ κὶ τὸν Θν
τὸν ἐκ Πα τρὸς ἀ νάρ χως γεν νη θέν τα ἄ νευ μη τρὸς
κα τὰ σάρ κα ὁ δὲ αὐ τὸς ὁ Θς ὁ δι' ἡ μᾶς καὶ διὰ τὴν
ἡμε τέ ραν σω τη ρί αν ἐκ τῶν ου ρα νῶν κα τε λη λυ θὼς
καὶ σαρ κω θεὶς ἐκ Πνεύ μα τος Ἁ γί ου καὶ Μα ρί ας
τῆς Πα ρθέ νου καὶ ἐν αν θρω πή σας ὁ αὐ τὸς ὁ Θς ὁ
ὑπὲρ ἡμῶν σταυ ρω θεὶς ἐ πὶ Πον τί ου Πι λά του καὶ
παθὼν καὶ ταφεὶς καὶ ἀ να στὰς τῇ τρί τῃ ἡ μέ ρᾳ κα τὰ
τὰς γρα φάς καὶ ἀ νελ θὼν εἰς τοὺς οὐ ρα νοὺς καὶ κα θε
ζό με νος ἐν δε ξι ᾷ τοῦ Πα τρὸς ὅ θεν ἔρ χε ται κρῖ
ναι ζῶν τας καὶ νε κρούς οὗ τῆς βα σι λεί ας οὐκ ἔσ
ται τέ λος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦ μα τὸ Ἅ γι ον τὸ κύ ριον
καὶ ζω ο ποι ὸν τὸ ἐκ τοῦ Πα τρὸς ἐκ πο ρευ ό με νον
τὸ σὺν Πα τρὶ καὶ Υἱῷ συν προ σκυ νού με νον καὶ
συν δο ξα ζό με νον τὸ λα λῆ σαν διὰ τῶν Προ φη τῶν
εἰς μί αν Ἁ γί αν Κα θο λι κὴν καὶ Ἀ πο στο λι κὴν Ἐκ
κλη σί αν. Ὁ μο λο γῶ ἓν βά πτι σμα εἰς ἄ φε σιν
ἁ μαρ τι ῶν. Προ σδο κῶ ἀ νά στα σιν νε κρῶν καὶ
ζω ὴν τοῦ μέ λλον τος αἰ ῶ νος. Ἀ μήν.

Ο α να βλο γη τὸν κν ε ἡ μῶν ὁ ἐκ τῆς
πί στε ως ἐ λε ή σας ἡ μᾶς καὶ ἐ πι σκε ψά με νος
ἐν ἐ λε ή μα σι καὶ οἰ κτι ρμοῖς τὸν λα ὸν αὐ τοῦ
καὶ ἐ πι στρέ ψας τὴν ὀρ γὴν αὐ τοῦ ἀ φ' ἡ μῶν
ἐ πι δεί ξας ἑ αυ τὸν ἐν ἀ λη θεί ᾳ καὶ ἐ λε ή σας
ἡ μᾶς ἐν τῇ ἁ γί ᾳ σου ἐ κλη σί ᾳ καὶ ἐ πι σκε ψά
με νος ἐν ἐ λε ή μα σι καὶ οἰ κτι ρμοῖς τὸν λα ὸν
σου τὸν ἐν τῇ ἐ ρή μῳ ἐ πι δεί ξας ἑ αυ τὸν ἐν ἀ λη
θεί ᾳ καὶ ἐ λε ή σας ἡ μᾶς ἐν τῇ ἁ γί ᾳ σου ἐ κλη
σί ᾳ καὶ ἐ πι σκε ψά με νος ἐν ἐ λε ή μα σι καὶ οἰ
κτι ρμοῖς τὸν λα ὸν σου τὸν ἐν τῇ ἐ ρή μῳ ἐ πι δεί
ξας ἑ αυ τὸν ἐν ἀ λη θεί ᾳ καὶ ἐ λε ή σας ἡ μᾶς
ἐν τῇ ἁ γί ᾳ σου ἐ κλη σί ᾳ καὶ ἐ πι σκε ψά με νος
ἐν ἐ λε ή μα σι καὶ οἰ κτι ρμοῖς τὸν λα ὸν σου

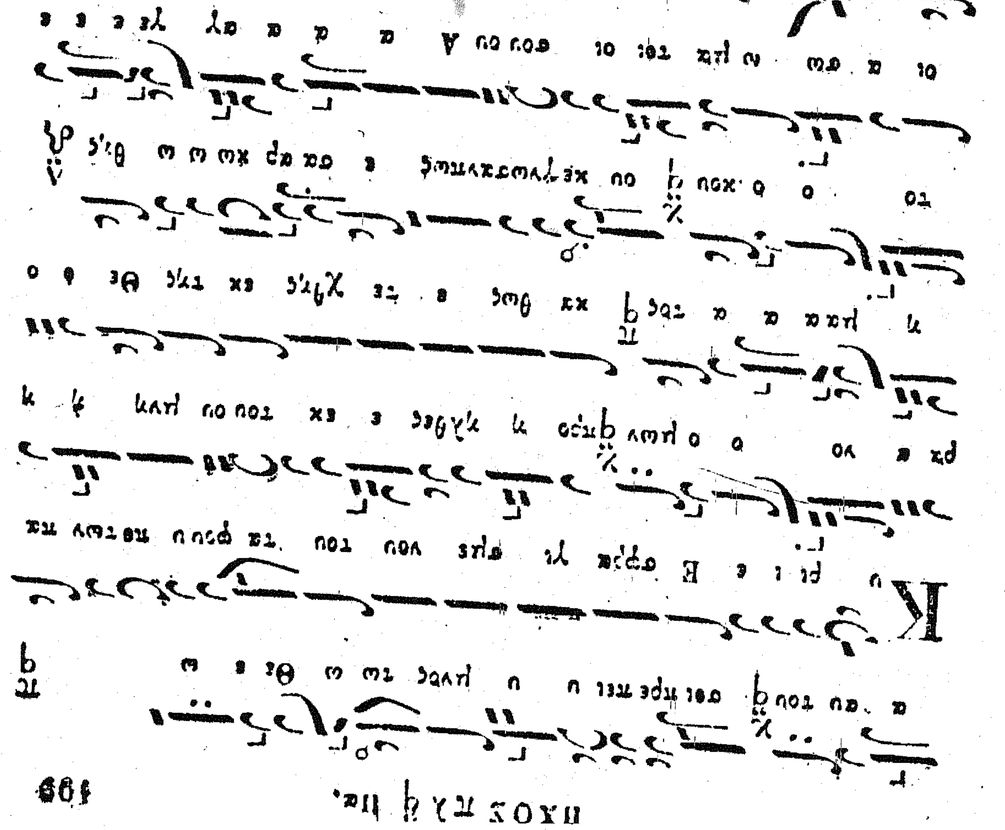

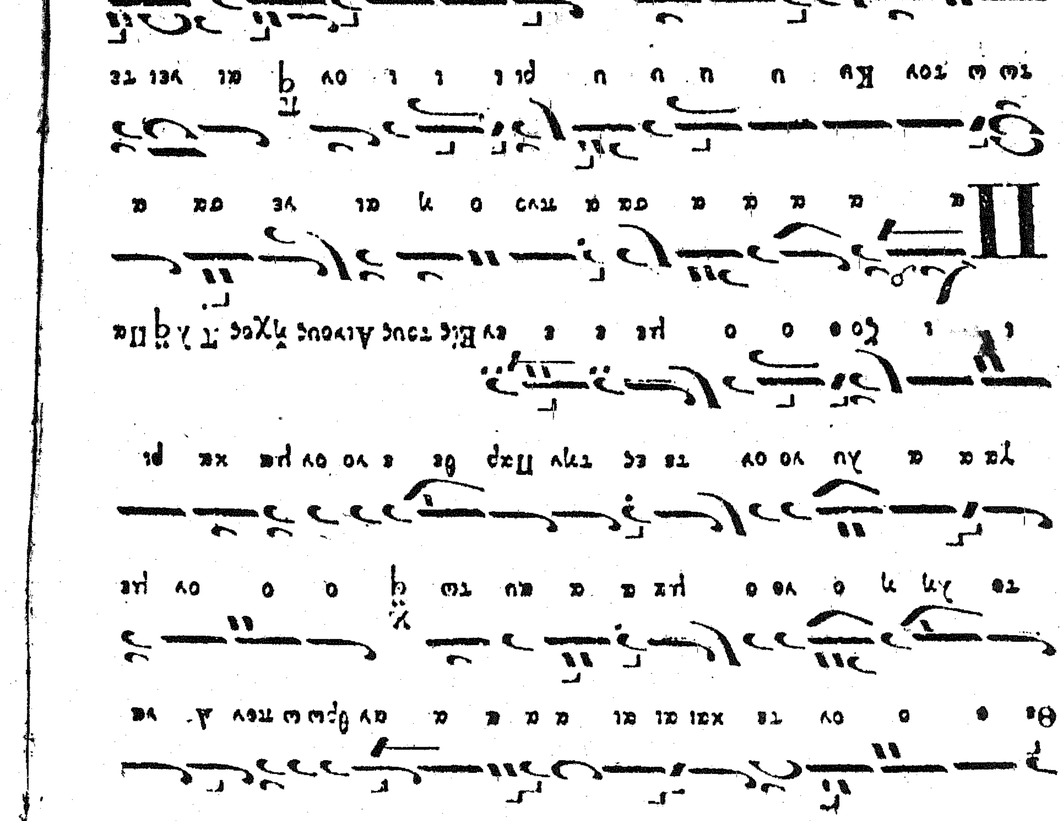

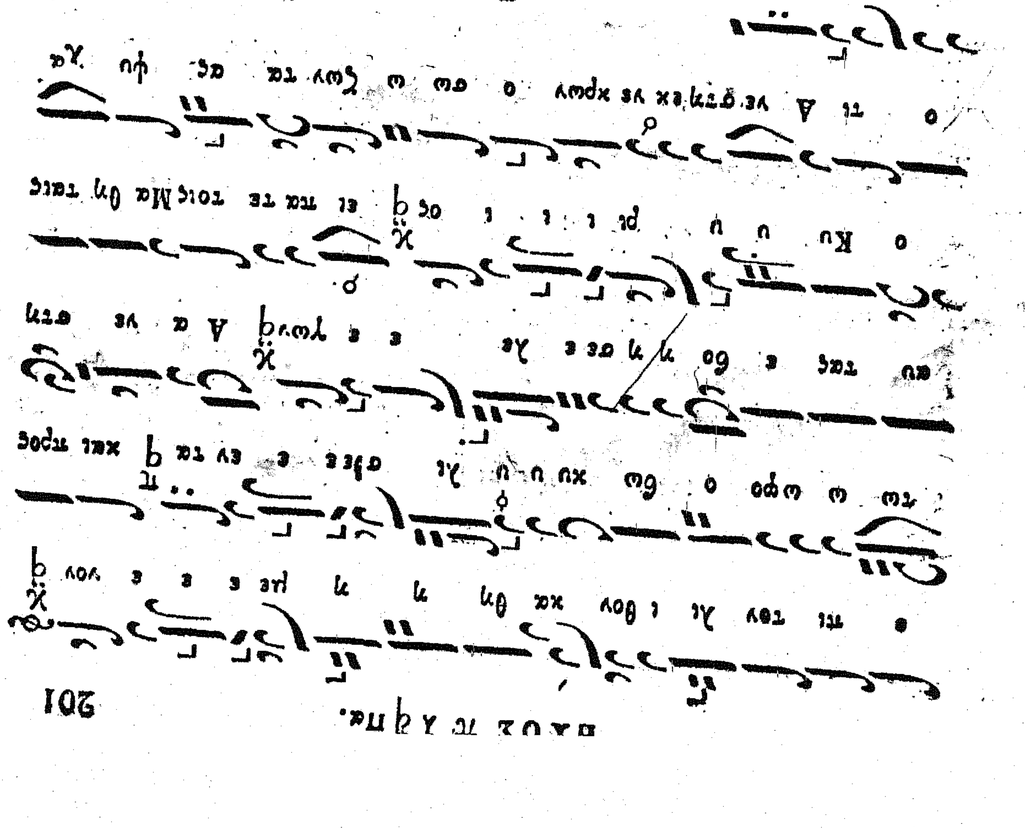

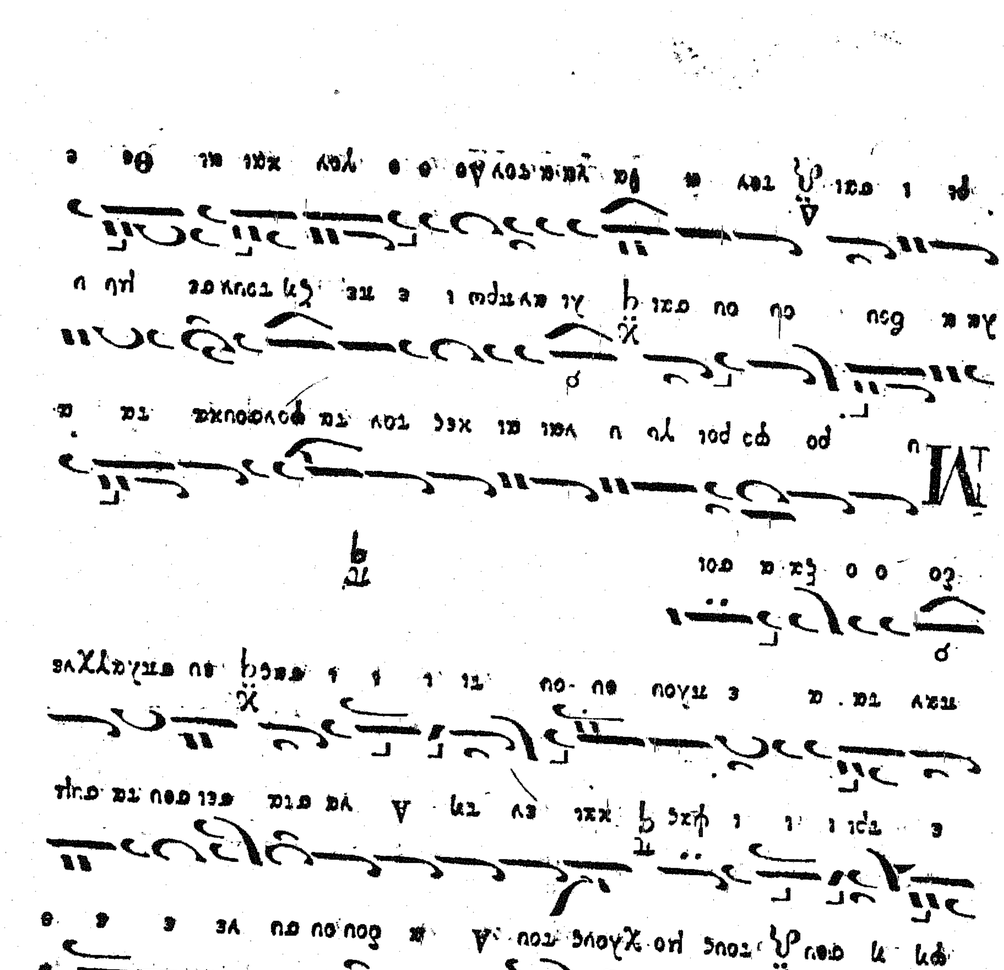

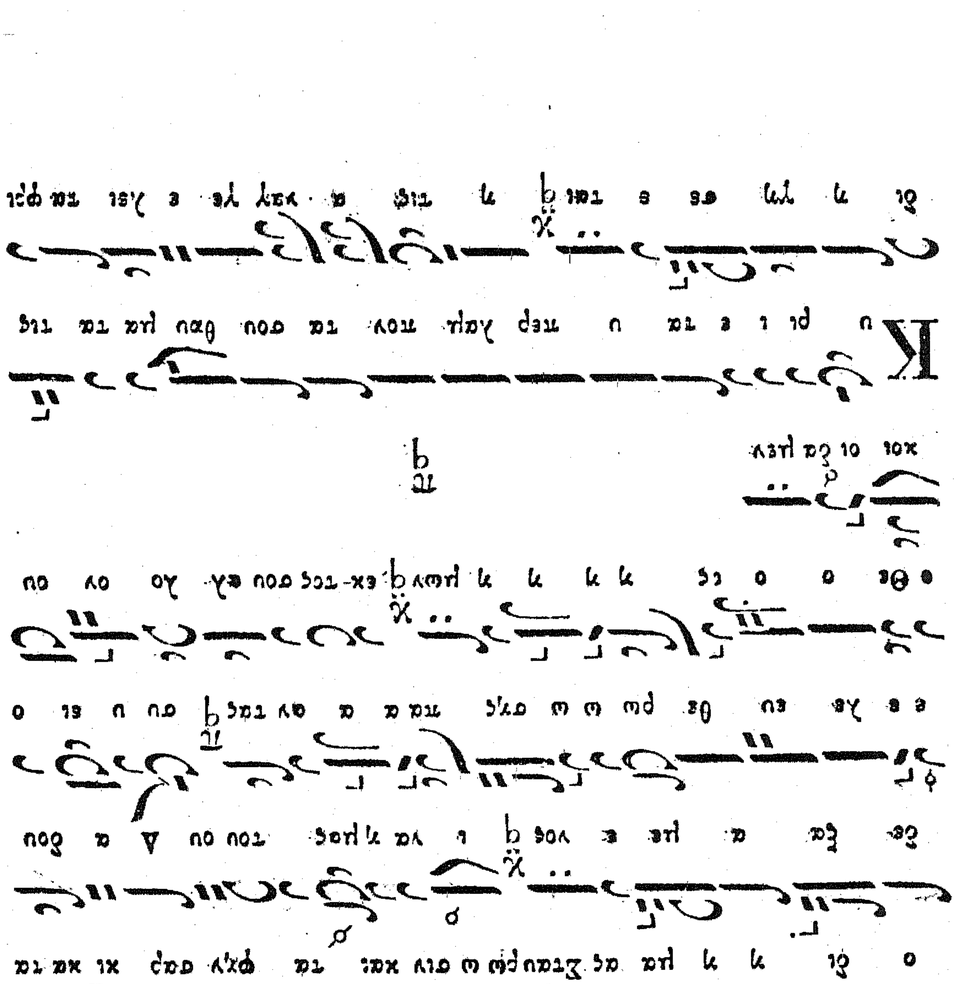

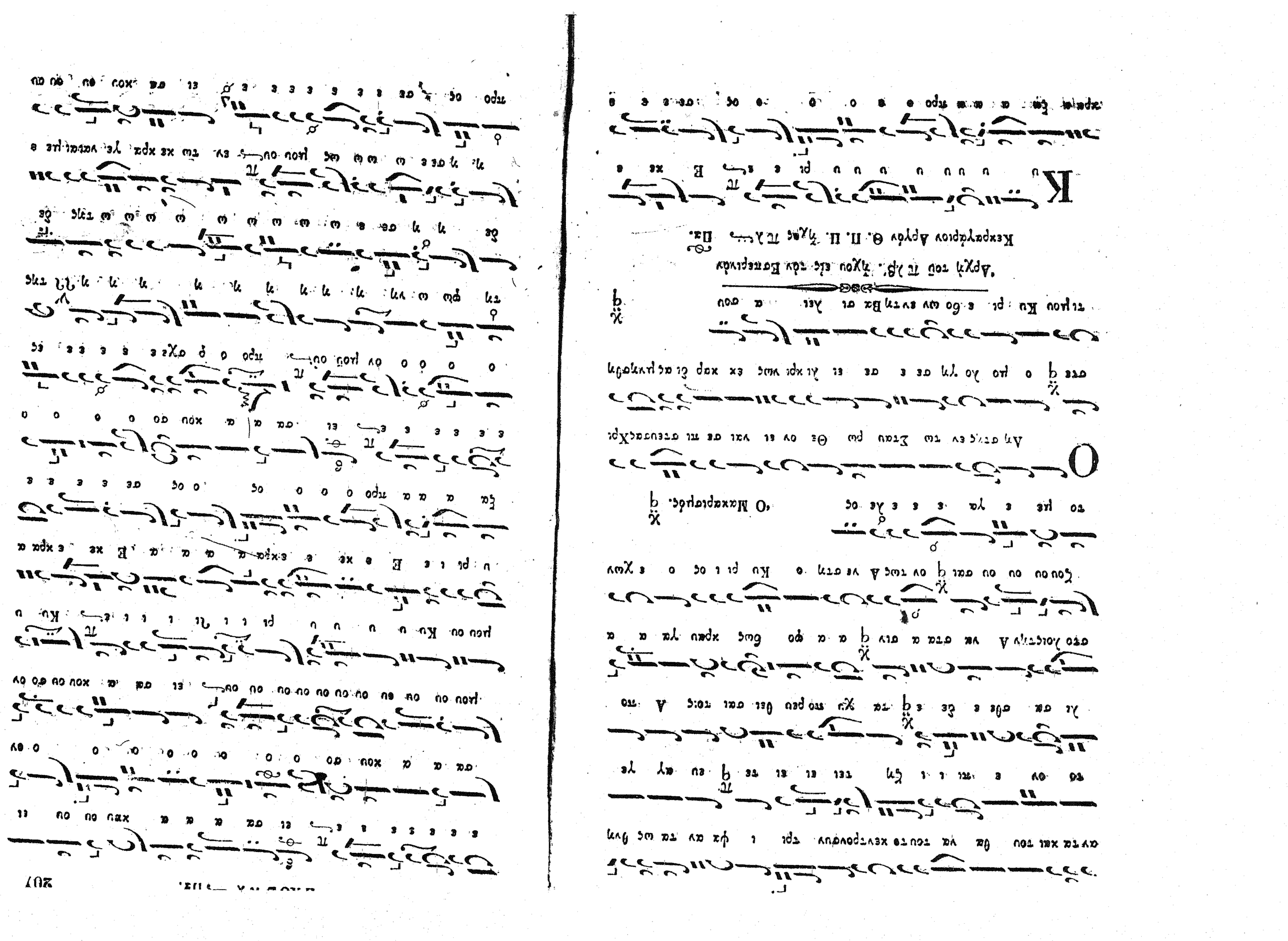

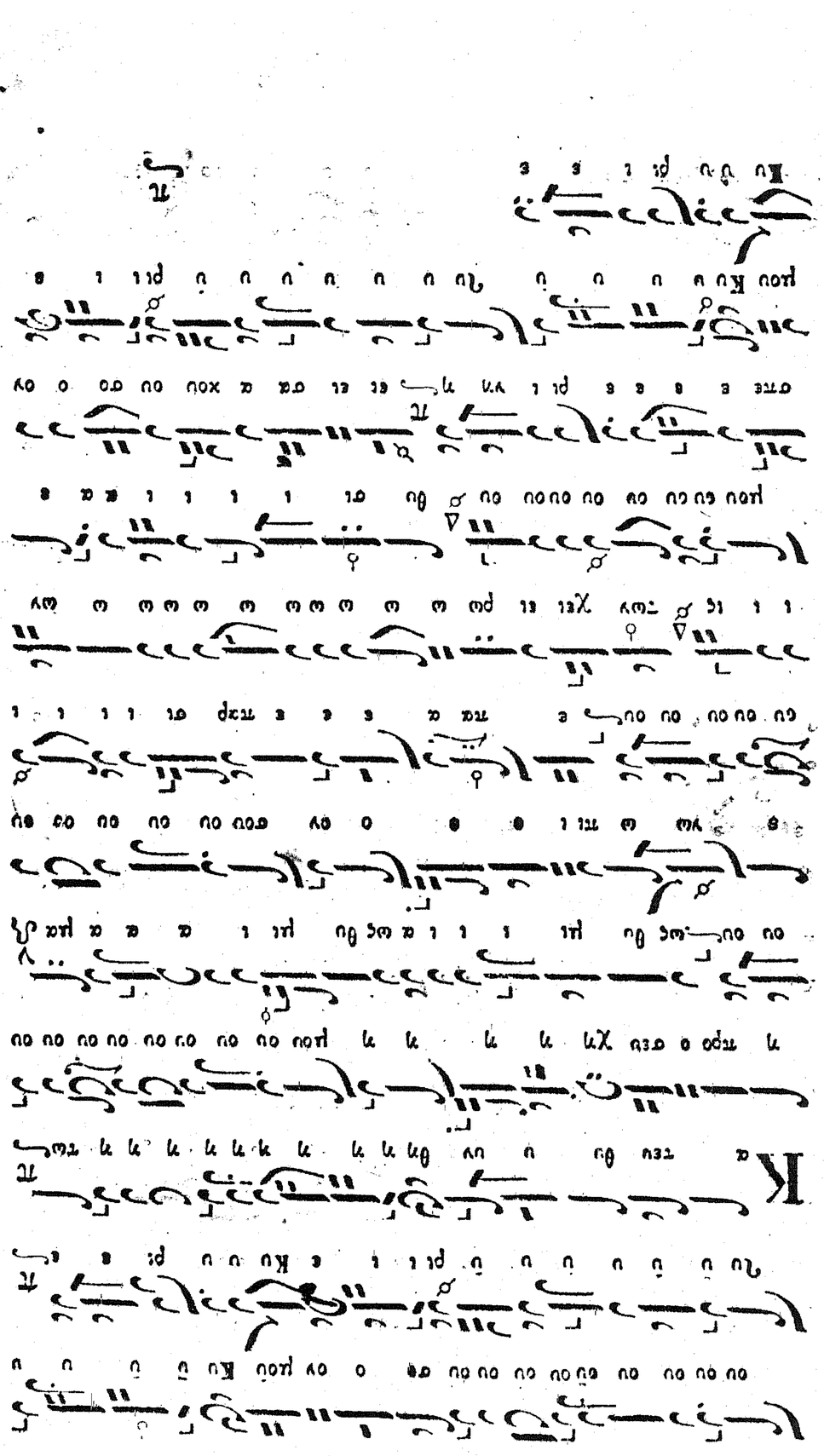

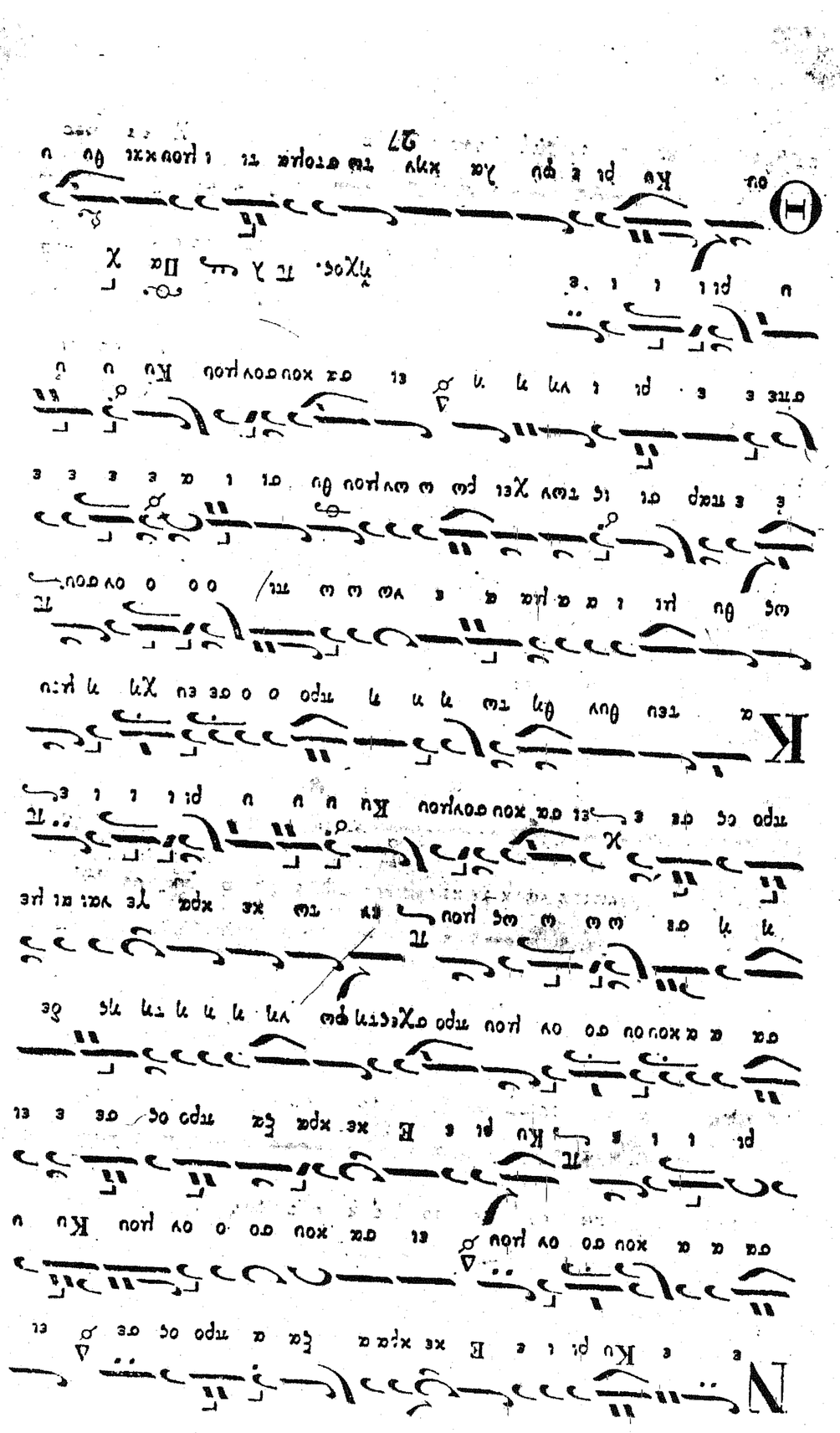

ο στα αυτωνπαρατον Α αδην

Ο τι προ σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλ μοι ομων

ε πι σοι γλ πτα αμη αν τα νε λησπηψθ χη ηγιων

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι δος κς ου νε στη σαν το μοι

και α πο σκαν δα λων των εφ γα ξο με νων πα αν

Ε γ τω εκ λει πειν ε ξε μου το πνευ μαμου και ου εγνω:

Π αι ξευ σει με δι καιο σ εν ε λε ει καιε ληεγ ξει

Μ η εκ λι νης την χαρ δι αν μου εις λο γους πο

με Ε ελαι ον δε α παρ τω μη λι πα λου τηνκεφα λη ηνμου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου ενταιςεν δο κι

αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με νε πρε τρας οι χρι

στο υ των

π

σου σαν τας τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θησαν ω

Α

π

σει πα χος γης ρα α γη ε πι πης γης δι καιο σ ενο ρο πι σθη τα

Π αι ξευ σει με δι καιο σ εν ε λε ει καιε ληεγ ξει

Μ η εκ λι νης την χαρ δι αν μου εις λο γους πο

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου ενταιςεν δο κι

αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με νε πρε τρας οι χρι

στο υ των

π

σου σαν τας τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θησαν ω

Α

π

σει πα χος γης ρα α γη ε πι πης γης δι καιο σ ενο ρο πι σθη τα

Ζ υν αν θρω πους ε νω πι ον θεο υ και ε νω πι ον

Ε γ τω εκ λει πειν ε ξε μου το πνευ μαμου και ου εγνω:

Π αι ξευ σει με δι καιο σ εν ε λε ει καιε ληεγ ξει

Μ η εκ λι νης την χαρ δι αν μου εις λο γους πο

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου ενταιςεν δο κι

αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με νε πρε τρας οι χρι

στο υ των

π

σου σαν τας τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θησαν ω

Α

π

σει πα χος γης ρα α γη ε πι πης γης δι καιο σ ενο ρο πι σθη τα

Ζ υν αν θρω πους ε νω πι ον θεο υ και ε νω πι ον

Χ ε ω ε νω πι ον του τηνδε η σι ιησου

Ε

π

Ε γ τω εκ λει πειν ε ξε μου το πνευ μαμου και ου εγνω:

Π αι ξευ σει με δι καιο σ εν ε λε ει καιε ληεγ ξει

Μ η εκ λι νης την χαρ δι αν μου εις λο γους πο

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου ενταιςεν δο κι

αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με νε πρε τρας οι χρι

στο υ των

π

σου σαν τας τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θησαν ω

Α

π

σει πα χος γης ρα α γη ε πι πης γης δι καιο σ ενο ρο πι σθη τα

Ζ υν αν θρω πους ε νω πι ον θεο υ και ε νω πι ον

Χ ε ω ε νω πι ον του τηνδε η σι ιησου

Ε

π

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι δος κς ου νε στη σαν το μοι

και α πο σκαν δα λων των εφ γα ξο με νων πα αν

Π αι ξευ σει με δι καιο σ εν ε λε ει καιε ληεγ ξει

Ο τι προ σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλ μοι ομων

Φ

π

Ε γ τω εκ λει πειν ε ξε μου το πνευ μαμου και ου εγνω:

Π αι ξευ σει με δι καιο σ εν ε λε ει καιε ληεγ ξει

Μ η εκ λι νης την χαρ δι αν μου εις λο γους πο

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου ενταιςεν δο κι

αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με νε πρε τρας οι χρι

στο υ των

π

σου σαν τας τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θησαν ω

Α

π

σει πα χος γης ρα α γη ε πι πης γης δι καιο σ ενο ρο πι σθη τα

Ζ υν αν θρω πους ε νω πι ον θεο υ και ε νω πι ον

Χ ε ω ε νω πι ον του τηνδε η σι ιησου

Ε

π

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι δος κς ου νε στη σαν το μοι

και α πο σκαν δα λων των εφ γα ξο με νων πα αν

Π αι ξευ σει με δι καιο σ εν ε λε ει καιε ληεγ ξει

Ο τι προ σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλ μοι ομων

Φ

π

Ε γ τω εκ λει πειν ε ξε μου το πνευ μαμου και ου εγνω:

τας τριβουλιου

μου ηλιχιν ιω τιν ιν

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ρμην ε γρυ φαντια

γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ει α και ε κε δλετον

Α πω λε το φυ γη α πε μου και ουκ ε στιν ο εκ εη

και ουκ ην ο ε πι γη νυσκονλε

Ρ ο ατα με εκ των λα τα ο νον των με ο τι ε κρα

νω δηναρρόδρα

Π ρο ο ζεςπρος τηγ δε η αι ιν μου ο τι ε τα πει

πιε μου με ρικ μου ει ειγη ζη ων των

Ε κ κρα ξαν τες τρο πο ε ει ει πα ου ει η δε

χε κρα ξα τρος

ται ω δη σαν υπερ ε με

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης τηγ ψυ χη ην μου του ε ξε

μο λο γι σα σθαι αι τω ο νο μα τι σου

Ε χ δα θε ων ε κε κρα ξα σοι ο Κυ ρι ε

ει σα κουσθητι τω ν εμων

Γ ε νη θη τω τε ω τα σουπροσε χον τε εις τηγ φω

το ν ηγ γι κεν η δε ε ξοι κει ω φω υ ω τος πασν

ε ξ ε ρη μω σε ν ε κα στος τον χρο νον

ε ν ε κα ινι σθη σα ν τα ι ο ι ο φθαλ μοι

ε ν ε κα ινι σθη σα ν τα ι ο ι ο φθαλ μοι

Α ν ε ν ω πιον σου ε ν τη ε ξο δω

Ε ξ ε λευ σο μαι ε ν ε κα ινι σθη σα ν τα ι

Ε ξ ε λευ σο μαι ε ν ε κα ινι σθη σα ν τα ι

Ε ξ ε λευ σο μαι ε ν ε κα ινι σθη σα ν τα ι

Ε ξ ε λευ σο μαι ε ν ε κα ινι σθη σα ν τα ι

Ε ξ ε λευ σο μαι ε ν ε κα ινι σθη σα ν τα ι

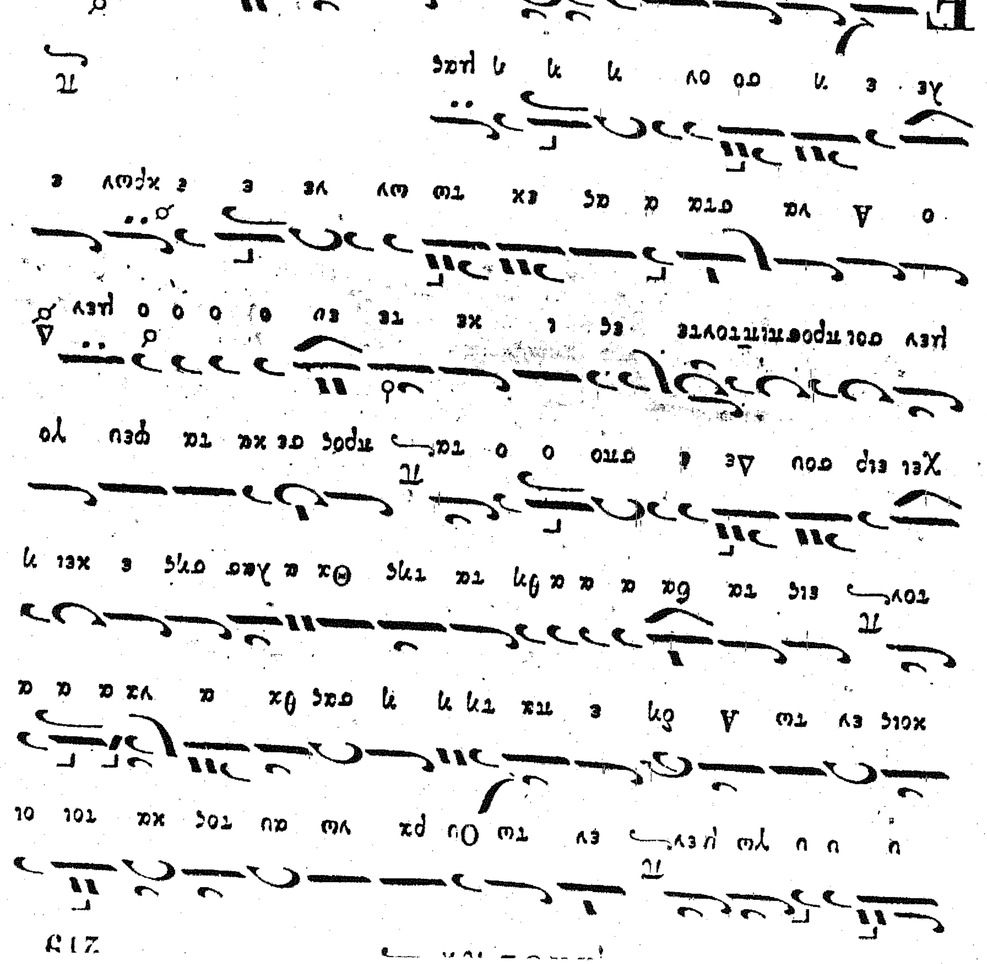

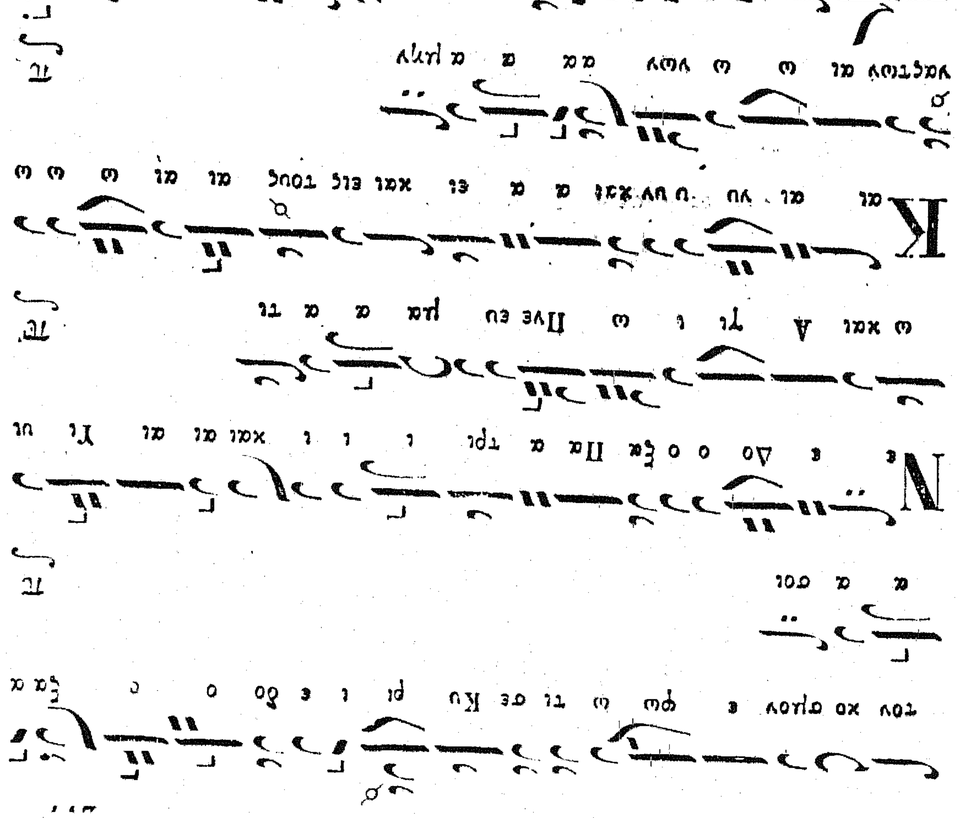

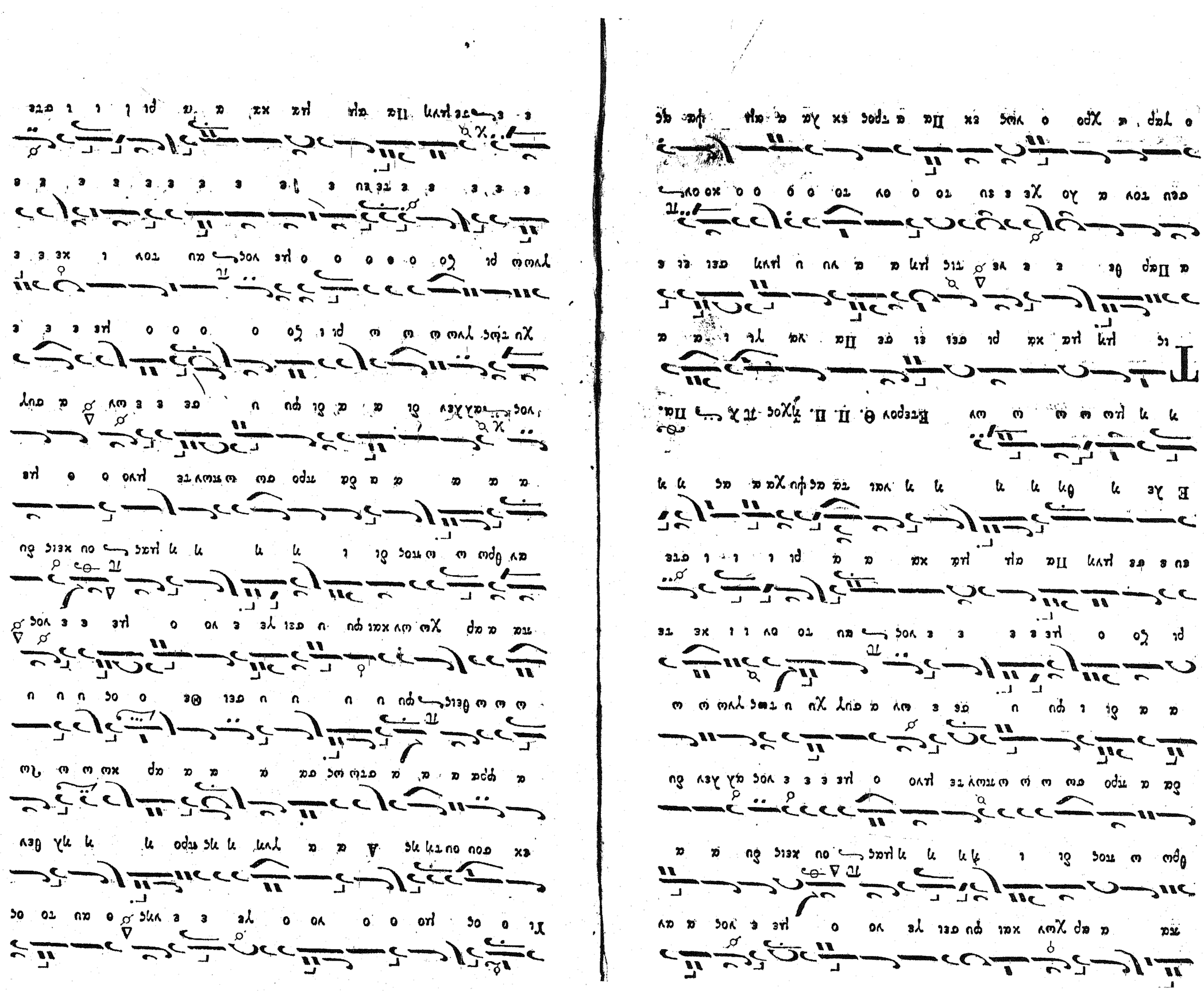

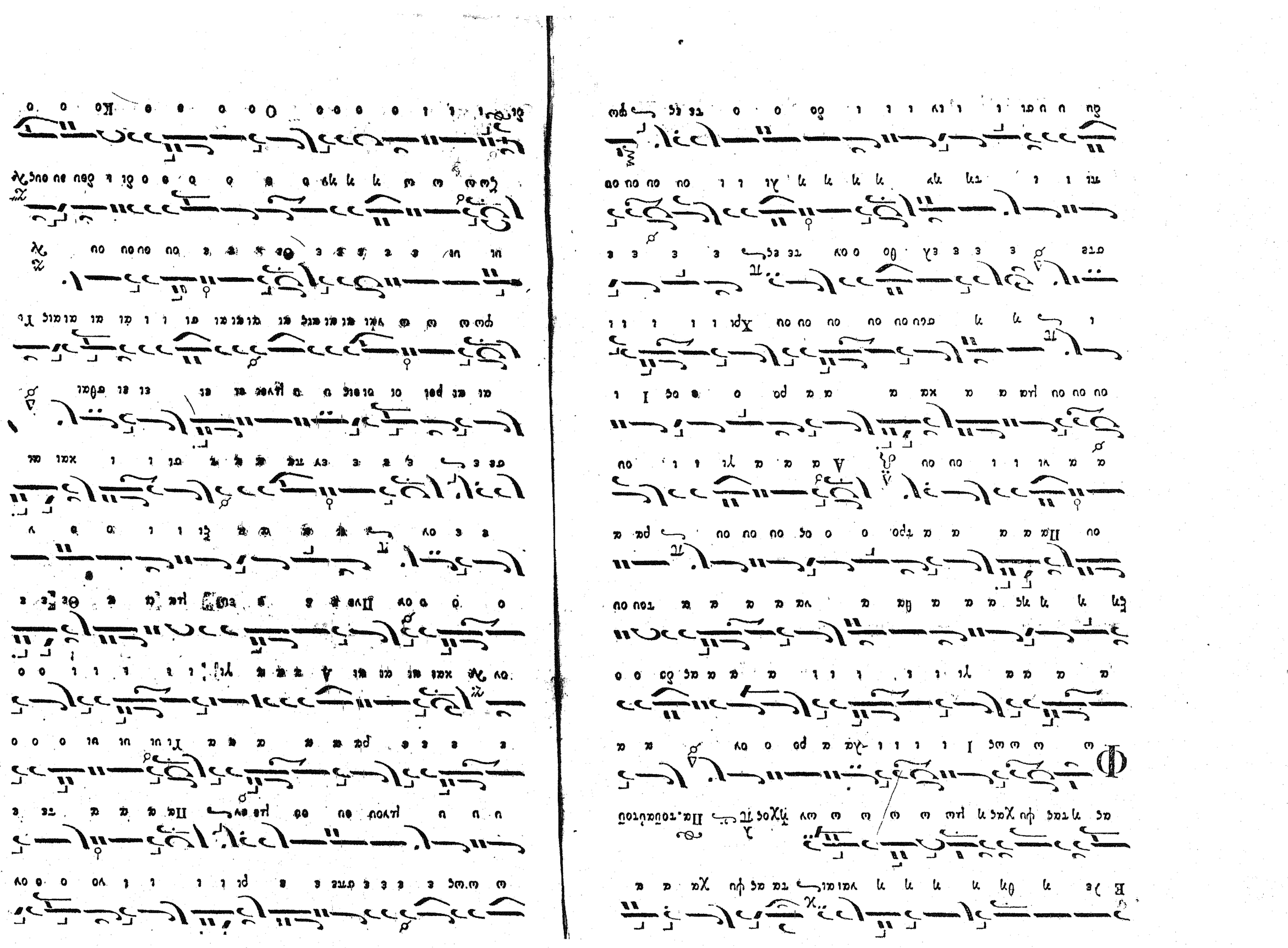

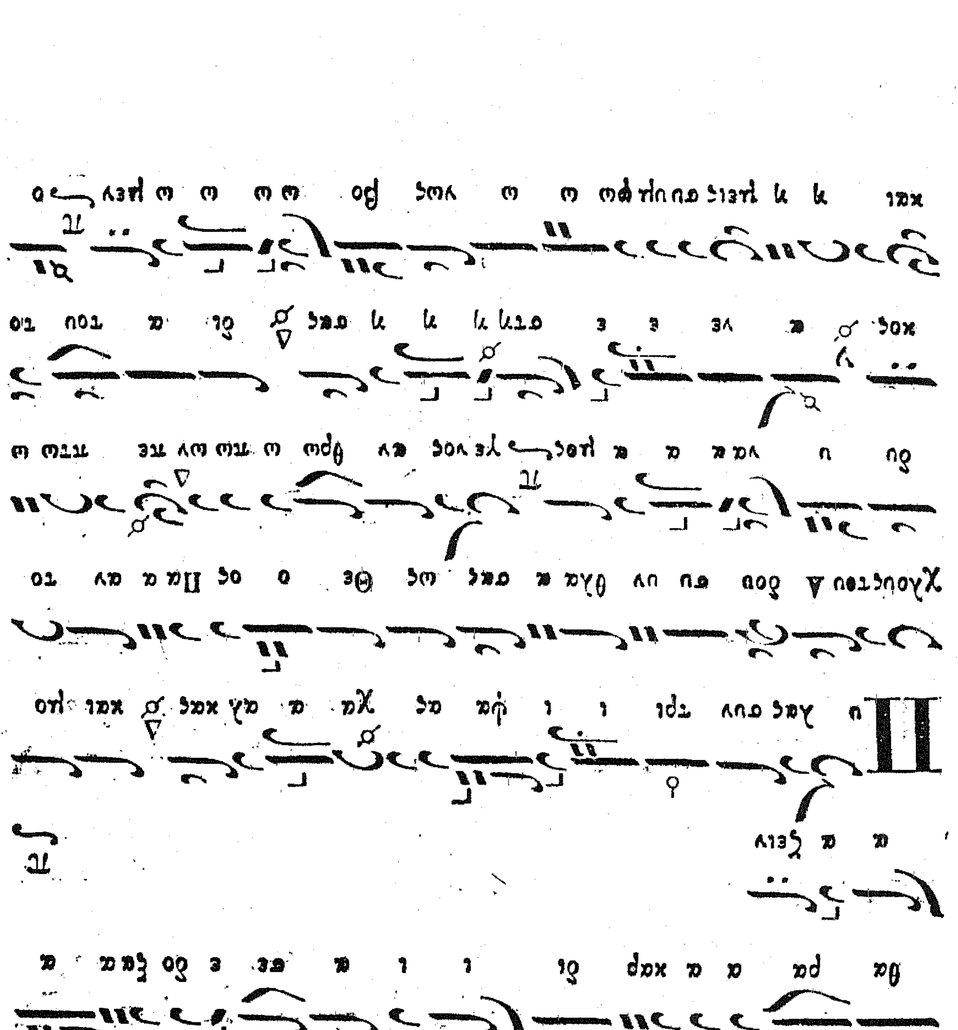

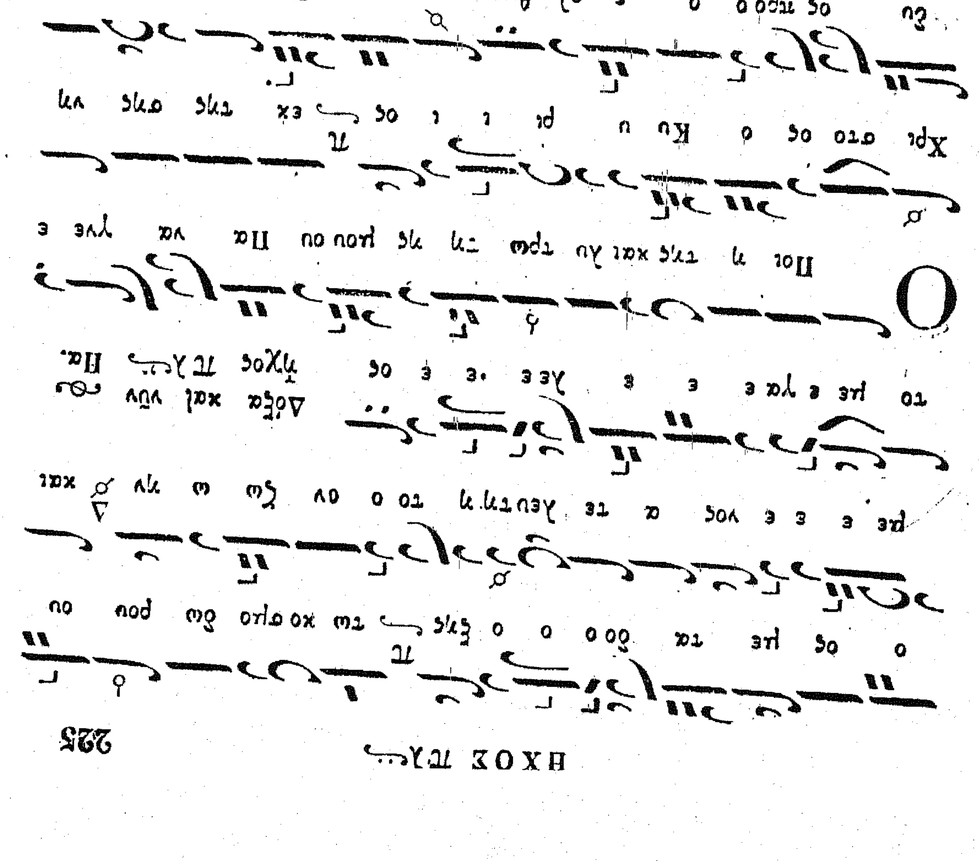

Κυριε ελεησον τους
δουλους σου οτι
εφ υμας πεποιθαμεν

Μη μνησθης ανομιων ημων
μηδε των πατερων ημων
μη βραδυνης επ αυτους
οτι συ ει ο θεος ημων

Εν τη ευλογια σου
επισκεψαι τον λαον σου
σωσον ημας κυριε
ο θεος ημων

Και ελεησον ημας
εν τη δεξια σου
οτι ουκ εστιν
αλλος πλην σου

Ο ρυομενος ημας
εκ της χειρος
των εχθρων ημων
συ ει κυριε

Ο σωζων ημας
εκ παντος κακου
και ο ποιων
το θελημα σου

Εν παση τη γη
ο λαος σου
οτι συ ει
ο θεος ημων

Και επι σοι
ελπιζομεν
οτι συ ει
ο ποιμην ημων

Και ουκ εστιν
αλλος πλην σου
ο κυριος ημων
και ο θεος ημων

Ο ρυομενος

Εἰς τὴν Β'. Ἐπιχόλογίαν

Ηψυ ἡ εν τω τα φω α νε κειτο καιαφρα γις εν τω λι ι
Ιερο ἰ στο ρει ο Ι ω νας τουτομου σου καιεφ μη
νευ ει λυμε ων τηυ ε γερ σιν τηυ εν θεου α θα α να τε
Κυ ρι ε καα τε δηξ γαρ ω σει νε χρόε εν τω τα α
φυ ο λυ σας Α δου τας πυλας ε ε σπης δε
α νευ φθο ρας ως Αε στα ο ο της του κο σημαντωση
ρι ι αν Χρι στε ο θε ος η μων φω τι σαντους ενσκο τει
Θε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε των Ι. ουσου

Κυ ρι ε πα στα το τω τα φω σου Μα ρι α η Μα
γδα λη νη και ε χλαι ε δο ω σα και νη πορ σε νο
ευ ει λυ με ων τηυ ε γερ σιν τηυ εν θεου α θα α να τε
Κυ ρι ε καα τε δηξ γαρ ω σει νε χρόε εν τω τα α
φυ ο λυ σας Α δου τας πυλας ε ε σπης δε
α νευ φθο ρας ως Αε στα ο ο της του κο σημαντωση
ρι ι αν Χρι στε ο θε ος η μων φω τι σαντους ενσκο τει
Θε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε των Ι. ουσου

Προ ἰ στο ρει ο Ι δε ων τηυσαλλη φιν καιεφ μη νευ ει
ο εν νε χροιςκαιτουςνε χρου ους α να στη σας δο ξα σοι σι
Προ ἰ στο ρει ο Ι ω νας τουτομου σου καιεφ μη
νευ ει λυ με ων τηυ ε γερ σιν τηυ εν θεου α θα α να τε
Κυ ρι ε καα τε δηξ γαρ ω σει νε χρόε εν τω τα α
φυ ο λυ σας Α δου τας πυλας ε ε σπης δε
α νευ φθο ρας ως Αε στα ο ο της του κο σημαντωση
ρι ι αν Χρι στε ο θε ος η μων φω τι σαντους ενσκο τει
Θε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε των Ι. ουσου

Κυ ρι ε πα στα το τω τα φω σου Μα ρι α η Μα
γδα λη νη και ε χλαι ε δο ω σα και νη πορ σε νο
ευ ει λυ με ων τηυ ε γερ σιν τηυ εν θεου α θα α να τε
Κυ ρι ε καα τε δηξ γαρ ω σει νε χρόε εν τω τα α
φυ ο λυ σας Α δου τας πυλας ε ε σπης δε
α νευ φθο ρας ως Αε στα ο ο της του κο σημαντωση
ρι ι αν Χρι στε ο θε ος η μων φω τι σαντους ενσκο τει
Θε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε των Ι. ουσου

Προ ἰ στο ρει ο Ι δε ων τηυσαλλη φιν καιεφ μη νευ ει
ο εν νε χρόε εν τω τα α φυ ο λυ σας Α δου τας πυλας ε ε σπης δε
α νευ φθο ρας ως Αε στα ο ο της του κο σημαντωση
ρι ι αν Χρι στε ο θε ος η μων φω τι σαντους ενσκο τει
Θε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε των Ι. ουσου

Ηψυ ἡ εν τω τα φω α νε κειτο καιαφρα γις εν τω λι ι
Ιερο ἰ στο ρει ο Ι ω νας τουτομου σου καιεφ μη
νευ ει λυ με ων τηυ ε γερ σιν τηυ εν θεου α θα α να τε
Κυ ρι ε καα τε δηξ γαρ ω σει νε χρόε εν τω τα α
φυ ο λυ σας Α δου τας πυλας ε ε σπης δε
α νευ φθο ρας ως Αε στα ο ο της του κο σημαντωση
ρι ι αν Χρι στε ο θε ος η μων φω τι σαντους ενσκο τει
Θε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε των Ι. ουσου

τῶν τῆς γῆς πᾶσε μοι ἔστωσαν τεῖε α νω

Ε ιμη ο τι Κυ μι ο ος ην εν ημιν ου δύνῃ ημων αν τι
σχειν η δω υ νω το εχθρουπαλαιστμα οι νι χων τεσγαρ εν
θεν υ μουν τοι

Τ οις ο ζου αυτωνμηλου λη φθει τω η μη χη ως
ατρου θι ου λογε οι μοι πως μελλωτων ε χθρων μι αθη
νω πα σταυμασοτι χοι α νω γαρ ο μι αιν

Ο τε τον θο τες ε τι Κυ μι ον ε χθρος φοβερον
χοι πα σταυμασοτι χοι α νω γαρ ο μι αιν

Α γι ω Πνευμα τι εν θε ω σις τοις πασιν ανθ ρω πο ις α

Κ αι νυν χαι α ει χαι εις χ τους αι ω νας τωνα ι ω

γων α μην

Α γι ω Πνευμα τι πανσω σιν αι τι α ει ει τι

Α γε Πα τερ χαι Υι ω χαι Α γι ω Πνευματι

Κ υ ριε ελε η σον με ο θε ον μου ελε η σον με

τον ε κου σι προσ πα θειν τανεν ξτα χαι α να

στα ντα τα εκ νε κρων σταυρω θη ναι τε και ψυ χης

Α γι ω Πνευ μα τι εν θε ω σις τοις πασιν ανθ ρω πο ις α

η η νυ κτα δε πα ρα δι δο μενος ελα βεν αρ τον λα βων ευ

χα ρι στη σας εκ λα σε και εδω κεν τοις μα θη ταις αυ

του λε γων λα βε τε φα γε τουτο μου εστι το σω μα το

υπερ υμων κλω μενον εις αφε σιν α μαρ τι ων

Ε κ πο τη ριου τουτο παν τες ε πι εν αυ τον ο γαρ

εστι το αι μα μου το της και νης δι α θη κης το περι

πολλων εκ χυ νο μενον εις αφε σιν α μαρ τι ων

Α μην

Α γι ω Πνευ μα τι ε πι σκη νω σον και α γι α σον

ημας και πα ντας τους ορ θο δο ξους ε πι σκο πους

και πρε σβυ τε ρους και δι α κο νους και πα ντα τον

κλη ρον της ε κκλη σι ας σου και πα ντας τους ε πι

τη ε κκλη σια σου ευ λα βου με νους και πα ντας τους

ε πι τη ε κκλη σια σου ευ λα βου με νους και πα ντας

τους ε πι τη ε κκλη σια σου ευ λα βου με νους και

πα ντας τους ε πι τη ε κκλη σια σου ευ λα βου με νους

και πα ντας τους ε πι τη ε κκλη σια σου ευ λα βου

με νους και πα ντας τους ε πι τη ε κκλη σια σου

ευ λα βου με νους και πα ντας τους ε πι τη ε κκλη

σια σου ευ λα βου με νους και πα ντας τους ε πι

τη ε κκλη σια σου ευ λα βου με νους και πα ντας

Ἐν ἀ νο μι αἰς χει ραυ τῶν ὁ τῶν δι καί ων κλῆ ρος

ε πι κοῦ ρον σε ἐ χων Σω τερ οὐκ ἐκ τεί νει Δόξα καὶ νῦν

Λ γι ω Πνεύ μα τι τὸ κρά τος ἐ πὶ πάν των ὁ περ αἱ α

νω στρα τῆ γι αι προσ κυ νοῦ οὐ οὐ σι σὺν πα σῃ πνο ῇ

τῶν κα τῶ

Προκείμενον

Κ ύ ρι ε Ἐ ξέ γει ρον τὴν δύ ναστείαν σου καὶ ἐλ

θὲ εἰς τὸ σῶ σαι ἡ μᾶς

Κ ύ ρι ε Ἐ ξέ γει ρον τὴν δύ ναστείαν σου καὶ ἐλ

θὲ εἰς τὸ σῶ σαι ἡ μᾶς Εἱρμὸς Α'. ἦχος πλ. Βοῦ

Ὡς ἐν ἠ πει ρῳ πε ζεύ σας ὁ Ἰ σρα ὴλ ἐν ἀ

βυσσῷ ἰ χνε σι τὸν δι ώ κτην Φαρ αὼ καὶ θο ρῶν ποντούμενον

Θε ῷ ἐ πι νί κι ον ᾠ δὴν ἐ βο α Ἀ σώ με ν

Οὐ κέ στιν Ἅ γι ος ὡς σὺ Κύ ρι ε Ὠδὴ Γ. ἦχος

ὁ Θε ὸς μοῦ ὁ ὑ ψώ σας τὸ κέ ρας τῶν πιστῶν σου ἁγιε

καὶ στε ρε ώ σας ἡ μᾶς ἐν τῇ πέ τρᾳ τῆς ὁ μο λο

γί ας σου

Εἱρμὸς Δ'. ἦχος

Χ ρι στὸς μου δύ ναμις. Θε ὸς καὶ Κύ ριος ἠ σε πτη

Ἐκ κλη σί α Θε ὸ πρε πῶς μέλ πει ἀ να κρά ζου σα ἐκ

δί α νοι ας καὶ θα ρᾶς ἐν Κύ ρι ῳ ἑ ορ

τά ζου σα

Εἱρμὸς Ε'. ἦχος

Τῷ θεῖ ῳ φεύ γει σου ἀ γα θε τᾶς τῶν ὀρ θρι ζόντων

σοι φυ χᾶς πο θῶ καὶ τὰ αὐ γά σον δέ ομαι σὲ εἰ δὲ ναὶ

Λό γε Θε οῦ τὸν ὄν τως Θε όν ἐκ ζο φού των πταί σμα τῶν

ἀ να καὶ λού με ἐ νον

Εἱρμὸς ς'. ἦχος

Θ ε ον αν θρω ω ποτ[ι δειν α δυνατον ον ουτολ
μα Αγ γε λων α τε νι σαι τα γμαται δι α σου δε Πα να
μος Θε ο το χον γοοντεχουσαν ο ον τως Θε ο το χον
τρε ω μα θη θρο τοις Αο γος σε σαρ κω με νος ον με γα
λυ νον τες σω τοις ου μα νι σις φτρατι σις σε μα
κο με ο μεν

Η Τημιοτέρα ήχος π λ Αι.
ην τι με ω τε ε μαν των Χε μου θιμ κατ εν δο
Τ
σι σι τα τα αγ μα α α τας δι α σου

Θ ε ον αν θρω ω ποτ[ι δειν α δυνατον ον ουτολ
τον τυ μαν νον ε πει σε δο αν ευ λο γη τος ει ο Θε
ου τον τυ μαν νον ε πει σε δο αν ευ λο γη τος ει ο Θε
Η Εἰρμὸς Β'. ήχος
ο ος ο των Πα τε μων ημων
Η φλο γος τοις Ο σι οις δρο ο σον ε πηγα σας κατ
δι κατ ου θυ σι αν υ δα τι εμέλε τας α πασ γαρ δρας Χρι
σου ποι νω θου λεσθαι σε υ πε μο νης εις πασ τας τους
αι ω νας
Εἰρμὸς Θ'. ήχος

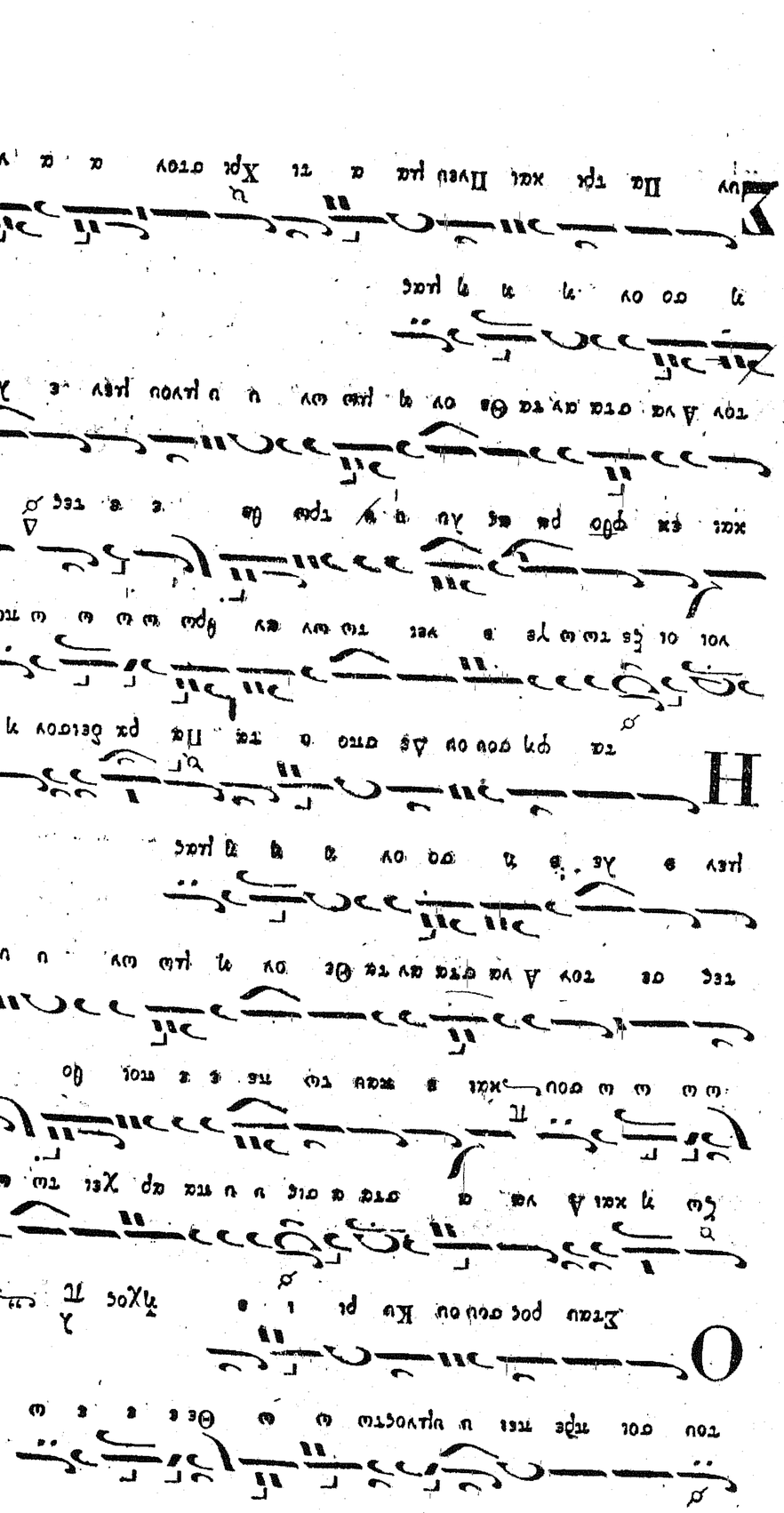

εἰρας τὸν Πρὸ πα ρα α η η η μων ἐξ ι ι

ο ο ο σε καὶ ει δο ἔκα α α ξει ξε ο

ο ο γε ε ε νος τϐ ω ων ϑρω ϖ ω ω ω

πω ων καὶ α νυ μενει σου τη η ην Α α να α σπα

εκ του ου τα α/ φου ως νυμ φι ι ι ος ε εκ πα σπα

η ϗ η η η ρι ου τω γαρ πρε ηλ θε ε ις ε ε

σης Α να σπα α α σε ε ·ε· ϑ ως τε ο μω σπη η η

Κ υ ρι ε με γα καὶ φο δε ρο ο ον ν α πασ χει της

ει ιν

λ

Πα.

ρεν η σω μεν των Α να σπα σα πα ρα κα λου μεν σε ε κ τε

ον ου με α νοι οις Αγ γε ε λοι χρ με ου ου

θεν εν ου με α νοι οις Αγ γε ε λοι χρ με ου ου

σαϛ ι να τουν Α α δα αμ ε λευ θε ρω ω ω σης ο

α δος θω να τω θα α να α α τοὺν λυ υ

π

ρι η με ρος α νε ε σης Χρι ι ι σται

χ

ρι η μερομε νε ε σης Χρι ι σται ε κ τε

ϐ

νου ϖε ε γρα α α πασι δ σων ε γει ει

ϖοὺ πα θω ως γε ε γρα α α πασι δ σων ε γει ει

Α

ι.

Τὰ πα λαιὰ ν α σιν

ν α ε ε σπε ε ε α ν η μασ Θ. Π. Π. Φ. Πα.

ε λε ε η σο ον η η η

Τ

ρι η μερομε νε ε σης Χρι ι σται ε κ τε

χ

ρι η με ρος α νε ε σης Χρι ι σται

Τ

ρι η μερομε νε ε σης Χρι ι σται ε κ τε

ϐ

νου ϖε ε γρα α α πασι δ σων ε γει ει

ϖοὺ πα θω ως γε ε γρα α α πασι δ σων ε γει ει

Α

ι.

Τὰ πα λαιὰ ν α σιν

ν α ε ε σπε ε ε α ν η μασ Θ. Π. Π. Φ. Πα.

ε λε ε η σο ον η η η

Τ

ρι η μερομε νε ε σης Χρι ι σται ε κ τε

χ

ρι η με ρος α νε ε σης Χρι ι σται

Τ

ρι η μερομε νε ε σης Χρι ι σται ε κ τε

ϐ

νου ϖε ε γρα α α πασι δ σων ε γει ει

ϖοὺ πα θω ως γε ε γρα α α πασι δ σων ε γει ει

Α

ι.

Τὰ πα λαιὰ ν α σιν

ν α ε ε σπε ε ε α ν η μασ Θ. Π. Π. Φ. Πα.

ε λε ε η σο ον η η η

Ζεφρα γι σθενος του μυη μα τος πως ε ου λη η θη
ου ου τε ε ι ι ου ου δαι αι οι φυ λα χαχ κα τα στη
τε ε ε Ι ι ι ου ου δαι αι οι φυ λα χαχ κα τα στη
σαν τες κα στη μει ει α θε ε εν τες τ των θυ ρων κε
στη η η σα α α τε δ η ως θε ο ον πο ο ο σκυ
γυ υ γαι αι αι κες ο δυ ρο ο με ε γαι κα
τε ε λα α α δου κυ υ ρι ι ι ε ξ και μυ ρα δα
στα ξου σαι το σω μαστου το α χρα γτονμυ υ ρι ι σαι ε ε
τ

ου ου σι και ε πι ι γης αν θρω πο ι δο ξα α ξου
ουκ ε κλα α πη ο θη σα αυ ρος αλ λα Α νε ε στη η η ω
δυ υ να α α τος ου τοι δε κα τη σχυν θη τε αρ
νη σα με ε γαι οι Χρι στον των κυ ρι ο ου τη ης δα
ο ο ξης των πα θων τα και τα ρεγ τα και α να
στας αν τα α ε εκ νε ε ε χρων αυ το ο ο ον
προ σκυνη η η σω ω ω μεγ
π

Α ε δω. ω κα α τε τοις σταρα α τι ω ω ω ταις
ο ι ρ των ει σιν αισχρρα γι δεξκαι τα αρ γυ υ ρι ι α
ρ
τα α α ε εκ χρων αυ το ο ον
στας αν τα α ε εκ νε ε ε χρων αυ το ο ον
προ σκυνη η η σω ω ω μεγ
π

ου ου σι και ε πι ι γης αν θρω πο ι δο ξα α ξου
ουκ ε κλα α πη ο θη σα αυ ρος αλ λα Α νε ε στη η η ω
δυ υ να α α τος ου τοι δε κα τη σχυν θη τε αρ
νη σα με ε γαι οι Χρι στον των κυ ρι ο ου τη ης δα
ο ο ξης των πα θων τα και τα ρεγ τα και α να
στας αν τα α ε εκ νε ε ε χρων αυ το ο ον
προ σκυνη η η σω ω ω μεγ
π

Α α γαστα α α α στι ει ει σου
π

Τ ο ξω ο δο χον σου μυη μα αι Μυ ρο φο ροι οι αι
γυ υ γαι αι αι κες ο δυ ρο ο με ε γαι κα
τε ε λα α α δου κυ υ ρι ι ι ε ξ και μυ ρα δα
στα ξου σαι το σω μαστου το α χρα γτονμυ υ ρι ι σαι ε ε
τ

Α ε δω. ω κα α τε τοις σταρα α τι ω ω ω ταις
ο ι ρ των ει σιν αισχρρα γι δεξκαι τα αρ γυ υ ρι ι α
ρ
τα α α ε εκ χρων αυ το ο ον
στας αν τα α ε εκ νε ε ε χρων αυ το ο ον
προ σκυνη η η σω ω ω μεγ
π

ου ου σι και ε πι ι γης αν θρω πο ι δο ξα α ξου
ουκ ε κλα α πη ο θη σα αυ ρος αλ λα Α νε ε στη η η ω
δυ υ να α α τος ου τοι δε κα τη σχυν θη τε αρ
νη σα με ε γαι οι Χρι στον των κυ ρι ο ου τη ης δα
ο ο ξης των πα θων τα και τα ρεγ τα και α να
στας αν τα α ε εκ νε ε ε χρων αυ το ο ον
προ σκυνη η η σω ω ω μεγ
π

Α α γαστα α α α στι ει ει σου
π

Τ ο ξω ο δο χον σου μυη μα αι Μυ ρο φο ροι οι αι
γυ υ γαι αι αι κες ο δυ ρο ο με ε γαι κα
τε ε λα α α δου κυ υ ρι ι ι ε ξ και μυ ρα δα
στα ξου σαι το σω μαστου το α χρα γτονμυ υ ρι ι σαι ε ε
τ

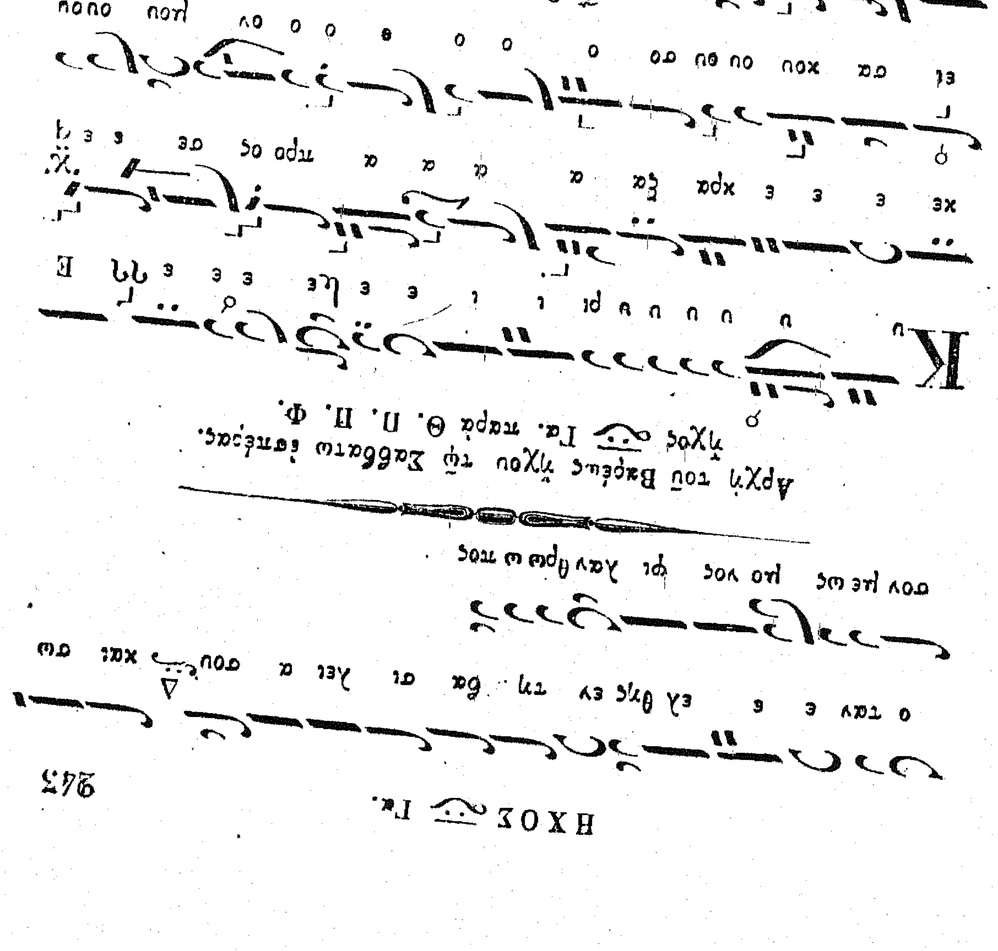

Ἀρχὴ τοῦ Βαρέως ἤχου τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.
ἦχος Γα. παρὰ Θ. Π. Π. Φ.

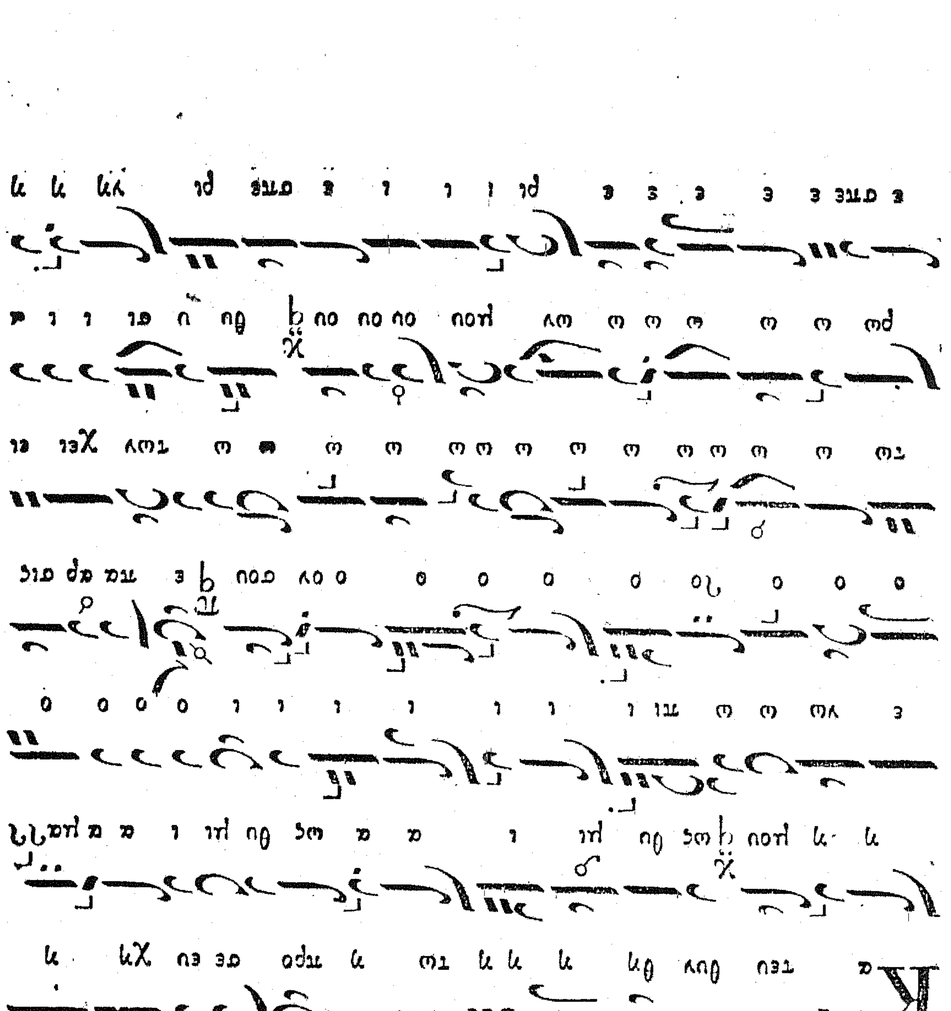

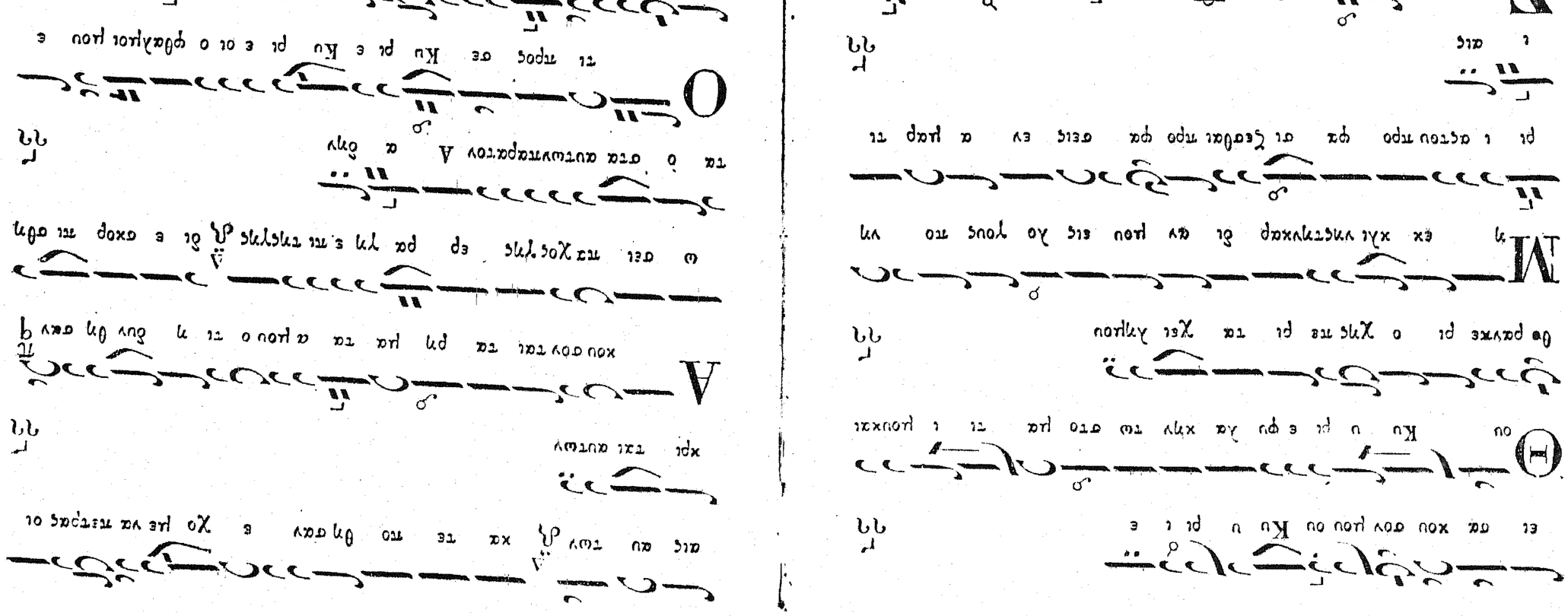

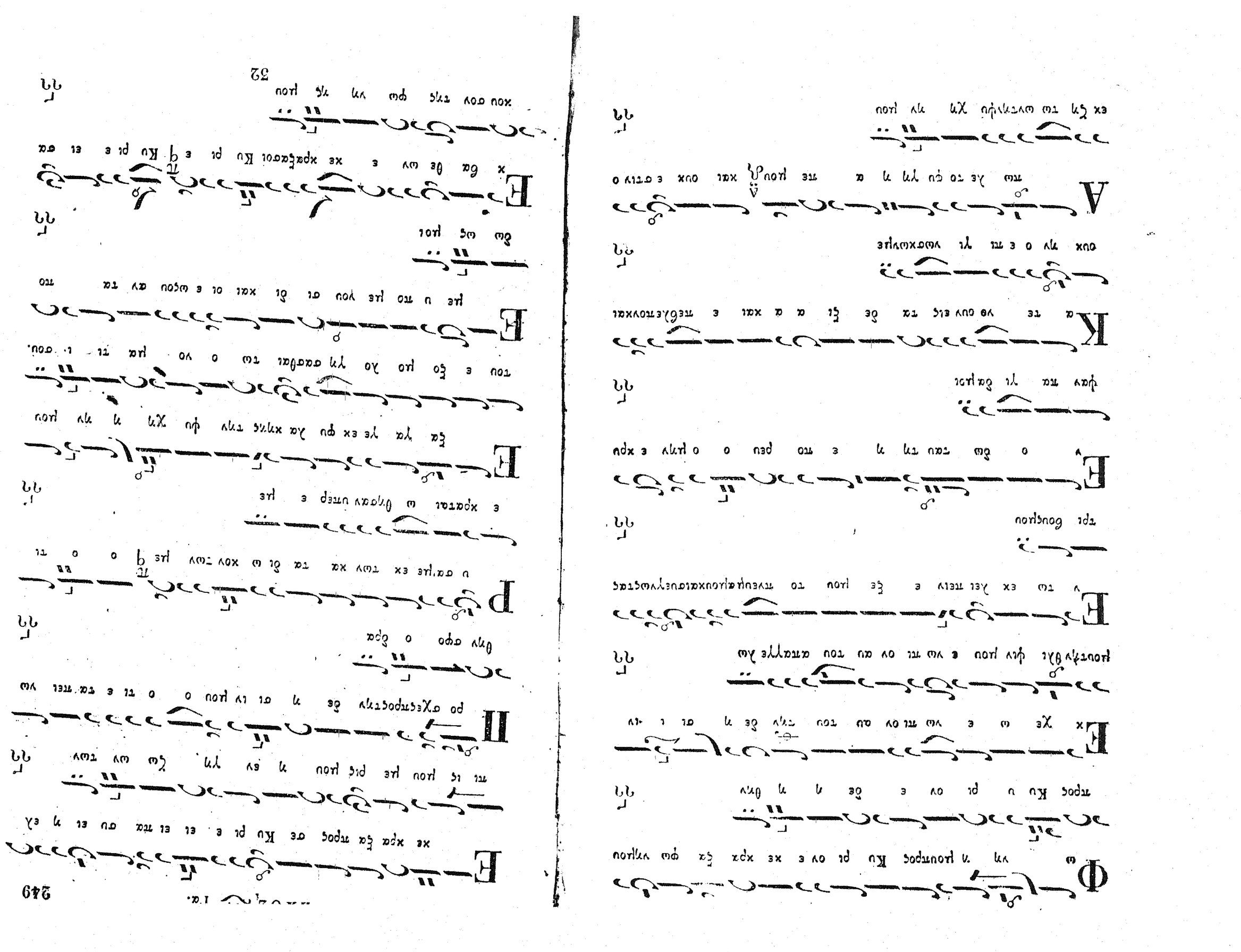

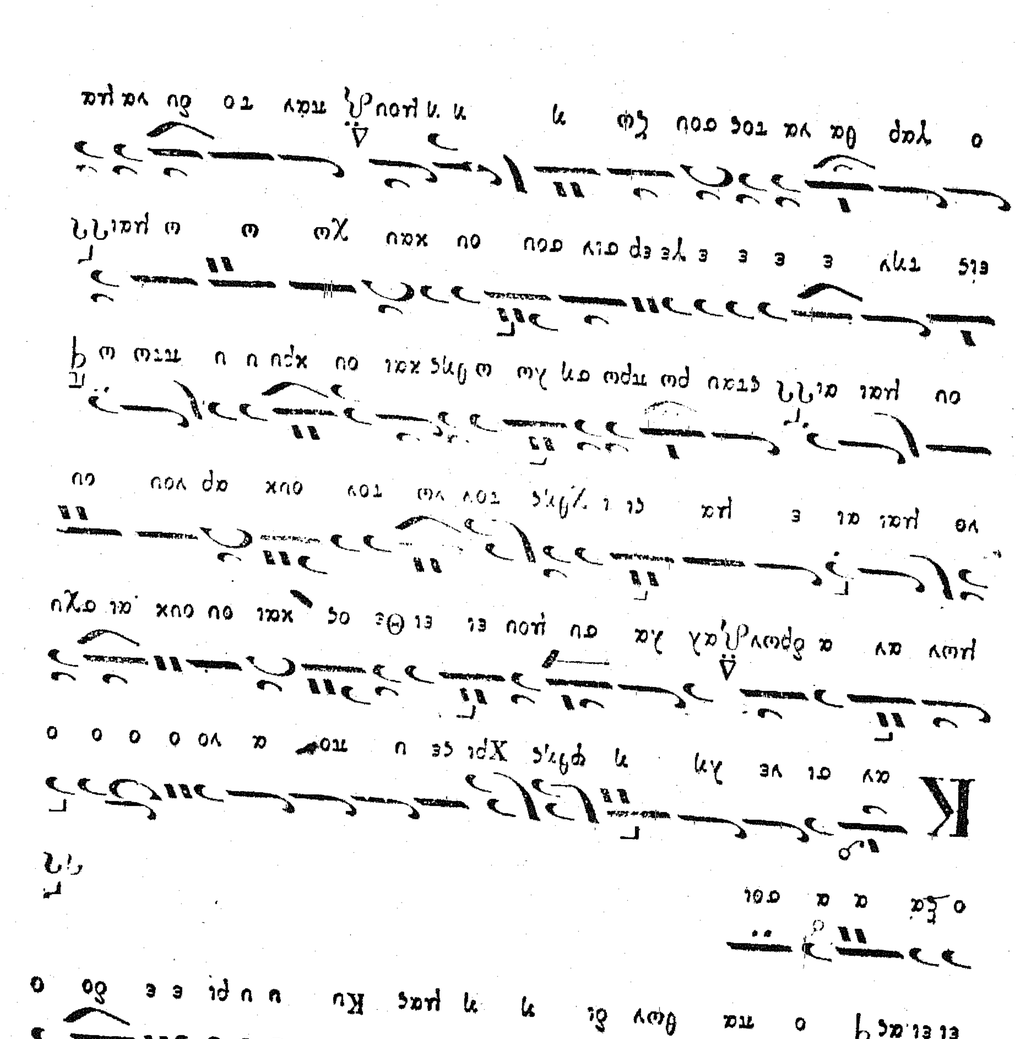

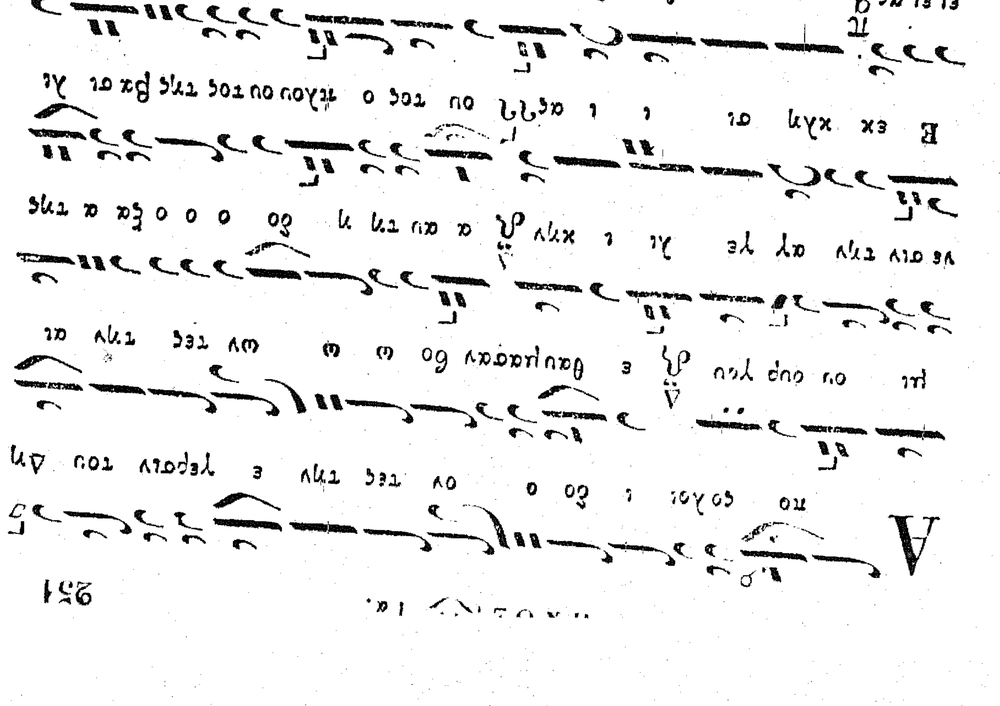

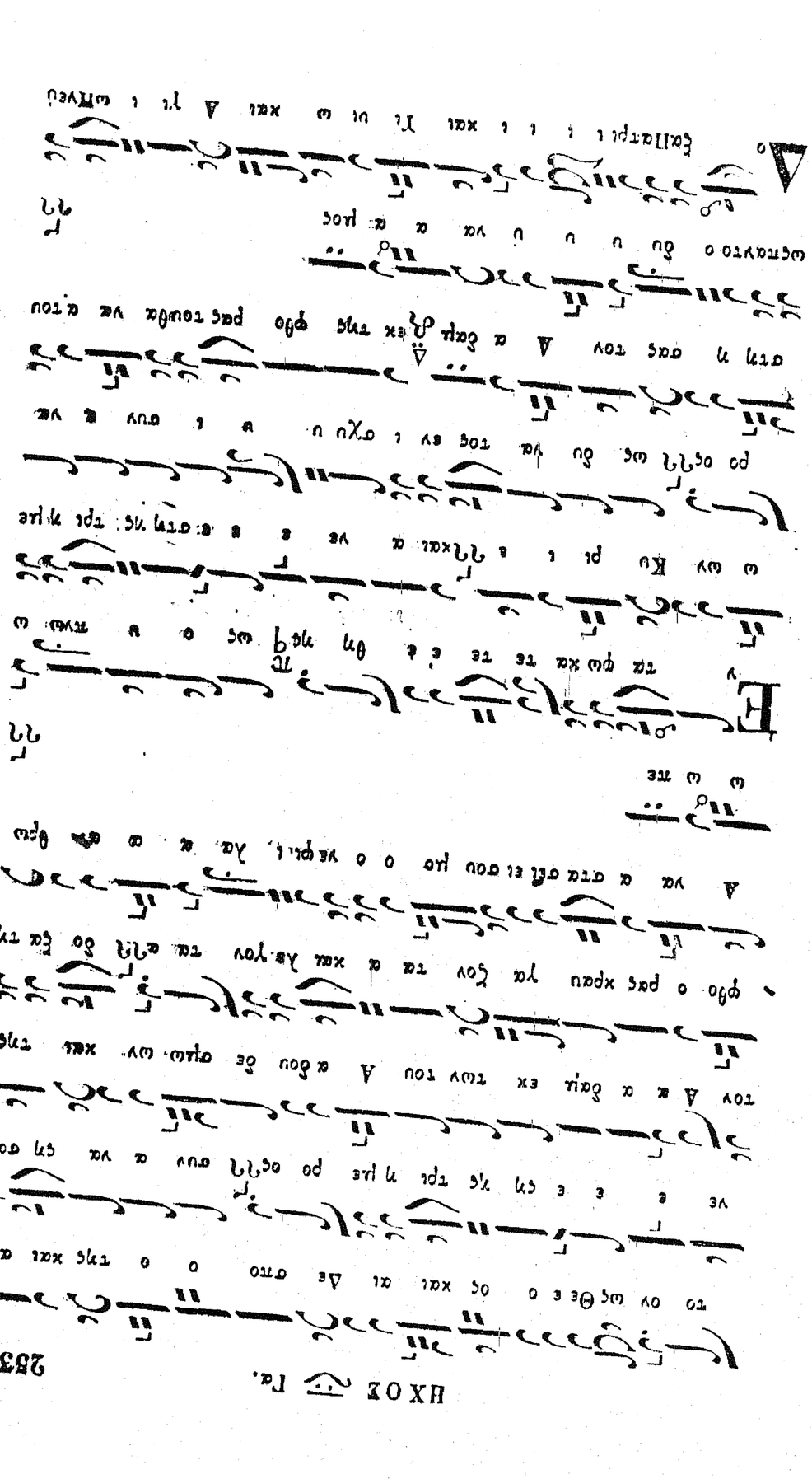

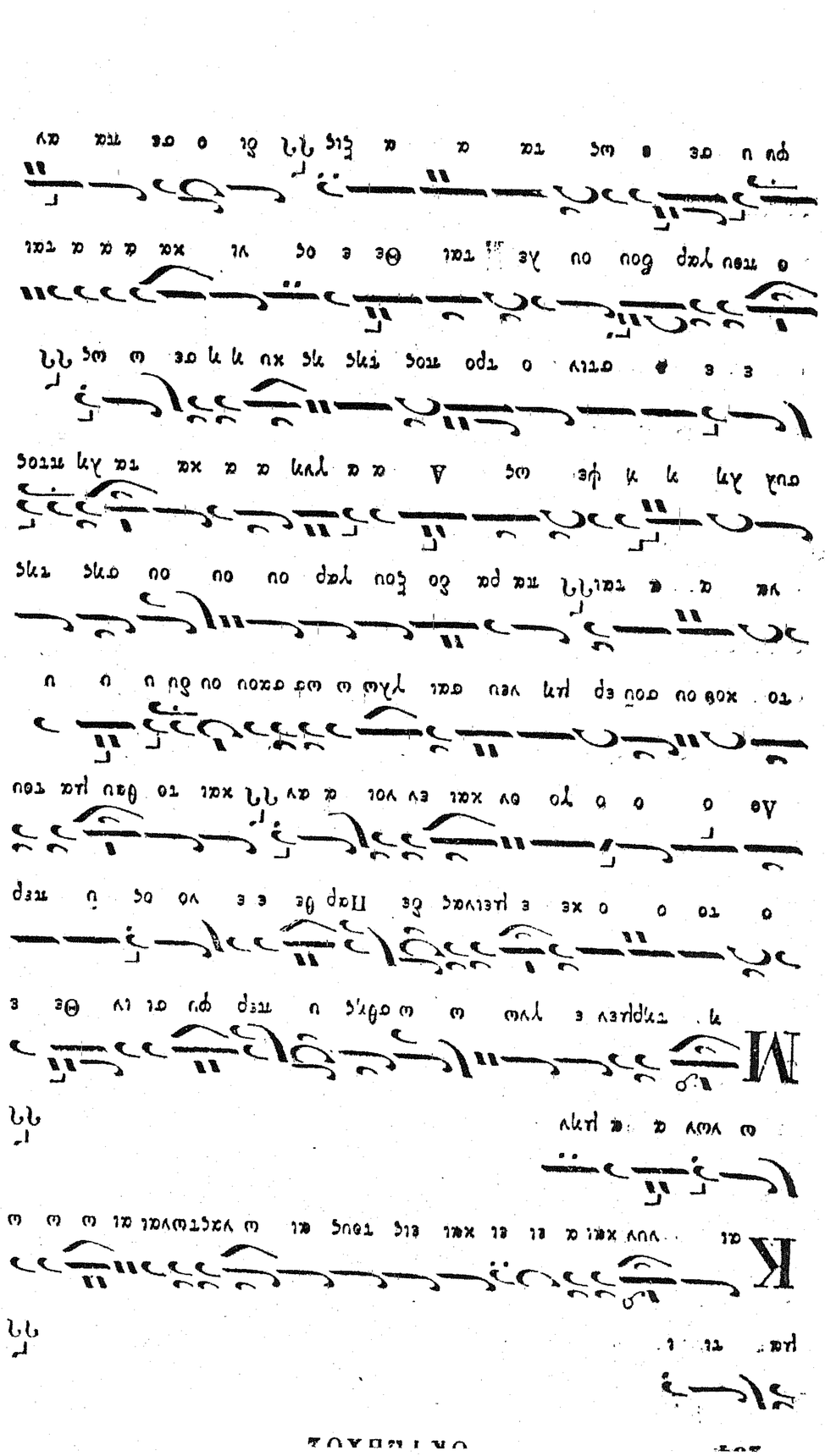

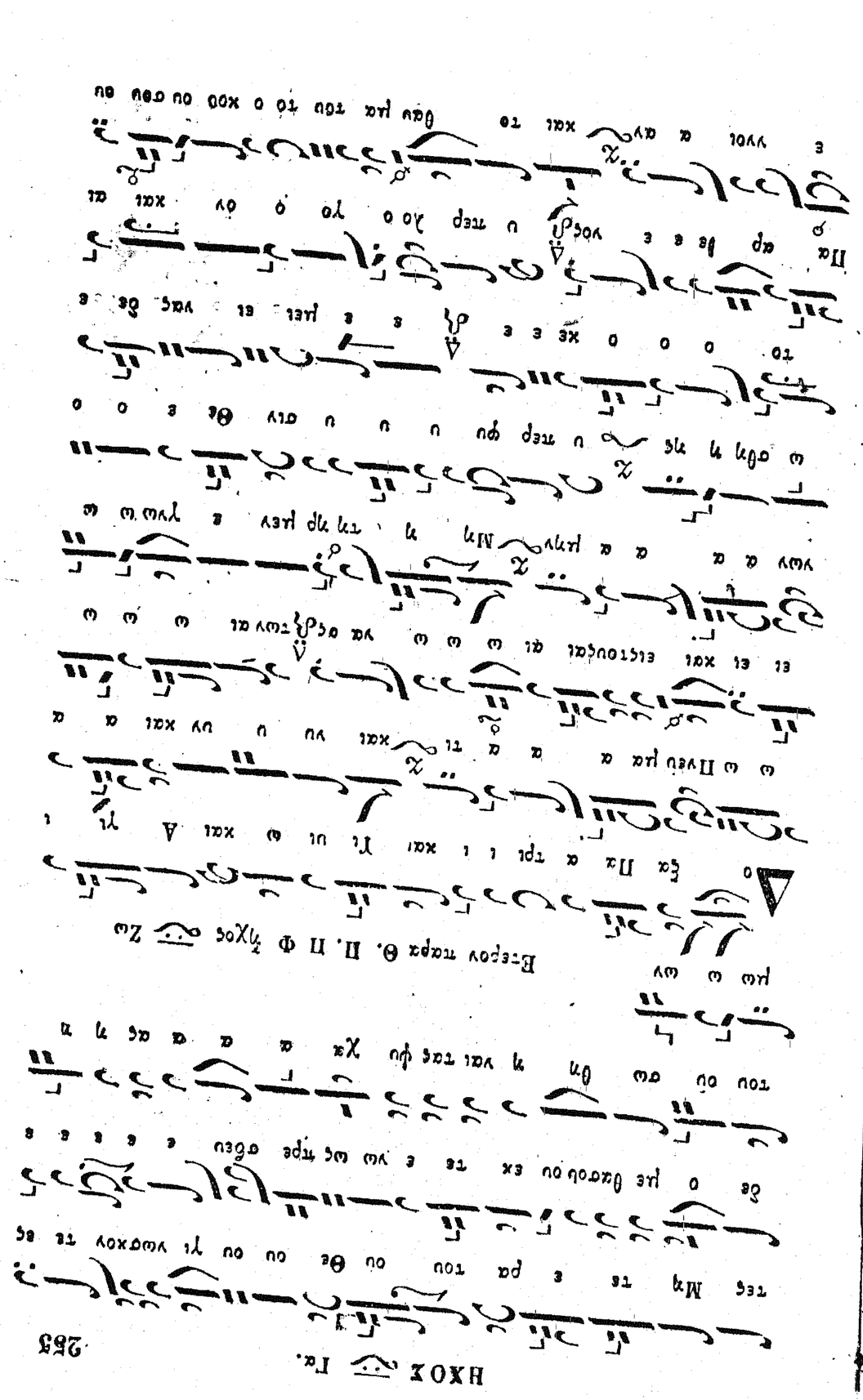

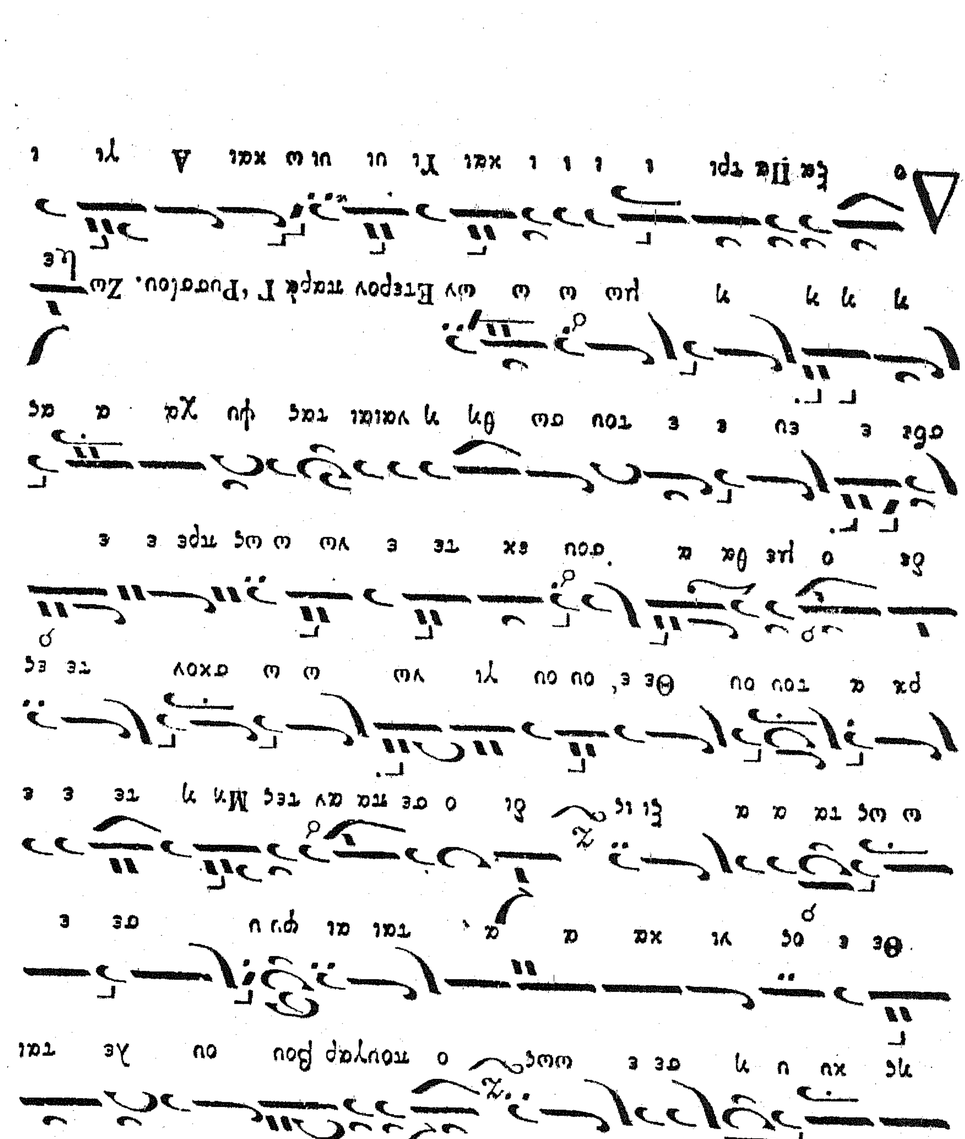

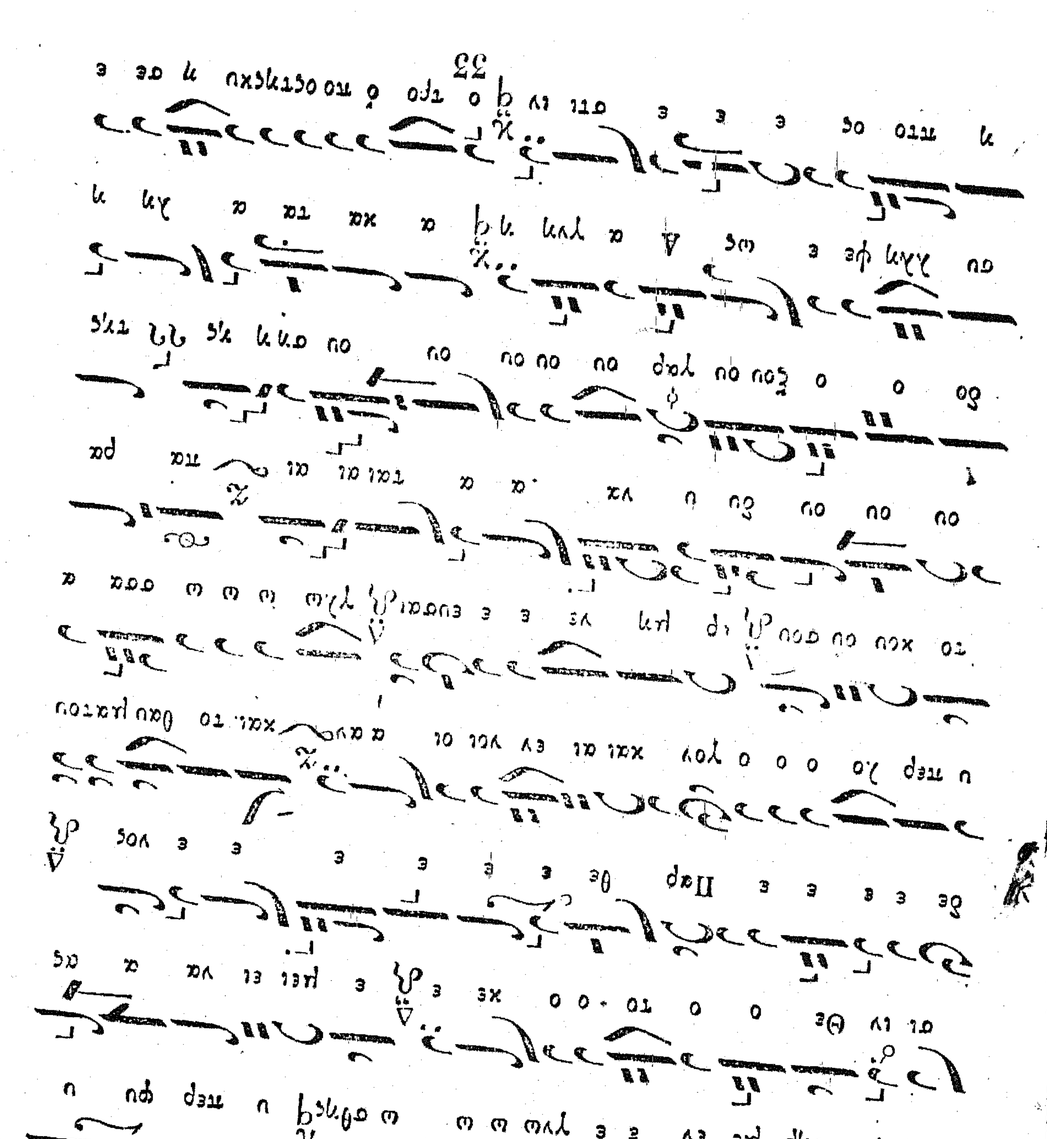

α αν τα δευ τε προ ο αχυ νηφω με ενηη εκ της του
α δου γαρ τυ ρακν νι ι ι ι δος η μα αα η λευ θε ε
ρι ι σαιλε ε νος και τοιμεγα ε ε ε λε ε ος ηη
κει με ε νος ω ω ως ο ψ υ πνωνηη α να σταας δε
το ον ε σκυλευ σα ωεηηκαι τρι η μερος α να α στα α
αε η μα α ε αε συ υ να νεσστη σα αεηη δο ξα
α ξου τας τη ην σην παν το δυ να μον ε γερσιν Κυ ρ
ε φι λε αν θρω πε
Φ ο δε ρο ος ω φηης Κυ υ ρι ε ξι εν τα φω ω
κει με ε νος ω ω ως ο ψ υ πνωνηη α να σταας δε
Υ πο των Α δην κα τελ θων Χρι ι στε θα να
α αν τα δευ τε προ ο σκυνεω με ενηη εκ της του
α δου γαρ συ ρακν νι ι ι ι δος η μα αα η λευ θε ε

ω ωε ο ο που γαρ δου ου ου λε ται Θε ε ο
η η μω ω ω

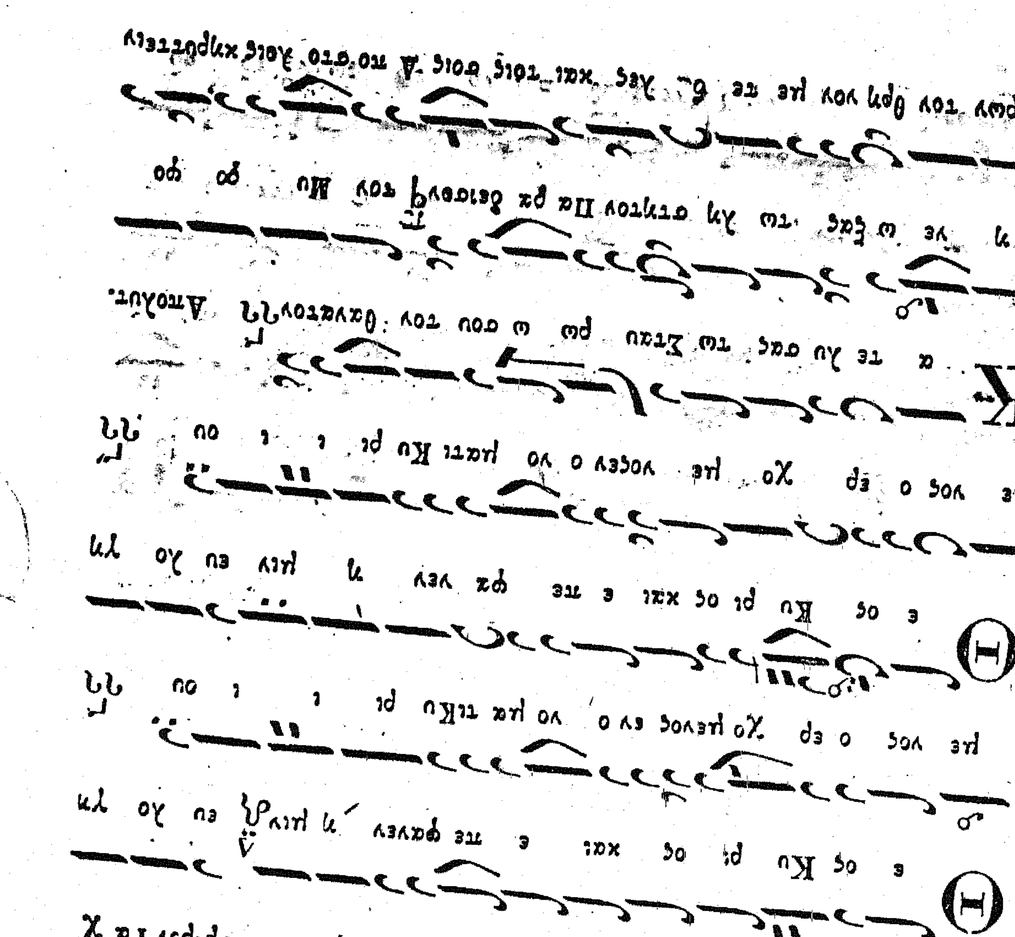

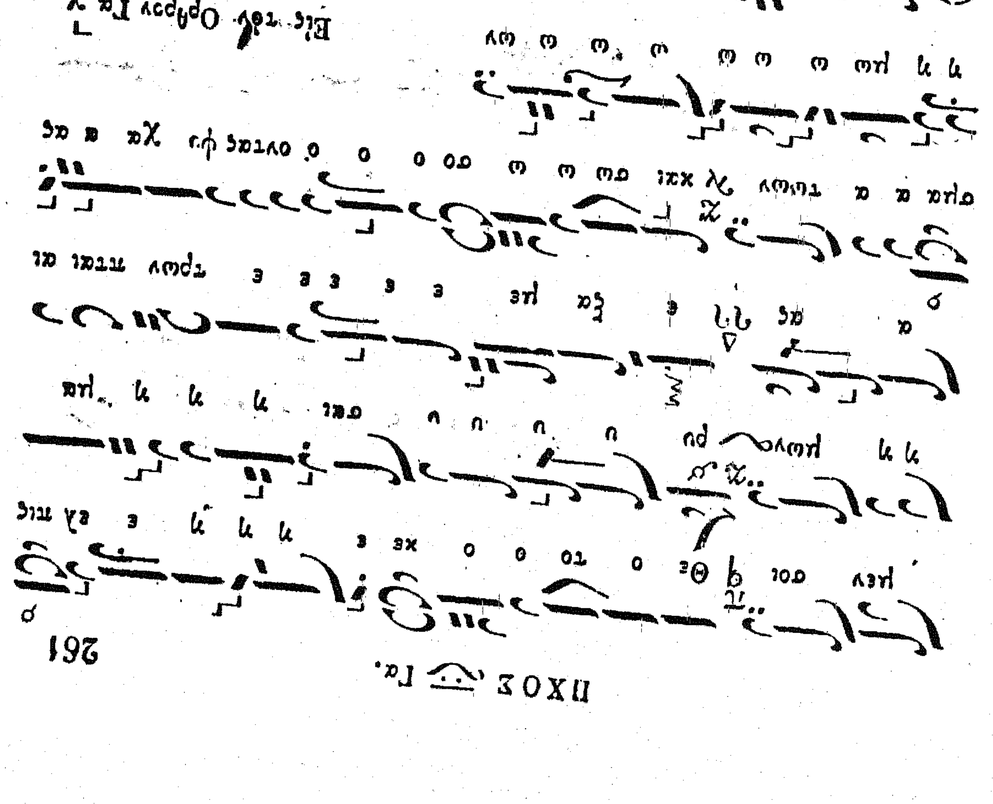

ἐστὶν α γε τοῦτο ὁ Κυριος τὰ ρε χωτιω χοσμωτο με γα

ε ε λε ε ος Θεοτοκιον ϛ̅ϛ̅

Γα. τρι η με ε μι τα φη η σουαχω λε ευ ως τον

Τ η δα γατον϶ϛ̅ και φῆμα ρεν τατον αν θρωπον τη ζω η φο ο μι

ε γερασιου϶ϛ̅ α νε στηναχριστε ο Θε ος ϛ̅ ως φι

λαυθμηνο δο ο ξα κ στοι

Θεοτοκιον ϛ̅ϛ̅

Τ ον Σταυ μω θε εν τα υπερ η μωψ και α να στην ταχρι

στουτου ον ϛ̅ϛ̅ και κε θε λαν ταπουθα να ι του το χρα κ

τος α παυσατως ι κε τεω ε Θε ο το ο κε Παρ θε νε ζ̅ ι

να δωσῃ τα φῶ χα ως η μων η η ϛ̅ϛ̅

Ε σφρα γι σαι ε νου του μνη μα τος η ζω η εκ ταφου

α νε τει λαϛ χρι στε ο Θε ος ϛ̅ϛ̅ και των θυ μων κε κλειστα ι των

ε πε ταξϛ̅ι ο τι α νεστης χρι στε ο Θε ος πα

Θεοτοκιον ϛ̅ϛ̅

ρε χωτιω κοσμωτο με γα ε λε ε ος

Ω ϛ̅ τγς η μων Α να στα σε ως θη μεν οι σμα τους ε

θου πτωματων α να γαγε ϛ̅ ουγαριους υ πευ θυ νους τη α

πνου ουτασταρα τι ω ται ε φωλακτοϛ̅χριστοϛ̅ και Αγ γε λοι ε

δο ξαν ζων Θε ου α θανατον ϛ̅ η γω ναι κϛ̅ δε ε χραυ γα

τοις Μα θη ταις ε πε στης η πα αν των Α νασταστις
ταις ης τις α πο κυ λι σε η μιν του λι ι θου ης Α νεστη
ο με γα λης δου λης Αγ γελος πα τη σαςτου θα νατου
τη δα κρυ ω ωνης ου ου τως χα ρας δρε ψε ταδραγ ματα
α ει ξω ο τρο φι α ας
Α ω δη ει ρηνησω ρη σαφβατπα α στη τη οι κου με ε νη
ημ με νη κα δε δοξα σημε ε νη προσευ ε Χριστω τω Θε
νη γαρ υ πα σα ρα Μητηρκαι Παρ θε ε νος ης α ει ευ λο
ρων δου λο πα θει ει ας
Ε τω νο ο τω ο στει ρων θλι ψεις νη στει ας με
ης
Α νεστη η μιν του λι ι θου ης Α γγελος πα τη σαςτου θα νατου
ο με γα λης δου λης Αγ γελος πα τη σαςτου θα νατου
παν το δυ υ να με Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι
Χ αι ρε χε χα ρι τω με νη Θε ο το χε Παρ θε ε νε
λι μην καιπρο σπα σι ι α του γενουσταιων θρω ω παν της,
εκ σουγαρ ε σαρ κως θυ ο λυ τρω της του κο σημου δη μο
τοις Μα θη ταις ε πε στης η πα αν των Α νασταστις
τω σε τον των ο λων Βα σι λε α λε γον προς ε αυ
πνευ μα ευ θες δι αυ των εγκαι νι ξων η μιν δη κα τα το
ο με γα λης δου λης Αγ γελος πα τη σαςτου θα νατου
παν το δυ υ να με Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι
Χ αι ρε χε χα ρι τω με νη Θε ο το χε Παρ θε ε νε
λι μην καιπρο σπα σι ι α του γενουσταιων θρω ω παν της,
εκ σουγαρ ε σαρ κως θυ ο λυ τρω της του κο σημου δη μο

νη γαρ υ πα σα αρ χει εις Μητηρκαι Παρ θε ε νος η α ει υ λο
γη με νη κα δοξα σημε ε νη προσδευ ε Χριστω τω Θε
τα δα κρυ ω ωνης ου ου τως χα ρας δρε ψε ταδραγ ματα
α ει ξω ο τρο φι α ας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι της
Κ αι νυν και α ει χαι εις τους αι ω νας των ω
ω αμην

Ο ἰ φο βου με νοι τον Κυ ρι ον ο δους ζω ης ευ ρο

ον τες ηνυνκαια ει μακα ρι ουν ται δοξη ακη ρα α τω

Κ υ κλωτηςτρα πε ζης σου ως στε λε χη θλε πων τα

εκ γο να α σου χαι ρε ευ φραι κινου προ σα γων τα αυ

τα τωΧριστω ωποι με να αρ χα

Δόξα καὶ νῦν

Α γι ω Πνευ μα τι βυ θος χα ρι σματωνπλουτος δο

ο ξης χρι μα των θα θος με ε γα ο μο δο ξονΠα τρι

ι καιΥι ω ω λατρευτο ον γαρ Προκείμενον δ Γα

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω θη

τω η χειρ σου μη ε πι χ λαθητωνπε νητωνσου εις τε ε λος

Μ η ε πι λα θη των πε νη τωνσου εις τε τελος

ε λο ο ο ος

Ἐν τῷ Τρίτου τὸ

Εἱρμοὶ τοῦ κανόνος Εἱρμὸς Α΄ Γα

Α γι ω Πνευ μα τι τα συμπαντα τοειναι ε ε χει

προ παν των γαρ Θε ος των ο λων Κυ ρι ο ο

ης φως α προ σιτονζωητων πα αν των Αντίφωνον Γ.

Α γι ω Πνευ μα τι θε σι ι ας Δόξα καὶ νῦν

Τ ου χαρ που της γα στρος οι Α γι οι πνευ μα το κι

νη η τως α να βλα στου σι πα τρω α δογματα υι ο

θε σι ι ας Δόξα καὶ νῦν

Α γι ω Πνευ μα τι βα θος πλου των σο φι α συ νε σις φο βος αυτω αι νεσις

δο ξα τι μη και κρα α τος Ἀντίφωνον Β'.

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οικονοντης ψυ

χης ματηνκοπι ω ω μενηπληνγαραυτουου πρα α ξις ου λο γος

γοστε λει ει ται

Ἀλ αν θρω ω πε
ιδ

Epistola Ε'. 61

Νις αφεγ γη ης τοις α τι ι στοις χρι στε τοις δε κε
ρ
στοις φω τι φανε ετ τη τρω φη των δει ων λογιωσου 61 δι α
τουτοπροσωπ θρι ιξω και α νυ μιγω σουτην θε ο ο
τη η πα

Epistola στ'. 61

Νμ πι τω σα α λω τοις ω τι ω κω ως με λη μα
α των σημπαντου μενου α παρ τι αιξκαι υμ χο φθο μθη
ρι ι προ σρι πτουμενου 61 ως ◦ Ι ω νοεχριστε βο
στοις κω θα να τη φο ρουμεθου θου α να α γα α γε Βιρ Ζ.61
Κ α μι νουΠαι αι δες πυ ρι ψ/εκτόντα α λαι δρο το δε
του τοπροσωπ θρι ιξω και α νυ μιγω σουτην θε ο ο
λου ου σαν υ πεδειξαν61 ε να θε ον αναμενουντεςκαιλε γοντες61 π
ο υ πε ρυ μου με νος των Πα τε ερωθε ος και υ

Epistola Γ'. 61

Ευ σει σου προς γε ω δη ων τι τυ πι ι αν με τη η
γω και θει ω Ινευ μα τι πα α σαντηγδυ ναμιν ων των εν α
χθη61 η πριν ευδι α χυτοςυ δα των φυ σις Κυ ριε61 ο θεν α
σα λευ τωμε πε τρα τηϛ ο μο λο γι αϛ σου στε ρε
ε ων σαν

Epistola Δ'. 61

Ο Πα τρι κου ους κολ πης μη λι πων και τα δαϛ
ε τηϛ γηϛ Χριστε οθε ος 61 το Μυ στη ρι ον α κη κο
ο γω στε ρε ω σαϛ Κυ ρι ε Σω τηρ61 κκι τω παν τουρ
α τηϛ οι κο νο μι αϛ του και ε δο ξα σα σε μο νε φι
ο υ πε ρυ μου με νος των Πα τε ερωθε ος και υ

Ο Γι τηγ α νο με αν μου ετω γι νωσκη κα
η α μαρ τι αμου ε νω τι ν μου ε στι δι α παν το ος
Σ οι μο νω η μαρτυκα. το πο νη ρον ε νω τι ον ου ε
τοι η ωα ηι ο πως αν δι κα ω θης ενιος λο ογοιεσευ
κα νι κη σπεευτω κρι νε σθα σε
Ι δου γαρ εν α νο με αις ου νε λη φθην κα εν
η ηρθην κα εν α μαρ τι ι αι αις ε κι ωση
δου ου ου γαρ εν α νο με αις ου νε λη
Ι δου γαρ α λη θει αν η γα πη σαι ηι ν α δη
μαρ τι αι ε κυτ ση σε με η μη τηρμου
Ι λακκαιτα χρυ φι α η της σο φι αζοσθ ε δη λω σας μοι
Ε οι μο νω η μαρτυκα. το πο νη ρον ε νω τι ον ου ε
η α μαρ τι αμου ε νω τι ον μου ε στι δι α παν το ος
Α φλε κτοζτω ρι ι εν λι νω προ σομι λου σα δα α τοςΘε
Ε λε η μον ε λε η σουηλ κα κα τα το με
ω νας Ελεαζοπαιθη παρα Θ. Π. Π. Φ ἡλχος ζω χ

πε ρεν δο ο ξος
Ε λε η μον ε λε η σουηλ ο Θα ος κα τα το με
γα ε λε ος σουηλ κα κα τα το πλη βοετωνοκτιρμωνου ε
Ε ξα λειψοντο α νο μη μα μου ζ Η πι πλει ον πλυ
νον με α πο της α νο με κεμουηκα α πο της α μαρ τι
ε δει ξε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον
υ μνει ει τε κα ι πε ρι ψου ου τε εις παντα τους αι ω
αξιουκαθx ρι σον με

Ο Γι τηγ α νο με αν μου ετω γι νωσκη κα
η α μαρ τι αμου ε νω τι ον μου ε στι δι α παν το ος
Ι δου γαρ α λη θει αν η γα πη σαι ηι ν α δη
μαρ τι αι ε κυτ ση σε με η μη τηρμου
Ι λακκαιτα χρυ φι α η της σο φι αζοσθ ε δη λω σας μοι
Ι δου ου ου γαρ εν α νο με αις ου νε λη
Ι δου γαρ εν α νο με αις ου νε λη φθην κα εν
η ηρθην κα εν α μαρ τι ι αι αις ε κι ωση
σε με ε η μη η η τη η η ηρ μου

Μη α πο ρρι υηε με σ πο τουπρο σπποσουθ και το
Πνευ μα σου το α γι ου μη αν τα νε λήψε σθαι
Α ποδος μοι την α γα λλι α σντουσω τη ρι ουσου
και Πνευ μα τι η γε μο νι κω στηρι ξου μαι
Α δα ξω α νο μουστασ ο δουσ σου και α σε δειξ ε
τι σε ε πιστρεψουσι

Ρ υ σαι με ε ξε μα τω ο Θε ος ση ο Θε ος ση μω τη
ρι ι αξιου α γα λλι α σε ται η γλω σα μου την δι
και ο σωτηρου

Κ υ ρι ε τα χει λησου α . νοεξησ η και το στο μα μου α
ν να γγε λει την ε νε σην σου

Ο π ει η θε λη σασθε σ αν ε δω κα σαν η

Α ποκ τι εις μου σ γα λλι α σιν και ευ φρο συ νην
α γα λλι α σου ται ο σ τε α τε τα πεε νω με νω
Α πο κρι θεις δε ο Ι ω α ννης λε γει αυ τοις
Ρ ημα τα εξ ετε ποι ουν α ξια της με τα νοι ας
και μη δε αρ ξη σθε λε γειν εν εαυ τοις πα τερα
Κ αι ηδη και η α ξινη της δρυ ος προς την ρι ζαν
Β απ τι ζω μεν υ μας εν υ δα τι εις με τα νοι αν
Ο π ισω δε μου ερ χο μενος ισχυ ροτε ρος
Π νευ μα τι και πυ ρι βα πτι σει υ μας
Ο ου τος εχ ει το πτυ ον εν τη χει αυ του
Κ αι δι α κα θα ρι ει την α λω να αυ του
Π αρ α κα λων μεν ουν και ε τερα ευ ηγ γε
Ο δε Η ρω δης ο τε τρα αρ χης ε λεγ χο μενος
Ε γε νε το δε εν τω βα πτι σθη ναι απ α ντα
Κ αι προ σευ χο μενου α νε ῳχ θη ο ου ρα νος
Κ αι κα τα βη το πνευ μα το α γι ον σω μα τι
Κ αι φω νη εξ ου ρα νου ε γε νε το συ ει ο υι ος
Κ αι α υ τος η ρ χε το ω σει ε τω ν τρι α κον τα
Ω ν υι ος ως ε νο μι ζε το ι ω σηφ του η λι
Τ ου μα τθα του του να ου μ του δα βι δ
Τ ου να θαν του του μει νι του μα τα θα
Τ ου δα βι δ του ι ε σσαι του ω βη δ του
Β οο ζ του σα λα του ν του ι ακ ωβ του
Ε βερ του φα λεκ του ρα γαυ του σα λα
Τ ου κει νι του α ρ φα ξαδ του σημ του
Ν ωε του λα μεχ του μα θου σα λα του
Ε νω χ του ι α ρε δ του μα λε λεηλ του
Κ αι να ν του ε νω σ του σηθ του α δα μ
Τ ου θε ου υ ιος

Μη α πο ρρι φη σε με σ πο τουπρο σωπουθ και το
Πνευ μα σου το α γι ον μη με τα νε χθη σεται
Α πο κρι θεις δε ο Ι η σους ει πεν αυ τω
Ρ ημα ι αξιου α γα λλι α σε ται η γλω σα μου την δι
και ο σωτηρου

Κ υ ρι ε τα χει λησου α . νοιξη η και το στο μα μου α
ν να γγε λει την ε νε σην σου

Α δα ξω σε και δο ξα σω το ονο μα σου εις
Ο π ει η θε λη σασθε σ αν ε δω κα σαν η

Ι δου υ ου ου ου γαρ α λη θει α αν η η η
Α ποκ τι εις μου σ γα λλι α σιν και ευ φρο συ νην
α γα λλι α σου ται ο σ τε α τε τα πεε νω με νω
Α πο κρι θεις δε ο Ι ω α ννης λε γει αυ τοις
Ρ ημα τα εξ ετε ποι ουν α ξια της με τα νοι ας
και μη δε αρ ξη σθε λε γειν εν εαυ τοις πα τερα
Κ αι ηδη και η α ξινη της δρυ ος προς την ρι ζαν
Β απ τι ζω μεν υ μας εν υ δα τι εις με τα νοι αν
Ο π ισω δε μου ερ χο μενος ισχυ ροτε ρος
Π νευ μα τι και πυ ρι βα πτι σει υ μας
Ο ου τος εχ ει το πτυ ον εν τη χει αυ του
Κ αι δι α κα θα ρι ει την α λω να αυ του
Π αρ α κα λων μεν ουν και ε τερα ευ ηγ γε
Ο δε Η ρω δης ο τε τρα αρ χης ε λεγ χο μενος
Ε γε νε το δε εν τω βα πτι σθη ναι απ α ντα
Κ αι προ σευ χο μενου α νε ῳχ θη ο ου ρα νος
Κ αι κα τα βη το πνευ μα το α γι ον σω μα τι
Κ αι φω νη εξ ου ρα νου ε γε νε το συ ει ο υι ος
Κ αι α υ τος η ρ χε το ω σει ε τω ν τρι α κον τα
Ω ν υι ος ως ε νο μι ζε το ι ω σηφ του η λι
Τ ου μα τθα του του να ου μ του δα βι δ
Τ ου να θαν του του μει νι του μα τα θα
Τ ου δα βι δ του ι ε σσαι του ω βη δ του
Β οο ζ του σα λα του ν του ι ακ ωβ του
Ε βερ του φα λεκ του ρα γαυ του σα λα
Τ ου κει νι του α ρ φα ξαδ του σημ του
Ν ωε του λα μεχ του μα θου σα λα του
Ε νω χ του ι α ρε δ του μα λε λεηλ του
Κ αι να ν του ε νω σ του σηθ του α δα μ
Τ ου θε ου υ ιος

Ku pr e E Je n τον Ku pr e E Je n τον Ku pr e E Je n τον

Ku pr e E Je n τον Ku pr e E Je n τον

Ku pr e E Je n τον Ku pr e E Je n τον

Α ι νει τε αυ το ον ταα αν τες οι α αγ γε λοιαυ του ου
αι νει ει ει τε α αυ τον ταα σαι αι δυ να α α
μειϛ α α αυ του ου σοι πρε πει υ μνος τω ω Θε ε ω
Α νε στγχριστω ο ο ος εκ γε ε χρω ων ϕ λυ υ σας
θα γα α του ταδε σμα α ηη ευ αγ γε λι ι ξουυηη χα
ρα αν με γα α α λην αι νει ει τε ου ρα νοι οι
πλου ο ο με θα αυ τος γαρ η μα ας ε σω ω σεν εκ των α

Α νο με ε εν παρὰ Θ. Π. Εἰς τοὺς Λίνους ἤχος ☜ Γα
Π α σαπνο η η. αι νε σα α α τω ω τον κυ
ρι ο ονηη αι νει τε των κυ υ ρι ι ον εκ τω ω ων ου
ρα α νω ων ϕ αι νει ει τε α αυ τον εν τοι οις υ
φε ι ι στοις σοι παρε πει υ μνος τω ω Θε ε ω ηη
ου σου ου ου σε ε ε ε με ε σε με ε γα λυ υ
ρι ι ο ον τον α α πει ει ει ρου ου ου Πλαστουργου ου
δο χει ον του ου α στε ε ε ε χτω ☞ χω
δρε ε γ Παρ θε ε νε ε Θε ο ο ο το ο δ χε ε ☞
χνη μο νι ι ηο ο ονω ϕ σαρκα δα α α νει ει ει
σα α α α σα ☞ Μη η η τερ α α πει ει ραν
ε ει ρα αν χυ υ ο ο σφ ρ ρη σα α αι τω ν
τε

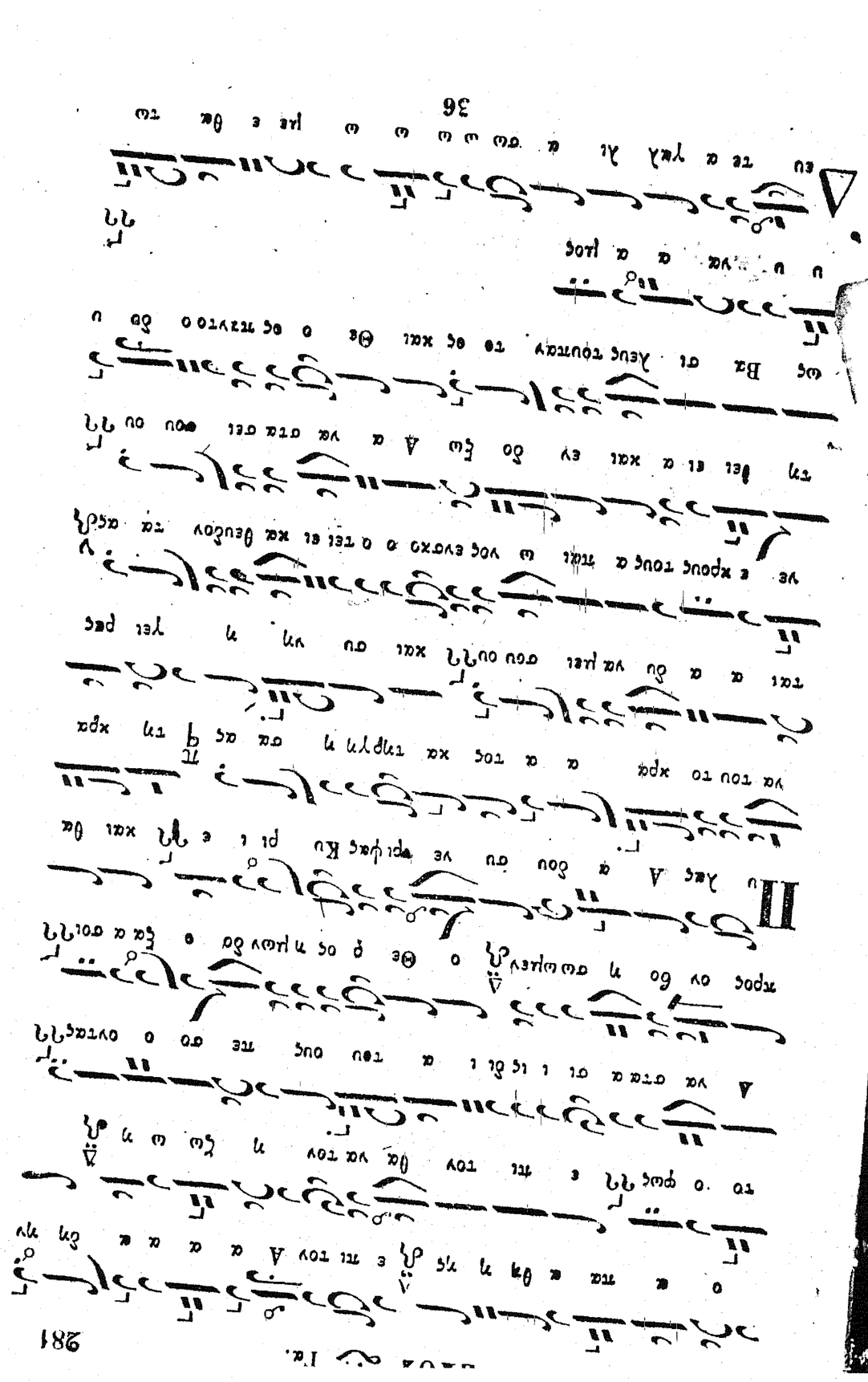

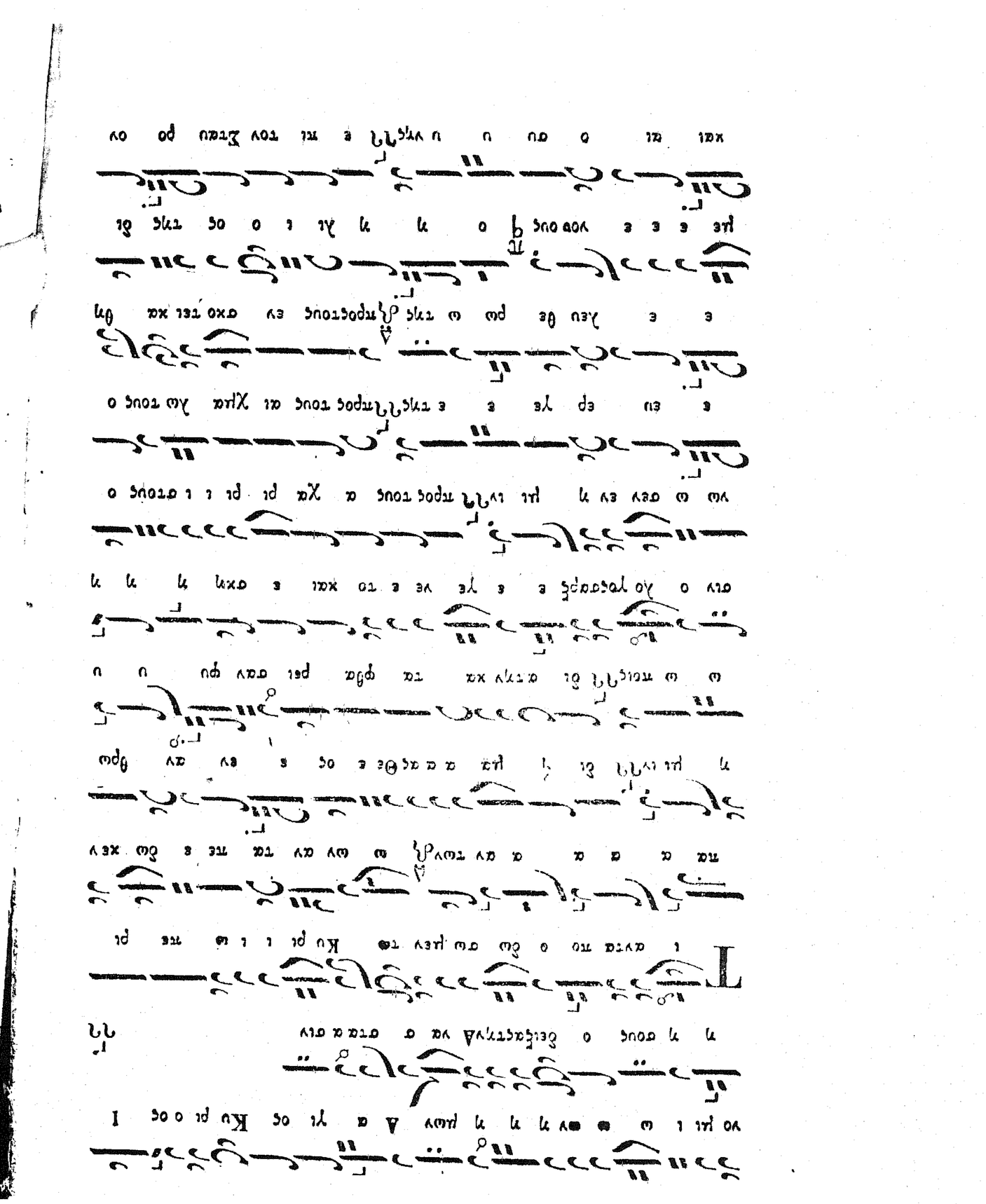

[illegible] γει η μαι ε α ος ει εις τηγ Γα α λε λαι αι αι α γη
τω δε χο σμω ται με ε 'ε χει ξω ην αι αι ω νι ι ον
ξι ω ων ζη ο εκ πε τρασπτη γα . α α σας εν ε.θ ρη η
μω ω το υ υ υ δωρηξκαιη μιν α α να α βλυ
υ υ ξων εκ της πλευρας α αυ του α θκ α να σι
χρο γω ω νι αι αι αι ον ω πικ ρα α α ε νοι μοι
ι ι αν η ου ουτος ε σπι ιν ο ο λι ι ι θος ζη
ο εξ . ο ορους πικρ θε νε χου ου ου α πο τιμη η

Ε[illegible] εα σπρα μ πππω ων Αγ γε ε λο ος εν πω λι ι
θω ε ε κα θη η το ο του ξω ο δο ο χουμνημα τεος η η
και γυ νατ ξι Μυ ρα φο ο ο ρους ξη ευ ηγ γε ε λι ι
ος ο ο ε γων η Α νε σπη ο ο Κυ ρι ι ο
ξε το λε ε ε λε ε ε ος
χω θως προ ει ει πεν η μι ιν η α πικ γει λα τε τοιαμα
ηθ η πσι ει αι αις α α αυ τοι η ο πρ α α α

εξ ου φα γων ου θνη η σκω ϥ αλ δο λα ω συυτω λη στη

θεις α α νευ θε λη η μα τοϲαν δρο ϲϵϥ ο Ιε. ϲϲ του

σιν ο ε με θα να τω ϖαϵκαρ πος϶ϥ Χρι στος εστι το ξυ λον

τησ ζω ης εξ ου φαγωνου θνη η σκω ϥϥ αλ λα δο ω συν

τω Λη στη μνη σθη τιμαου Κυ ρι ε ϡεν τη θα σι λει

ει α α σου

Ετεροι Μαϰαριαμοι

Εἰϲ ἡχον πρῶτον μὲ δαρὺν ϰ

ρωι οϲ η η ην ϰαι ϰα λος εις δρμ ω σιν ο ε

με θανα τω ωσαϵκαρπος ϥ Χρι στοϵ ε στι το ξυ λονητης ζω ης

εξ ου φα γων ου θνη η σκω ϥ αλ δο λα ω συυτω λη στη

τωνδροτωϥ ο θεν α νυ μνουμε εν ϵε ε ευ ερ′ γε τα Κυ ρι

Π ρω ση λω σα α ϵ τω Στευ ρω ι κτι ιρ μων τας η μων

α μαρ τι ι ας Χρι στε και δι ϥ του σου θα νατου

θα νατ των ε νε χρω σας ϵϥ ε γει ει ρὰς ας τε θνε ω

τας εκ νε χρων ϡ ο θεν προ σκυ νου μεν σουσ την σε πτην Α

να α στα α σι ιν

ως ὁ Παῦλος ψευδὴς ὢν οὐκ ἀλλὰ ὁ γνοὺς τὸ πνεῦ-
μα κύριος τοῦ σώματος καὶ τὸν νοῦν τοῦ Χριστοῦ
ἐστὶν ὁ Παῦλος ὁ τοιοῦτος ὢν καὶ ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ
ἐν ἐξουσίᾳ ὢν καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἐν σαρκὶ περιπατῶν
ἐν ἐξουσίᾳ ὢν καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἐν σαρκὶ περιπατῶν
κατὰ σάρκα στρατευόμενος ἐν τῷ κόσμῳ ἐν σαρκὶ
περιπατῶν καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἐν σαρκὶ στρατευόμενος
κατὰ σάρκα ἐν τῷ κόσμῳ ἐν σαρκὶ στρατευόμενος
καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἐν σαρκὶ στρατευόμενος καὶ ἐν τῷ
κόσμῳ ἐν σαρκὶ στρατευόμενος καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἐν
σαρκὶ στρατευόμενος καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἐν σαρκὶ
στρατευόμενος καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἐν σαρκὶ στρατευ-
όμενος καὶ

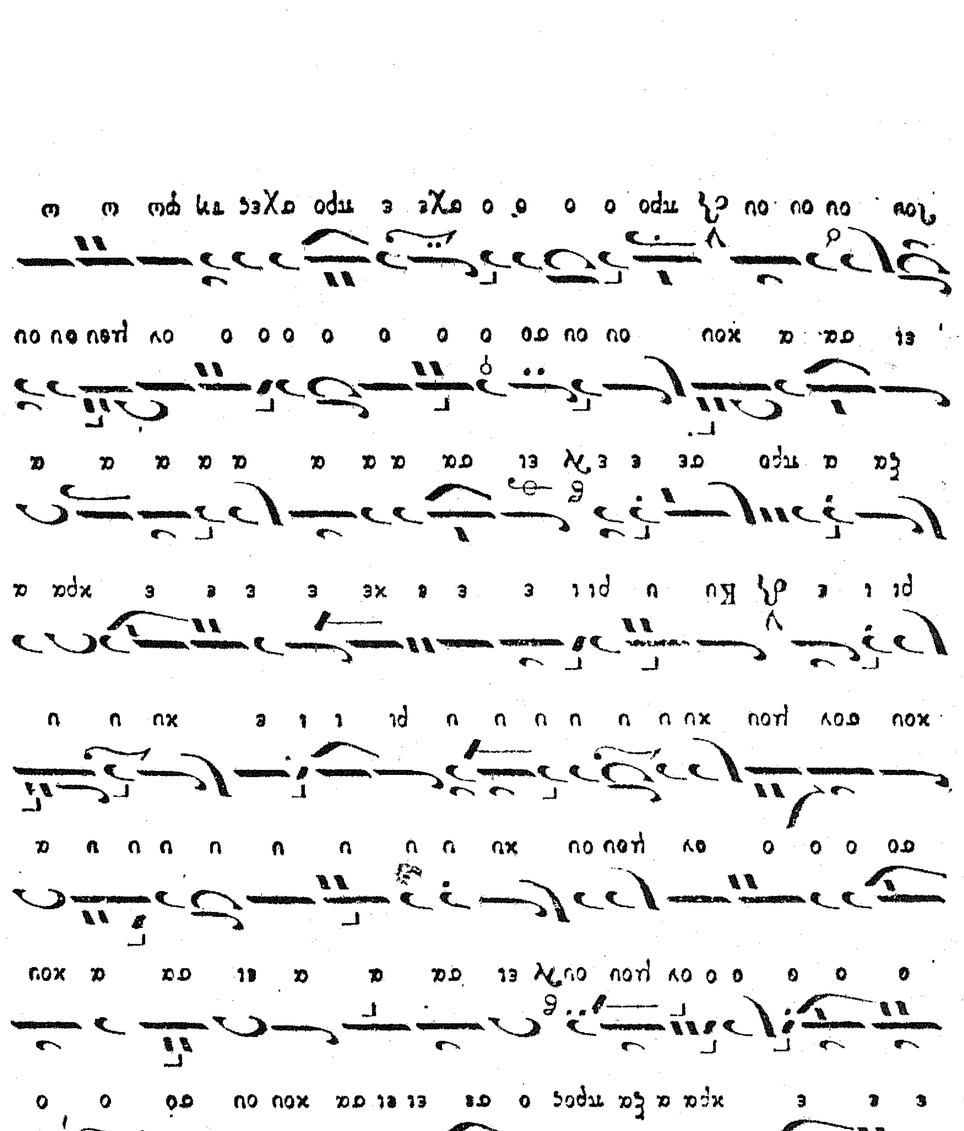

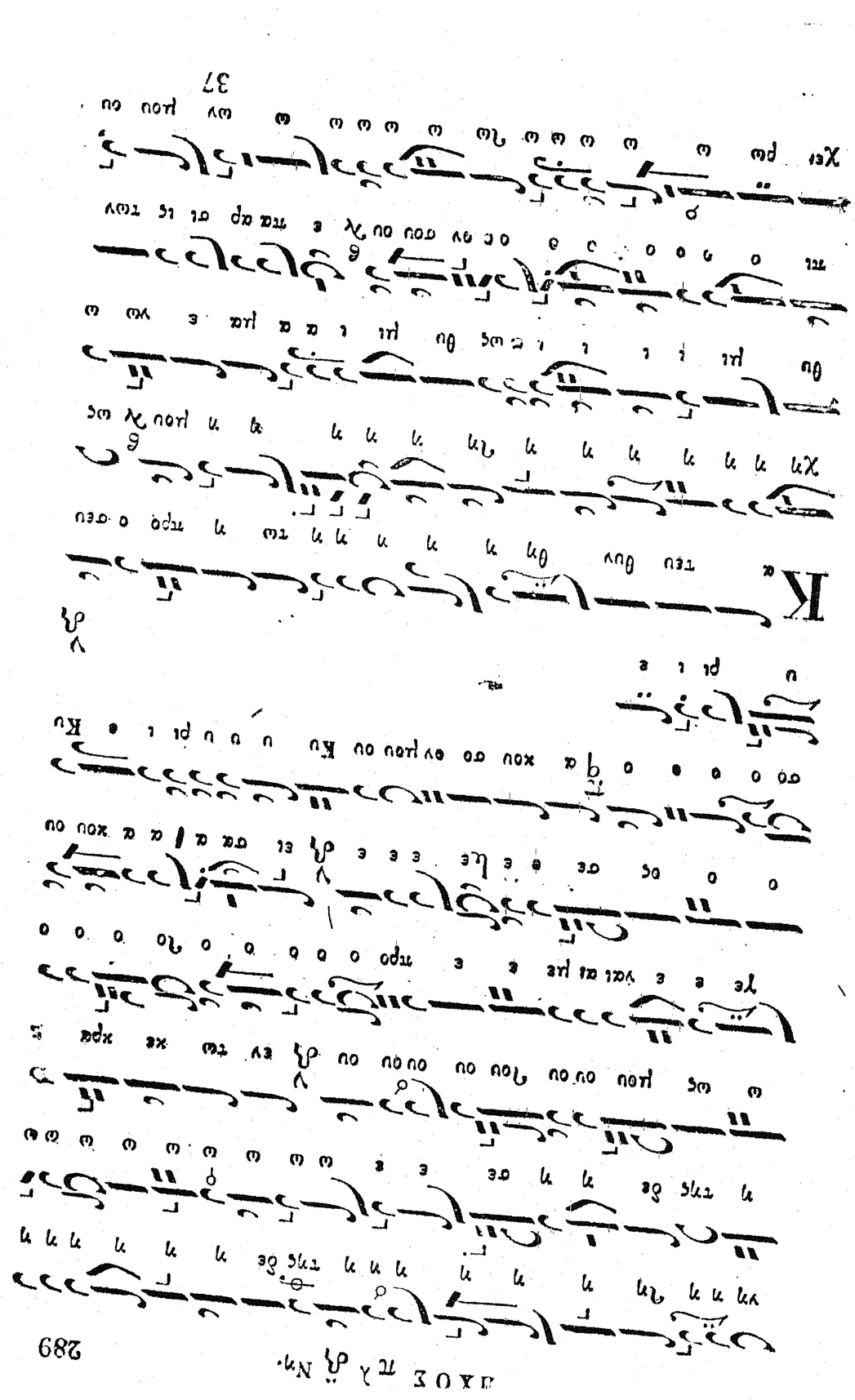

α νο μι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ τω ων οι α μαρτωλοι
χε τα μο νυς ει μι ε γω δη ε ως αν πε ρε λω δη

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε χε χρατε φω νη μου
προς Κυ ρι ον ε δε η η θλι
ψαν πα γι δαμου

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πων χ

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευμα μου δη και
ου ε γνωστας τριβουςμου

Ε κ χε α ε νω πι ον εν τη ψυ χη μου ε θλι ψαν μου ε νω πι ον
ου α ναπαυ σω με ε αν γαρ ε πι στρε ψη προς με ο
θε ος και ε λε η σει με και ου μη ε γκα τα λι πη την
ψυ χην μου εις α δην ουδε δω σεις τον ο σι ον σου ι δειν
δι α φθο ραν ε γνω ρι σας μοι ο δους ζω ης πλη σμο
νες ευ φρο συ νης μετα του προ σω που σου δε ξι ες α
πει ρε σι αι εν τη δε ξι α σου ε ως τε λους

Α ναι κυ ριε ο θε ος μου ει δεν ευ σε ι δε και ε λε ει
ξατε με ε γω δε ο δουλος σου ε ξε στη την καρ δι αν
μου και ε προ σευ ξα μην προ σω που σου και νυν
ε γνων την δο ξαν σου ε ν τω οι κω του πα τρος μου
και ε ξο μο λο γη σο μαι σοι κυ ριε ο θε ος μου εν
ολη τη καρ δια μου και δο ξα σω το ονο μα σου εις
τον αι ω να

Ο τι το ε λεος σου με γα λυ νον επ εμε και ερ
ρυ σω την ψυ χην μου εξ α δου κ ε ι ας ο θε ος υπε
ρη φα νοι επ αυ τους και συ να γω γη εν αν τι ον
πολ λων

Ο ι πλου σιοι ε πτω χευ σαν και επει να σαν ο δε
εκ ζη τουν κυ ριον ου μη στε ρη σωσι παν α γα θον

Δευ τε τε κνα α κου σα τε μου φο βον κυ ριου δι
δα ξω υ μας

Τις α νθρω πος ο θε λων ζω ην α γα πων η με ρας
του ι δειν α γα θον παυ σον την γλωσ σαν σου α πο
κα κου και χει λη σου του μη λα λη σαι δο λον

Ε κκλι νον α πο κα κου και ποι η σον α γα θον ζη
τη σον ει ρη νην και δι ω κε αυ την

Ο φθαλ μοι κυ ριου ε πι δι και α τα ω τα αυ των
εις δε η σιν αυ των

Π ρο σω πον δε κυ ριου επ ποι ου με νους κα κα
του εκ ο λε θρευ σαι α πο της γης το μνη μο συ
νον αυ των

Δι και οι δι και οι κα λουν και ουκ α κου ου σον
ται ζη τη σου σι με και ου μη ευ ρω σι

Α ντ ι δο σαν με κα κα αν τι ψυ χης μου και α τε
κνω σαν με ο ι κτει ρον τες με ο ι ε χθροι μου δι
κα ι ως ε ζη τουν τα κα κα μοι λα λου σιν δο λους
και με λε τω σιν ε πι σε

Ε ι γαρ και ο ε χθρος μου ε ω νει δι σε ε βα στα
σα ν αν ε γω ει χον ε ν τω κο λπω μου και ε κρυ
βο μην α πο του προ σω που σου

Ε ν τω ε πι κα λε σα σθαι με ε πη κου σε μου ο θε ος
της δι και ο συ νης μου και σκε πα σμου μου ρυ σαι
με και ε κ τρα πη τι μοι

Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι κυ ριε ε ν ο λη καρ δι α
μου δι η γη σο μαι πα ντα τα θαυ μα σια σου

Ε υ φρα νθη σο μαι και α γα λι α σο μαι σοι ψαλ
λω το ονο μα σου ο ψι στε

Ε ν τω υ πο στρε φειν με τους ε χθρους μου α σθε
νη σουσι και α πο λου νται α πο προ σω που σου

Ο τι ε ποι η σας το κρι μα μου και την δι και ο σι
ν η μου ε κα θι σας ε πι θρο νος ο δι και ων κρι
νων δι και ο συ νην

Ε πε τι μη σας ε θνη και α πω λε σας α σε βη το
ονο μα αυ των ε ις τον αι ω να και ε τι

Ο ι ε χθροι ε κλι πον τες ε ξη φα νι σθη σαν και αι
πο λεις α πω λε σας μετ ηχους απ αυ των

Κ αι κυ ριος ε ις τον αι ω να κα θη σε τα ι ε τοι μα
σε ν θρο νον αυ του ε ν κρι σει

Και αυ τος κρι νει την οι κου με νην ε ν δι και ο συ
νη κρι νει λα ους ε ν ευ θυ τη τι

Και ε στω κυ ριος κα τα φυ γη τω πε νη τι ε βο η
θη τη ε ν ευ και ρι αις ε ν θλι ψει

Και ε λπι σα τω σοι οι γι νω σκον τες το ονο μα σου
ο τι ου κ ε γκα τε λι πες τους ε κ ζη τουν τας σε κυ
ριε

Ψαλ λα τε τω κυ ριω τω κα τοι κουν τι ε ν σι ων α
να γγει λα τε ε ν τοις ε θνε σιν τα ε πι τη δη σεις
αυ του

Ο τι ε κ δι και ων ε κ δι κων α να ζη των αυ τους
ε μνη σθη ουκ ε πι λα θε του κρα υ γην πε νων

Ι λε ως μου γε κυ ριε ι δε η τα πει νω σι μου α πο
των μι σου ντων με ε κ των πυ λων του θα να του

Ι να δι η γη σο μαι πα σας τας αι νε σεις σου ε ν
ταις πυ λαις της θυ γα τρος σι ων α γα λι α σο μαι
ε πι τω σω τη ρι α σου

Ε νε πα γη σαν ε θνη ε ν δι α φθο ρα ι δου και ε ν
παγι δι τα υ τη ταις ε παν ε λη φθη σαν οι πο δες
αυ των

Γνω στος γι νε ται κυ ριος κρι μα ποι ων χει ρων
αυ του ε νε λα βε ν δα λμα τι ε ν τοις ε ρ γοις των
χει ρων αυ του

Α να στρε ψα τω σαν οι α μαρ τω λοι ει ς τον α δην
πα ντα τα ε θνη τα ε πι λε λη σμε να τον θε ον

Ο τι ου κ ε ις τε λος ε σται η ε πι λη σμο νη του πτω
χου η υ πο μο νη των πε νη των ου μη α πο λη ται ει ς
τον αι ω να

Α να στη τω κυ ριε μη κυ ρευ σα τω α νθρω πος κρι
θη τω τα ε θνη κα τε νω πι ον σου κυ ριε κα τα στη
σον νο μο θε την αυ τοις ι να γνω σι τα ε θνη ο τι
α νθρω ποι ει σι ν

Ι να τι κυ ριε α πε στη σας μα κρο θυ μει ς ε πι λα
θου της θλι ψε ως η μων

Ε κ δι ω κων α να λα μβα νει με και ε κ πυ λων θα
να του υ ψω σε με

Ι να δι η γη σο μαι πα σας τας αι νε σεις σου ε ν
ταις πυ λαις της θυ γα τρος σι ων α γα λι α σο μαι
ε πι τω σω τη ρι α σου

Ε νε πα γη σαν ε θνη ε ν δι α φθο ρα ι δου και ε ν
παγι δι τα υ τη ταις ε παν ε λη φθη σαν οι πο δες
αυ των

Γνω στος γι νε ται κυ ριος κρι μα ποι ων χει ρων
αυ του ε νε λα βε ν δα λμα τι ε ν τοις ε ρ γοις των
χει ρων αυ του

Α να στρε ψα τω σαν οι α μαρ τω λοι ει ς τον α δην
πα ντα τα ε θνη τα ε πι λε λη σμε να τον θε ον

Ο τι ου κ ε ις τε λος ε σται η ε πι λη σμο νη του πτω
χου η υ πο μο νη των πε νη των ου μη α πο λη ται ει ς
τον αι ω να

Α να στη τω κυ ριε μη κυ ρευ σα τω α νθρω πος κρι
θη τω τα ε θνη κα τε νω πι ον σου κυ ριε κα τα στη
σον νο μο θε την αυ τοις ι να γνω σι τα ε θνη ο τι
α νθρω ποι ει σι ν

Ι να τι κυ ριε α πε στη σας μα κρο θυ μει ς ε πι λα
θου της θλι ψε ως η μων

Ε κ δι ω κων α να λα μβα νει με και ε κ πυ λων θα
να του υ ψω σε με

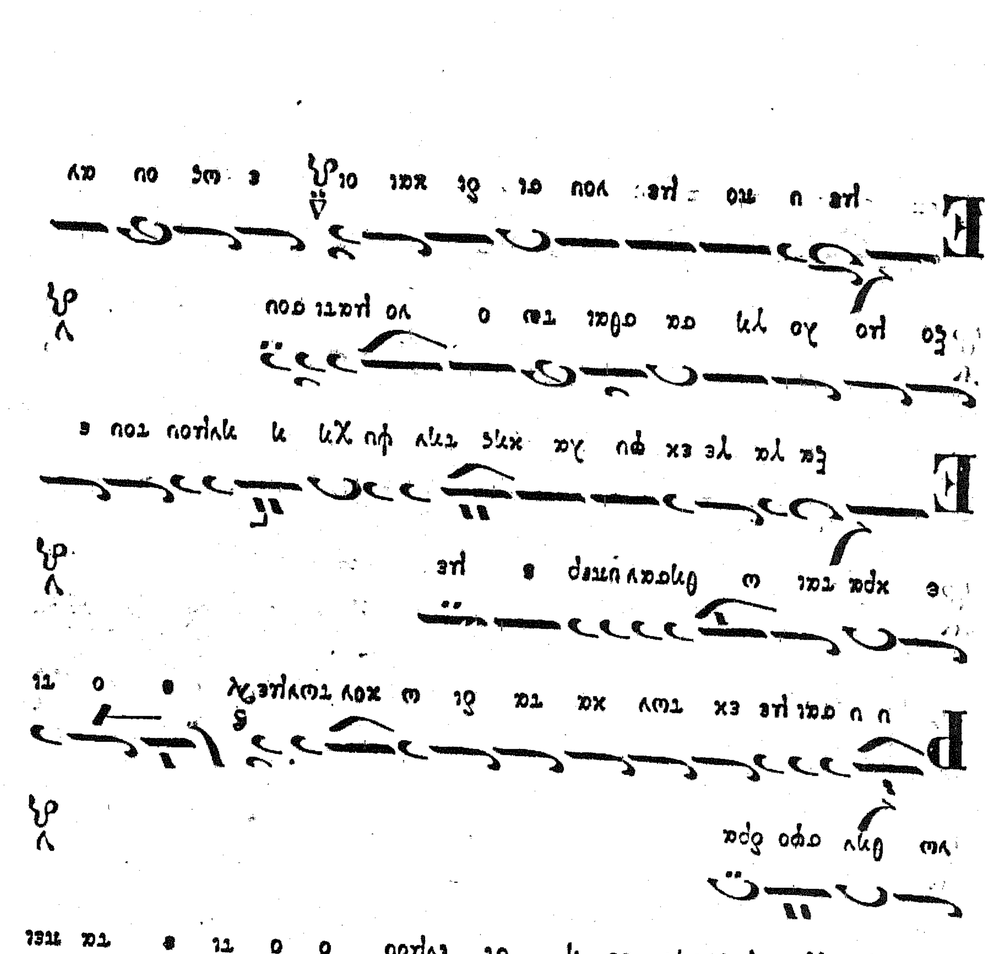

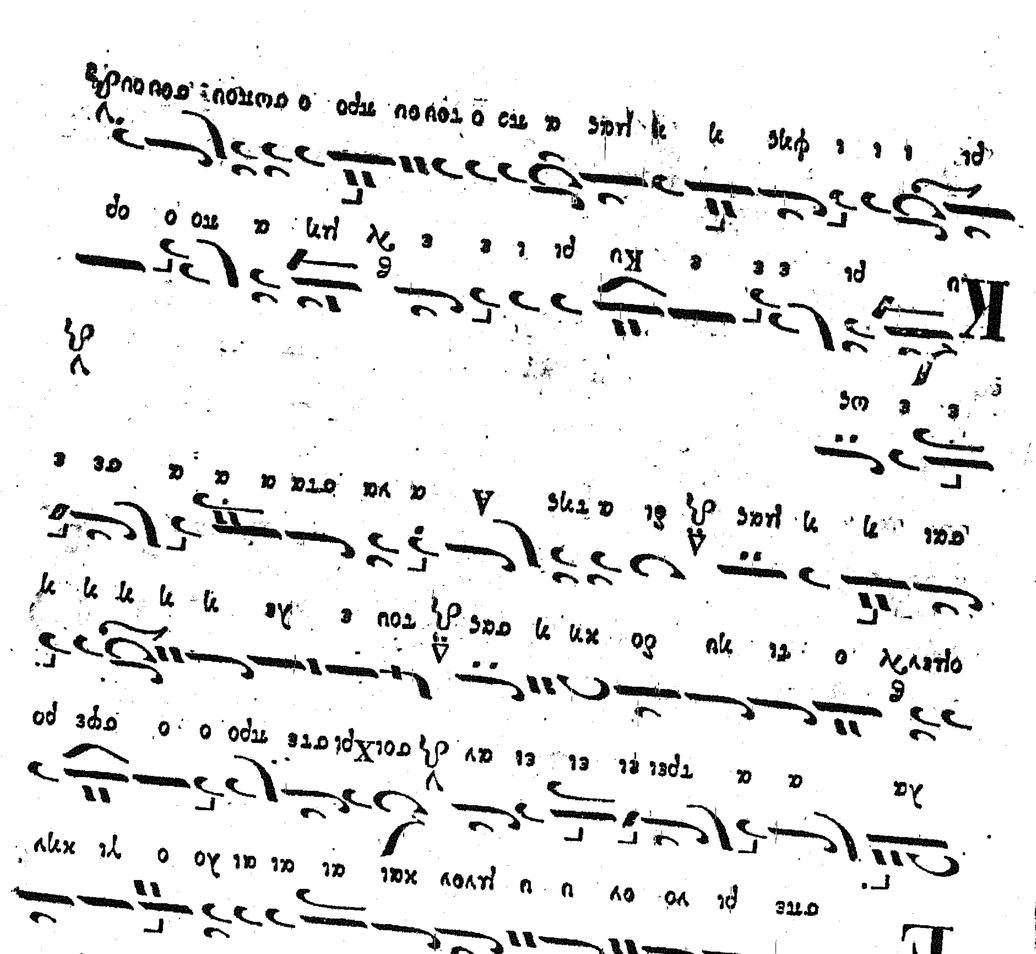

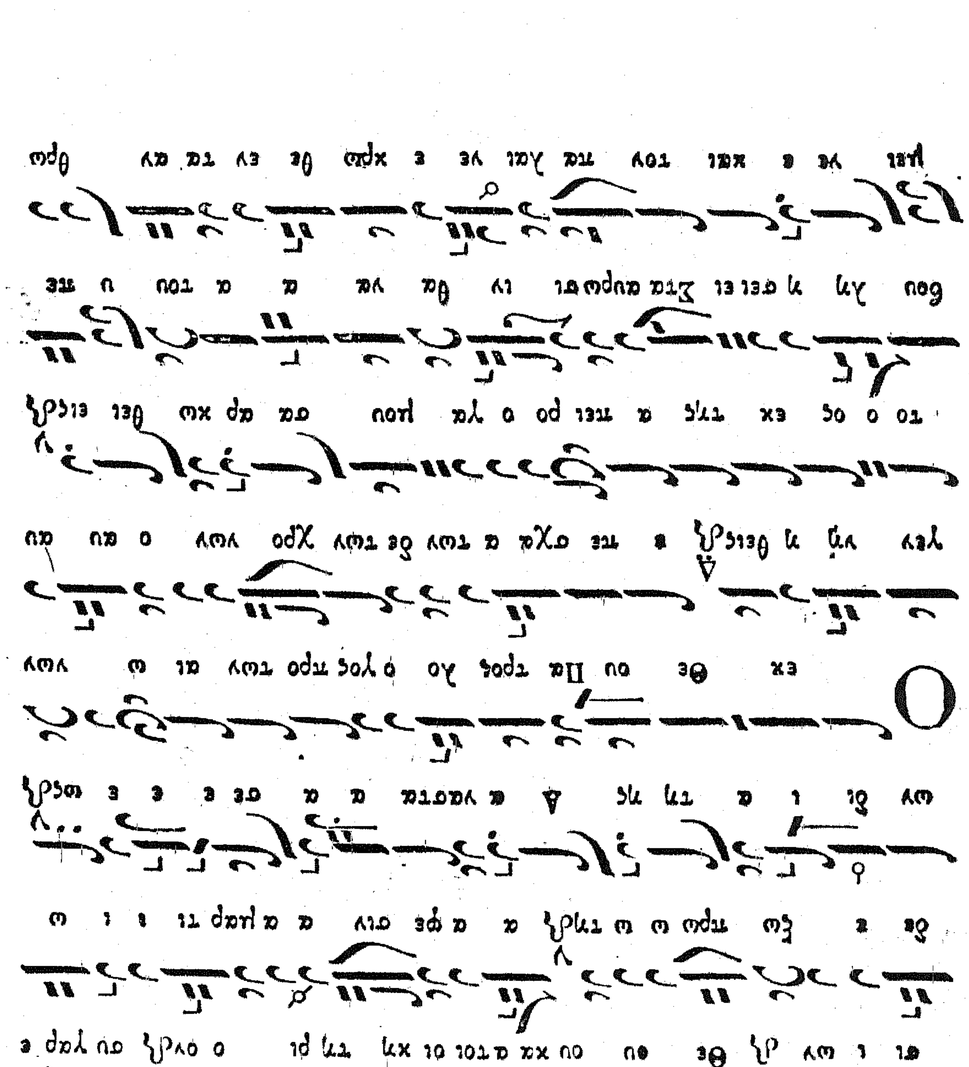

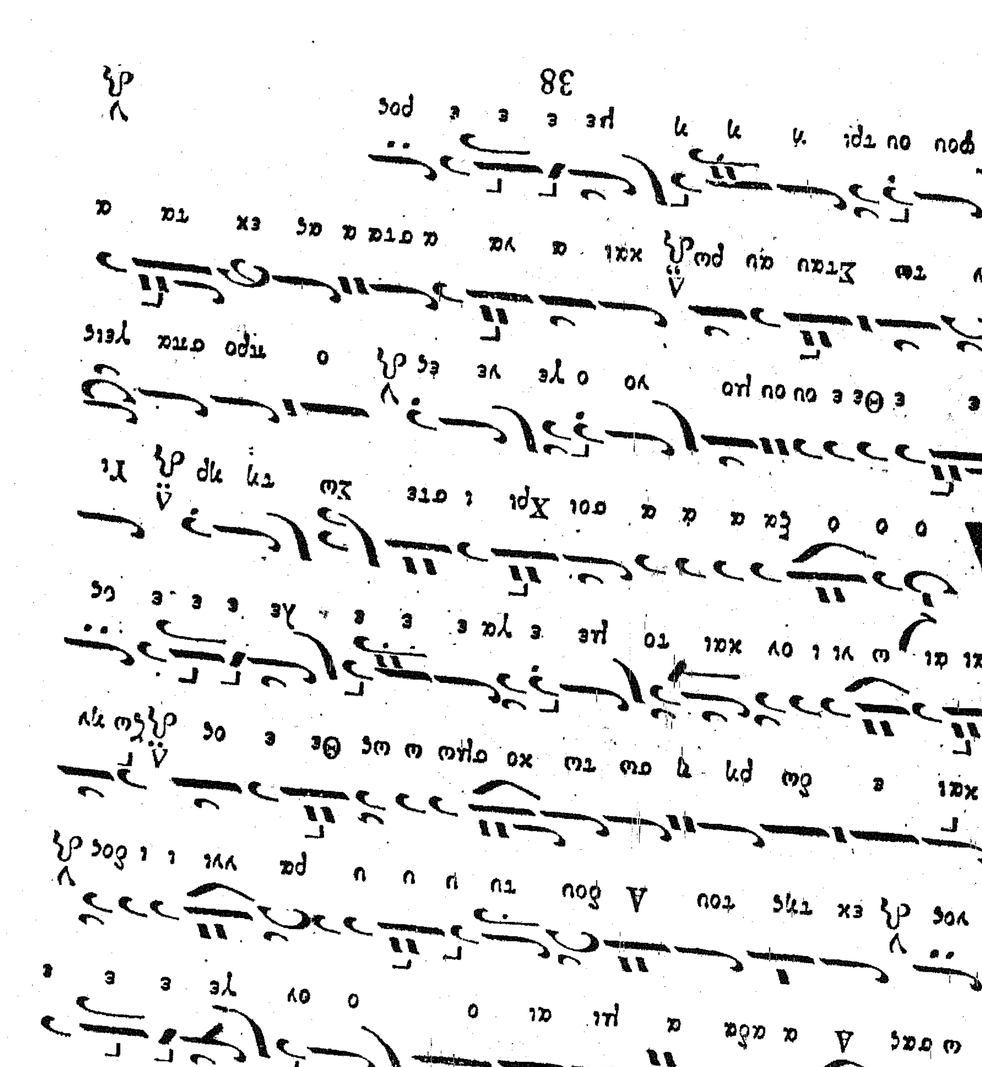

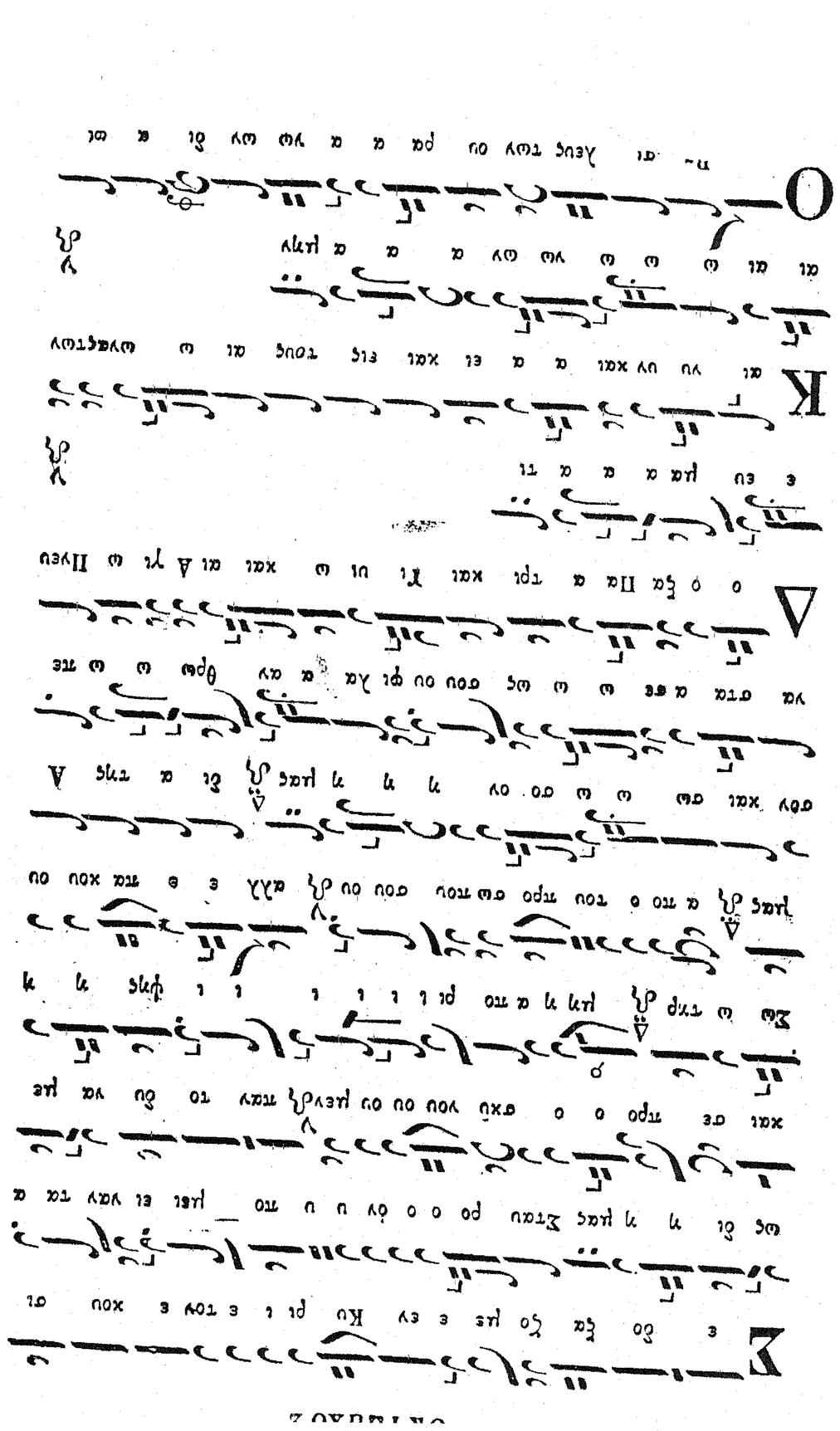

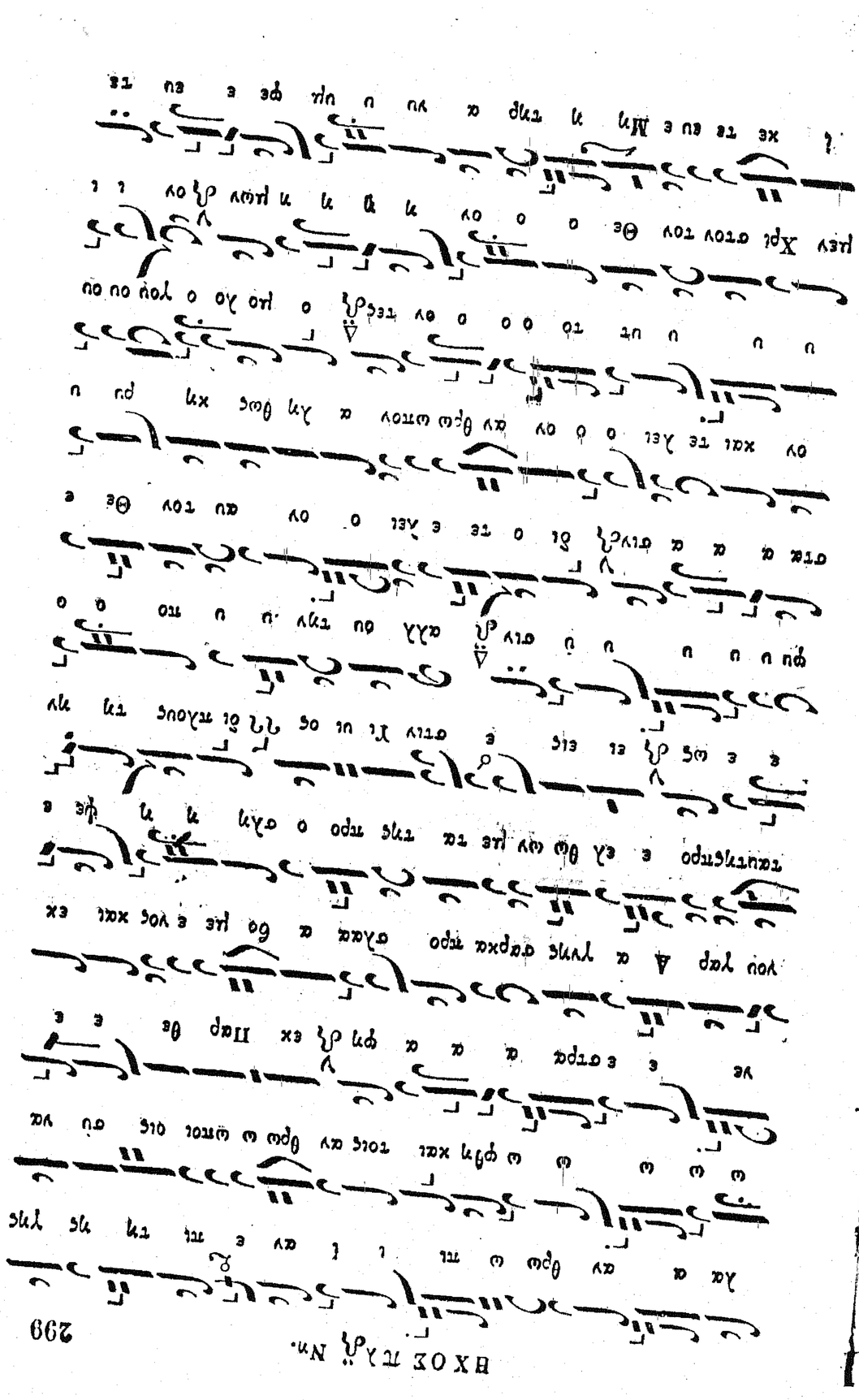

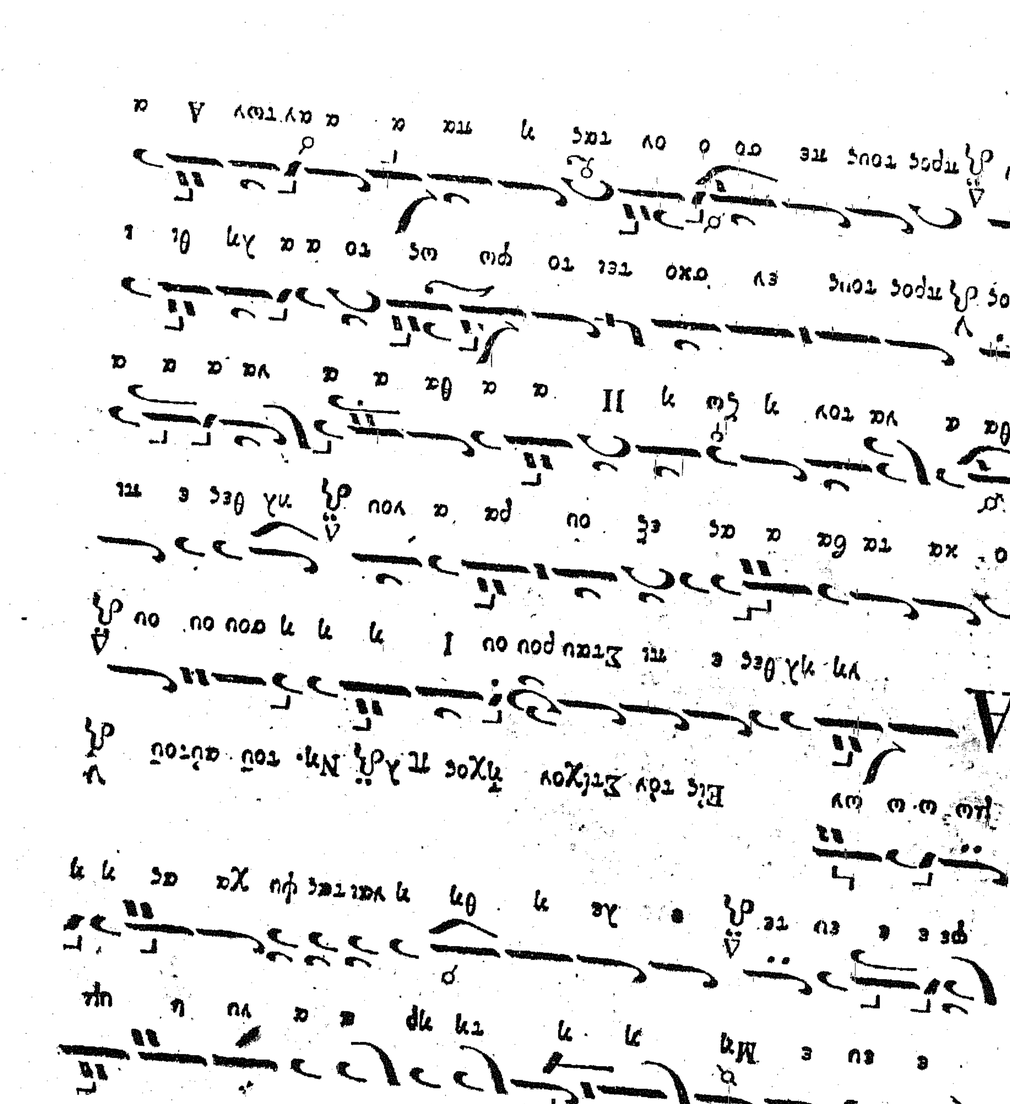

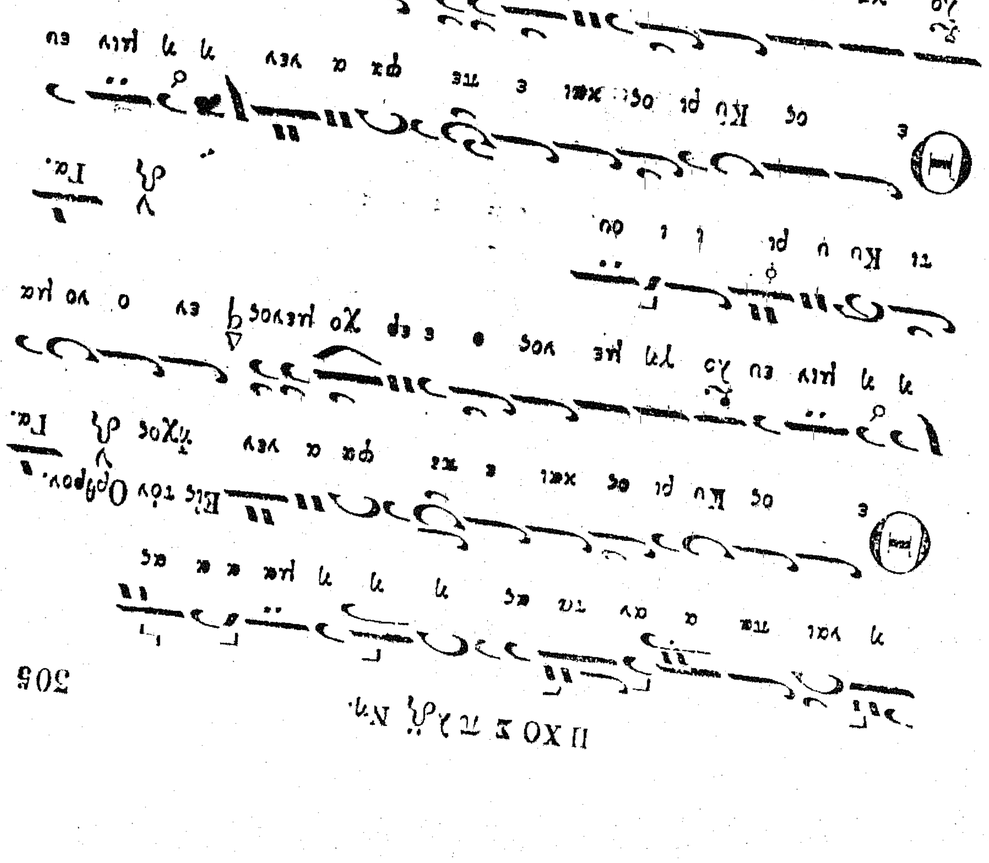

Α ντα στασ ες εκ του ταυ αφουσα λη θυς ταις
κτι ταπηρο χει με νω χαι τι στευ σας . ε ε δο η η σε η
δο ξαι σοι Χρι στε ο Θε ος ο τι σω ζεις α πανταχ ξυ
τηρ ησ η μων τον Πα τρο ος γαρ υ πα αρχεις α πα α
για α σμασ

Ὅμοιον. Θεοτοκίον δ

Τ ην θυ ρα α γι ον πυ λην κι ζω τον το πα
ναγ νον ε πε στα σμε νην τον θεον λο γον ον
γα ρ ε κυ η σε ν ρο δο ν ψυ χη τας ε ξη

το μει νας α γα α θε ο θα νω τω τον θα νω τουτου
ξε στης εκ νε κρων η μων α πα ντων χαι
Α γ γε λοςμω τος τας ψυ χας ε δο α ση παυ σα σθε
δι ωκο μεν ουν τον ευ ερ γε την χαι τον ε λε ον
κυ ριον ε χον τες ε λπι δα ζω ης ε ν τη ε ν
Χρι στω Α πο στο λικον ευ χο με θα υ περ
των ο σιω τα των Α πο στο λων ε ν ο ις ο
μνη σθη σαν τες ε ν τη ε ν αυ τοις ε πι δη μια
τη ε ν Κο ρι νθω προ σε τα ξαν τες ε ν τη
προ σευ χη ημων ε ν τω ναω τουτω ε ν τη
ε ν Κο ρι νθω ε κκλη σια ε ν τη ε ν Χρι στω
Ἰη σου ου σων ο ο ι ε ν ο λη τη α χαι ε ν
παν τι τοπω ε ν τη ε ν Α χαι α ε ν τη
ε ν Κρη τη ε ν τη ε ν Μα κε δο νι α ε ν τη
ε ν Θε σσα λο νι κη ε ν τη ε ν Ἀσ σω ε ν τη
ε ν Ἀν τι ο χει α ε ν τη ε ν Ἀ λε ξαν δρει α
ε ν τη ε ν Ἀ θη ναις ε ν τη ε ν Ἀ θη ναις

υ μνη σωμεν την ου ρα νι ⊕ν κλι μα κατον γι κου Πα ρα δεισου

τω σω Γι ω κκι ⊕ε ω των πτωσ ρηγ ν ρεσιν δω ω ρη

σα α σθω τοις ευ σε δως πρε σκυ νου ου σι του πω να α γι ου

το ο χο ον σου

Εἰς τὴν δ'. Ἐπιχολογίαν ιβ Γα.

Α ν θρω πος τε μνη μα σου Σω τηρ ε φρρα α γι σα αν το

Αγ γε λοςτον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε κυ λη σε ηη

γυ ναικ ε θε α σαν το ε γη γερ με νον εκ νε κρων

χαι μυ ται ευ γγ γε ἀι σαντο τοις Μα θη ταις σου ου εγ ει ι

ων ηη ο τι α νε σπκή η Σω η πων α πκ αν τω ιχκι δι

σα α σθε χρχ ζατσιαα νυ μινουσαι ο τι α νεστη Χρι στος ο ο

.Κυ ρι ι ος ηη ο ευ δο κη σας σωσαι ως Θε ος το

Ε

πι σοι Χαι ρει κε Χε ρι τω με νη. πα σα η Γη

ε λυ θη τα δεομαι τουθα να τουΚυ ρι ε ε δο ξα α σι Γκ

Τ

α μυ ρα τοις τα φης σι γυ ναι κεξ χο ο ρι σα α

σαι φω νης Δγ γε λι κης εκ του τα φου ση ου ου ηη

. κε Παρ θε νι κον κω ων χη μα ε ξης Θε ος ε

σαρκωθη και Παν δι ου τε γενεσ προ ου ω ων υ παρ

οι ποτ εν χω θε ος η Μη τραν στην γαρ στην δ[ο]ξον ε ποτ

η στ και την στηγαστε μα πλα του α μειρ γα

ουκ ε προ που του μαι του κυ μι ε

Ο ι μι σου τες λι ων γε νη θη η τω σαν δη πριν

εκ σταθη η ναι ως χορ τος συν χορ[ευ]ε

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

νας αυ των το μη δα σκων

Ε Κ Λ Η Σ Ι Α Σ Τ Ι Κ Η Ν. ΙΑ΄ 511

Η χαρ δι α μου τω προ σω που σαε πε ε σθω τα

πει νοφρο νου ου σα μη υ ψω θει εισα α το πε ση

εκ σου ου Πα νοι κτιρ μων

Ε πι τον Κυ ρι ον ευ σ ε σχη κως ελ πι δα

ου δει σει το ο τε πυ ρι τα παν τα κρι νει ει

και κο λα σει

Αδξα και νυν

Α γ ω Πνευ μα τι πας της θει ας βλε πει και προ

Ι δου δη τι κα λον η τι τερ πνον αλλ η το κε τοι

κειν α δελ φους α α μα εν του θυ τω γαρ Κυ ρι ος ε πηγ

γει λε το ζω η την αι ω νι αν

Τ ου εν δυ μα τος αυ του ο τα χρι να τουεγρου κθ

σμων κε λε ευ ει μη δειν φρον τι ζειν Δόξα καὶ νῦν

Α γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι α

πταν τα ε χεται ει ρη νο βρα βευ τως Θε ος του τογαρ

ε στι Πα τρι τε και Υι ω ο μο ου σι ον κυ

ρι ως

Προκειμενον.

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να ο Θε

ος σουΣι ων εισγενε αν και γε νε αν Τὸ τέλος τοῦ Τρίτου

Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε χα ε

λε ειγει τε ρα τουρ γει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν ε να Θε

ον μελ πων ει γαρκαι τρι λαμ πει μο ναρ χει το θει ον

Ε χεχρα ξα σοι Κυ ρι ε προσχεχλινον Αντίφωνον Γ

μοι το ους σου βο ω ων τι και κα θαρον πριν α ργης

με α πο τον εν θεν δε

Ε πι την μη τε ρα αυ του γην δυ νων πας αυ θις

α νχ λυ υσει του λα βειν βα σα α νους η γε ρα των βε

βι ω με νων Δόξα καὶ νῦν

Α γι ω Πνευ μα τι Θε ο λο γι α Μο νας

τρι σα γι ι α ο Πα τηρ γαρ α ναρ χος εξ ου εφυ ο Υι

ος α χρο ο νως και το Πνεῦ μα συμ μορ φον συνθρονον εκ

Πα τρος συ νεκ λαμ ψαν Αντίφωνον Δ.

μελ των τα

Εἰρμὸς Γ ᾗ

Ο στα ρα ω σας κα παρ χας τους ευ ρα νους εν σω τη

σει και την γην ε πι υ δα των ⁘ δρα α σας εκ της

της θρας Χρι στε της Ελ κλη σι ας ο τι συ

Ι λα σθη τι μοι Ελ πι παρ κλη τος γαρ αι α νο μι αι

και εκ δυ σω των κα κων α νω γαγε δε ο μοι προς

Ελεγχε θεη σαμε ε πα κου σο ον μου ο Θε ος της σω

της ρι ας μου

Εἰρμὸς Ζ ᾗ

Η ου συγ κα τα δα σιν το πυρ η δε σθη. εν Βα βυ

και την η με τε ρεν πτω χει αν ε πι σπε ψα με νος

σκοτος τον ελλα ν ⁘ πε ψον με και προς το φως

των εν το λεωσου τας ο δους μου κα τευ θυνον δε ο μοι

Ι λα σθη τι μοι Ελ πι παρ κλη τος γαρ αι α νο μι αι προς

και εκ δυ σω των κα κων α νω γαγε δε ο μοι προς

Ελεγχε θεη σαμε ε πα κου σο ον μου ο Θε ος της σω

της ρι ας μου

Εἰρμὸς Ζ ᾗ

Η ου συγ κα τα δα σιν το πυρ η δε σθη. εν Βα βυ

Εἰρμὸς Γ ᾗ

Ο στα ρα ω σας κα παρ χας τους ευ ρα νους εν σω τη

σει και την γην ε πι υ δα των ⁘ δρα α σας εκ της

της θρας Χρι στε της Ελ κλη σι ας ο τι συ

Ι λα σθη τι μοι Ελ πι παρ κλη τος γαρ αι α νο μι αι

και εκ δυ σω των κα κων α νω γαγε δε ο μοι προς

Ελεγχε θεη σαμε ε πα κου σο ον μου ο Θε ος της σω

της ρι ας μου

Εἰρμὸς Δ ᾗ Γα

Α ρ μα τη λα την Φα ρα ω ε δυ δα σε τε ρα τορ

γουσα το τε Μω σα ι κη ρα α δοξ ζτως ρο τω πεπλη σθαι

της χα ρι τος ⁘ δε ι την δι ε ρυ θμι σε ν

Ε χυς Κυ ρι ε συ μου και δυνα μις συ Θε ο ος

μου συ μου α γαλ λι α μα ⁘ Ηα τρι κους κολπους μη λιπων

λω ω νι πα τε ιδ α του το οι Πατ κι δεξ εν τη κα μι

μαγνος τοις Θε ο σε δε ε σιν εμ μα νομς ε ξε κατ σε ᾧ δυ

να μει δε χριττο νι πε μι σω θεν τας του αυτους ι δων τον

Δη με ουρ γην κατ λυ τμο τηγ α νε δο α ᾧ οι Πατ

ξες εν λο γειτε Ι ο μεις α νυ μνη τε Λα ος υ πε

ρ ψουτε εισπαντασεους αι ω νας παρα Θ.Π.Π.Φ. ϗχος π λ̣ᾧ Νη.

Ε λε η μων ε λε η σον ο Θε ος ᾧ κρ τα το

ρας γα ε λε ες σευχ κα τα το πλημμυριχτιμμενουχ

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μου

Ε πι πλ ουν η μαρτων κατ το πο νη μου ε νο πι ου σευ ε

λο ι ηγα ᾧ ο πως αν βι κατ ω θης εν τοις ᾧ ο γοιεσουχ

πει οι η γα ᾧ ο πως αν βι κατ ω θης εν τοις ᾧ ο γοιεσουχ

κατ νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε ᾧ

Ι βεν γαρ εν α νο μι σις συ νεληλ̣θηνο̣ κατ εν α

παρ τι σις ε κι στση σε με η Μητ̣ρ̣μου ᾧ

Ι δου ου ου γαρ α λη θει αν η γα α πη σασ ᾧ

ται ε δη λα κατ τα κρε υ φι α̣ της σο φι ας σου ε δη

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μου

Ε πι πλ ουν η μαρτων κατ το πο νη μου ε νο πι ου σευ ε

λο ι ηγα ᾧ ο πως αν βι κατ ω θης εν τοις ᾧ ο γοιεσουχ

κατ νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε ᾧ

Ι βεν γαρ εν α νο μι σις συ νεληλ̣θηνο̣ κατ εν α

παρ τι σις ε κι στση σε με η Μητ̣ρ̣μου ᾧ

Ι δου ου ου γαρ α λη θει αν η γα α πη σασ ᾧ

ται ε δη λα κατ τα κρε υ φι α̣ της σο φι ας σου ε δη

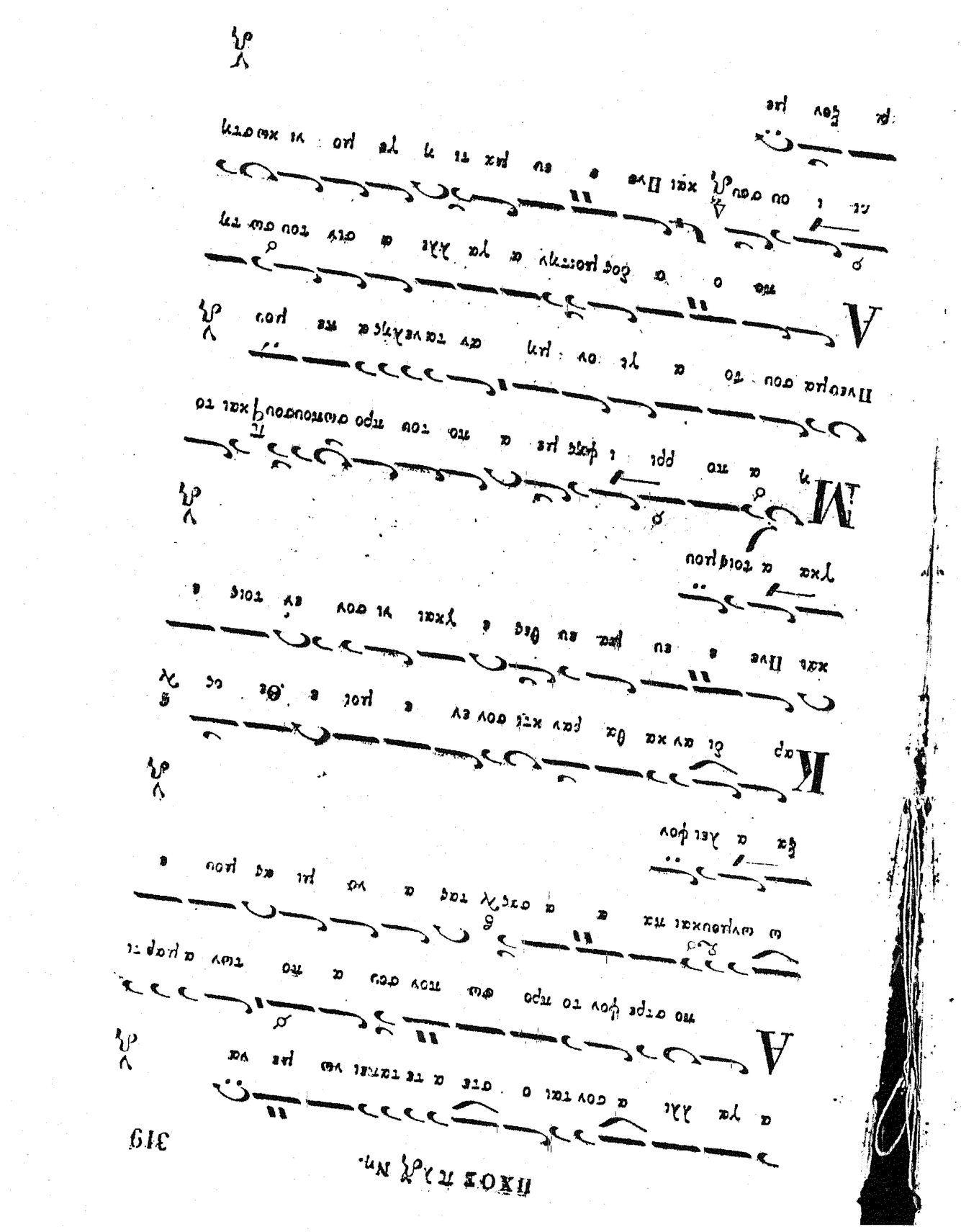

Α 1 δα α ε ν ρ ο ν ρ ε ν δα ξι α τοῦ
γα θυ νον Κυ ν ρε ο ιν τη ευ δα κι α τοῦ

τὴν Ἰεριχω καὶ ὁ
τὸν Ἰορδάνην καὶ ἐ
ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσ
σαράκοντα ἔτη Ι
ΧΗ ΙΗΣ ΧΡΣ ΙΗΣ ΝΗ

Τ ο τε ευ δα κηρυξ θυ σι τω λα τα
ρεν καὶ ἐπορεύθη Μωυσῆς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Ἰορδάνην αὐτὸς καὶ

Κατ νυ και ε ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων ο τος ἀμὴν ἀμήν ε γω ειμι ε
λειψον τα πλη η θη των ε μω ων εγκλη μα των
ἁγίων ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ἐξολεθρεύσει πάντα τὰ ἔθνη ἀπὸ προσώπου ὑμῶν καὶ κληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν καὶ

Δο ξα α ε ω νο μοσε τος ο δοθ ης σου α
τοῦ

Ρ ε ἶπε κα ι ε με σπερμα ἐστιν ὃ ἔσται ἐν τῇ γῇ ἐν ᾗ σὺ παροικεῖς ἐπὶ ἔτη τετρακόσια καὶ δουλώσουσιν αὐτὸ καὶ κακώσουσιν αὐτὸ ἔτη τετρακόσια καὶ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
τὴν ὁδὸν ἣν ἐντέλλομαί σοι σήμερον ποιεῖν ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου

Α δα α ε ω νο μοσε τος ο δοθ ης σου α

Ρ ε ἶπε κα ι ε με σπερμα ἐστιν ὃ ἔσται ἐν τῇ γῇ ἐν ᾗ σὺ παροικεῖς ἐπὶ ἔτη τετρακόσια καὶ δουλώσουσιν αὐτὸ καὶ κακώσουσιν αὐτὸ ἔτη τετρακόσια καὶ

Κ υ ρι ε τα χει λησου α νοι ξηγ κα το στο μαου α

ο συγγου

Θ υ τι α τω Θε ω Πνευμα σιν τετρηκε ε νοναρ δι αν

ο λο καυ τω μα ταουκευ δο κη σης

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
τὴν ὁδὸν ἣν ἐντέλλομαί σοι σήμερον ποιεῖν ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου

να γγε λει τὴν ε νε σιν σου

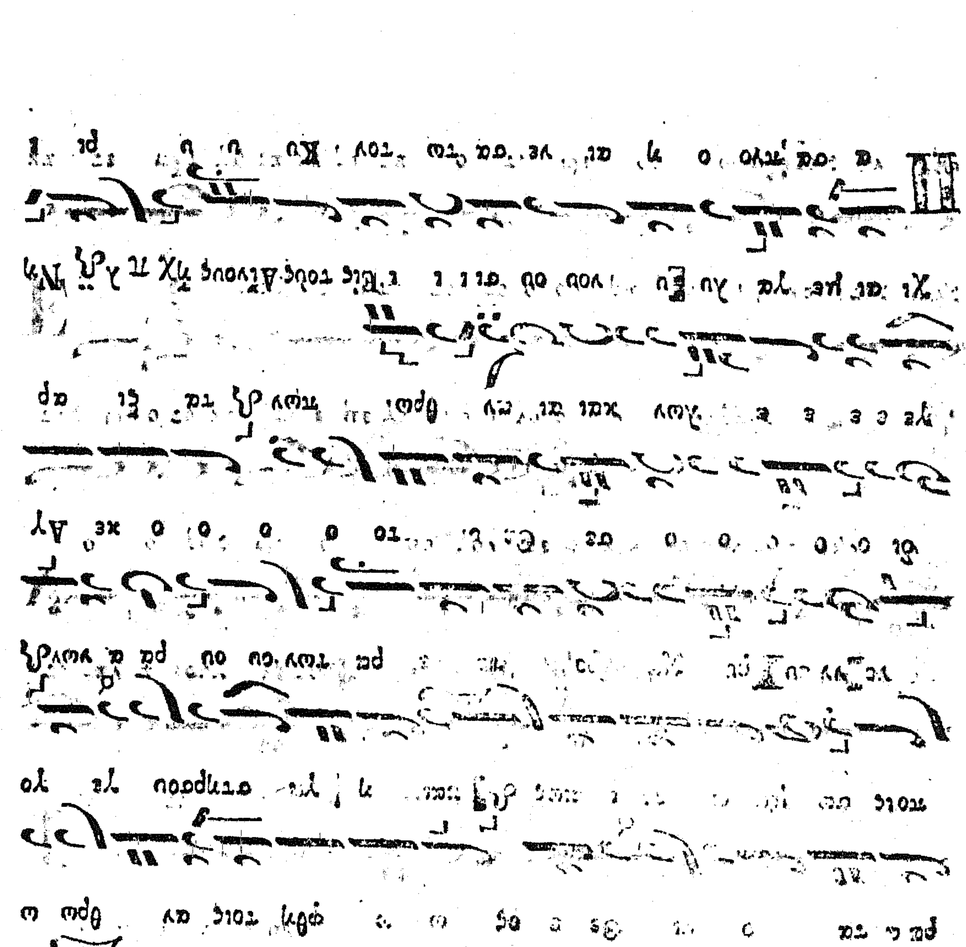

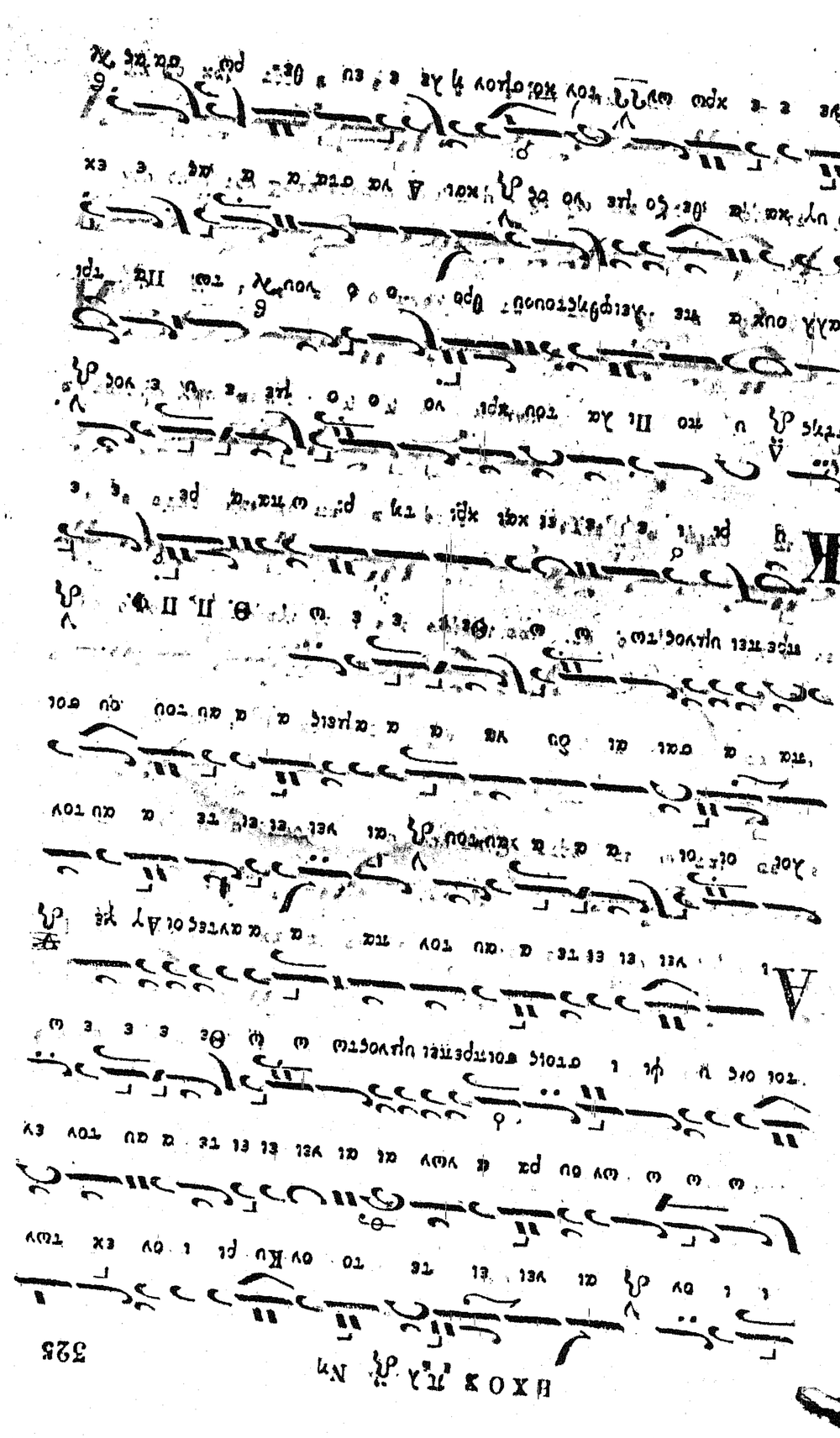

Κ. μι. ε Β λε ηωυ ε λε ηγουμε ο Θε ος ρ κα τα
Ε λε η μωυ ε λε ηγουμε ο Θε ος ρ κα τα

τε με γα ε λε ος ουχ̀καικα τα το πλυ ηος των οικτιρχ̀

Κυ μι ε Β λε η σου

(τρίς)

Κ. μι ε Β λε η σου Κυ μι ε Β λε η σο ου

Τ ην τι μι ω τερασττωχε μου διμι και εν δο εο ε

Κυ μι ε Κ̀λε ε η η η σο ο ου

Α να σταζ ε ι η σου ου ους α πο του τα αμουκα

Θως προ αι πεν ε δω κεν η μεν πην αι ω νε ου

Μετὰ τὸ φῶσον ὁ Θεός

Ε ω γα αμωμε γε ε λε χ ο ο ος ἡχος πλ. δ

α ουγ χρι τως τως Χε ρα φως φως ε

Η ΚΟΣ Τ λ Δ ΗΧ. 323

ου Δο γου τε κου σαν πην ου τως Θε ο το κου Χε με

γα λυ νο μεν

Τ ην τι μι ω τε ραττωχε μου διμι και εν δο εο

τε ραν α ουγ χριτως Χε ρα φως φως ε δι μ φθο ρως

Θε ου Δο γου τε κου σαν πην ου τως Θε ο το κου Χε ε

γα λυ νο μεν

Ε ε σττη ε τι του το ο ου ρα νος δη κατ τηε

χα τε πλη γη τα τησ δο ξης σου Αλ λη λου ια ο ψαλ.

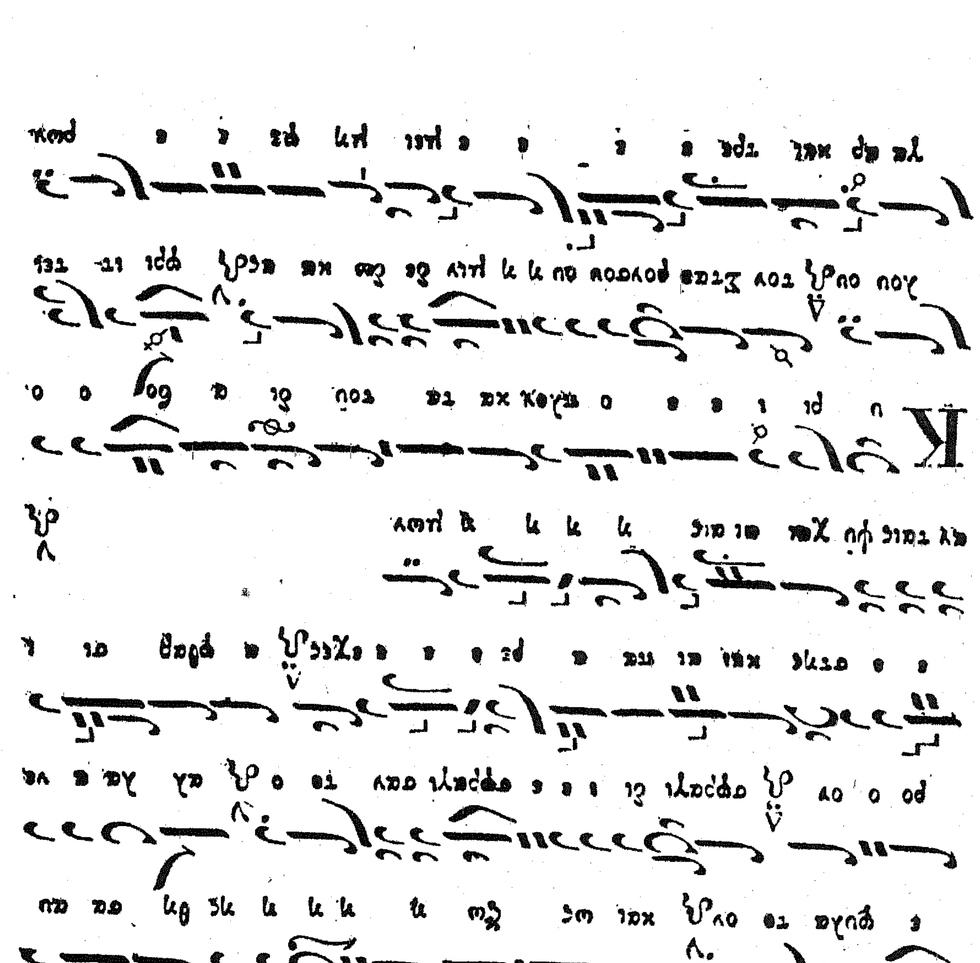

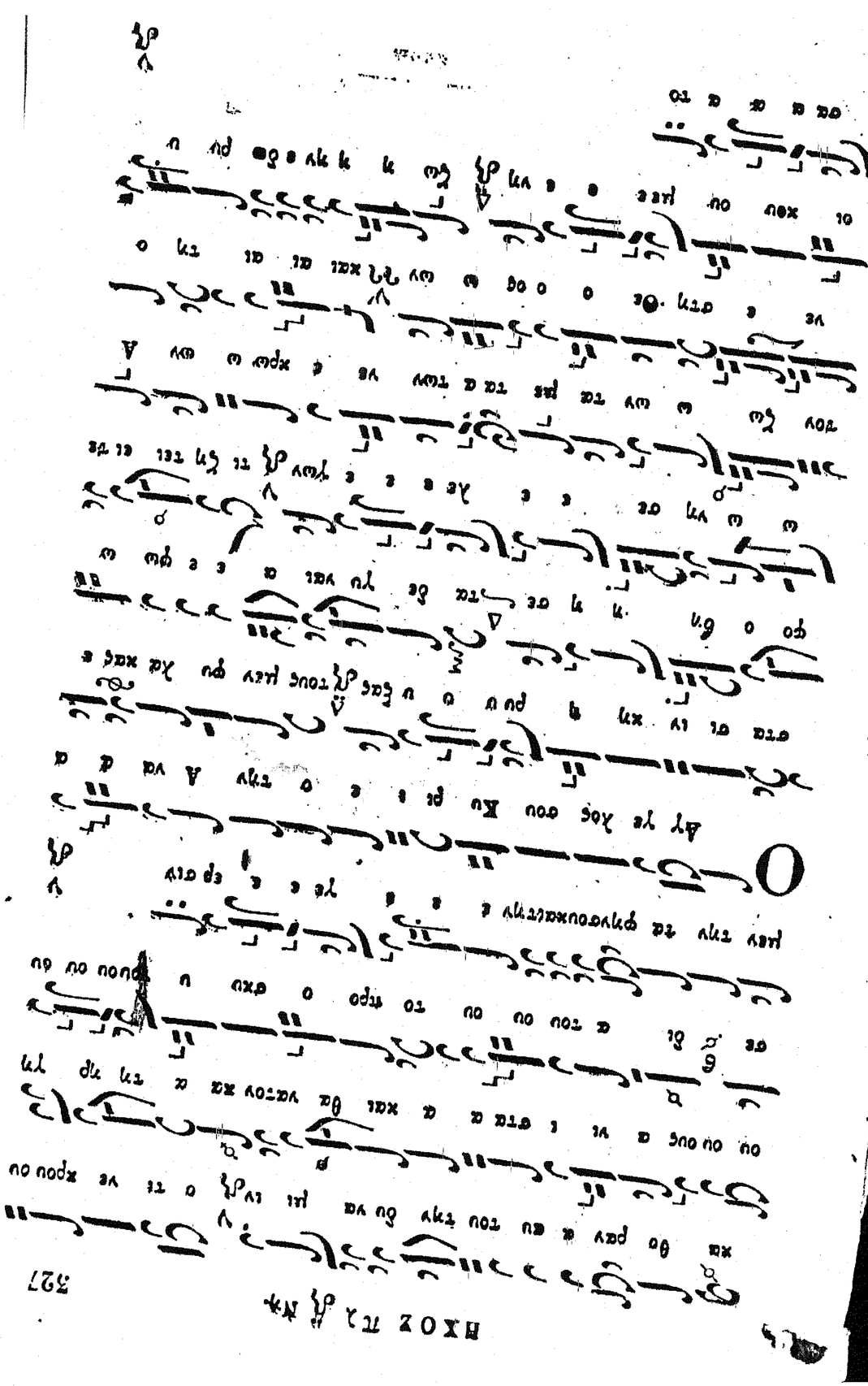

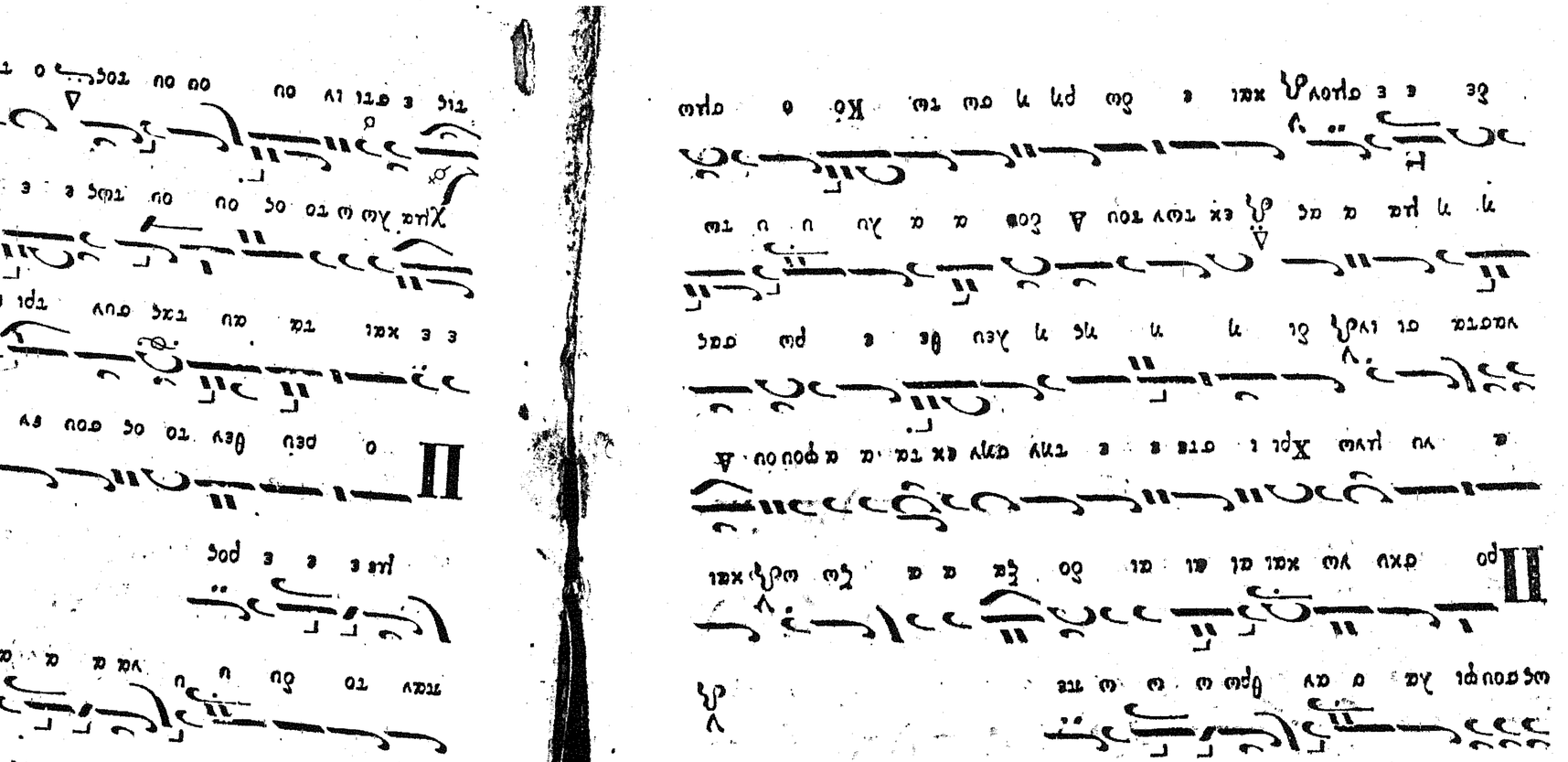

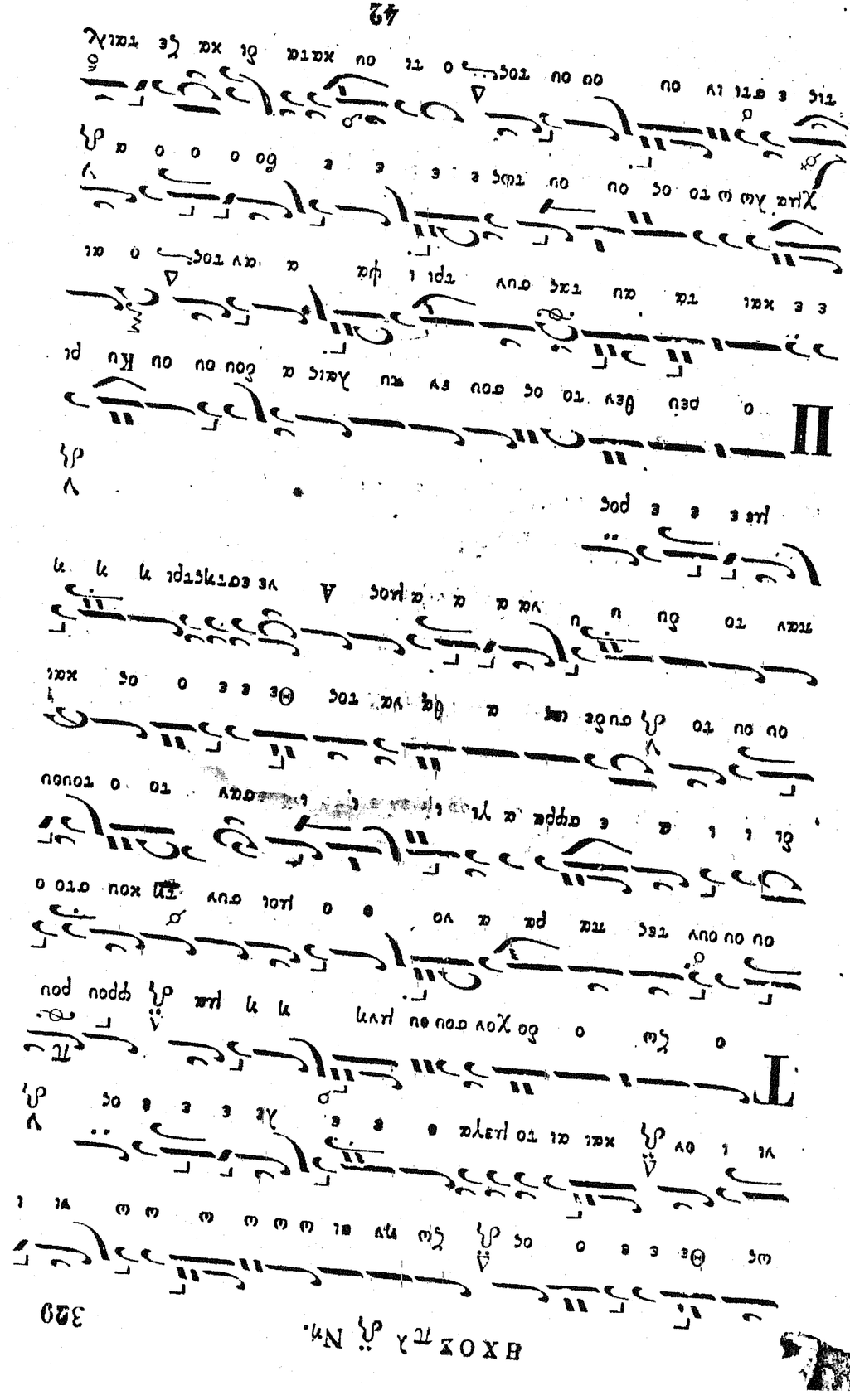

Μ̄χ νη οθη τι η μων Χριστεζωντρ του Ο Μαναριαμος π λ ζηΝη

χο ορμου ωτ περ του λητου ε μνη σθης ε πι ξυ λου ζη χαι

χα τα ξι ω ̇τον πα αγτας μοινε οι κτιρ ιρ μων της ου

τὰ εγδεκα Ελθγὰ

ρα νι ου Βατι λει ει α ως σου Ελθγὸν Α ἡχος q̄ πα

Ε 15 το o o o ρο οεττοις Μα θη ται αις ε πει ει

ει ει ει γο o με ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε

π̄ q̄ δι α τηγ χα ̇ μο o o θεγζη ε ε πα ̇ αρ ται ιγ ζη

γοις

Η αν το δυ υ να με ζω τηρ ε λε η σο o ον η η η μας

Μ̄χ νη οθη τι η μων Χριστεζωντρ του Ο Μαναριαμος π λ ζηΝη

ε ε πε σπη ο Κυ υ υ ρι ι ι ος q̄ και προ

σπυ νη η σα α αν τεθ α αυ το ον q̄ και τηγ δα

θει σαγ ε ξου ου σι ι αν ζηπαν τα χου ου ου δι δα

χθε ε εν τεθ q̄ εις τηγ υ που ρα α ̇ νο ον ζη ε

εται ος ο θε ε ος ζη και ξω πηρ τω ων φυ χω ω ων

η η η μωκ

Ευδοκιν Β; ἦχος ̇ πλ. Α.

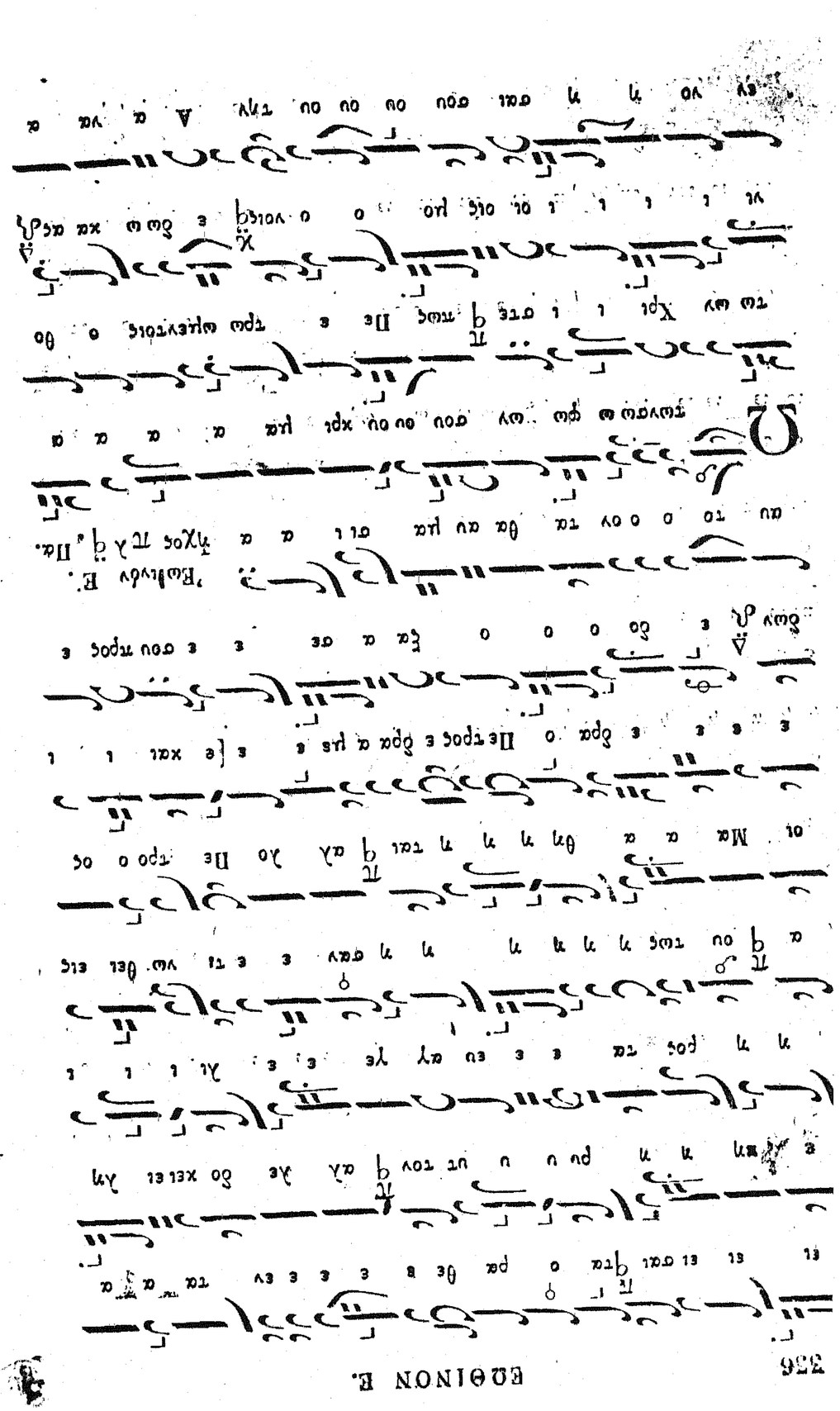

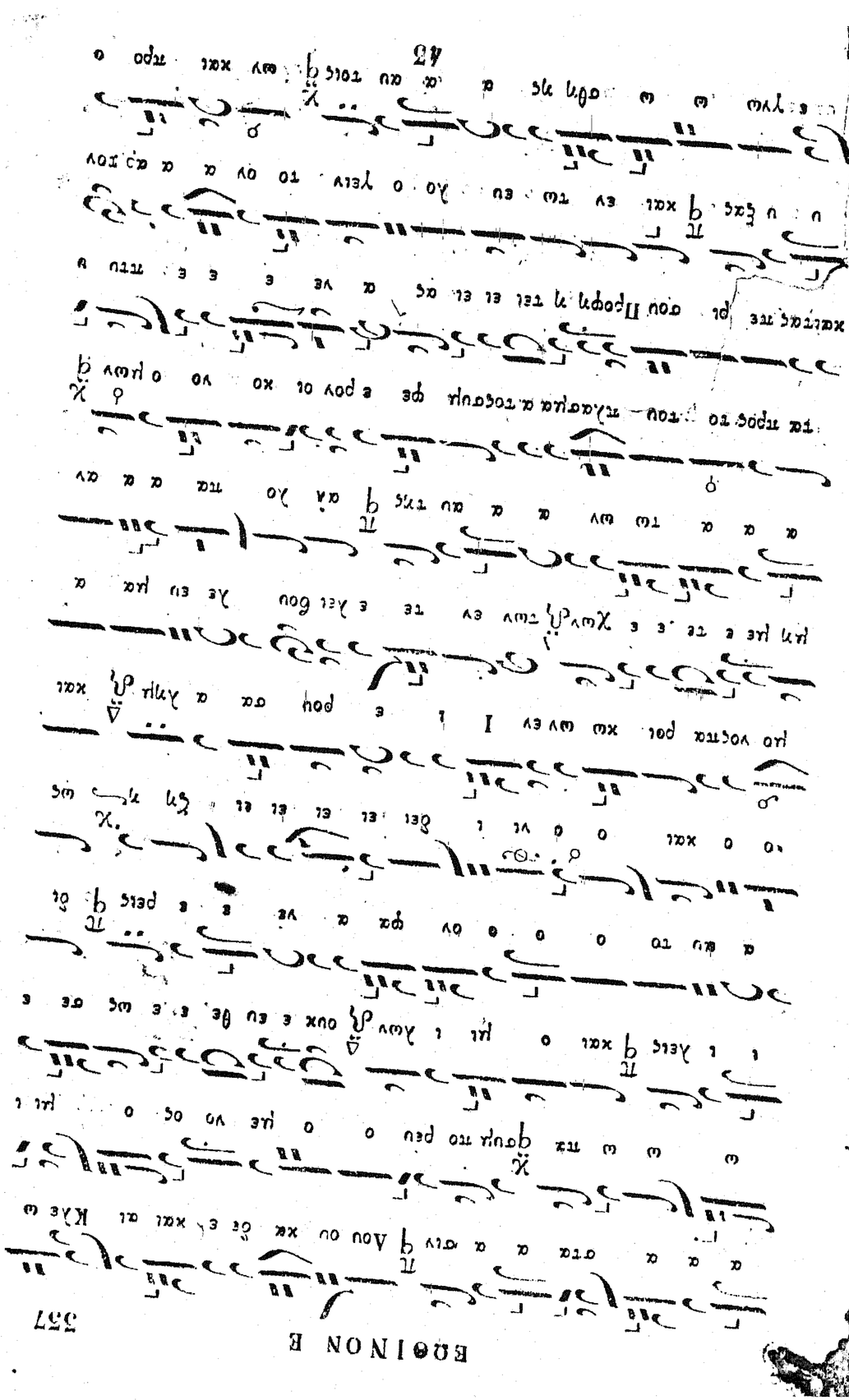

ἐμβλυδν ς'. ἤχος πλ. δ.

Η ΜΑΚΑΡΙΑ ΠΑΡΘΕΝΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΦΗΤΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΕ ΣΕ ΓΑΡ ΤΟΝ ΚΤΙΣΤΗΝ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΝ ΤΩΝ ΟΛΩΝ ΕΝ ΤΗ ΓΑΣΤΡΙ ΣΟΥ ΧΩΡΗΣΑΣΑ ΠΑΣΑΙ ΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΙΩΝ ΜΕΓΑΛΥΝΟΜΕΝ ΣΕ ΚΑΙ ΤΙΜΩΜΕΝ ΣΕ ΚΑΤΑ ΧΡΕΟΣ ΤΟΝ ΓΑΡ ΣΟΝ ΤΟΚΟΝ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΘΑΝΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΗΜΩΝ ΚΑΤΕΛΥΣΕΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΔΗΝ ΕΣΒΕΣΕΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΝ ΑΝΕΚΛΕΙΣΕΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΧΕΡΟΥΒΙΜ ΕΤΟΙΜΑΣΕΝ ΚΑΙ ΤΟ ΠΥΡΙΝΟΝ ΡΟΜΦΑΙΑ ΚΑΤΕΣΤΗΣΕΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΟΥΛΟΝ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΕΣΠΟΤΗΝ ΕΔΕΙΞ

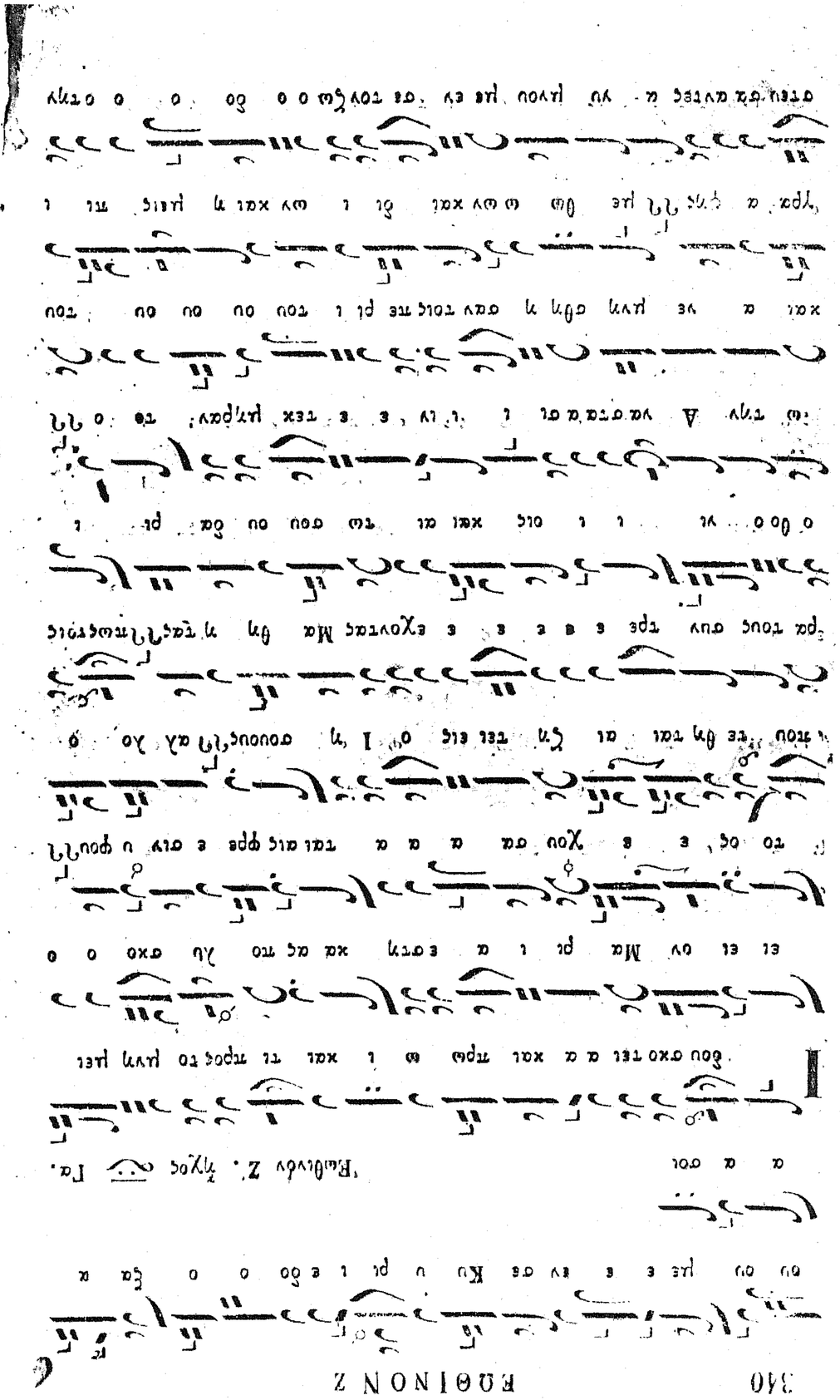

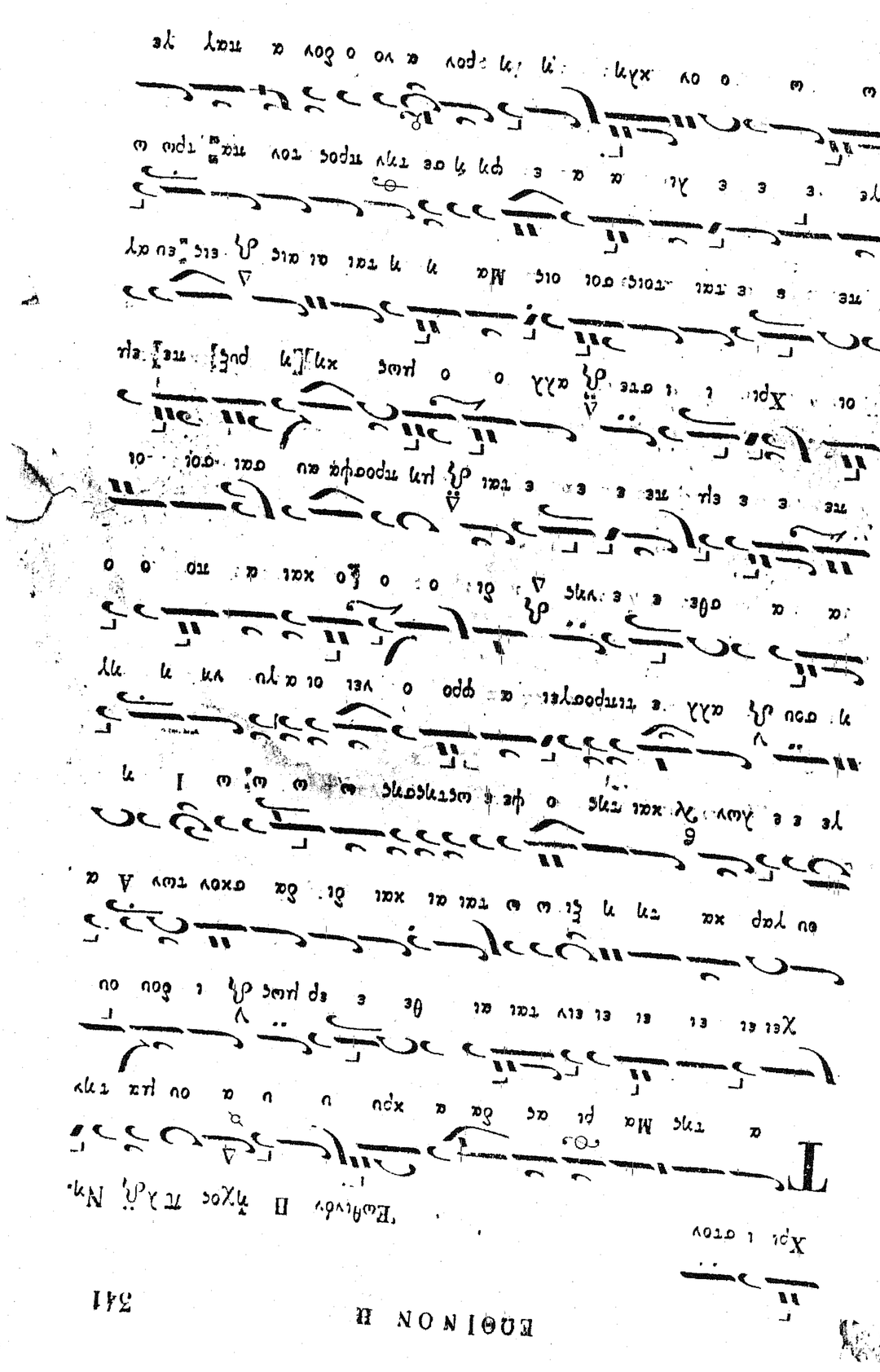

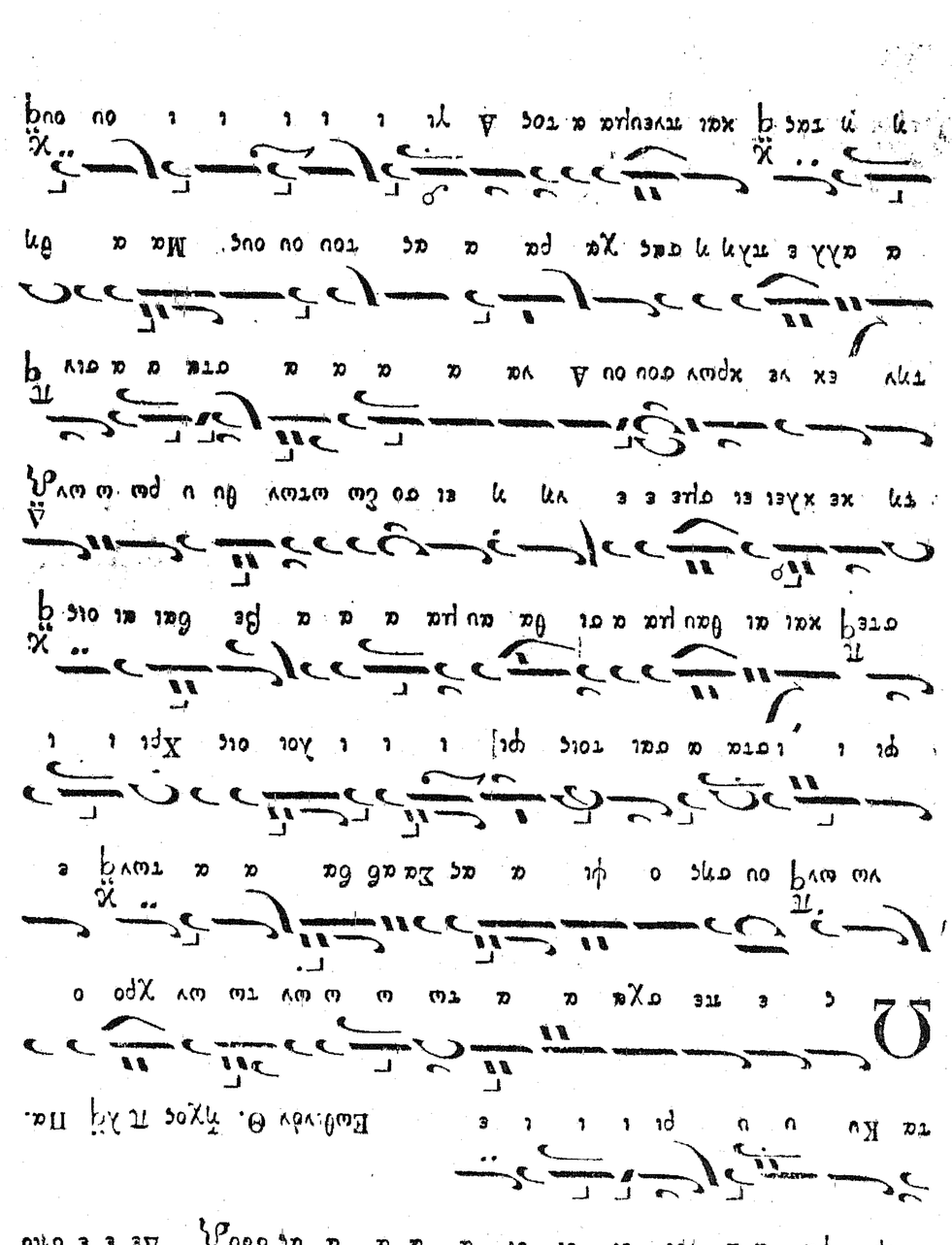

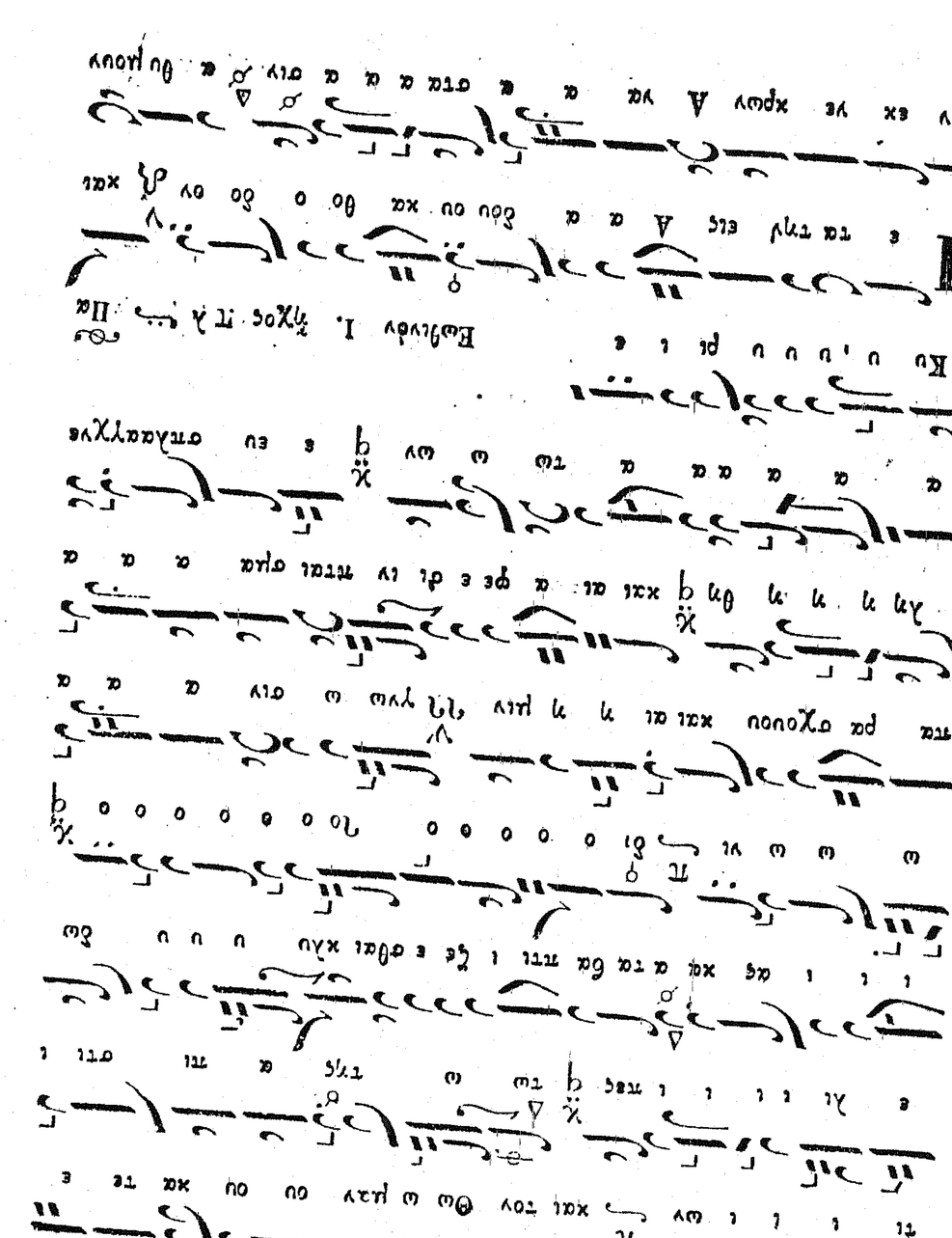

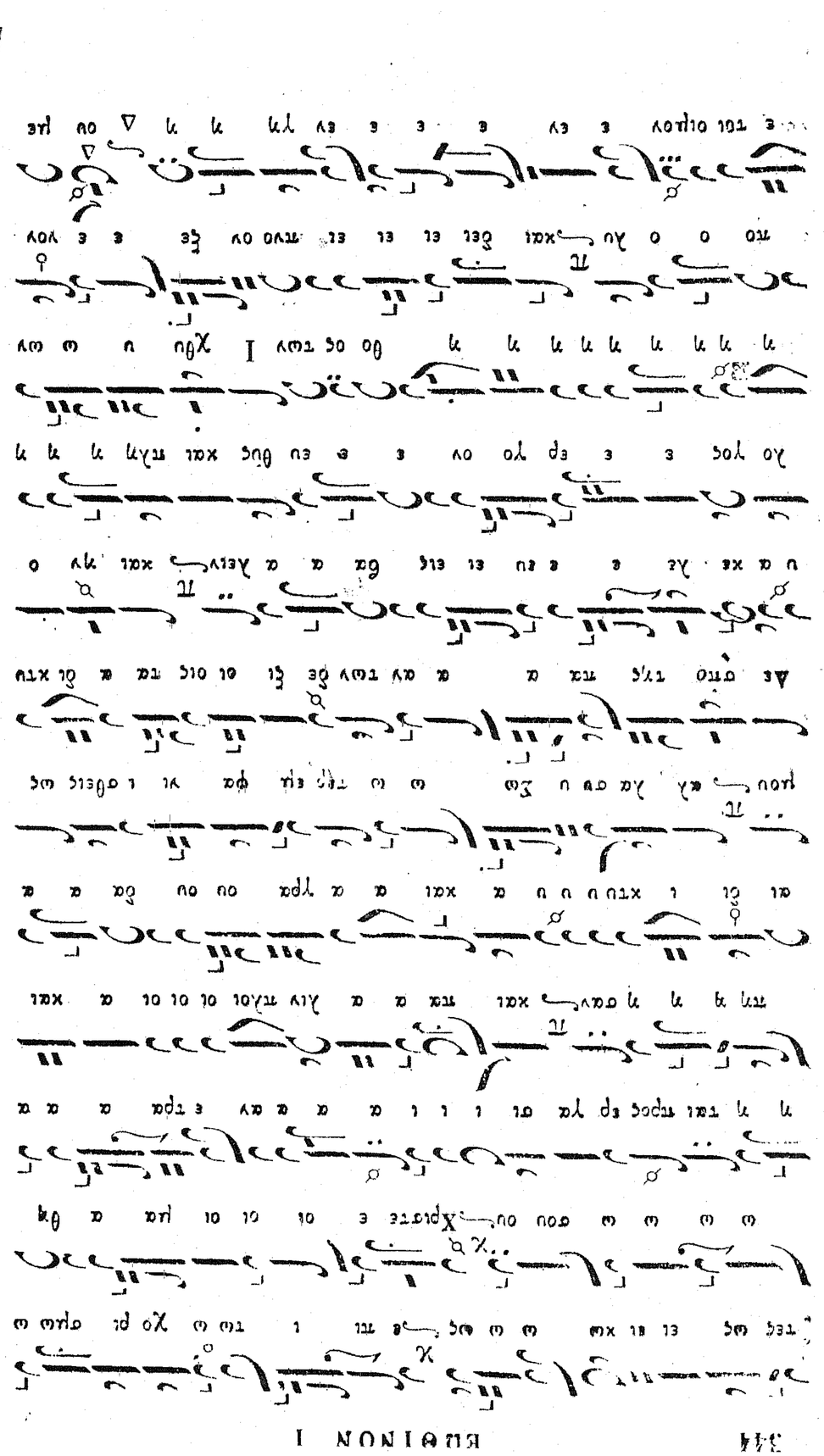

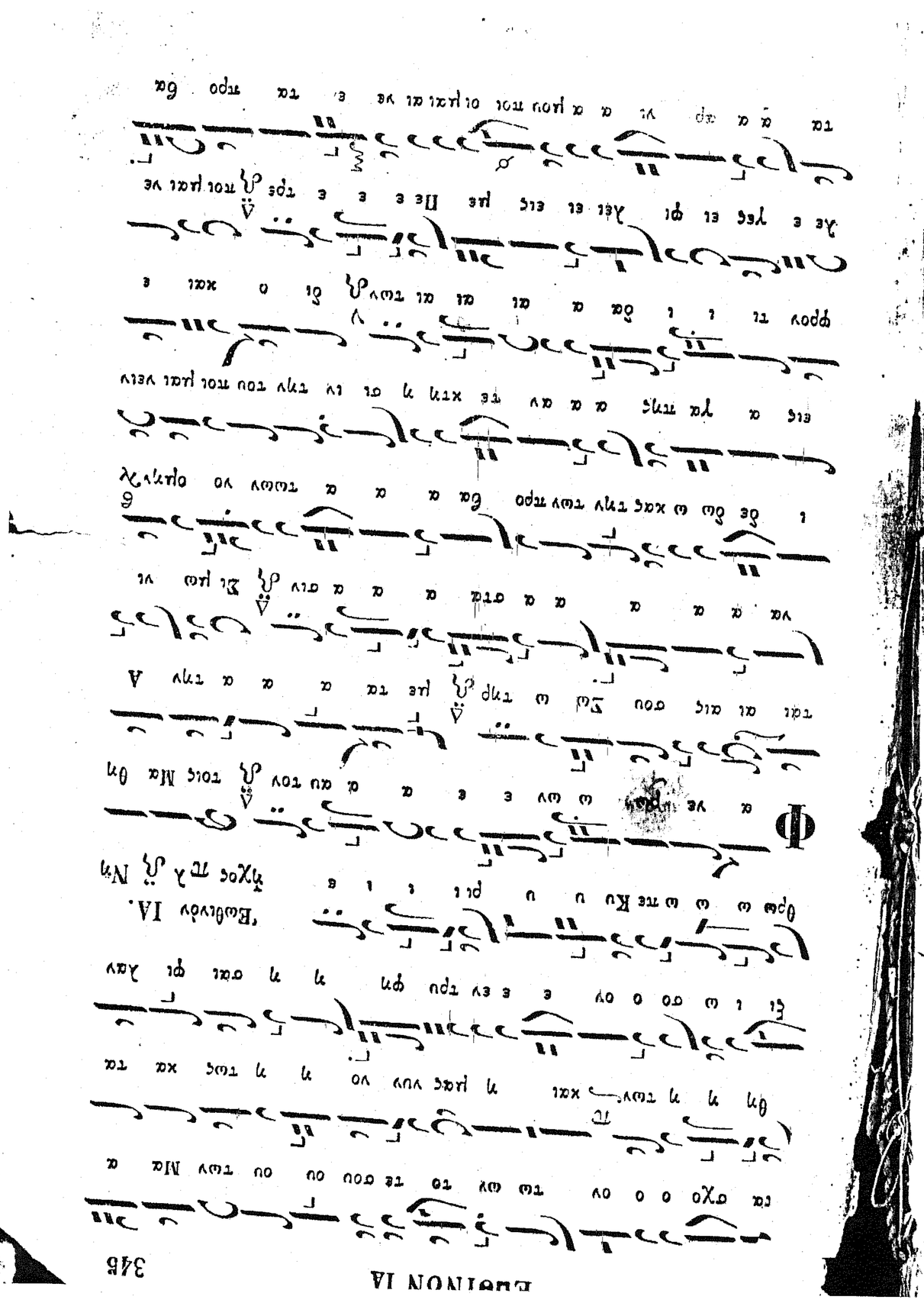

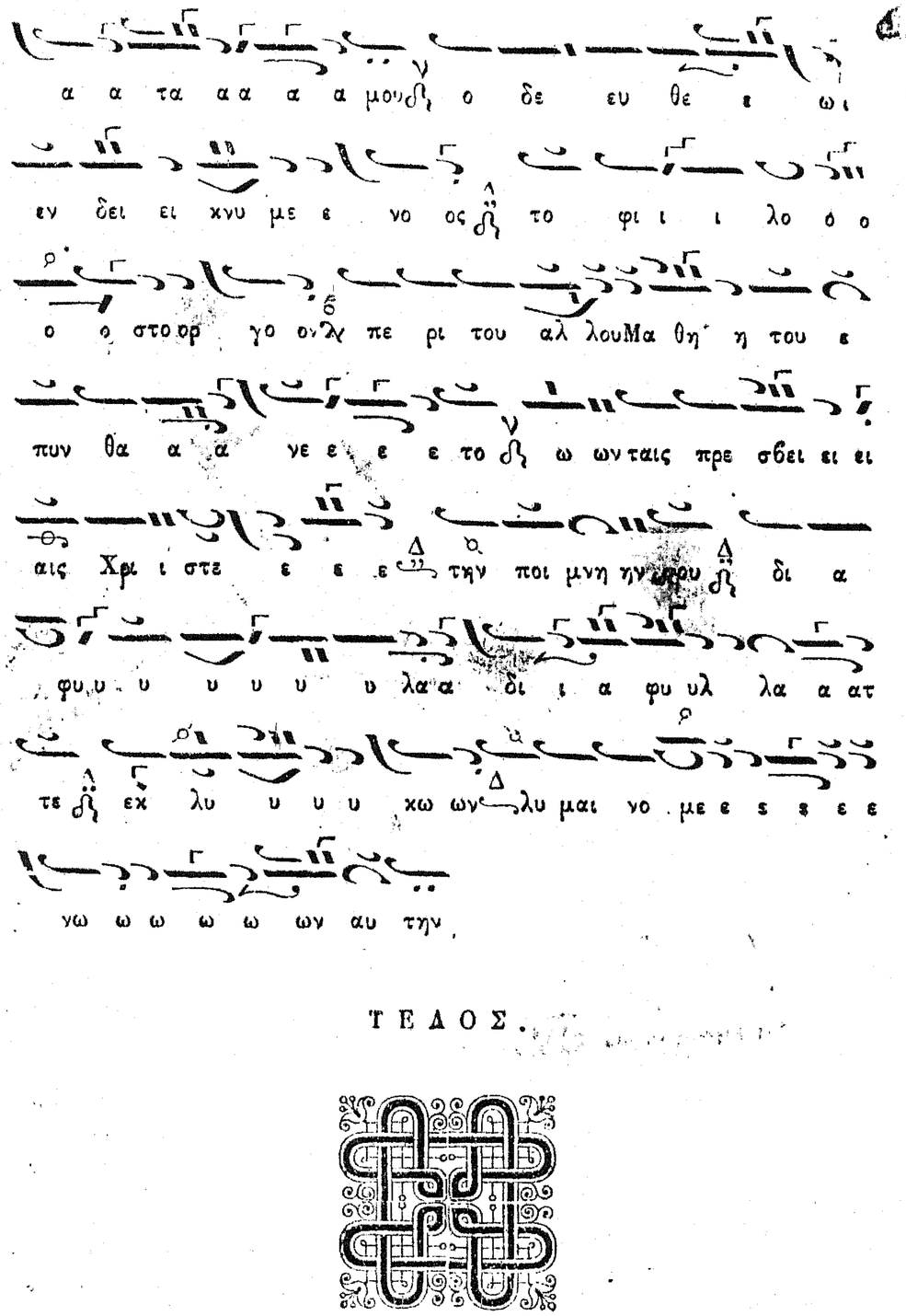

ΤΕΛΟΣ.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Ανοιξαντάρια σύντομα πλ. Δ'. Θ.Π.Π.Φ. 1
Μακάριος ἀνὴρ εἰς ἦχον Βαρύν. τοῦ αὐτοῦ 9

ΗΧΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Κεκραγάριον ἀργόν. Θ.Π.Π.Φ.
Ἕτερον σύντομον. Πέτρου Πελοποννησίου μετὰ τῶν στίχ. Μ. Πρωτ 21
Στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ δογματικὸν Π Πελοπ. 25
Ἕτερον δογματικὸν Θ.Π.Π.Φ. 30
Ἀπόστιχα καὶ δοξαστικόν. Π. Πελοπ. 35
Εἰς τὸν ὄρθρον τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ ἀπολυτίκια, καθίσμ. καὶ ἀντίφ. Π.Π. 37
Εἱρμοὶ τοῦ κανόνος· τιμιωτέραι δύο· εἱρμοὶ τῆς Θ. Αἴνους· καὶ ἓν τροπάριον τῶν μακαρισμῶν. Π. Πελ. 40

ΗΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ. 47

Κεκραγάριον ἀργόν. Θ.Π.Π.Φ.
Ἕτερον σύντομον. Π. Πελοπ. μετὰ τῶν στίχων Μ Πρωτ 56
Ἰδιόμελα τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ δογματικόν. Π. Πελοπ. 59
Ἕτερον. δογματικὸν Θ.Π.Π.Φ. 64
Ἀπόστιχα καὶ δοξαστικόν. Π. Πελ. 69
Εἰς τὸν ὄρθρον τὸ Θεὸς Κύριος, ἀπολυτίκια, καθίσμ. καὶ ἀντίφ. Π.Π. 70
Εἱρμοὶ τοῦ κανόνος· τιμιωτέρα· Εἱρμοὶ τῆς Θ. Αἴνους μετὰ τοῦ μακαρισμοῦ. Π. Πελοπ. 74

ΗΧΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

Κεκραγάριον ἀργόν. Θ.Π.Π.Φ.
Ἕτερον σύντομον Π. Πελοπ. μετὰ τῶν στίχ. Μ. Πρωτ. 91
Στιχηρὰ ἰδιόμελα μετὰ τοῦ δογματικοῦ Π. Πελοπ. 93
Ἕτερον δογματικὸν καὶ ἀπόστιχα. Θ.Π.Π.Φ. 98
Εἰς τὸν ὄρθρον τὸ Θεὸς Κύριος, ἀπολυτίκ. καθίσμ. καὶ ἀντίφωνα Π.Π. 103
Εἱρμοὶ τοῦ κανόνος· τιμιωτέραι δύο· εἱρμοὶ τῆς Θ· Αἴνους καὶ μακαρισμός. Π. Π. 108

ΗΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ 115

Κεκραγάριον ἀργόν, Θ.Π.Π.Φ.
Ἕτερον σύντομον Π. Π. μετὰ τῶν στίχων Μ. Πρωτ. 127
Ἰδιόμελα τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ δογματικὸν. Π. Πελοπ. 129
Ἕτερον δογματικὸν καὶ Φῶς Ἱλαρὸν μετὰ τῶν ἀποστίχων. Θ.Π.Π.Φ. 140
Δοξαστικὸν τῶν ἀποστίχων. Π. Πελοπ. 147
Εἰς τὸν ὄρθρον τὸ Θεὸς Κ. ἀπολυτίκια, καθίσμ. καὶ ἀντίφωνα Π.Π. 148
Εἱρμοὶ τοῦ καν. τιμιωτέραι δύο· Εἱρμοὶ τῆς Θ. Αἴνους καὶ μακαρισμός. Π Πελοπ. 155

ΗΧΟΣ πλ. τοῦ ΠΡΩΤΟΥ.

κραγάριον ἀργόν Θ.Π.Π.Φ. 165
τερον σύντομον Π. Πελοπ. μετὰ τῶν στίχων Μ. Πρωτ. 167
ιδμελὰ τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ δογματικόν 172
τερον δογματικὸν καὶ ἀπόστιχα Θ.Π.Π.Φ. 179
ξαστικὸν τῶν ἀποστίχων Π. Πελοπ. 183
ς τὸν ὄρθρον τὸ Θεὸς Κύρ. ἀπολυτίκια καὶ καθίσματα. Π.Π. 184
λογιτάρια σύντομα. Θ.Π.Π.Φ. 189
ιτίφωνα· εἱρμοὶ τιμιωτέρα· Εἱρμοὶ τῆς Θ. Αἴνους καὶ μακ. Π.Π. 192

ΗΧΟΣ πλ. τοῦ ΔΕΥΤΕΡΟΥ.

κραγάριον ἀργόν. Θ.Π.Π.Φ. 206
τερον σύντομον Π. Πελοπ. μετὰ τῶν στίχ. Μ. Πρωτ. 209
ιδιόμελα τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ δογματικὸν Π. Πελοπ. 213
τερον δογματικὸν, ἀπόστιχα καὶ Φῶς Ἱλαρόν Θ.Π.Π.Φ. 218
ξαστικὸν τῶν ἀποστίχων. Π. Πελοπ. 225
ὶς τὸν ὄρθρον, τὸ Θεὸς Κύριος, ἀπολυτίκια, καθ. καὶ ἀντίφωνα. Π.Π. 226
εἱρμοὶ τοῦ κανόνος, τιμιωτέρα, δύο εἱρμοὶ τῆς Θ. Αἴνους καὶ μακαρισμός. Π. Πελοπ. 232

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

κραγάριον ἀργὸν Θ.Π.Π.Φ. 242
τερον σύντομον Π. Πελοπ. μετὰ τῶν στίχ. Μ Πρωτοψ. 245
ιδιόμελα τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ δογματικὸν Π. Πελοπ. 250
τερον δογματικὸν διατονικὸν Θ.Π.Π.Φ. 255
Ἕτερον ὅμοιον. Γεωργίου Ρυσσίου. 256
Ἀπόστιχα Θ.Π.Π.Φ. 258
Δοξαστικὸν τῶν ἀποστίχων Π. Πελοπ. καὶ ἕτερον διατονικὸν Γ Ρυσ. 260
Εἰς τὸν ὄρθρον τὸ Θεὸς Κύριος· ἀπολυτ· καθίσμ· ἀντίφ. καὶ εἱρμοί. 261
Ἐλέησόν με ὁ Θεός· Θ.Π.Π.Φ. οἱ δύο εἱρμοὶ τῆς Θ. τιμιωτέρα καὶ μακαρισμοί. Π. Πελοπ. 270
νους παρὰ Θ.Π.Π.Φ. 278

ΗΧΟΣ πλ. τοῦ ΤΕΤΑΡΤΟΥ.

Κεκραγάριον ἀργὸν Θ.Π.Π.Φ. 288
Ἕτερον σύντομον. Π. Πελοπ. στίχ Μ. Πρωτοψ. 290
Ἰδιόμελα τοῦ ἑσπερινοῦ μετὰ τοῦ δογματικοῦ Π. Πελοπ. 295
Ἕτερον δογματικὸν μετὰ τῶν ἀποστίχων Θ.Π.Π.Φ. 300
Δοξαστικὸν τῶν ἀποστίχων· τὸ Θεὸς Κύριος· ἀπολυτίκια καὶ καθίσμ. 304
Ἀντίφωνα καὶ εἱρμοὶ Π. Πελοπ. 316
Ἐλέησόν με ὁ Θεός· Θ.Π.Π.Φ. τιμιωτέραν δύο· εἱρμοὶ τῆς Θ. Π.Π. 324
Ἰδιόμελα τῶν Αἴνων Θ.Π.Π.Φ. ὁ μακαρισμός. 330
ἑνδεκα ἑωθινά. Πέτρου Πελ.